

DONDERDAG 5 FEBRUARI 2009

VOORZITTER: ALEJO VIDAL-QUADRAS

Ondervoorzitter

1. Opening van de vergadering

(De vergadering wordt om 10.00 uur geopend)

2. Ingekomen stukken: zie notulen

3. In de handel brengen en gebruik van diervoeders (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is het verslag (A6-0407/2008) van de heer Graefe zu Baringdorf, namens de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling, over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het in de handel brengen en het gebruik van diervoeders (COM(2008)0124 – C6-0128/2008 – 2008/0050(COD)).

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, rapporteur. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, we discussiëren vandaag over de zogenaamde open vermelding. Het gaat om transparantie bij diervoeders als grondslag voor gezonde levensmiddelen voor de consument en het gaat erom dat kopers van mengvoeders inzicht krijgen in wat hun geleverd wordt.

Ik denk dat we met het aannemen van deze verordening na een lange weg tot een goed resultaat zullen komen en ik zou de Commissie willen bedanken, die ons door haar constructieve en zakelijke opstelling zeer geholpen heeft. De Commissie werd geconfronteerd met een Parlement dat vastbesloten was deze open vermelding in te voeren en met een taaie, zij het faire strijd met de Raad. Het resultaat mag er zijn.

Laten we kort terugblikken op de voorgeschiedenis. We hadden de BSE-crisis en in 1997 kwam er een eindverslag van de tijdelijke onderzoekscommissie, waarin het Parlement op een open vermelding aandrong. De Commissie diende een voorstel in, dat in Richtlijn 2002/2/EG uitmondde. De richtlijn, die toen nog alle instanties doorliep, was een compromis met de Raad en omvatte een open vermelding waarbij de bestanddelen met een tolerantie van +/- 15 procent op het etiket vermeld moesten worden en de exacte samenstelling op verzoek bekend gemaakt diende te worden.

Er lag toen dus een richtlijn en geen verordening, en de lidstaten zetten die slechts schoorvoetend of helemaal niet om. De diervoedersector diende een klacht in bij het Europese Hof van Justitie, resulterend in een eclatante bevestiging van ons standpunt: afgezien van het punt van de exacte informatie bleek de richtlijn rechtmatig. In het Parlement zijn we in aansluiting op deze uitspraak een nieuwe procedure begonnen, die nu met deze verordening ten einde komt. Ik had de eer steeds rapporteur te zijn en in deze lange periode is er met de Commissie zeer nauw en in het grootste vertrouwen samengewerkt.

Vandaag buigen we ons over een resultaat waar hard maar fair om gevochten is. Het mag er zijn. Tevens blijkt het in dit Huis door de meerderheid en door de verschillende fracties gedragen te worden. Er liggen geen amendementen, waaruit ik opmaak dat we deze verordening met een klinkende meerderheid aan zullen nemen. Daarmee krijgen we een goede verordening, met een open vermelding in drie - u welbekende - stappen: ten eerste de bestanddelen, in dalende volgorde van hun gewichtspercentage; ten tweede de verstrekking van informatie door diervoederbedrijven met een tolerantie van +/- 15 procent (waarbij geen voorbehoud ten aanzien van intellectuele-eigendomsrechten in deze wetgeving gemaakt is, maar met een verwijzing naar algemene wetgeving volstaan werd) en ten derde de verstrekking van exacte informatie aan de autoriteiten.

Ik zou er nog op willen wijzen dat we een register aangelegd hebben. In de Europese Unie is het voeren van en vermengen met bestanddelen niet meer mogelijk zonder dat die bekend gemaakt worden, aangezien opname in het register daarvoor verplicht is. Dat is allereerst voor de controle instanties van belang, maar ook voor het publiek en de klant. Al met al kan ik zeggen dat ik als rapporteur zeer ingenomen ben met het eindresultaat.

Androulla Vassiliou, *lid van de Commissie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, allereerst wil ik de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling bedanken voor het werk dat zij met betrekking tot dit dossier heeft verricht, en vooral de rapporteur, de heer Graefe zu Baringdorf, evenals alle schaduwrapporteurs, die allemaal een belangrijke inbreng hebben gehad.

De heer Graefe zu Baringdorf is erin geslaagd de gesprekken tijdens de onderhandelingen zeer vaardig in goede banen te leiden en wij zijn hem daar erg dankbaar voor.

In het compromispakket blijft de veiligheid van diervoeders op het hoge peil dat we in de EU hebben bereikt. Het creëert het juiste evenwicht tussen consumentenbescherming en intellectuele-eigendomsrechten. De verplichting om een vergunningsprocedure te doorlopen voor het in de handel brengen van bio-eiwitten komt te vervallen, de etikettering van diervoeders wordt gemoderniseerd via adequate informatieverstrekking aan de klant en coregulering krijgt een centrale plaats in de wetgevingsprocedures. De transparantie van de markt neemt toe dankzij het meldsysteem voor nieuwe voedermiddelen en in de EU krijgen innovatie en concurrentievermogen binnen de diervoederbranche een impuls. Het compromis betekent een concrete stap tegen het misleiden van gebruikers van diervoeders, ongeacht of het landbouwers of eigenaars van gezelschapsdieren betreft.

Het resultaat van de onderhandelingen is het compromispakket waarover u mag stemmen en dat neerkomt op een vereenvoudiging en modernisering van het huidige wettelijke kader. De bepalingen over de zogenaamde “open vermelding” maken een moderner type etikettering mogelijk. Voedermiddelen die zijn verwerkt in mengvoeders voor voedselproducerende dieren, moeten in dalende volgorde van hun gewichtspercentage op etiketten worden vermeld.

Daarnaast moet het exacte gewichtspercentage worden vermeld voor uitgelichte voedermiddelen en bij facultatieve etikettering.

Verder is er de bepaling dat bepaalde informatie over mengvoeders in geval van urgentie door de bevoegde autoriteiten aan de afnemers kan worden verstrekt. Door deze bepaling wordt de voorlichting aan de gebruiker bij incidenten met verontreiniging van diervoeders verbeterd.

In deze context legt de Commissie de volgende verklaring af. Ten eerste, om bijlage III over de toleranties voor de etiketteringsgegevens betreffende de samenstelling van voedermiddelen en mengvoeders af te stemmen op de wetenschappelijke en technische ontwikkelingen, overwegen de Commissie en haar diensten deze bijlage te gaan onderzoeken. De Commissie zal daarbij tevens kijken naar bepaalde voedermiddelen met een vochtgehalte van meer dan 50 procent.

Ten tweede, wat betreft de etikettering van toevoegingsmiddelen zal de Commissie nagaan of het beginsel van voorlichting dat via de etikettering van diervoeders wordt toegepast, ook kan gelden voor de toevoegingsmiddelen en voormengsels die op grond van de verordening betreffende toevoegingsmiddelen voor diervoeding zijn toegestaan.

Ten slotte begrijpt de Commissie dat het bij urgente kwesties in verband met de gezondheid van mens en dier en het milieu onder meer kan gaan om noodsituaties als gevolg van nalatigheid, internationale fraude of misdrijven.

Albert Deß, *namens de PPE-DE-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, geachte afgevaardigden, mede namens de Fractie van de Europese Volkspartij (Christen-democraten) en Europese Democraten dank ik onze rapporteur Graefe zu Baringdorf hartelijk. Mij lijkt de weg die bij dit verslag gevolgd is een schoolvoorbeeld voor het parlementaire werk dat wij hier doen.

Vandaag komen er bij de stemming geen amendementen, dankzij de zakelijke en grondige manier waarop er over alle fractiegrenzen heen samengewerkt is. Ik ben ervan overtuigd dat dit een uitkomst is om trots op te zijn. Het is een evenwichtig resultaat, dat recht doet aan de belangen van de veehouders als gebruikers van de diervoeders, van de diervoederproducenten en van alle overige schakels in de voedselketen.

De transparantie neemt toe en met name mijn eigen fractie heeft ook grote waarde gehecht aan het aanleggen van een register, waarvoor alle voedermiddelen die aan de voeders toegevoegd worden aangemeld dienen te worden. Er doen zich telkens nieuwe levensmiddelschandalen voor. Die zal ook de nieuwe wetgeving niet kunnen verhinderen, omdat geen enkele Europese verordening in staat is criminele activiteiten te voorkomen. Maar de regelgeving zal er wel toe bijdragen dat, als zich schandalen voordoen, sneller te achterhalen valt welke stoffen bijgemengd zijn.

Ik vind het ook een goede zaak dat het diervoederfabrikanten vrijstaat aanvullende informatie op vrijwillige basis te geven. Als ze dat doen, dienen hun gegevens wetenschappelijk geverifieerd te zijn, wat ik ook een uitstekend voorstel vind. Ik ben van mening dat deze nieuwe diervoederwetgeving duidelijk meer bescherming biedt en dat de veehouders grotere keuzemogelijkheden krijgen, nu ze aan de dalende volgorde van het gewichtspercentage van bestanddelen af kunnen lezen wat voor hun dieren het beste voer is.

Ik dank nogmaals allen die hebben bijgedragen aan de totstandkoming van dit goede verslag.

Rosa Miguélez Ramos, *namens de PSE-Fractie*. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, zoals ik in de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling ook al deed, wil ik in de eerste plaats mijn felicitaties overbrengen aan de rapporteur, de schaduwrapporteurs van de andere fracties en de Raad voor het geleverde werk.

Dit werk heeft ons in de gelegenheid gesteld overeenstemming te bereiken in eerste lezing en bovendien was het een uitstekende manier om ons in te werken in de medebeslissingsprocedure, die in onze commissie in de nabije toekomst standaard zal worden toegepast.

Dames en heren, op dit moment wordt de wetgeving over het verkeer van in voeders verwerkte voedermiddelen en mengvoeders voor dieren, met inbegrip van huisdieren – een sector die op communautair niveau een omzet van vijftig miljard euro vertegenwoordigt – geregeld door diverse richtlijnen en een vijftigtal wijzigings- of uitvoeringsbesluiten.

De voornaamste doelstellingen zijn vereenvoudiging van de regelgeving en geharmoniseerde toepassing ervan, en die zullen met deze verordening ongetwijfeld worden bereikt.

In de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling van dit Parlement heeft reeds in 2006 een debat plaatsgevonden over het in de handel brengen van diervoeders. Zoals u zich wellicht nog herinnert, hebben wij de Europese Commissie toen met algemene stemmen verzocht in de toekomstige herziening een billijk evenwicht te waarborgen tussen de belangen van de landbouwers, die over gedetailleerde informatie over de bestanddelen van diervoeders moeten kunnen beschikken, en de belangen van de sector, die baat heeft bij een toereikende bescherming van zijn knowhow.

Dit evenwicht komt mijns inziens goed tot uiting in het compromis over de meest gevoelige punten van het Commissievoorstel, de open vermelding van de voedermiddelen en de opstelling van een communautaire lijst van voedermiddelen. Bewijs hiervan is dat het compromis door alle betrokken partijen gunstig is onthaald.

Door middel van de open vermelding waarborgt het compromis inderdaad het recht van de koper op informatie en het eigendomsrecht van de producent op de knowhow, aangezien wordt aangegeven dat informatie moet worden verschaft onverminderd het bepaalde in de richtlijn van 2004 over de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten.

Dames en heren, wanneer er tussen de leverancier en de gebruiker een vertrouwensrelatie bestaat, is het normaal dat de formules bekend zijn, maar het zou niet logisch zijn te eisen dat het recept onmiddellijk wordt doorgegeven aan de eerste de beste klant die aan de deur verschijnt. Velen van ons drinken al jaren cola en hoewel wij het recept niet kennen, twijfelen we er niet aan dat bij de productie de hand gehouden wordt aan de eigenschappen van het product en dat de gezondheidsnormen worden nageleefd.

In het eerder genoemde arrest van het Hof van Justitie wordt specifiek bepaald dat de verplichting om klanten op hun verzoek in te lichten over de exacte samenstelling van diervoeders niet kan worden gerechtvaardigd op grond van de beoogde doelstelling, namelijk de bescherming van de gezondheid.

In dit verband zij eraan herinnerd dat de bevoegde autoriteit te allen tijde toegang heeft tot de exacte samenstelling. Bovendien wordt in het bereikte compromis gewaarborgd dat wanneer een risico voor de gezondheid van mensen en dieren of voor het milieu bestaat, de koper toegang heeft tot nauwkeurige informatie over de samenstelling van de betrokken diervoeders na de gewettigde belangen van zowel producenten als kopers te hebben afgewogen.

De lijst van goede etiketteringspraktijken blijft een instrument dat op vrijwillige basis kan worden gehanteerd in de sector, maar fungeert in geen geval als een positieve lijst van voedermiddelen voor de productie van mengvoeders, aangezien niet is verzocht om een dergelijk instrument.

De regelgeving zal op verzoek van het Europees Parlement wel een nieuwe bijlage omvatten met een lijst van voedermiddelen waarvan het in de handel brengen en het gebruik voor diervoeders verboden is of aan beperkingen is onderworpen. De Commissie kan dit register – of bijlage of lijst – regelmatig bijwerken.

De Sociaal-democratische Fractie in het Europees Parlement, die ik hier vertegenwoordig, ondersteunt het bereikte compromis en heeft geen amendementen voor de plenaire vergadering ingediend. Wij kunnen ons geheel en al vinden in het standpunt zoals dat hier vandaag in het Parlement is uiteengezet. Daarom zullen wij voor het verslag stemmen.

Jan Mulder, *namens de ALDE-Fractie*. – Ook ik zou willen beginnen met mijn complimenten uit te spreken aan de rapporteur, de heer Graefe zu Baringdorf. Ook de Liberale Fractie is van mening dat het bereikte compromis een goed compromis is en wij kunnen er dus later vandaag vóór stemmen.

Het belangrijkste is dat de intellectuele eigendom van de veevoederfabrikanten gewaarborgd is. Als wij in de sector vernieuwing willen hebben - gisteren hebben wij gestemd over een klimaatverslag - dan kan ook op het stuk van veevoeder nog een heleboel verbeterd worden, zodat de uitstoot van allerlei gassen door de veestapel daalt. Nu, die uitdaging moeten wij aangaan. Als veevoederfabrikanten zich dan vernieuwen, mag dat niet belemmerd worden door al te stringente regelgeving inzake openbaarmaking. Deze openbaarmaking is in mijn ogen gewaarborgd, anderen hebben dat ook al gezegd. Zij zou op verzoek van de overheid, dan wel van een bepaalde klant kunnen gebeuren. Niets houdt de veevoederfabrikanten tegen om dit op basis van vrijwilligheid te doen.

Het is niet het belangrijkste om te weten welke de ingrediënten als zodanig zijn. Veel belangrijker is de precieze voedingswaarde van veevoeder. Deze moet correct worden aangegeven. Alles wat op het etiket staat, energie, eiwit etc., is belangrijk. Kortom, de Liberale Fractie zal zich achter dit compromis scharen. Wij zullen ook tegen de veevoederfabrikanten zeggen dat, als zij hun productieprocessen en hun veevoedersamenstelling etc. willen vernieuwen, dit compromis een goed compromis is waarmee dit wordt aangemoedigd.

Andrzej Tomasz Zapłowski, *namens de UEN-Fractie*. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, de markt voor diervoeders en het gebruik hiervan in de dierlijke productie is een belangrijke aangelegenheid, want ze is van invloed op de gezondheid van honderden miljoenen burgers van de Europese Unie.

In het verleden hebben we al slechte ervaringen gehad met dierenziektes als gevolg van ongeschikte diervoeders. De enorme materiële en maatschappelijke kosten daarvan zijn gedragen door de landen van de Gemeenschap. Daarom is het van zeer groot belang te bepalen hoe diervoeders samengesteld dienen te zijn, om het gebruik van slechte voeders te vermijden. Ook een doeltreffende handhaving van de voorschriften van de verordening is belangrijk, zodat het niet bij holle verklaringen blijft.

Miljoenen mensen en zelfs hele landen in Europa zijn momenteel gekant tegen de consumptie van voedsel dat geproduceerd is op basis van diervoeders met genetisch gemodificeerd plantenmateriaal. Zij hebben het recht om hiervan op de hoogte te zijn. Niet enkel de landbouwers moeten geïnformeerd worden over de samenstelling van diervoeders, maar ook de voedselverwerkende bedrijven moeten op hun beurt hun klanten informeren via de etiketten. En dit gebeurt momenteel niet.

Enkele maanden geleden debatteerden we in dit Parlement over het stijgende aantal zwaarlijvige mensen in Europa. Dit probleem is sterk gerelateerd aan de samenstelling van diervoeders, want die hebben een grote invloed op de kwaliteit van vlees. Het is een goede zaak dat er in de ontwerpverordening veel aandacht besteed wordt aan diervoederhygiëne en aan het probleem van de toevoeging van verontreinigde stoffen tijdens de productie. Zulke praktijken werden soms op zeer ruime schaal toegepast.

Alyn Smith, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, net als iedereen wil ik mijn fractiegenoot Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf feliciteren. Hij heeft zeer hard gewerkt aan een van de vermoedelijk meest technische dossiers die we ooit hebben behandeld. Tevens heeft hij de wijsheid van Salomo tentoongespreid. Hij heeft namelijk een balans weten te vinden tussen de behoeften van de consumenten en de zeer legitieme wensen van de producenten, die hun product en hun intellectuele eigendom beschermd willen zien.

Thuis zou ik dit een van de meer traditionele dossiers van het Europees Parlement noemen. Als we kijken naar het aantal gasten op onze bezoekertribune, kunnen we met behoorlijke zekerheid stellen dat de etikettering van diervoeders waarschijnlijk niet een van de onderwerpen is die de mensen vandaag het meest aanspreekt. Het is echter wel een uiterst belangrijk thema en een duidelijk voorbeeld van de meerwaarde die dit Parlement kan bieden. We kunnen onze consumenten, onze burgers en onze kiezers vertrouwen geven in de voedselketen waarvan zij de laatste schakel zijn.

We moeten vooral niet vergeten waarom dit vraagstuk op de agenda staat. De BSE-crisis heeft ons laten zien dat er regels nodig zijn voor het voer dat we aan onze dieren geven. Een dergelijke verordening moet

transparant zijn en er dient een evenwicht te komen tussen de behoeften van de consument en die van de producent, maar dat kan fout gaan. In het verleden is het ook fout gegaan en we moeten voorkomen dat dat opnieuw gebeurt. Dit verslag is daarbij essentieel.

In Schotland heb ik talrijke ontmoetingen met de sector, consumentengroepen en de landbouwers zelf gehad en er is vrijwel algemene steun voor en instemming met de wijze waarop de Commissie en het Parlement deze kwestie hebben aangepakt. In het bijzonder is men tevreden over het werk dat onze rapporteur heeft verricht.

Dit dossier heeft beslist meerwaarde. Het is een goed voorbeeld van hoe het Parlement functioneert. We zeggen vaak dat de Commissie en het Parlement goed hebben samengewerkt. Wat dit onderwerp betreft is dat zeker het geval. Er zijn maar heel weinig amendementen op dit verslag ingediend, wat betekent dat het met grote meerderheid zal worden aangenomen. Het was vandaag een goede dag voor het Parlement.

Witold Tomczak, *namens de IND/DEM-Fractie*. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, het compromis inzake diervoeders heeft twee voordelen: het harmoniseert en vereenvoudigt de Europese regelgeving. Het heeft echter ook aanzienlijke nadelen: het biedt onvoldoende waarborgen voor de diervoeder- en voedselveiligheid, het beschermt de belangen van de vijf miljoen veehouders slechts in zeer beperkte mate en het beschermt ook onze gezondheid niet voldoende.

De toegang van diervoedergebruikers tot informatie over de samenstelling ervan zal beperkt blijven door de bescherming van intellectuele-eigendomsrechten. Als een diervoederproducent een gevaarlijk bestanddeel gebruikt, dan staan we nog steeds machteloos. Het probleem met diervoeders is het zoveelste bewijs dat het landbouwbeleid de verkeerde richting uitgaat. Ondanks alle intentieverklaringen steunt het beleid voornamelijk de geïndustrialiseerde landbouw en in een dergelijk landbouwsysteem hoeft de landbouwer niet over eigen diervoeders te beschikken. Hij kan zijn vee telen met behulp van diervoeders van gespecialiseerde bedrijven. En deze bedrijven worden gedreven door winstbejag en vinden altijd wel een manier om hun kosten te verlagen. Daarbij houden ze niet altijd rekening met de veiligheid van de dieren en met onze gezondheid. Hierdoor moeten we steeds meer specifieke voorschriften invoeren en de controle opdrijven, wat tot absurde situaties leidt.

Wordt het geen tijd om deze tendensen om te keren en terug te gaan naar een duurzame ontwikkeling van de landbouw, waarin de landbouwer zijn eigen diervoeder produceert en daardoor niet meer blootgesteld wordt aan verliezen als gevolg van dioxines of BSE? Vooruitgang in de landbouw hoeft geen concentratie van de productie of van de diervoederproductie in het bijzonder te betekenen. Laten we niet vergeten dat de Unie momenteel 15 miljoen landbouwbedrijven telt, waarvan 95 procent kleine en middelgrote ondernemingen zijn. Het merendeel van deze landbouwbedrijven kan een duurzaam landbouwmodel hanteren, dat voordelig is voor de landbouwers, voor het milieu en voor ons allemaal. Daartoe moet enkel de aanpak van de landbouw radicaal gewijzigd worden, en meteen ook de aanpak van het huidige gemeenschappelijk landbouwbeleid.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, wat zo aardig aan dieren is, is dat de jaren voorbijgaan en de problemen steeds weer dezelfde blijken te zijn. Als het over wilde dieren gaat, bijvoorbeeld, dan hebben we het altijd over wildklemmen. En binnen de context van de veeteelt gaat het altijd over vervoer, vetmesten en veevoeder. Diervoeder is ook een klassiek voorbeeld: het is een allegaartje – van troep. Antibiotica, clenbuterol, groeihormonen, en zelfs de overblijfselen van andere dieren worden gebruikt: dat was de kern van het probleem met het verontreinigde diervoeder in het Verenigd Koninkrijk in de jaren negentig.

Nu wordt ons echter verteld dat de tijd van het ondeugdelijke diervoeder voorbij is. We hebben een richtlijn van 2002 en een uitspraak van het Hof van 2005, en nu bestaat eindelijk de wil om de markt, winstbejag – dat heet nu intellectuele eigendom – en consumentenveiligheid op elkaar af te stemmen.

En nu hebben we dus een verordening. Die maakt gebruik van een klassiek instrument – etikettering. Alle bestanddelen moeten nu worden opgegeven, in dalende volgorde van gewichtspercentage. Verder moet er een open vermelding komen, een Bijlage III en een marge van +/- 15 procent. De werkelijk nieuwsgierigen onder ons zullen zelfs mogen eisen dat men hun de precieze samenstelling mededeelt.

Resten er slechts twee grote vragen. De eerste betreft ingevoerde dieren die geen label hebben gekregen. De heer Parish is aanwezig. Hij houdt zich heel druk bezig met dieren uit Brazilië. Die zijn niet van een merk voorzien, maar hebben wel clenbuterol in hun voeding gehad. We weten maar heel weinig over de veiligheid van deze dieren.

En dan is er nog een heel belangrijke kwestie: ingevoerd voeder – de grondstoffen die ons sinds de jaren zestig vanuit het Amerikaanse continent zijn geleverd. In de jaren zestig was dat voornamelijk maïsglutenvoeder – melasse, residuen van oliehoudende zaden. Nu gaat het vooral om transgene soja uit Argentinië, Brazilië en Paraguay, en transgene maïs uit Canada en de Verenigde Staten. En dat komt – als ik zo vrij mag zijn – omdat mensen alleen tegen plaatselijk geproduceerde GGO's zijn, en niet tegen ingevoerde GGO's.

We hebben het hier echter wel over tweederde deel van het voeder dat door onze veestapel wordt gegeten, en dat is wel degelijk een gezondheidsprobleem. Achter de bescherming van de gezondheid in Europa gaat echter een hele reeks gezondheidsrisico's schuil, en die zijn het gevolg van de akkoorden die in de Uruguay-ronde en Blair House zijn bereikt, en die ons verplichten oliehoudende zaden in te voeren om tweederde deel van onze veestapel te voeden.

Neil Parish (PPE-DE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil de commissaris en de heer Graefe zu Baringdorf complimenteren met het uitstekende werk dat zij hebben verricht en met de goede onderlinge samenwerking.

Tegen de laatste twee sprekers en de gasten op onze bezoekertribune wil ik zeggen: kijk uit wat u vanmiddag bij de maaltijd eet. Immers, als we de beide laatste sprekers mogen geloven, is er nergens veilig voedsel te verkrijgen!

Met deze wetgeving willen we het voedsel dat we tot ons nemen, veilig maken en uiteraard is het van wezenlijk belang wat onze dieren eten, omdat wij deze dieren op onze beurt weer eten. Dat klinkt erg simplistisch maar daar draait het in dit debat wel om.

Zeker, we hebben de afgelopen jaren fouten gemaakt en ik ben de eerste om toe te geven dat het voederen van vlees en beendermeel aan ons vee de oorzaak is van het BSE-probleem. Wat dit betreft heeft overigens niemand reden om zich op de borst te kloppen. Hoe dan ook, de BSE-crisis vormde de aanleiding voor het opstellen van deze wetgeving.

De vraag is nu niet of we transparantie moeten betrachten en de bestanddelen op het etiket dienen te vermelden. Dat gaat zeker gebeuren. De producenten wilden weten of zij de exacte percentages moesten vermelden. Dat vonden zij bezwaarlijk omdat anderen dan een partij voeder mee naar huis zouden kunnen nemen en het zouden kunnen namaken.

Daarom zijn het compromis en het werk dat de heer Graefe zu Baringdorf, de Commissie en de Raad hebben verricht, kwalitatief zo goed. We zijn nu namelijk op het punt beland dat we onze diervoeders werkelijk kunnen vertrouwen. Recentelijk hebben we in verschillende Europese landen problemen met diervoeders gehad. Dat kwam niet omdat de etikettering en de gehanteerde procedures niet klopten, maar omdat bedrijven de wet overtraden.

Daarom moeten we ervoor zorgen dat de wet solide is, maar ook dat de Commissie en de lidstaten toezicht houden op deze wet en de diervoederbedrijven controleren zodat zij de regels niet overtreden, want nogmaals: de consument moet vertrouwen hebben in ons voedsel.

Ik wil tegen u zeggen dat Europees voedsel aan de hoogste veiligheidseisen voldoet, maar we mogen nooit laks worden. Onze consumenten moeten er absoluut van op aan kunnen dat wat zij eten, veilig is. Tegen onze gasten wil ik zeggen: eet smakelijk vanmiddag. Het voedsel is veilig, wees daarvan verzekerd!

Bogdan Golik (PSE). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, ik wil de heer Graefe zu Baringdorf van harte feliciteren met het zoveelste uitstekende verslag.

Streven naar vereenvoudiging van de huidige wetgeving betreffende het in de handel brengen en het gebruik van diervoeders en betreffende verplichte en aanvullende informatie op verpakkingen en vervoerdocumenten is een stap in de goede richting.

Een vereenvoudiging van technische voorschriften en een verruiming van complexe en strikt administratieve voorschriften zullen beslist een positieve invloed hebben op de concurrentiekracht van de diervoedersector van de Gemeenschap en ook op de voedselveiligheid waarover de heer Parish het had. Ik ben ervan overtuigd dat dit een goed uitgangspunt is.

Ik wil echter de aandacht vestigen op een kwestie die wel eens problemen zou kunnen gaan opleveren. Ik ben van mening dat het verplicht aanbrengen van een gratis telefoonnummer op de etiketten overbodig is in het geval van kleine en middelgrote producenten van mengvoeders voor huisdieren. De invoering van

zulke voorschriften kan een te grote financiële belasting gaan vormen voor deze kleine en middelgrote ondernemingen, en juist dit soort bedrijven is het talrijkst binnen de diervoedersector.

Tot besluit wil ik nog benadrukken dat we ernaar moeten streven het wettelijk systeem betreffende het in de handel brengen en het gebruik van diervoeders in zijn geheel te vereenvoudigen. Hierbij moet aandacht besteed worden aan de veiligheid. De invoering van controversiële voorschriften die te hoge kosten genereren, kan vooral een negatieve invloed hebben op kleine bedrijven die voor de lokale markten produceren.

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, dames en heren, ook ik wil allereerst de rapporteur, de heer Graefe zu Baringdorf, bedanken voor de grondige voorbereiding van dit debat.

De voedselveiligheid in de Europese Unie heeft de afgelopen jaren met vele crises te maken gehad, zoals BSE en verscheidene dioxineschandalen, waarvan de meest recente bij mijn weten afgelopen najaar heeft plaatsgevonden. Deze crises werden vaak veroorzaakt door verontreinigd veevoeder, hetgeen aan nalatigheid of zelfs criminele activiteiten te wijten was. Deze verordening om de wetgeving eenvoudiger en duidelijker te maken is welkom. De verordening moet het vertrouwen van de consumenten in de hele Europese voedselketen vergroten. Consumenten moeten worden beschermd en zij moeten kunnen nagaan waar en hoe de levensmiddelen die zij kopen zijn geproduceerd.

Een ander doel is de juridische bescherming van landbouwers. Zij moeten keuzes maken op basis van etiketteringen en moeten erop kunnen vertrouwen dat het veevoeder van onberispelijke kwaliteit is. Ook de intellectuele eigendom van de veevoederfabrikanten moeten worden gewaarborgd, zoals de heer Mulder al zei.

Veel lidstaten hebben hun zaken onder controle, maar de onderhavige verordening, die etiketteringen duidelijker maakt en het makkelijker maakt de oorsprong van veevoer te achterhalen, is nodig om te waarborgen dat er in de hele Europese Unie orde wordt geschapen in deze kwestie en om interpretatieverschillen te voorkomen.

Ik wil echter nog onderstrepen dat het wat deze verordening, maar ook andere verordeningen, betreft van cruciaal belang is dat de tenuitvoerlegging en het toezicht op de juiste wijze plaatsvinden. Duidelijke en nauwkeurige verordeningen zullen niet helpen als men zich er in de praktijk niet aan houdt. Bij het toezicht op de kwaliteit van veevoeder moet worden gewaarborgd dat het veevoeder veilig is, voor het doel geschikt is en aan de wetgevingscriteria voldoet. Op die manier kunnen wij de veiligheid van de hele voedselketen verbeteren en de consumenten beschermen.

Giovanni Robusti (UEN). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, mevrouw de commissaris, enkele jaren geleden dacht men in Italië voedermiddelen die door veehouders in hun stallen worden gemengd, als diervoeders te kunnen beschouwen en daarmee hun stallen dus als voederfabrieken. De conclusie was toen dat landbouwbedrijven nooit zullen kunnen voldoen aan de complexe normen voor hygiëne, de HACCP, de vereiste traceerbaarheid en daarom verplicht zijn bij echte voederfabrieken diervoeders in te kopen die al eeuwenlang op hun bedrijven werden vervaardigd. Toentertijd zijn we erin geslaagd om deze valkuil te vermijden.

Het verslag waar we vandaag over debatteren geeft een definitie van diervoeders, maar niet van voederfabrieken. Om te voorkomen dat Europa weer opnieuw de schuld krijgt, moet het duidelijk zijn dat veevoedermiddelen die in veehouderijen worden gemengd, geen diervoeders zijn, maar gewoon voedermiddelen en grondstoffen van directe landbouwopgroei die zonder vaste procedure met elkaar worden gemengd, en dat landbouwbedrijven dus geen voederfabrieken zijn. Dit is wellicht een vanzelfsprekend iets, maar men kan nooit voorzichtig genoeg zijn als interpretaties vergaande economische gevolgen kunnen hebben.

Jim Allister (NI). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, naar aanleiding van de dioxineverontreiniging in de Ierse Republiek waardoor onschuldige producenten en verwerkers in Noord-Ierland zware verliezen hebben moeten incasseren, hebben wij gesproken over nieuwe maatregelen voor de etikettering van diervoeders.

Vanzelfsprekend stel ik daarbij de volgende vraag: zouden deze voorstellen de huidige verliezen van mijn producenten hebben voorkomen? Helaas is het antwoord "nee". Uiteraard zorgen ze voor grotere transparantie, wat op zichzelf heel goed is, maar dat geldt alleen voor diervoeders uit de EU die gevoerd worden aan dieren binnen de EU, niet voor diervoeders die aan dieren buiten de EU worden gevoerd en waarvan we het vlees vervolgens importeren.

Het verstrekken van zo veel mogelijk informatie over de exacte samenstelling van diervoeders is terecht en begrijpelijk, maar we moeten de intellectuele-eigendomsrechten niet zodanig ondermijnen dat ze betekenisloos worden. Wat dat betreft heb ik nog enkele andere zorgen over bepaalde aspecten van deze voorstellen. Samengestelde mengsels zijn handelsgeheimen die in jaren van onderzoek en tests zijn opgebouwd. Deze moeten adequaat worden beschermd.

Ik vertrouw erop dat de nauwkeurigheidsmarge van 1,5 procent in de beschrijving van de samenstelling van de diervoeders genoeg zal zijn. Ik wil niet dat de producenten van diervoeders in mijn kiesdistrict, die hard hebben gewerkt en stevig hebben geïnvesteerd in het vervaardigen van een topproduct, worden opgelicht door fabrikanten die in goedkopere productiegebieden binnen of buiten de EU werken, waarbij ze worden beroofd van hun intellectuele-eigendomsrechten.

Ik ga ervan uit dat deze verordening wat dit betreft niet verkeerd wordt gebruikt of misbruikt. Jazeker, landbouwers hebben recht op zo veel mogelijk informatie over de samenstelling van mengvoeders, maar daarbij moeten de levensvatbaarheid en de toekomst van de fabrieken waarvan zij de voeders kopen, gewaarborgd blijven.

Esther De Lange (PPE-DE). - Ik zou mij willen aansluiten bij alle complimenten die al zijn geuit aan het adres van onze rapporteur. Bij de wetgeving op het gebied van diervoeders dient natuurlijk de gezondheid van mens en dier centraal te staan. Dat betekent duidelijke regels over het gebruik en de etikettering van de grondstoffen. Het geheel moet natuurlijk wel werkbaar blijven en niet leiden tot meer administratieve lasten of het in gevaar brengen - het is al gezegd - van intellectueel eigendom van de producenten. Wij zullen dat kritisch blijven volgen, maar het lijkt erop dat de nieuwe verordening aan deze eisen voldoet.

Ik maak daar wel een kanttekening bij en dat is op het gebied van de controle. Opnieuw geldt dat deze wetgeving valt of staat bij goede controle en sancties om het kaf van het koren te scheiden. De verordening stelt dat de straffen die de lidstaten zelf mogen toepassen doeltreffend, evenredig en afschrikkend moeten zijn. Ik roep de Europese Commissie op om de komende tijd kritisch te bekijken of dat in alle landen van de Europese Unie het geval is. Het kan immers niet zo zijn dat het ene land daar strenger mee omgaat dan het andere. Een mooie eerste casus vormen wat mij betreft de voorwaardelijke straffen die deze week, tien jaar na dato, werden uitgesproken in het Belgische dioxineschandaal.

En tot slot een onderwerp dat hier natuurlijk niet onaangeroerd kan blijven: het diermeel. Na het emotionele betoog van de eerste spreker van de Niet-ingeschrevenen zal ik mij beperken tot de feiten. Diermeel in diervoeding is sinds de BSE-crisis verboden. In het geval van bijvoorbeeld kippen leidt dat echter tot een tekort aan dierlijk eiwit in het voer, los van de terecht kritiek op het vernietigen van waardevolle eiwitten. Daarbij komt ook nog eens dat diervoeding voor de vijf miljoen veehouders in de Europese Unie, die het toch al niet gemakkelijk hebben, de grootste kostenpost is.

Natuurlijk willen wij niet terug naar een situatie waarin soorteigen dierlijke eiwitten in het voer terechtkomen. Kannibalisme, dat nooit meer! Om daar goed mee om te gaan zijn echter tests nodig. De Europese Commissie heeft aangegeven dat die tests in 2009 beschikbaar zouden kunnen zijn, zodat diermeel in het voer van bijvoorbeeld kippen of varkens weer op een veilige manier mogelijk zal worden. Ik zou graag van de Europese Commissie weten hoe het daarmee staat en welke stappen wij het komende jaar op dat terrein kunnen verwachten.

Wiesław Stefan Kuc (UEN). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, de kwaliteit van voedingsmiddelen van dierlijke oorsprong (vlees, eieren, melk) en de bescherming van de consument tegen de slechte kwaliteit daarvan vormen binnen de Europese Unie al jarenlang een belangrijk aandachtspunt.

Om de kwaliteit van voedingsmiddelen van dierlijke oorsprong te garanderen moeten de diervoeders van goede kwaliteit zijn, aangezien ze in dat opzicht de belangrijkste factor zijn. Daarnaast zijn ook de teeltomstandigheden van belang. Het merendeel van de bestanddelen van diervoeders wordt door de landbouw zelf geproduceerd, maar de gebruikte toevoegingsmiddelen zijn meestal chemische producten, en die zijn het meest controversieel. Daarom moeten we er ondanks alles naar streven dat de samenstelling van industriële diervoeders exact wordt opgegeven. Dat heeft niets te maken met intellectuele-eigendomsrechten en de bescherming ervan. Pas wanneer een octrooibureau een beschermingscertificaat toekent, is een product beschermd.

Innovatieve toevoegingsmiddelen voor diervoeders zorgen misschien voor een grotere massa of een betere aanblik van het product, maar kunnen schadelijk zijn voor onze gezondheid als ze onvoldoende onderzocht zijn. Landbouwers kunnen hun diervoeders niet zelf analyseren en gaan bijgevolg louter af op de informatie

die de producent verstrekt. We mogen BSE en de gevolgen van de toevoeging van diervoeders niet vergeten. De industrie stelt alles in het werk om winst te halen. Daarom sta ik volledig achter het verslag van mijnheer Graefe zu Baringdorf.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, ik hoop dat de voorstellen in het compromispakket waarover we vandaag debatteren, zullen bijdragen tot een vereenvoudiging van de voorschriften betreffende de handel in diervoeders en dat ze van invloed zullen zijn op de concurrentiekracht van de diervoedersector in de Europese Unie. Ook hoop ik dat de nieuwe voorschriften geen kostenstijging met zich mee zullen brengen voor kleine en middelgrote mengvoederproducenten.

Wanneer we het over etiketteren hebben, mogen we niet vergeten dat het probleem veelal niet een gebrek aan informatie op het etiket van een product is, maar wel het feit dat de gewone consument die informatie niet begrijpt. Te veel informatie op een etiket kan de keuze van de koper juist bemoeilijken. Enerzijds moeten we onze burgers informatie geven, maar anderzijds moeten de intellectuele-eigendomsrechten op de producten beschermd worden.

Ik sta achter het voorstel om een lijst aan te leggen van bestanddelen die niet in diervoeders gebruikt mogen worden. En we mogen zeker niet toelaten dat zich opnieuw een voedselschandaal voordoet. Met dioxines verontreinigd varkensvlees uit Ierland of melanine in melk uit China zijn voorbeelden van incidenten die nooit hadden mogen plaatsvinden. Wat dat betreft moeten we ons afvragen waarom het controlesysteem niet werkte en hoe het tot verontreiniging kon komen.

Er moet meer toezicht komen op het controlesysteem. De procedures moeten doorzichtig en ondubbelzinnig zijn. Er moeten hoge boetes opgelegd worden voor het omzeilen of overtreden van de controleprocedures, want dit is een kwestie van volksgezondheid. Ondanks het incident in Ierland wil ik toch benadrukken dat de Europese landbouwers en producenten de hoogst mogelijk internationale normen naleven. Ons voedsel staat bekend om zijn kwaliteit. Het voedsel in Europa is veilig.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, staat u mij allereerst toe rapporteur Graefe zu Baringdorf hartelijk te bedanken. Hij heeft niet alleen nu, maar ook in de vele jaren die aan dit verslag voorafgingen een duidelijke koers gevolgd, die steeds gericht was op wat we nu bereikt hebben: duidelijkheid voor de landbouwers over het in de handel brengen en het gebruik van diervoeders, naast het stellen van heldere voorwaarden daaraan.

We hebben het vandaag over de tweede stap, zo is ons in de aanloop hiernaar toe steeds weer duidelijk geworden. Gisteravond en vannacht hebben we het, mevrouw de commissaris, over de eerste stap gehad - de productie. Ik zou daar nog eenmaal op terug willen komen en zeggen dat de productie en de manier waarop het toezicht op die productie geregeld is, basisvoorwaarden voor dit verslag vormen, willen we uiteindelijk gezonde en veilige voeders en in het verlengde daarvan gezonde en verantwoorde voedingsmiddelen kunnen produceren.

Ik stel hier nogmaals dat aan bedrijven die ook levensmiddelen tot voeders verwerken, strengere toelatingseisen gesteld moeten worden en dat het HACCP-concept daarvoor als basis genomen zou moeten worden, wellicht zelfs voor toelating in geheel Europa. Immers, zowel in het debat van gisteren als dat van vandaag bleek de noodzaak om bij gelijke risico's in de hele Europese Unie te komen tot gelijke controles. Misbruik zullen we nooit kunnen voorkomen, maar dit verslag en het debat van gisteren vormen een degelijke grondslag voor een beschermingsniveau dat niet overdreven is. Ook dat is immers een punt van het verslag van vandaag, dat we geleerd hebben van crises als die rond BSE en dat we inmiddels weten dat we bepaalde dingen ook anders aan kunnen en moeten pakken.

Nogmaals mijn dank aan het adres van onze rapporteur, die telkens goede verslagen afgeleverd heeft. Ik wens hem de unanieme steun van deze vergadering toe.

Véronique Mathieu (PPE-DE). - (FR) Mijnheer de Voorzitter, we gaan vandaag stemmen over dit goed doorwrochte verslag van onze collega-afgevaardigde, die ik bij deze gelukwens. Het gaat hier om een heel belangrijk verslag, aangezien de Europese diervoedersector één van onze belangrijkste landbouwsectoren vertegenwoordigt. De helft van de totale landbouwproductie in de Europese Unie - 120 miljoen ton - komt voor rekening van deze sector, die daarmee een omzet van 50 miljard euro genereert. Er zijn binnen de Europese Unie 5 miljoen landbouwers en 60 miljoen gezinnen met huisdieren.

De Europese Unie is in het verleden met een aantal voedselcrises geconfronteerd, wat ertoe heeft geleid dat we nu hogere eisen stellen op het gebied van transparantie, om zo aan de eisen van zowel de landbouwers

als de consumenten te kunnen voldoen. De in dit verslag opgenomen bepalingen hebben het voordeel dat ze betreffende sectoren heel weinig kosten en voor de consumenten veel betekenen. Die consumenten hebben tegenwoordig steeds meer aandacht voor de kwaliteit van de goederen die ze aanschaffen. Als we dit verslag goedkeuren, beperken we de risico's, omdat we zo een hogere kwaliteit, beter toezicht en een extra doeltreffende traceerbaarheid garanderen. We verschaffen de landbouwers betere informatie, wat uiteindelijk ook de consumenten ten goede komt.

Nu de internationale handel steeds intenser wordt, is het van cruciaal belang de preventiesystemen te versterken om een herhaling van de voedselcrises uit het verleden te voorkomen.

Dit verslag slaagt erin een goed evenwicht aan te brengen tussen het recht op informatie – er wordt precies vastgelegd welke voedingsbestanddelen in ieder geval op het etiket moeten worden vermeld – en het recht op intellectuele eigendom, een recht dat voor het concurrentievermogen van onze industrieën van groot belang is.

Ik geloof dat fabrikanten van veevoeder verplicht zouden moeten worden gesteld om de verwerking van nieuwe grondstoffen in hun producten meteen te melden. Dat zou de transparantie ten goede komen en de inspecties door de bevoegde autoriteiten vergemakkelijken. Het is volgens mij van cruciaal belang een urgentieprocedure te introduceren op basis waarvan nieuwe gevaarlijke stoffen onverwijld op de lijst met verboden voedermiddelen geplaatst kunnen worden.

De controle op het systeem zal beter verlopen als landbouwers het recht krijgen verzet aan te tekenen tegen de bevoegde autoriteiten of de Europese Commissie als er over enige beslissing twijfel bestaat. Dat heeft ook een gunstige uitwerking op de mededinging, terwijl de consumenten beter wordt beschermd.

Ik steun dit verslag daarom van ganser harte. De ervaring heeft immers aangetoond dat normen voor de etikettering van diervoeder die prioriteit verlenen aan kwaliteit, transparantie en toezicht, de beste garantie vormen om een herhaling van voedselcrises in Europa te voorkomen.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil de rapporteur bedanken voor dit verslag, dat een zeer technisch karakter heeft en de vraag van het Hof beantwoordt over de bescherming van de rechten van landbouwers en van de producenten van de diervoeders die zij kopen.

Ik deel de visie dat intellectuele-eigendomsrechten bescherming verdienen. We kunnen niet toestaan dat formuleringen worden gekopieerd door bedrijven die weer net zo snel van de markt verdwijnen als dat ze er op kwamen. Vanuit dat oogpunt gezien is het verslag dus geslaagd.

Het vraagstuk van bedrog plegende bedrijven is hier vanmorgen tijdens dit debat aan de orde gesteld. Wij kunnen het reilen en zeilen binnen de sector alleen in de gaten houden als we de bedrijven controleren die de regels niet nakomen. Dat kan uitsluitend via geregelde bewaking, inspectie en controle op elk punt. Daarover hebben we gisteravond in dit Parlement heftig gediscussieerd en ik was blij te horen dat er verbeteringen zullen worden aangebracht.

Tot slot is er nog een belangrijker punt: de instabiliteit van de grondstoffenprijzen. De commissaris voor landbouw sluit zich bij ons aan. Dit is een belangrijke kwestie voor de diervoedersector en voor landbouwers, die beslist onze aandacht verdient.

James Nicholson (PPE-DE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, in de eerste plaats ben ik zeer ingenomen met dit verslag en wil ik de rapporteur complimenteren. Hij verdient lof voor zijn verslag en het harde werk dat hij heeft verricht.

We hebben inderdaad transparantie nodig en het is belangrijk te weten wat er in mengvoeders zit – laat daar geen twijfel over bestaan. Ik heb er geen problemen mee wanneer een bedrijf zijn intellectuele-eigendomsrechten geheim houdt. De recente dioxineproblemen in de Ierse Republiek maken ons allen echter heel duidelijk dat controle noodzakelijk is. Landbouwers kunnen de strengste normen voor vee teelt hanteren en alles precies volgens de regels doen, maar zoals we hebben gezien, kunnen zij alles kwijtraken wanneer hun goede en harde werk teniet wordt gedaan door gebeurtenissen waar zij geen vat op hebben.

Dit is een goede dag voor het Parlement, waarop zichtbaar wordt wat we via samenwerking kunnen bereiken. Wellicht wordt eveneens zichtbaar wat we binnen de landbouw kunnen bereiken als het gaat om een betere toekomst voor landbouwers in de gehele Europese Unie.

Ik ben blij dat commissaris Fischer Boel hier vanmorgen samen met commissaris Vassiliou aanwezig is. Het is namelijk erg belangrijk dat we het punt aankaarten van de landbouwers in Noord-Ierland, momenteel acht in totaal, die alles dreigen kwijt te raken omdat het lokale parlement niet bereid is hen te steunen.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, geachte afgevaardigden, ik wil allereerst onze rapporteur, de heer Graefe zu Baringdorf, bedanken, want hij is erin geslaagd in eerste lezing een zeer werkbaar compromis te vinden. Daarnaast is het gelukt consumenten- en levensmiddelenveiligheid te verenigen met de noodzakelijk bescherming van de intellectuele eigendom.

Landbouwers moeten erop kunnen vertrouwen dat het voer dat zij hun vee geven daadwerkelijk bevat wat op het etiket staat aangegeven. Zwarte schapen in de veevoerindustrie hebben binnen en ver buiten de landbouw grote economische schade aangericht. Nogmaals hartelijk dank, mijnheer Graefe zu Baringdorf.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil graag snel twee punten aansnijden.

Ten eerste is het inderdaad zo dat consumenten en landbouwers afhankelijk zijn van een heldere en transparante etikettering en ik steun het amendement van de rapporteur dat de producent mag weigeren informatie te verstrekken als hij of zij kan aantonen dat de intellectuele-eigendomsrechten kunnen worden geschonden met betrekking tot enig bestanddeel dat minder dan 2 procent van het rantsoen omvat. Meer investeringen in onderzoek zijn dringend nodig, vooral naar voeders van herkauwers, om de uitstoot van methaan en stikstofdioxide terug te dringen.

Ten tweede, wordt het niet hoog tijd dat de onvoorziene aanwezigheid van minuscule ggo-gehalten in diervoeders met behulp van actiedrempels wordt aangepakt, in plaats van met de huidige nultolerantieregeling, die leidt tot schandelijk buitenproportionele verspilling van zendingen van diervoeders en granen en schandelijk buitenproportionele sancties? Natuurlijk doel ik hier op de aanwezigheid van genetisch gemodificeerde organismen die vroeger door de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA) werden toegestaan, zodat de risico's daarvan per definitie volledig zijn geïnventariseerd, of misschien op een ggo dat in een ander rechtsgebied zonder enige beperking is toegelaten.

Lutz Goepel (PPE-DE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, beste commissarissen, aan wat er over de inhoud gezegd is hoef ik eigenlijk niets meer toe te voegen. Ik spreek hierbij mijn dank uit voor de rapporteur, die in het driehoeksoverleg van zoveel uithoudingsvermogen blijkt heeft gegeven.

Dit verslag heeft heel wat voeten in de aarde gehad. Zoals u weet, was er een uitspraak van het Europees Hof van Justitie - we hebben het er in alle eerlijkheid over gehad. We hebben er lang genoeg over kunnen praten en de heer Graefe zu Baringdorf heeft als rapporteur aangetoond dat je ook in een akkoord in eerste lezing in korte tijd tot een deugdelijke oplossing kunt komen. We hebben sinds 1994 heel wat keren de degens gekruist, maar altijd fair - nogmaals mijn dank voor het werk dat hij geleverd heeft!

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, de spreektijd is mij door de vingers geglipt en daarom zal ik mij tot een nieuwe invalshoek beperken: als we zo dadelijk in het Parlement, waarschijnlijk met een ruime meerderheid, nieuwe Europese diervoederwetgeving aannemen en als de Raad hiermee instemt, hebben we een belangrijke nieuwe kwaliteitsnorm voor Europa tot stand gebracht.

Ik zou beide aanwezige commissarissen willen vragen om voortaan ook bij importen van veevoer en levensmiddelen op de toepassing van deze Europese normen aan te dringen. Wij in Europa kunnen de wereldwijde concurrentie alleen het hoofd bieden als aan importen dezelfde eisen gesteld worden. Daarom dient de Commissie bij onderhandelingen in de WTO ook op overname van de Europese normen aan te dringen, zodat die wereldwijde gelding krijgen. Dan hoeven we voor concurrentie op de wereldmarkt niet bang meer te zijn.

Androulla Vassiliou, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil iedereen bedanken voor zijn of haar opmerkingen en op enkele van die opmerkingen zal ik nu reageren. Allereerst wordt de veiligheid van diervoeders gegarandeerd door de negatieve lijst van voedermiddelen die niet in diervoeders mogen worden gebruikt. In het voorstel is een lijst opgenomen met verboden voedermiddelen. De Commissie zal deze lijst uitbreiden telkens wanneer zij dat nodig acht.

Aan de andere kant wil ik u erop wijzen dat er een uitvoerige lijst bestaat waarop het maximumgehalte van verontreinigende stoffen, zoals gevaarlijke microtoxinen, zware metalen en dioxinen, wordt vermeld. Op grond van de richtlijn over ongewenste stoffen in diervoeding is deze lijst sinds 2002 van kracht.

Ik ben het eens met iedereen die net als ik heeft aangegeven dat het Europese voedsel veilig is. Zoals ik echter gisteravond tijdens onze discussie heb gezegd, zijn wetten en regels zo goed als wij ze maken. Daarom moeten we waakzaam blijven en erop toezien dat de lidstaten, de handelaars in diervoeders en ook de Commissie ervoor zorgen dat iedereen zijn verplichtingen nakomt en dat de wetgeving daadwerkelijk wordt gehandhaafd. Bovendien moet die wetgeving goed in elkaar zitten.

Het recente incident met Iers vlees laat zien dat strikte handhaving en controle van wettelijke eisen noodzakelijk is en mijn diensten zullen blijven onderzoeken hoe dit kan worden verbeterd. Ik vertrouw erop dat wanneer de nieuwe regels in werking treden, de regulering van de diervoedermarkt aanzienlijk zal verbeteren, in het belang van producenten en gebruikers.

Als laatste, maar daarom niet minder belangrijk, wil ik de rapporteur nogmaals bedanken voor zijn uitstekende bijdrage en tevens alle leden van het Parlement voor hun constructieve en positieve houding, die mede geleid heeft tot overeenstemming over dit betekenisvolle initiatief.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, rapporteur. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, geachte commissarissen, ik ben dankbaar voor de vele vriendelijke woorden. Het lijkt mij een goed verslag.

Het ging zojuist over criminele activiteit. Natuurlijk kan die niet door dit verslag voorkomen worden, al zal er van het grotere aantal controles mogelijk een afschrikkende werking uitgaan. Criminele activiteit beweegt zich altijd in een richting waar zich kansen voordoen, zoekt naar lacunes, maar daar hebben we er nu een paar van kunnen dichten. Met de heer Nicholson hoop ik op het begrip van zowel de veevoederindustrie als de landbouwers voor de noodzaak om de rijen te sluiten tegen pogingen om zich via veevoer van giftige stoffen te ontdoen. Als dat begrip ontstaat, ben ik er vrij zeker van dat we ook de criminele activiteit kunnen indammen.

Ik wil er nogmaals op wijzen dat we hier geen aparte regeling voor intellectuele eigendom getroffen hebben, maar aansluiten bij bestaande, ook op dit terrein geldende wetgeving. We wilden de mogelijkheid uitsluiten dat mensen zich onder het mom van intellectuele eigendom aan de informatieplicht onttrekken. Daarom hebben we ook in dit opzicht met een goede regeling van doen.

Tot slot zou ik een woord van dank tot de schaduwrapporteurs willen richten. Ook in het overleg met hen deden zich meningsverschillen voor, omdat we er in het Parlement nu eenmaal verschillende meningen op na houden. Maar dat wat er vervolgens tot stand gebracht is, kan volgens mij nu ieders goedkeuring wegdragen. Ik dank ook de ambtelijke ondersteuning in onze commissie, in dit geval de heer Emmes. U hebt ons werk uitstekend gefaciliteerd. Wij leden van het Parlement zijn de eerstverantwoordelijken voor de politieke koers, maar in de regeling van onze werkzaamheden moeten we op deze ondersteuning kunnen rekenen. Dat was hier zeker het geval.

Ik zou nog willen zeggen dat parlementarisme erg leuk is als er medebeslissingsrecht in het spel is. Er werd steeds gezegd dat alles veel ingewikkelder zou worden en veel langer zou duren als dit recht zijn intrede zou doen in het landbouwbeleid, maar nu zien we dat, als er goed gewerkt wordt, met verstand van zaken, met goede ondersteuning en politieke tegenstanders van formaat, een zaak toch heel snel afgehandeld kan worden. Voor mij bewijst dit dat de kennis van zaken in het Europees Parlement mede aan de totstandkoming van goede wetgeving bijdraagt.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt vandaag om 12.00 uur plaats.

4. Voorlichtings- en afzetbevorderingsacties voor landbouwproducten op de binnenmarkt en in derde landen (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is het verslag (A6-0004/2009) van de heer Dumitriu, namens de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling, over het voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 3/2008 inzake voorlichtings- en afzetbevorderingsacties voor landbouwproducten op de binnenmarkt en in derde landen (COM(2008)0431 – C6-0313/2008 – 2008/0131(CNS)).

Constantin Dumitriu (PPE-DE), rapporteur. – (RO) Het verheugt mij dat wij hier in een plenaire vergadering de gelegenheid hebben over een kwestie te debatteren die niet alleen van belang is voor de landbouw in de Gemeenschap, maar ook voor de economische concurrentiekracht van Europa als geheel.

Onze nationale economieën hebben momenteel te lijden onder de mondiale crisis, en een verhoging van de vraag naar landbouwproducten is noodzakelijk. Onder deze omstandigheden kunnen we landbouwers en daarmee ook de Europese economie extra ondersteunen door wijziging van Verordening (EG) nr. 3/2008 inzake voorlichtings- en afzetbevorderingsacties voor landbouwproducten op de binnenmarkt en in derde landen.

Verordening (EG) nr. 3/2008 van de Raad, die in één tekst Verordening (EG) nr. 2702/1999 en Verordening (EG) nr. 2826/2000 combineert, past binnen het nieuwe beleid van de Europese Commissie om de wetgeving te vereenvoudigen; tegelijkertijd kan de doelstelling van vereenvoudiging van de administratieve procedures binnen de Europese instellingen worden gerealiseerd. Op basis van deze verordening kan de Gemeenschap voorlichtingsacties op touw zetten voor een bepaald aantal landbouwproducten op de interne markt en de markten van derde landen, waarbij de acties evenwel hun specifieke, door de plaats van uitvoering bepaalde kenmerken behouden.

Met dit beleid wordt tegemoet gekomen aan de reële behoefte van de lidstaten om hun landbouwproducten zowel bij Europese consumenten als bij consumenten buiten de Unie op de kaart te zetten, en dan met name de voordelen van deze producten op het gebied van kwaliteit, voedingswaarde en voedselveiligheid. Dit helpt bij het aanboren van nieuwe afzetmarkten en heeft een multiplicatoreffect ten aanzien van nationale en particuliere initiatieven.

Met haar voorgestelde wijzigingen wil de Europese Commissie belangstellende lidstaten in staat stellen om een programma op dit vlak op te zetten wanneer de organisaties die voorstellen formuleren geen programma's willen opstellen voor uitvoering in derde landen. Hierdoor kunnen lidstaten de acties uit deze programma's breder toepassen en de hulp van internationale organisaties inroepen bij de uitvoering van deze maatregelen. In het onderhavige ontwerpverslag worden enkele aanvullingen op en wijzigingen van het Commissievoorstel gepresenteerd om de logica van de verordening te verduidelijken en aan te vullen.

Ten eerste willen wij dat beroepsverenigingen en organisaties die actief zijn in de doelsectoren in de lidstaten, die betrokken zijn bij het opzetten van voorlichtingscampagnes voor landbouwproducten op de interne markt en in derde landen, in het vervolg worden geraadpleegd. Gezien de expertise van deze verenigingen en organisaties en de belangrijke rol die zij spelen voor de kwaliteitsgarantie en -controle is het van het grootste belang dat zij worden geraadpleegd. Deze programma's moeten worden opgezet als uit onderzoek blijkt dat ze op dat moment noodzakelijk zijn; hierdoor kan worden gegarandeerd dat de middelen effectief worden ingezet voor programma's die Gemeenschapsproducten daadwerkelijk op de kaart zetten.

Daarnaast willen we het aantal gebieden uitbreiden waarop internationale organisaties belast kunnen worden met de uitvoering van voorlichtingsacties in derde landen. Afzetbevorderings- en voorlichtingsacties zijn ook relevant voor de wijnsector, zowel op de interne markt als in derde landen. Er bestaan zowel in de wijnsector als in de sector olijfolie en tafelolijven internationale organen (zoals de Internationale Organisatie voor Wijnbouw en Wijnbereiding) die de door de lidstaten voorgestelde programma's in derde landen ten uitvoer kunnen leggen, en op die manier de kenmerken en voordelen van in bepaalde regio's van de Europese Unie geproduceerde wijnen met beschermde benaming van oorsprong of beschermde geografische aanduiding kenbaar kunnen maken.

Een andere wijziging betreft ons voorstel voor een verhoging van het cofinancieringspercentage van de Europese Unie van 60 procent naar 70 procent gezien het feit dat het door de financiële crisis voor kleine producenten steeds moeilijker wordt om toegang tot financiering te krijgen. Zonder financiële steun lopen zij de kans failliet te gaan omdat zij niet over de middelen beschikken om hun producten te promoten en omdat er minder vraag is naar hun producten.

Met deze voorstellen willen wij uiteindelijk de vraag stimuleren, wat de productie aanzwengelt en de Europese economie als geheel ten goede komt. Als we dit kunnen bereiken, kunnen we deze moeilijke periode te boven komen. De kwaliteit van de landbouwproducten en levensmiddelen van de Europese Unie is een troef die we moeten benutten om het concurrentievermogen van de Europese economie op peil te houden en hogere inkomens voor landbouwers te garanderen.

Ik hoop dat de goed te keuren aanbevelingen zo spoedig mogelijk door de Europese Commissie en de lidstaten ten uitvoer zullen worden gelegd, omdat we onder deze omstandigheden, waarbij Europese burgers getroffen worden door de gevolgen van een uitermate ernstige economische recessie, geen tijd mogen verliezen. De voorgestelde maatregelen zullen uiteraard niet alle problemen ten aanzien van het op de markt brengen en de afzetbevordering van landbouwproducten en levensmiddelen van de Unie oplossen.

Vermindering van de bureaucratie rondom de registratie van traditionele producten, de introductie van het label 'Made in the European Union' en oplossing van het probleem van producten die uit landen met lagere kwaliteits- en veiligheidsnormen worden ingevoerd, zijn slechts enkele van de gebieden waar we aandacht aan moeten schenken, willen we het marktaandeel van Gemeenschapsproducten vergroten. Dank u voor uw aandacht, en opmerkingen en vragen zijn zeer welkom.

VOORZITTER: LUIGI COCILOVO

Ondervoorzitter

Mariann Fischer Boel, *lid van de Commissie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, allereerst wil ik de rapporteur, de heer Dumitriu, en de leden van de Landbouwcommissie bedanken voor het uitstekende verslag dat zij hebben opgesteld over het voorstel van de Commissie over voorlichtings- en afzetbevorderingsacties voor landbouwproducten op de binnenmarkt en in derde landen.

Ik wil graag het belang onderstrepen van de onderwerpen die in dit verslag aan de orde komen. Volgens mij zijn we het er allemaal wel over eens dat het uitermate belangrijk is de afzet van Europese landbouwproducten te bevorderen, zowel binnen de EU als daarbuiten. Ik ben ervan overtuigd dat de handel in landbouwproducten in de toekomst zal blijven groeien, al hebben we nu te maken met een terugslag als gevolg van de economische crisis. Er zullen voor onze Europese producten echter enorme afzetmogelijkheden komen op markten van derde landen en onze afzetbevorderingscampagne moet de Europese producenten helpen deze nieuwe markten te verkennen.

Alvorens op de inhoud van het verslag in te gaan, wil ik het in perspectief plaatsen. In 2008 heeft de Commissie 42 programma's over de interne markt en derde landen goedgekeurd met een begroting van 128 miljoen euro voor drie jaar. Volgens de voorschriften moest de helft van dat bedrag door de Gemeenschap worden gefinancierd.

Met het Commissievoorstel wordt beoogd de lidstaten in staat te stellen buiten de EU programma's te starten die door de Europese Unie worden medegefinancierd – zie hiervoor de beschrijving van de rapporteur – omdat deze mogelijkheid op dit moment uitsluitend geldt voor de interne markt. Ook internationale organisaties moeten zulke programma's kunnen uitvoeren.

De drie belangrijkste amendementen die de rapporteur en zijn collega's hebben ingediend, zijn: ten eerste de lidstaten verplichten om de beroepsverenigingen over de voorgestelde programma's te raadplegen; ten tweede de bepaling dat uitvoering door internationale organisaties niet alleen is voorbehouden aan de Internationale Olijfolieraad, maar een algemene mogelijkheid vormt, bijvoorbeeld ook in de wijnsector, zoals hier vandaag is genoemd; en ten derde, wat de begroting betreft, de verhoging van het medefinancieringspercentage.

Ten aanzien van deze amendementen wil ik benadrukken dat de lidstaten nu reeds de beroepsverenigingen raadplegen om er zeker van te zijn dat zij op de steun van de producenten kunnen rekenen. Ik zou het liefst zien dat deze vorm van partnerschap een vrijwillig karakter blijft houden.

De Internationale Olijfolieraad heb ik slechts als voorbeeld genoemd, in verband met de discussies die onlangs hebben plaatsgehad over de olijfoliesector als geheel. Andere internationale organisaties, zoals de Internationale Organisatie voor Wijnbouw en Wijnbereiding, worden zeker niet uitgesloten.

Wat de financiering van de begroting betreft wordt er momenteel uiteraard gediscussieerd over de hoogte van de medefinanciering door de Gemeenschap. Wij hebben dit punt echter reeds besproken toen wij de beide verordeningen over afzetbevordering en voorlichting in 2008 samenvoegden en daarom denk ik dat we deze discussie niet moeten heropenen.

Ik maak van de gelegenheid gebruik om te zeggen dat we bij de hervorming van de wijnsector hebben onderkend hoe belangrijk het is de afzet van onze producten op markten van derde landen te bevorderen. Om de begroting voor wijn op een slimmere en intelligentere manier te besteden, hebben we voorgesteld elk jaar 120 miljoen euro te bestemmen voor de bevordering van de afzet van onze wijnproducten op externe markten, en wel als een speciale begrotingspost. Maar omdat de lidstaten – en dan vooral de nieuwe lidstaten – niet wilden dat dit geld bij niet-besteding zou worden teruggevorderd, hebben we de 120 miljoen euro in de nationale totaalbedragen opgenomen, zodat de lidstaten zelf kunnen beslissen wat ze ermee doen. Dit toont in elk geval duidelijk de betrokkenheid van de Gemeenschap en laat zien dat zij het belang onderkent van een krachtige bevordering van de afzet van onze Europese producten. Ik kijk uit naar de discussie die hier vandaag zal worden gevoerd.

Petya Stavreva, *namens de PPE-DE-Fractie.* – (BG) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, dames en heren, ik wil de rapporteur, mijnheer Dumitriu, feliciteren met zijn objectieve verslag, dat de reële behoeften van deze communautaire sector weergeeft voor wat betreft het promoten van Europese producenten.

Het verslag bevat maatregelen die zullen helpen bij het aanboren van nieuwe markten en het winstgevend maken van de landbouwproductie. Dit beleid beantwoordt aan de reële behoeften van de lidstaten die hun landbouwproductie willen promoten bij de consumenten binnen de Gemeenschap en in derde landen.

Het is een uitstekende gelegenheid om de aandacht te vestigen op de kwaliteit, voedingswaarde, productiemethoden en veiligheid van de geproduceerde levensmiddelen. Ik steun het voorstel van de rapporteur om landen die interesse hebben, de faciliteiten te bieden om voorlichtingscampagnes op touw te zetten voor derde landen, als die laatste deze mogelijkheid niet hebben.

Deze wijziging zal Europese landen de mogelijkheid bieden om de werkingssfeer van de maatregelen waarin deze voorlichtingscampagnes voorzien, uit te breiden en de hulp in te roepen van internationale organisaties bij de uitvoering ervan. Ik ben van mening dat bij het uitwerken van deze campagnes rekening moet worden gehouden met de belangrijke rol van de verenigingen en brancheorganisaties in elk land, omdat die een objectief beeld hebben van wat er in de specifieke branches speelt.

We moeten inzien hoe belangrijk bepaalde internationale organisaties zijn voor het promoten van de specifieke eigenschappen en voordelen van de voedingsmiddelen die uniek zijn voor bepaalde regio's in de Europese Unie. Ik steun het voorstel van de rapporteur om de financiële bijdrage van de Gemeenschap te verhogen, zodat meer hulp kan worden geboden aan de door de lidstaten gekozen projecten. Ik verzoek u om het verslag van mijnheer Dumitriu te steunen.

Bogdan Golik, *namens de PSE-Fractie.* – (PL) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, ik wil de heer Dumitriu hartelijk feliciteren met het uitstekende verslag. Dit verslag is een voorzetting van de vorige verslagen waarin we het hadden over promotie van de Europese Unie in derde landen en over de financiële middelen die daarvoor uitgetrokken worden.

De voorlichtings- en afzetbevorderingsacties voor landbouwproducten op de interne markt en in derde landen spelen een belangrijke rol om het merk *Made in Europe* een positief imago te geven. Ik benadruk dat al lang en streef al enkele jaren actief naar vereenvoudiging van het hele promotie- en voorlichtingssysteem. In mijn toespraken heb ik al meermaals benadrukt hoe noodzakelijk het is dat het merk *Made in Europe* op derde markten wordt gepromoot. Dit is des te duidelijker in de huidige juridische en economische context.

Conform de verklaring van de zesde ministeriële conferentie van de WTO in Hong Kong zullen alle vormen van exportsubsidies, met inbegrip van uitvoerrestituties, met ingang van 2013 gestaakt worden. Doordat promotiecampagnes in derde landen moeilijk te organiseren zijn en de kosten van zulke acties op verafgelegen plaatsen in Azië en Amerika hoger liggen, was er tot nu toe vanuit sectorale organisaties weinig interesse voor het mechanisme ter ondersteuning van promotieacties.

Het voorstel van de Europese Commissie kan de activiteit van die organisaties aanmoedigen. Promotieprogramma's van de lidstaten bieden organisaties die niet in staat zijn zelfstandig zulke acties uit te voeren en te financieren, de kans om hierbij samen te werken. Toch moeten we er blijven naar streven om het procentuele aandeel van de Gemeenschap in de financiering van zulke projecten te verhogen. Ik wil de Verenigde Staten als voorbeeld aanhalen. De VS geven aan promotieacties aanzienlijk meer uit dan de som van alle financiële middelen die wij besteden aan wijn en andere acties om producten uit de hele Europese Unie te promoten.

Gezien de liberalisering van de handel in landbouwproducten is een instrument om de Europese productie in derde landen te bevorderen mogelijk het enige beschikbare instrument dat strookt met de richtlijnen van de raamovereenkomst voor landbouw die tijdens de Doha-ontwikkelingsronde van de WTO aangenomen werd. Promotie voor het merk *Made in Europe* geeft ons de kans onze concurrentiekracht te behouden en op lange termijn zelfs de aantrekkelijkheid van Europese landbouwproducten en voedingsmiddelen te verhogen en de afzetmarkt ervoor uit te breiden.

Ik wil de Commissie bedanken voor het in aanmerking nemen van de maatregelen waarover reeds vele malen in het Europees Parlement gesproken werd. Ik denk daarbij in het bijzonder aan de vermindering van de bijdragen van sectorale organisaties van 20 naar 10 procent en aan de toename van de beschikbare middelen voor promotieacties.

Seán Ó Neachtain, *namens de UEN-Fractie*. – (GA) Mijnheer de Voorzitter, ik sta uiterst positief tegenover het verslag van de heer Dumitriu en complimenteer hem met zijn werk.

Deze begrotingsvoorziening biedt de lidstaten een uitgelezen mogelijkheid om markten binnen en buiten Europa aan te boren. Als Ier kan ik zeggen dat de afzet van onze gezonde, verse voedingsproducten op de wereldmarkten, en met name in Azië, buitengewoon gunstig is voor Ierland.

Evenals mijn collega's wil ik hieraan toevoegen dat ik hier een uitgelezen mogelijkheid zie voor de vereenvoudiging van de regels voor deze begrotingsvoorziening, zodat men eenvoudiger dan nu de beschikking kan krijgen over de financiële middelen voor handel en afzetbevordering, terwijl die middelen uiteraard ook verhoogd moeten worden, zoals al gezegd is. Dit is zeer belangrijk, niet alleen voor de lidstaten maar ook voor Europa als geheel.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, ik ben het met u eens dat reclame belangrijk is. Er is echter niet alleen dan sprake van reclame als die offensief en professioneel ingezet wordt. Er bestaat ook ongewilde reclame, door voorvallen op het gebied van voedingsmiddelen.

Als we over de hele wereld met gekke koeien in verband gebracht worden en we ons heraldisch dier, de stier, dus zelf gek gemaakt hebben, of als de dioxineproblematiek – die natuurlijk ook de wereld rond gaat – er bij ons toe leidt dat producten uit de schappen worden gehaald en onze televisiejournals bol staan van zieke koeien die over de hele wereld bij miljoenen geslacht worden, dan is dat ook reclame, zij het negatieve.

We moeten erover waken dat we op dit punt niet in tegenstrijdigheden vervallen, namelijk dat de woorden die we aan goede producten wijden, gelogenstraft worden door negatieve berichten. Maar hier werken we aan. Dat hebben we immers laten zien in dit debat en in het proces dat we daarmee tot een goed einde gebracht hebben.

Als we buiten Europa reclame willen maken (en daar hebben we waarachtig alle reden toe met onze goede producten), dan wat mij betreft geen algemene, maar een reclame waarin de diversiteit van Europa tot uitdrukking komt. Zoals u weet heeft het Constitutioneel Hof van Duitsland een streep gezet door een reclame die uit verplichte bijdragen gefinancierd werd. Het wees erop dat reclame die geen onderscheid maakt naar kwaliteit, juist niet omzetverhogend werkt en dat het er omgekeerd op aankomt de verschillende producenten apart voor hun producten te laten werven.

Daarnaast komt het er, niet alleen in Europa, maar ook daarbuiten, steeds meer op aan niet alleen op de kwaliteit van het eindproduct te wijzen, maar op de proceskwaliteit. Hoe zit het met de diervriendelijkheid, het milieu, welke stoffen bevat het product, uit wat voor soort landbouw is het voortgekomen en is er sprake van eerlijke handel? Dat zijn allemaal criteria die niet noodzakelijkerwijs de eindkwaliteit bepalen, maar toch steeds belangrijker worden in de ogen van de consument. En dus moeten we die ook in de reclame meenemen en er zo voor zorgen dat de reputatie van Europa in de wereld verder verbeterd wordt.

Ilda Figueiredo, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – (PT) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, dames en heren, wij moeten in dit debat goed voor ogen houden dat het belangrijk is om de voorwaarden en de ondersteuning van voorlichtings- en afzetbevorderingsacties voor landbouwproducten in zowel de Europese Unie als derde landen te verbeteren door de werkingssfeer van de Commissievoorstellen te verbreden.

Daarom onderschrijven wij de voorstellen van de rapporteur en de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling, vooral daar waar wordt aangedrongen op een grotere deelname en een versterking van de rol van de beroepsverenigingen en –organisaties die in de sector actief zijn, gezien hun expertise en de belangrijke rol die zij ook voor de kwaliteitsgarantie en -controle spelen, met inbegrip van de verenigingen en organisaties van de lidstaat die het programma opstelt. Ook de voorstellen om het percentage van de financiële bijdrage van de Gemeenschap te verhogen dragen onze goedkeuring weg. Het is belangrijk dat met name door de lidstaten geselecteerde projecten extra worden gesteund.

Wij zijn tevens van oordeel dat de voorlichtings- en afzetbevorderingsacties in derde landen, behalve voorolijfolie en olijven, ook bevorderlijk moeten zijn voor andere belangrijke producten, waarbij de nadruk moet worden gelegd op wijnen met beschermde benaming van oorsprong of beschermde geografische aanduiding. In dit verband zij herinnerd aan de belangrijke rol van landbouwersorganisaties, en met name van wijnbouwcoöperaties en andere verenigingen van kleine en middelgrote landbouwers. Het bestaan van dergelijke organisaties is essentieel om de afzet te waarborgen van producten van landbouwers die in hun eentje niet in staat zijn te overleven.

Eens te meer dring ik aan op meer steun voor deze organisaties van landbouwers, zodat zij een passende invulling kunnen geven aan de rol die voor hen is weggelegd bij de bescherming van familiale landbouwbedrijven en de afzetbevordering van de hoogwaardige landbouwproducten die zij produceren en die onontbeerlijk zijn om de bevolking van onze landen een gezonde voeding te waarborgen.

Daarom zullen wij voor het verslag stemmen.

Witold Tomczak, *namens de IND/DEM-Fractie*. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, de Europese Unie is een belangrijke exporteur van vele soorten landbouwproducten, maar de consumptie op de interne markt zal over de toekomst van de Europese landbouw beslissen. Deze consumptie stimuleren kan voordelen opleveren voor landbouwers, consumenten en hele economieën.

In vele lidstaten is de consumptie van gezonde voedingsmiddelen eerder beperkt, maar door goede voorlichting en promotie kan ze aanzienlijk toenemen. Het is echter belangrijk dat de Europese landbouwers voordeel kunnen halen bij de besproken programma's. Ik denk in het bijzonder aan de kleine en middelgrote ondernemingen, die 95 procent van alle landbouwbedrijven uitmaken.

Deze programma's moeten de consumenten meer kennis bieden over gezonde voeding en hun tegelijk de keuze laten. Daarom is het van belang raadplegingen met voedingsspecialisten te organiseren en verkopers op te leiden tot consumentenadviseurs inzake gezonde voeding. Het degelijk aanbieden van informatie over de gezondheidsvoordelen van de gepromote producten en over de wijze waarop ze geproduceerd worden is noodzakelijk. Informatie op etiketten volstaat niet.

Het promoten van voedingsmiddelen die op grote schaal door levensmiddelenconcerns geproduceerd worden, kan een bedreiging vormen voor dit programma. Dergelijke concerns beschikken over specialisten om doeltreffende campagnes op te zetten. Maar komt de promotie van levensmiddelen van hoge kwaliteit daardoor niet in het gedrang?

Van groot belang zijn eveneens de leesbaarheid van houdbaarheidsdata op levensmiddelen en meer inzicht bij de consument in de precieze betekenis van alle gegevens op productetiketten.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Allereerst wil ik mijn collega feliciteren met alle inspanningen die hij zich als rapporteur heeft getroost om de EU-wetgeving te vereenvoudigen om de administratieve rompslomp te verminderen, iets wat hoognodig moet gebeuren.

Met haar voorlichtingsacties wil de Europese Unie tegemoet komen aan de dringende behoefte van de lidstaten om het imago van hun landbouwproducten te verbeteren, zowel onder Europese consumenten als consumenten in andere landen, vooral uit het oogpunt van kwaliteit, voedingsaspecten en veiligheid van de voedingsmiddelen en productiewijzen. Als rapporteur voor kwaliteit hecht ik veel belang aan dit concurrentievoordeel van onze Europese producten.

Deze wetswijziging biedt belangstellende lidstaten de mogelijkheid om voorlichtingsprogramma's voor te stellen, ook als er geen programma's voor derde landen worden ingediend. Door deze wijziging kunnen lidstaten het toepassingsgebied van de maatregelen uit deze programma's uitbreiden en voor de tenuitvoerlegging van de maatregelen de hulp van internationale organisaties inroepen. Het percentage van de financiële bijdrage van de Europese Unie moet worden verhoogd om de door de lidstaten geselecteerde projecten extra steun te verlenen in een periode van economische malaise waarin nationale organisaties en autoriteiten proberen de middelen voor cofinanciering bijeen te brengen.

Ik sta achter het voorstel dat de organisatie die het geselecteerde programma gaat uitvoeren een internationale organisatie moet zijn, vooral wanneer het programma gericht is op bevordering van de sector olijfolie en tafelolijven, om nog maar te zwijgen van de sector van wijnen met beschermde benaming van oorsprong of beschermde geografische aanduiding in derde landen.

We mogen echter niet vergeten dat beroepsverenigingen en –organisaties die actief zijn in de doelsectoren in de lidstaten een belangrijke rol spelen bij het opzetten van voorlichtingsprogramma's voor landbouwproducten. Tot slot wil ik de rapporteur nogmaals bedanken, en met name commissaris Vassiliou, omdat zij al onze voorstellen uit het verslag heeft goedgekeurd.

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de afgelopen maanden, maar eigenlijk gedurende deze gehele zittingsperiode, is de directe steun aan onze landbouwers en de handhaving van regels die onze productie beschermen tegen de veelal goedkopere import uit landen buiten Europa, geleidelijk verminderd, zodat we de vereiste middelen voor het aanpakken van de nieuwe uitdagingen – op

milieu-, economisch en sociaal gebied – van het derde millennium vrij konden maken en internationale handelsakkoorden na konden komen.

Als lid van de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling en met name als vertegenwoordiger van een land dat zich ten aanzien van de kwaliteit van zijn landbouwproducten – ik denk hierbij aan olijfolie, wijn en kaas – een reputatie van wereldwijde erkenning en waardering heeft verworven, kan ik iedere maatregel die de Commissie voorstelt om de productie van Europese kwaliteitsproducten in stand te houden en de afzet van deze producten te stimuleren, zowel op de interne als de externe markt, slechts goedkeuren.

Dit voorlichtingsprogramma is inderdaad van bijzonder groot belang, want het moet consumenten in Europa en ook daarbuiten duidelijk maken dat onze producten niet concurreren met de wellicht goedkopere producten uit andere landen, maar een alternatief bieden dat zich richt op kwaliteit en op een sociaal verantwoord en milieu- en diervriendelijk productiemodel, wat uiteraard van invloed is op de gezondheid van de mens.

De regelgeving waar wij hier in dit Parlement dagelijks over stemmen kan zijn tol gaan eisen voor onze landbouwers. Om die reden moeten wij hun alle mogelijke hulp bieden, zodat de rijkdom en de kwaliteit van onze producten niet verloren gaat en niet wordt afgevlakt te midden van de steeds uniformere wereldmarkt. Daarom stem ik in met de amendementen van de rapporteur, waarmee de cofinanciering van de Commissie, de financierbare maatregelen en vooral de deelname van productenverenigingen, die als geen ander pal kunnen staan voor de kwaliteitskenmerken van hun producten tegenover de steeds kritischer wordende consument, worden uitgebreid.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Vandaag bespreken we een verslag dat van het grootste belang is voor de Europese landbouw. De rapporteur wees er zelf al op dat de kwaliteit en veiligheid van Europese producten een concurrentievoordeel opleveren dat tot op heden onvoldoende is benut.

Maatregelen gericht op voorlichting over en afzetbevordering van deze producten, hun kwaliteit en de voedselveiligheidsnormen waaraan zij voldoen, kunnen een kettingreactie teweegbrengen door de vraag te stimuleren, de landbouwproductie en -winsten te verhogen en nieuwe banen te creëren, wat in feite ook weer economische groei oplevert. Deze maatregelen moeten zowel op consumenten op de interne markt als consumenten in derde landen gericht zijn.

We mogen niet voorbijgaan aan de concurrentie van producenten uit andere landen op de interne markt; hun producten zijn soms wel goedkoper, maar vaak zijn de kwaliteit en de veiligheidsnormen een stuk lager. Consumenten moeten Gemeenschapsproducten herkennen en weten waarom ze gezonder zijn dan andere producten. Zij moeten in elk geval weten dat zij met de aankoop van deze producten Europese boeren en producenten van voedingsmiddelen en dus de Europese economie steunen.

Ik heb bijzonder veel waardering voor het initiatief van de rapporteur voor erkenning van de belangrijke rol die beroepsverenigingen en –organisaties spelen, omdat deze doorgaans over de expertise beschikken die de officiële instanties van een land niet hebben. Ook zijn zij veel beter op de hoogte van de werkelijke marktsituatie en de behoeften van die markt. Daarnaast denk ik dat het voorstel om het cofinancieringspercentage te verhogen onvermijdelijk is in de huidige kredietcrisis. Dit zal het gebruik van deze middelen mijns inziens beslist bevorderen.

Tot slot wil ik de rapporteur, de heer Dumitriu, gelukwensen met het harde werk dat hij heeft verricht en met zijn voorstellen; ik meen dit namens alle leden van het Parlement te mogen zeggen.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Mijn gelukwensen aan de rapporteur, de heer Dumitriu. De landbouwsector is belangrijk voor de economieën van de lidstaten omdat deze sector voedsel voor de bevolking en landbouwproducten voor de export produceert, om maar te zwijgen van de vele banen in deze sector. De Europese Unie moet in staat zijn haar bevolking te voorzien van voldoende voedsel tegen betaalbare prijzen.

Het moge duidelijk zijn dat voorlichtings- en afzetbevorderingsacties voor landbouwproducten op de interne markt en in derde landen in een concurrerende markt steeds belangrijker worden. Beroepsverenigingen of –organisaties moeten bij het opzetten van programma's voor afzetbevordering van landbouwproducten worden geraadpleegd. Mijns inziens zal deze verordening Europese boeren stimuleren hun landbouwproducten op de kaart te zetten.

Roemenië heeft een groot aantal agrarische levensmiddelen die we helaas niet tegenkomen op de Europese markt, ook al zijn veel van deze producten milieuvriendelijk geteeld. Een campagne om deze producten te promoten zal zowel de Europese consumenten als de Roemeense landbouwers ten goede komen. Met name

tijdens een economische crisis blijft de landbouw natuurlijk een van de sectoren die speciale aandacht verdient, alsmede geschikte programma's en financiering.

Tijdens een crisis moeten lidstaten nog beter nadenken bij het vaststellen van hun prioriteiten. Gezien het belang van de landbouw voor de Europese economie moet deze sector mijns inziens steun blijven ontvangen.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) Allereerst mijn gelukwensen aan de rapporteur voor zijn grote inspanningen voor dit verslag, dat een belangrijk onderwerp behandelt. Bij de lidstaten bestaat sterk de behoefte om het imago van hun landbouwproducten te versterken, zowel bij consumenten binnen als buiten de Europese Gemeenschap.

Ik vraag uw aandacht voor twee voorstellen uit dit verslag. Hierin wordt gevraagd het percentage van de financiële bijdrage van de Europese Gemeenschap te verhogen zodat door de lidstaten geselecteerde projecten extra steun krijgen in een periode van economische malaise waarin nationale organisaties en autoriteiten proberen hun bijdrage voor cofinanciering bijeen te brengen.

In lid 2 van dit amendement wordt een financiële bijdrage van de Europese Gemeenschap van 70 procent voorgesteld voor afzetbevorderingsacties van groenten en fruit die in het bijzonder zijn gericht op kinderen in onderwijsinstellingen. Mijns inziens zijn dit zinvolle amendementen, en ik hoop dat een zo groot mogelijk aantal leden van het Parlement dit initiatief zal ondersteunen.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Allereerst wil ik mijn collega feliciteren met alle inspanningen die hij zich heeft getroost en voor zijn bijdrage aan het vergroten van het toepassingsgebied van de voorlichtings- en afzetbevorderingsprogramma's voor landbouwproducten op de interne markt en in derde landen.

Een van de belangrijkste amendementen uit dit verslag betreft de verhoging met 10 procent van de Europese cofinanciering voor programma's ter bevordering van Europese landbouwproducten en van de begrotingsmiddelen ter bevordering van de consumptie van zuivel, groenten en fruit in onderwijsinstellingen.

Enerzijds zal Europa voordeel trekken uit de actievere afzetbevordering voor een groter aantal landbouwproducten; anderzijds zullen met name kinderen en leerlingen profiteren van de steun van de Gemeenschap.

Mijns inziens zijn de voorgestelde maatregelen buitengewoon belangrijk omdat we nu meer dan ooit moeten investeren in sectoren die zich snel ontwikkelen en die tot economisch herstel kunnen leiden. De landbouw is zo'n sector, en de Europese Unie kan een grote bijdrage leveren aan stimuleringsmaatregelen.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de grote levensmiddelenproducenten in deze wereld geven miljarden uit om zichzelf te promoten. Mogelijk gebruiken zij daarbij in de EU geproduceerd voedsel, doch zij concentreren zich niet op de herkomst van het voedsel, maar op hun eigen merken. We hebben beroemde tv-koks die reclame maken voor hun specifieke versie van voedselbereiding en via de ether de budgetten van miljoenen mensen bereiken. En wij spreken hier over een betrekkelijk klein geldbedrag om de afzet van al het Europese voedsel te bevorderen, zowel wereldwijd als binnen de EU. Dat is een zware opgave! Het is een erg goed verslag waar ik volledig achter sta, en ik ben het eens met de opmerkingen van onze commissaris hier vandaag.

Wat mij vooral boeit, is de gedachte dat we de afzet buiten onze grenzen moeten bevorderen. Op zich ben ik het daar van harte mee eens, maar we moeten ook realistisch bekijken hoe we de concurrentie aangaan en of we op een wereldwijde markt concurrerend zijn. Misschien kan de commissaris daar in haar antwoorden op ingaan. Het vraagstuk van onze normen moet worden erkend en onderkend. Wordt dat vraagstuk erkend en onderkend door de WTO?

Jim Allister (NI). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik ben een groot voorstander van de promotie van ons kwaliteitsvoedsel. Op de lastige hedendaagse markt is een kwaliteitsproduct de beste optie, maar we moeten er wel overtuigend reclame voor maken. Medefinanciering van 60 procent zou mooi zijn en ik vind het jammer dat de commissaris niet zo toeschietelijk kon zijn als we hadden gehoopt.

Wat betreft mijn eigen regio roep ik de regionale regering nadrukkelijk op haar best te doen deze EU-financiering binnen te halen, zodat onze uitstekende lokale producten zo goed mogelijk op de markt worden gepositioneerd (onze regering toont doorgaans weinig initiatief en heeft maar weinig financiële middelen, omdat zij veel geld verspilt aan haar topzware ambtenarij en onnodige grensoverschrijdende organen). Ik vertrouw erop dat deze kans niet wordt verprutst door een futloze lokale overheid en ik hoop daarbij dat we 70 procent steun uit Europa ontvangen om voeding en groente op onze scholen te promoten.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, allereerst wil ik graag de Commissie bedanken voor de recente goedkeuring van de financiële bijdrage van 50 procent in verband met het voorstel van An Bord Bia betreffende de voorlichting over vlees in Azië in de komende drie jaar. Wij stellen dat zeer op prijs.

Hoewel ik een groot voorstander ben van dit voorstel, zou ik graag twee commerciële kanttekeningen willen plaatsen. Ten eerste zullen sommige landen, zoals Ierland, waarschijnlijk geen voorlichtingsprogramma's opzetten als de bedrijfstak daarvoor geen belangstelling toont. Ten tweede zou de voorgestelde verhoging van de financiële bijdrage tot 60 procent, en tot 70 procent voor de afzetbevorderingsacties voor groenten en fruit, weliswaar erg welkom zijn in de huidige economische situatie, maar realistisch bekeken zou de stimulans die ervan uitgaat om de algemene afzetbevordering uit te breiden wel eens beperkt kunnen zijn. Zowel partijen die een bijdrage aan de programma's leveren als partijen die dat niet doen, plukken er immers de vruchten van.

Ik wil de rapporteur graag bedanken.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). - (RO) Ik wil bij dezen mijn steun uitspreken voor het verslag over voorlichtings- en afzetbevorderingsacties voor landbouwproducten op de interne markt, dat de heer Dumitriu heeft gepresenteerd. We moeten het percentage van de financiële bijdrage van de Unie verhogen om de door de lidstaten geselecteerde projecten extra te ondersteunen.

Wat met name van cruciaal belang is, is de verhoging van de financiële bijdrage van de Europese Gemeenschap tot 70 procent van de werkelijke kosten van het nieuwe programma ter bevordering van groenten en fruit dat in het bijzonder is gericht op kinderen in onderwijsinstellingen in de Europese Unie. Deze maatregel zal een substantiële bijdrage leveren aan de uitvoering van het programma ter bevordering van groenten en fruit in onderwijsinstellingen, een maatregel die nodig is om de gezondheid van onze kinderen te bevorderen.

Neil Parish (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil de rapporteur graag complimenteren met het zeer goede verslag.

Mevrouw de commissaris, ik wil uw woorden graag bevestigen. Ik ben van mening dat de toekomst van het Europees landbouwbeleid nauw samenhangt met de markt. We moeten naar buiten treden en onze hoogwaardige producten aan de man brengen. U haalde de wijnhervorming aan – in het verleden namen we veel wijn van slechte kwaliteit uit de markt, er werden interventieaankopen uitgevoerd waarna er biobrandstof van de wijn werd gemaakt; dit was zonder meer de verkeerde aanpak. Wat we zouden moeten doen is het bevorderen van hoogwaardige levensmiddelen. We hebben allerlei soorten wijn, kaas, vlees, olijfolie, groente en fruit, noem maar op. Europa heeft een rijk aanbod in al deze producten; voor de toekomst is het zaak deze producten nadrukkelijker op de markt aan te bieden.

Ik denk dat we na de Gezondheidscontrole in het nieuwe landbouwbeleid vanaf 2013 ervoor moeten zorgen dat we meer geld steken in de bevordering van onze producten en de koppeling met de markt, want daarin ligt de toekomst.

Als laatste opmerking zou ik de commissaris willen voorstellen om te overwegen naar de Verenigde Staten te gaan en daar president Obama ervan te overtuigen dat Roquefort een uitstekende kaas is, zodat hij wellicht de invoerheffing verlaagt die president Bush heeft ingevoerd voordat hij aftrad.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, consumenten uit Europa en derde landen krijgen te weinig informatie over de kwaliteit van Europese levensmiddelen en de normen die ervoor gelden. De eisen die we aan Europese producenten stellen, zijn uitzonderlijk hoog. De consument moet zich daarvan bewust zijn, want het heeft invloed op zijn keuze van geschikte producten.

Ik sta achter de promotie- en voorlichtingsacties, maar spreek in dat verband liever over voorlichting als een objectievere vorm van communicatie. Ook moeten we duidelijke eisen en normen formuleren voor de kwaliteit van de informatie en voor de manier waarop de promotie gevoerd wordt. Ik ben er ook voorstander van dat voorlichting- en promotieprogramma's met betrekking tot voedsel door de Unie en de nationale overheden gefinancierd worden. In de huidige crisis zijn promotie en voorlichting belangrijk, want ze gaan een vermindering tegen van de vraag naar en de consumptie van onder meer levensmiddelen.

Mariann Fischer Boel, lid van de Commissie. - (EN) Mijnheer de Voorzitter, mijn dank voor alle bijdragen. Het is geweldig om te horen dat er zoveel enthousiasme en belangstelling bestaat voor dit belangrijke onderwerp. Ik denk dat alle opmerkingen hier tot op zekere hoogte vergaand aansluiten bij de visie van de Commissie op het voorstel.

Ik wil van deze gelegenheid gebruik maken om te reageren op een aantal vragen en punten die naar voren zijn gebracht. Allereerst met betrekking tot de financiering – dit punt is door een groot aantal van u genoemd – betreffende het verhogen van het cofinancieringspercentage. Ik denk dat we erg voorzichtig en terughoudend moeten zijn als we het effect van de financiering van de Gemeenschap willen monitoren. Ik ben namelijk bang dat als we de cofinanciering verhogen, er daardoor feitelijk minder promotie zal plaatsvinden. Dat zou een slechte ontwikkeling zijn en daarom hebben we ons voorstel gehandhaafd.

De kwaliteit is al meerdere keren genoemd vandaag en ik ben het daarover met u eens. Ik zie een gouden kans om iets met dit kwaliteitsaspect te doen; wat ook speelt op dit vlak, is hoe we onze producten in derde landen bevorderen, hoe we aan consumenten uitleggen wat zij krijgen als zij Europese producten kopen.

In oktober jongstleden presenteerden we een groenboek over kwaliteit en we hebben daarbij tal van bijdragen ontvangen; er zijn vanuit heel Europa meer dan duizend bijdragen op de website geplaatst. We zijn nu bezig met het verwerken van al deze verschillende ideeën en zullen in mei met een mededeling komen. We zouden bij de behandeling van de mededeling hier in het Parlement de kans moeten aangrijpen om een link te leggen – hoe kunnen we onze mogelijkheden verbeteren om het onderwerp beter zichtbaar en begrijpelijk te maken. De etikettering, een belangrijk en complex punt, zal in de discussie worden meegenomen. Ik zie er daarom naar uit om dit onderwerp in het najaar met u te bespreken.

Tot slot wil ik nog ingaan op de schoolfruitregeling die vandaag aan bod is gekomen – deze maakt geen onderdeel uit van het voorstel, ik wil u slechts op de hoogte brengen. Ik kan u melden dat we een schoolfruitregeling hebben ingevoerd met een cofinancieringspercentage van 70 procent om de bewustwording onder jongeren te verhogen en om het belang van goede eetgewoonten onder scholieren te ondersteunen.

Ik wil nogmaals mijn dank betuigen aan de rapporteur, de heer Dumitriu, voor het uitstekende verslag. Ik denk dat het goed tot uitdrukking is gekomen in het dynamische debat dat wij hebben gevoerd.

Constantin Dumitriu, rapporteur. – (RO) Mijn excuses als ik mijn spreektijd van twee minuten met een paar seconden overschrijdt. Dank u voor uw buitengewoon relevante opmerkingen en zienswijzen ten aanzien van dit verslag. Ik ga ervan uit dat de overige leden de voorgestelde verordeningen geschikt achten en dat we vóór zullen stemmen.

Ik wil u laten weten dat ik uw aanbevelingen steun, met name wat betreft de bevordering van de Europese diversiteit, de invoering van een Europees kwaliteitslabel en consistentere financiële ondersteuning van de Gemeenschap. Ik kreeg de vraag voorgelegd waarom wijn hieronder valt, een sector die net als de olijfoliesector vertegenwoordigd wordt door internationale organisaties die bevorderingsprojecten kunnen uitvoeren. Laat mij dan een andere vraag stellen: waarom olijfolie? Mijn antwoord is in beide gevallen positief. Zowel wijn als olijfolie zijn zeer succesvolle exportproducten uit de lidstaten van de Europese Unie. Zij worden vertegenwoordigd door krachtige, ervaren internationale organisaties die inmiddels bewezen hebben complexe programma's te kunnen beheren. Bovendien worden andere sectoren in de bepalingen van het verslag niet uitgesloten. Wat betreft de tweede vraag over het percentage van 70 procent voor cofinanciering: het oorspronkelijke percentage was 60 procent, en onder de huidige economische omstandigheden leek het mij nodig dit te verhogen.

Uit het gebruik van Europese middelen tot nu toe is gebleken dat het verkrijgen van cofinanciering nog steeds een van de grootste problemen vormt, met name nu we ook nog eens te kampen hebben met een kredietcrisis. Het percentage moet omhoog, anders zitten we straks met het probleem dat de middelen niet zijn aangesproken. Mevrouw Fischer Boel, dank u voor het belang dat u aan dit verslag hebt gehecht, en met name voor uw inhoudelijke opmerkingen. Het onderhavige verslag is slechts een raadplegingsverslag, maar ik hoop toch dat deze amendementen in het nieuwe Commissievoorstel zullen worden opgenomen.

Samenvattend zijn er twee redenen waarom dit verslag noodzakelijk is. Lidstaten worden in de gelegenheid gesteld het toepassingsgebied van de maatregelen die in deze programma's zijn voorzien uit te breiden en de hulp in te roepen van internationale organisaties en verenigingen bij het opzetten en uitvoeren van voorlichtings- en afzetbevorderingsacties. Ten slotte ligt het geheel in de lijn der voorstellen tot wijziging van de Europese wetgeving om Europese middelen toegankelijker te maken door het cofinancieringspercentage te verhogen in een tijd waarin het buitengewoon moeilijk is om aan een lening te komen. Als verdere aanbeveling wil ik nog vermelden dat het verslag unaniem is goedgekeurd door de leden van de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling.

Bij deze gelegenheid wil ik mijn collega's van de commissie bedanken voor hun steun. Ik wil Neil Parish persoonlijk bedanken voor zijn steun, en last but not least Lutz Goepel voor zijn vertrouwen in mij toen hij mij vroeg dit verslag op te stellen.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt later vandaag plaats.

VOORZITTER: HANS-GERT PÖTTERING

Voorzitter

5. Stemmingen

De Voorzitter. – Aan de orde zijn de stemmingen.

5.1. Voorlichtings- en afzetbevorderingsacties voor landbouwproducten op de binnenmarkt en in derde landen (A6-0004/2009, Constantin Dumitriu) (stemming)

5.2. Uitvoering in de EU van Richtlijn 2003/9/EG over de opvang van asielzoekers en vluchtelingen: bezoeken van de LIBE-commissie van 2005-2008 (A6-0024/2009, Martine Roure) (stemming)

- Vóór de stemming:

Martine Roure, rapporteur. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, we hebben geen gelegenheid om over dit uiterst belangrijke verslag in het plenum een debat te voeren, en daarom geloven wij dat we, namens de commissie, nu het woord moeten voeren, voordat u overneemt.

We hebben allemaal samengewerkt en ik wil de schaduwrapporteurs graag gelukwensen met hun uitstekende werk. We hebben een bezoek gebracht aan maar liefst 26 opvangcentra in 10 lidstaten, waarbij we op een aantal belangrijke punten hebben gelet. We hebben in sommige centra vastgesteld dat ze erg bouwvallig waren en in hygiënisch opzicht beslist niet voldeden. We hebben gewezen op het feit dat hier en daar de menselijke waardigheid niet wordt gerespecteerd. We hebben verder vastgesteld dat gezondheidszorg niet altijd toegankelijk is en dat het recht op onderwijs voor kinderen niet overal is gegarandeerd.

Wij eisen duidelijke, eerlijke, doeltreffende en proportionale asielprocedures die werkelijk gerespecteerd worden. We roepen op tot de invoering van een permanente regeling voor bezoek en inspectie. We moeten laten zien hoe de toestand in deze centra werkelijk is en ons sterk maken voor het recht om ze te inspecteren – dat kan via zulke bezoeken. We moeten dat doen om ervoor te zorgen dat actie wordt ondernomen en dingen veranderen.

De pers heeft me gevraagd waarom we in dit beknopt verslag geen landen bij name noemen. Ik heb geantwoord dat dit mijn – onze – eigen keuze was. We hebben immers een collectieve verantwoordelijkheid met betrekking tot de situatie in de opvangcentra in Europa; dit verslag is niet bedoeld om de lidstaten in een bepaalde rangorde te plaatsen.

We zullen blijven aandringen op Europese solidariteit op het gebied van asiel. We kunnen we lidstaten langs de buitengrenzen van Europa niet aan hun lot overlaten. Ik herhaal: we hebben een collectieve verantwoordelijkheid.

(Applaus)

De Voorzitter. – Hartelijk dank, mevrouw Roure. Ik stel vast dat zelfs de topjuristen hier in de plenaire vergadering, of degenen die zich als zodanig beschouwen, er niet van op de hoogte schijnen te zijn dat de rapporteur een verklaring van twee minuten mag afleggen wanneer een verslag niet in de plenaire vergadering aan de orde komt. Daarom heeft mevrouw Roure dit recht, waar zij ook gebruik van heeft gemaakt, en iedereen zal zich daarbij neer moeten leggen omdat het is vastgelegd in ons Reglement.

(Applaus)

5.3. Versterking van de rol van Europese KMO's in de internationale handel (A6-0001/2009, Cristiana Muscardini) (stemming)

- *Vóór de stemming:*

Cristiana Muscardini, rapporteur. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik verontschuldig mij bij mijn collega's en bedank hen voor hun geduld.

Ik herinner u eraan dat het Europees Parlement zich al jaren wil uitspreken over kleine en middelgrote ondernemingen, die 99 procent van het totaal aantal bedrijven in Europa uitmaken en voor 75 miljoen banen zorgen, terwijl slechts 3 procent, en binnen de EU slechts 8 procent, actief is op de buitenlandse markt.

Daarom vragen we de Raad en de Commissie deze situatie aan te pakken door zich op een aantal gebieden in te zetten: multilaterale en bilaterale onderhandelingen, de toegang tot buitenlandse markten, de strijd tegen vervalsing, het gebruik van handelsbeschermingsinstrumenten en openbare aanbestedingen. Handel zorgt voor een grotere welvaart.

Ik wil mijn collega's van de Commissie internationale handel en vooral de schaduwrapporteurs van de twee grootste fracties, mevrouw Saïfi en mevrouw Locatelli bedanken. Ik wil ook het secretariaat bedanken, en met name de heer Bendini. Ik denk dat we met het werk van ons allen de Europese Commissie vandaag gemeenschappelijke beschouwingen en voorstellen kunnen voorleggen over een onderwerp waarvan we weten dat het commissaris Ashton na aan het hart ligt, zoals zij heeft aangegeven in haar hoorzitting bij haar benoeming. En ik denk ook dat we direct in actie moeten komen als we deze grote economische en financiële crisis, die onze arbeiders en burgers stevig in zijn greep houdt, ten minste gedeeltelijk willen oplossen.

5.4. Internationale handel en Internet (A6-0020/2009, Georgios Papastamkos) (stemming)

5.5. In de handel brengen en gebruik van diervoeders (A6-0407/2008, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf) (stemming)

5.6. Invloed van economische partnerschapsovereenkomsten op de ontwikkeling (A6-0513/2008, Jürgen Schröder) (stemming)

5.7. Kosovo (stemming)

- *Vóór de stemming over amendement 2:*

Johannes Lebech (ALDE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, wij vonden het niet eerlijk om maar een van de partijen te noemen, daarom willen we de verwijzing naar de Kosovaarse autoriteiten schrappen. Het amendement zou dan luiden: 'beklemtoont het belang van een omvangrijke regionale economische samenwerking en de verplichting om de CEFTA-overeenkomst na te leven en de bepalingen ervan onverkort ten uitvoer te leggen'.

(Het mondeling amendement wordt in aanmerking genomen)

5.8. Handels- en economische betrekkingen met China (A6-0021/2009, Corien Wortmann-Kool) (stemming)

- *Vóór de stemming (met betrekking tot amendement 1):*

Corien Wortmann-Kool, rapporteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik zou graag een mondeling amendement willen indienen in de vorm van een aanvulling op paragraaf 64 bis. Deze aanvulling luidt als volgt: "voor zover hiervoor geen erkenning als staat is vereist, bijvoorbeeld in de IAO".

Het laatste deel van paragraaf 64 bis komt dan als volgt te luiden: "steunt de deelneming van Taiwan als waarnemer in de desbetreffende internationale organisaties, voor zover hiervoor geen erkenning als staat is vereist, bijvoorbeeld in de IAO".

Ik zou mijn collega's willen verzoeken dit amendement niet af te wijzen, omdat het belangrijk is voor de Sociaal-democratische Fractie om deze resolutie te steunen, en een brede steun is erg belangrijk om een sterk signaal af te geven aan de Commissie en aan China.

(Het mondeling amendement wordt in aanmerking genomen)

VOORZITTER: MARIO MAURO

Ondervoorzitter

6. Stemverklaringen

Mondelinge stemverklaringen

- Verslag-Dumitriu (A6-0004/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Mijnheer de Voorzitter, ik heb met groot genoegen mijn steun gegeven aan dit verslag dat de weg baant voor administratieve en juridische vereenvoudiging, een beter besef bij consumenten in Europa en derde landen van de kwaliteit en de voedingswaarde van voedingsmiddelen en meer duidelijkheid voor de consument over het feit dat er veilige productiemethoden zijn gebruikt. Waar ik echter niet voor gestemd heb, is de bevoordeling van de olijven- en olijfoliesector. Ook vertrouw ik erop dat de Commissie de wijnsector zal opnemen in de reeks specifieke programma's om het publiek bewuster te maken van de kwaliteitswijnen die in de verschillende regio's van de Europese Unie worden geproduceerd.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil alleen aangeven dat ik dit verslag heb gesteund. Met belangstelling hoorde ik tijdens het debat dat de Commissie een cofinanciering van 70 procent voor de schoolfruitregeling heeft bevestigd; dit zal een zeer grote rol spelen bij de deelname aan de regeling, en ik ben er daarom een groot voorstander van.

- Verslag-Graefe zu Baringdorf (A6-0407/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil u nogmaals bedanken dat u mij het woord geeft. Ik steunde dit verslag omdat het een goede zaak is dat er een verordening is die de belangen beschermt van boeren en degenen die hun voeders produceren. Ik denk dat we nu de belanghebbende partijen moeten inlichten over de betekenis hiervan voor hen, de exploitanten van diervoederbedrijven of de gebruikers van het diervoeder. Op zich volstaat het immers niet dat deze verordening er is, er is tevens een goede communicatie nodig tussen alle belanghebbende partijen.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, ik heb het verslag over het in de handel brengen en gebruik van diervoeders gesteund omdat het enerzijds de belangen van de landbouwers en de producenten vertegenwoordigt en anderzijds aandacht schenkt aan de gezondheid van het vee en daardoor ook aan de gezondheid van de vleesconsument.

Een duidelijke opgave van de samenstelling van diervoeders en het aanleggen van een lijst maken het de landbouwers gemakkelijker om verantwoorde beslissingen te nemen bij de keuze van het geschikte soort voeder. Dit is een stap in de goede richting. Ik wil er echter op wijzen dat de bescherming van het bedrijfsgeheim van de producent een gebrek aan essentiële informatie niet mag rechtvaardigen en niet mag leiden tot situaties zoals de gekkekoeienziekte of dioxines in voeders.

- Verslag-Schröder (A6-0513/2008)

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, in november 2007 ben ik naar Oeganda gereisd en heb daar lokale ondernemers en niet-gouvernementele organisaties bezocht. Toen we Kampala verlieten over een stoffige weg, wees de chauffeur mij op een aantal kraampjes waar prepaid-telefoonkaarten werden verkocht. Hij vertelde mij toen het volgende: "Die telecombedrijven, die particuliere bedrijven hebben meer gedaan om mensen uit de armoede in dit land te trekken, dan jullie blanke, westerse NGO's". Ik vond dat een beetje oneerlijk op dat moment, maar het typeert wel het gevoel dat zo veel ondernemers hebben ten aanzien van het ontwikkelingsbeleid van de Europese Unie.

Het is zelfs zo dat ondernemers in veel arme landen mij vertelden dat zij denken dat onze hulpprogramma's en NGO's er belang bij hebben om hen arm te houden. Ik vind dat nog steeds een beetje oneerlijk, maar het

geeft wel aan dat we moeten laten zien dat we ondernemers in ontwikkelingslanden ondersteunen, en een van de beste manieren om dat te doen is door open markten wereldwijd te bevorderen.

Nirj Deva (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, met genoeg wil ik mijn steun betuigen voor het uitstekende verslag van de heer Schröder over dit onderwerp. Economische partnerschapsovereenkomsten zijn erg belangrijk als instrument voor ontwikkeling. Het is door handel, en niet door hulp, dat arme landen uit de armoede kunnen worden getild.

In de huidige economische situatie en de recessie wereldwijd zijn in de ontwikkelde landen de eerste tekenen van protectionisme waarneembaar, met name vanuit de Verenigde Staten, en hopelijk niet vanuit de Europese Unie. Als we een protectionistisch klimaat creëren, zal de hele benadering van handel in plaats van hulp ter armoedebestrijding uit koers raken en verdwijnen. We willen niet dat de ontwikkelingslanden die met ons handel willen drijven, worden tegengehouden door onze eigen zelfzuchtige belangen, die misplaatst zijn en de bescherming van onze eigen markten dienen. Op de lange termijn zou dat rampzalig zijn voor onze economieën.

- Ontwerpresolutie: Kosovo (B6-0063/2009)

Philip Claeys (NI). - Ik heb tegen de resolutie over Kosovo gestemd om twee redenen. Eerst en vooral is er een passage die stelt dat de lidstaten die de onafhankelijkheid van Kosovo nog niet hebben erkend, dit alsnog zouden moeten doen. Welnu, zulk een passage is in strijd met het subsidiariteitsbeginsel. Het is aan de lidstaten zelf om daarover te beslissen en hierover moet geen druk van buitenaf worden uitgeoefend, geen druk vanuit de Europese Commissie, de Raad of het Parlement.

De tweede reden waarom ik tegen de resolutie heb gestemd heeft te maken met de passage die stelt dat Kosovo een duidelijk uitzicht moet hebben op lidmaatschap van de Europese Unie, evenals de voor gehele regio. Ik denk dat het verkeerd is om dit soort beloftes vanuit het Parlement te doen. Op dit moment zijn er heel wat problemen met de uitbreiding, met een aantal nieuwe lidstaten ook, en zou het helemaal verkeerd zijn om nu al beloftes te doen aan landen als Kosovo dat zij ooit tot de Europese Unie kunnen toetreden.

Daniel Hannan (NI). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, waar komt toch onze obsessie vandaan voor het in stand houden van multi-etnische staten, ongeacht de wensen van hun inwoners?

Kosovo had een onbetwist recht tot zelfbeschikking: dit kwam tot uiting in een referendum met een deelname en opkomst van meer dan 90 procent. In lijn met deze logica geldt dat recht toch zeker ook voor die Kosovaren van Servische afkomst, die zich als groep prettig dichtbij de grens met Servië bevinden. Waarom zouden wij hun niet ook zelfbestuur toestaan? Dat doen we *de facto* al, waarom dan niet ook *de jure*?

Het antwoord is omdat we Kosovo liever als Europees protectoraat willen houden – als satrapie, zoals het was in de Ottomaanse tijd. We hebben hun een versie van onze 12-sterrenvlag en een versie van ons nationale volkslied opgelegd. We hebben een Kosovaars parlement en instellingen die zijn onderworpen aan de hogere beslissingen van een aangewezen Europese ‘volkcommissaris’.

We zouden de inwoners van Kosovo het recht moeten geven om referenda te houden over afscheiding – als dat is wat zij willen – en over etnische zelfbeschikking, en we zouden datzelfde recht moeten geven aan de onderworpen volken van de Europese Unie. *Pactio Olisipiensis Censenda Est!*

- Verslag- Wortmann-Kool (A6-0021/2009)

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, China is een zeer belangrijke handelspartner voor de Europese Unie, net als Taiwan. Ik wil uw aandacht vragen voor een bijzonder positieve ontwikkeling in de Commissie buitenlandse zaken. Zij heeft een advies aangenomen waarin China wordt opgeroepen om de rechten van vrouwen en kinderen te eerbiedigen door een einde te maken aan gedwongen abortus en gedwongen sterilisatie. Er wordt ook opgeroepen om een einde te maken aan politieke vervolging en andere schendingen van de mensenrechten.

Ik denk dat hieruit blijkt dat we de handel niet kunnen loskoppelen van andere factoren. Ik heb dit standpunt naar voren gebracht tijdens de Gaza-toespraak over onze handel met Israël – als we de gevallen van mensenrechtenschendingen niet aan de orde stellen, lopen we het risico dat ons geld wordt gebruikt om mensenrechtenschendingen in de hand te werken. Ik wil de Commissie buitenlandse zaken derhalve complimenteren met het feit dat zij de dwingende aard van het één-kind-beleid van China onderkent en dit tot onderdeel maakt van de handelskwestie.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Mijnheer de Voorzitter, waarde collega's, met de toetreding van China tot de WTO in 2001 heeft het land een enorme slag geslagen. Wij hebben onze markten opengesteld, maar zelf houdt het zich niet aan de hiermee gepaard gaande handelsregels en kijken wij al enkele jaren slechts met lede ogen toe. Ik ben een groot voorstander van een strategisch partnerschap met deze grote economische macht. Maar dergelijke partnerschappen dienen gepaard te gaan met de verplichting voor China de mensenrechten na te leven. Wij hebben partnerschappen nodig met democratische landen en niet met totalitaire staten. Want met dat laatste hebben wij nieuwe lidstaten helaas al de nodige ervaring.

Philip Claeys (NI). - Ik heb voor het amendement van de EVP-Fractie gestemd, omdat daarin tenminste rekening wordt gehouden met het feit dat Taiwan een belangrijke economische handelsentiteit is en de deelneming van Taiwan als waarnemer aan de desbetreffende internationale organisaties wordt gesteund. Eigenlijk is dit amendement nog veel te beperkend. Aangezien Taiwan een democratisch land is dat *de facto* nationale soevereiniteit geniet, is het eigenlijk een schande dat Taiwan niet als volwaardige lidstaat wordt erkend in alle verschillende internationale instellingen. Het amendement spreekt over de deelneming van Taiwan als waarnemer aan deze instellingen. Welnu, ik ben van mening dat Taiwan daaraan als een volwaardige lidstaat zou moeten kunnen deelnemen.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil u hartelijk bedanken voor deze gelegenheid om mijn stem over het EU-China-verslag toe te lichten. Over het geheel genomen was het verslag erg evenwichtig en ik ben blij dat rapporteur, in het algemeen, bij het onderwerp is gebleven – namelijk de handel – en zich niet heeft geconcentreerd op een aantal andere punten waarvan ik weet dat diverse collega's daarop de focus hadden willen zien.

Er was echter wel één punt in dit verslag dat mij zorgen baarde, namelijk de verwijzing naar handelsbeschermingsinstrumenten. We moeten onderkennen dat consumenten in mijn land – Groot-Brittannië – en in tal van andere landen in de Europese Unie hebben geprofiteerd van de open handel met China. Dat hielp ons destijds om problemen zoals inflatie te bestrijden. Het beschermen van niet-concurrerende EU-producenten ten koste van andere partijen die profiteren, is echter iets wat zorgvuldig moet worden aangepakt. We moeten ervoor zorgen dat we de juiste balans vinden en niet de voordelen negeren die de handel met China heeft voor consumenten, bedrijven met internationale logistieke ketens en de detailhandel. Al met al dient de handel met China te worden aangemoedigd. Dat zal er uiteindelijk toe leiden dat alle andere aandachtspunten, zoals betere mensenrechten en arbeidsomstandigheden, worden aangepakt.

Nirj Deva (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, China is een van onze belangrijkste handelspartners. In het land woont bovendien een kwart van de wereldbevolking.

Jarenlang hebben we China behandeld alsof het een klein kind was dat moest worden gecorrigeerd en betutteld, alsof wij een superieure instelling waren. We moeten niet vergeten dat de geschiedenis van China duizenden jaren verder teruggaat dan de onze. China heeft zijn culturele tradities en zijn waarden behouden.

We willen China binnen onze internationale gemeenschap hebben, maar China is erg belangrijk voor de EU als handelspartner en we moeten China respectvol als gelijkwaardige partner behandelen.

Als we dat doen, zal China niet alleen naar ons luisteren, maar ook meer handel met ons drijven. Wij zullen meer in China kunnen investeren en China kan meer bij ons investeren. Momenteel heeft China een enorme hoeveelheid geld die buiten China moet worden geïnvesteerd. De Europese Unie zou dé plek moeten zijn waar deze investeringen terecht komen.

Tunne Kelam (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik heb het amendement van mevrouw Wortmann-Kool om Taiwan te beschouwen als economische en commerciële entiteit gesteund, omdat Taiwan al geruime tijd een democratie is met een levensvatbare vrijemarkteconomie. We moeten ten minste op politiek en moreel vlak de status van Taiwan ondersteunen, en Taiwan internationale toegang verschaffen tot organisaties die niet verbonden zijn met de erkenning als staat.

Schriftelijke stemverklaringen

- Verslag-Dumitriu (A6-0004/2009)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) Ik heb vóór dit verslag gestemd omdat de voorlichtingsacties van de Gemeenschap erop gericht zijn te voorzien in de reële behoeften van de lidstaten die het imago van hun landbouwproducten wensen te bevorderen bij de consumenten van de Gemeenschap, maar ook bij die

van derde landen, met name ten aanzien van kwaliteit, voedingswaarde en voedselveiligheid, alsmede de productiemethoden. Het draagt tevens bij aan het aanboren van nieuwe afzetmarkten en heeft een multiplicator-effect op de nationale en particuliere initiatieven.

Deze wetswijziging biedt belangstellende lidstaten de mogelijkheid voorlichtingsprogramma's op te stellen voor uitvoering in derde landen, wanneer dergelijke programma's daar ontbreken. Door de voorgestelde aanpassing kunnen de lidstaten het toepassingsgebied van de onder die programma's vallende acties uitbreiden en bij de uitvoering ervan de hulp van internationale organisaties inroepen.

Avril Doyle (PPE-DE), schriftelijk. – (EN) Met dit voorstel wordt beoogd de reikwijdte van artikel 9 van Verordening (EG) nr. 3/2008 te vergroten, waardoor lidstaten bij uitblijven van voorstellen vanuit de industrie, voorlichtings- en afzetbevorderingsacties kunnen opzetten in landen zonder de verplichting van financiering vanuit de industrie. Volgens de huidige vereisten is een financieringsbijdrage van 20 procent vanuit de industrie vereist wanneer de EU in maximaal 50 procent van de financiering voorziet.

Deze extra armslag zou lidstaten de mogelijkheid bieden om zelf voorlichtings- en afzetbevorderingsacties op te zetten zonder financiële bijdrage vanuit de industrie. De potentiële stimulans in de groente- en fruitsector is aanzienlijk en ook wenselijk in de huidige economische omstandigheden. Ik ben derhalve blij mijn steun aan dit voorstel te kunnen verlenen.

Duarte Freitas (PPE-DE), schriftelijk. – (PT) De lidstaten moeten het imago van hun landbouwproducten bevorderen, bij de consumenten van de Gemeenschap, maar ook bij die van derde landen, met name ten aanzien van kwaliteit, voedingswaarde en voedselveiligheid, alsmede veilige productiemethoden.

Ik ben het ermee eens dat de lidstaten, wanneer geen programma's van organisaties van de landbouw- en voedingsmiddelenindustrie voorhanden zijn, de mogelijkheid moeten krijgen om programma's op te zetten en via een openbare inschrijvingsprocedure een organisatie te selecteren die wordt belast met de uitvoering ervan.

Het Commissievoorstel stelt de lidstaten in de gelegenheid nationale programma's te ontwikkelen en houdt derhalve een verbetering van de bestaande wetgeving in.

Ik onderschrijf het verslag-Dumitriu en het verheugt mij dat de wijnsector in het toepassingsgebied van dit voorstel is opgenomen.

Nils Lundgren (IND/DEM), schriftelijk. – (SV) De Zweedse partij Junilistan vindt dat het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) moet worden afgeschaft en dat landbouwproducten moeten worden verkocht op een vrije markt, zonder dat de EU financiële middelen investeert in voorlichtingscampagnes en afzetbevorderende maatregelen voor deze producten. Het is bijzonder ernstig dat de EU afzetbevorderende maatregelen financiert in derde landen, wat oneerlijke concurrentie jegens de landbouwproducenten van landen buiten de EU is.

Waar is de EU mee bezig? Is het echt redelijk dat de EU het geld van Europese belastingbetaler gebruikt in reclamecampagnes om dezelfde burgers ervan te overtuigen dat ze de producten moeten kopen die ze al hebben gesubsidieerd? Natuurlijk niet. Het hele voorstel riekt naar verborgen protectionisme.

In januari 2009 werd in Zweden, Finland en Denemarken een nieuwe reclamecampagne gestart, waarin de Zweden worden opgeroepen om meer tulpen te kopen. Volgens het tijdschrift *Resumé* investeert de EU in totaal 14 miljoen Zweedse kroon gedurende drie jaar in de tulpencampagne in de genoemde drie landen. Aan dergelijke openlijke verspilling van het geld van de EU moet een eind worden gemaakt.

Ik ben fel tegen dit verslag. Ik stel voor de zoveelste keer vast dat het een geluk is dat het Europees Parlement geen medebeslissingsbevoegdheid heeft inzake het landbouwbeleid van de EU, want dan zou de Unie in de val lopen van protectionisme en zware subsidies voor alle groepen in de landbouwsector.

David Martin (PSE), schriftelijk. – (EN) Ik steun dit voorstel waarmee beoogd wordt de voorlichtingsprogramma's voor landbouwproducten te vereenvoudigen. Ik steun dit voorstel vanwege de financiële steun die aan de markten in derde landen wordt verstrekt voor het geven en verbeteren van voorlichting inzake de kwaliteit, voedingswaarde en voedselveiligheid, alsmede de productiemethoden.

Luca Romagnoli (NI), schriftelijk. – (IT) Ik stem vóór het verslag van de heer Dumitriu over voorlichtings- en afzetbevorderingsacties voor landbouwproducten op de binnenmarkt en in derde landen. Ik ben van mening dat het noodzakelijk is de administratieve procedures binnen het Europees institutioneel kader te vergemakkelijken.

De Gemeenschap kan op basis van deze verordening namelijk voorlichtingsacties opzetten op de interne markt en op de markten van derde landen voor een bepaald aantal landbouwproducten, rekening houdend met het specifieke karakter van de acties, afhankelijk van de markt waarop ze ten uitvoer worden gelegd.

Ik ben het eens met de voorgestelde beleidsmatige breuk met het verleden, die erop gericht is te voorzien in de reële behoeften van de lidstaten die het imago van hun landbouwproducten wensen te bevorderen bij de consumenten van de Gemeenschap, maar ook bij die van derde landen, met name ten aanzien van kwaliteit, voedingswaarde en voedselveiligheid, alsmede de productiemethoden.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) Ik heb vóór de ontwerpwetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 3/2008 inzake voorlichtings- en afzetbevorderingsacties voor landbouwproducten op de binnenmarkt en in derde landen (COM(2008)0431 – C6-0313/2008 – 2008/0131(CNS)) gestemd, omdat ik vind dat de bevolking goed moet worden voorgelicht over de landbouwproducten die zij consumeert. Daarnaast denk ik dat goede voorlichting over een product consumenten van nuttige informatie kan voorzien.

- Verslag-Roure (A6-0024/2009)

Avril Doyle (PPE-DE), schriftelijk. – (EN) De vluchtelingenstatus is van toepassing op personen die, vanwege een gegronde vrees voor vervolging op grond van ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep, of politieke overtuiging, zich buiten het land bevinden waarvan zij de nationaliteit bezitten en de bescherming van hun land niet kunnen, of wegens deze vrees, niet willen inroepen. Dit is zo bepaald in het VN-verdrag van 1951.

Deze herziening van de 'Opvangrichtlijn' van 2003, waarin de minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in Europa zijn vastgelegd, heeft de handhaving van deze regels in de praktijk ten doel, waaronder toegang tot informatie, educatie, gezondheidszorg en normen inzake opvangvoorzieningen. De richtlijn geeft lidstaten de mogelijkheid om de termijn te bepalen waarin een asielzoeker geen toegang krijgt tot de arbeidsmarkt.

Ierland heeft er helaas voor gekozen buiten de richtlijn uit 2003 te blijven en werkt met een systeem van 'directe voorziening', waarbij accommodatie, voedsel en 19,10 euro per week per volwassene worden verstrekt. Dit systeem is opgezet om asielzoekers te ontmoedigen voor Ierland te kiezen en om hen gedurende de gehele procedure van hun asielaanvraag buiten de arbeidsmarkt te houden. Het wetsvoorstel dat momenteel bij het Ierse parlement in behandeling is – de *Immigration, Residence and Protection Bill 2008* – omvat een uitbreiding van dit verbod, ondanks ernstige zorgen over de gevolgen van dergelijke beslissingen. Andere maatregelen in de Ierse wetgeving zijn onder meer het strafbaar stellen van 'valse' aanvragen en het vooruitzicht van boetes voor de vertegenwoordigers in rechte die dergelijke zaken in behandeling nemen.

Aangezien Ierland geen partij is bij de richtlijn van 2003, voelde ik mij verplicht om mij te onthouden van stemming, maar ik sta achter de doelen van het verslag.

Bruno Gollnisch (NI), schriftelijk. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren.

Mevrouw Roure roept op tot bijzondere aantrekkelijke omstandigheden voor de opvang van asielzoekers: gezellige en vooral open accommodatiecentra – het is op die manier gemakkelijker ongemerkt te verdwijnen –, algemene toegang tot gezondheidszorg (waaronder inbegrepen psychiatrische zorg), juridische bijstand, vertalers en tolken, opleidingen en zelfs banen(!).

Ze schijnt te hebben vergeten dat immigranten zelf de mogelijkheid om internationale bescherming aan te vragen misbruiken teneinde de nationale wetgeving betreffende de toelating tot en het verblijf van vreemdelingen in onze landen te omzeilen, als hun ware motieven van sociale en economische aard zijn. Ze "vergeet" verder dat asielzoekers kunnen liegen over hun afkomst en hun moederta(a)l(en), en dat ze hun documenten kunnen vernietigen en wat dies meer zij, om te verhinderen dat ze gedeporteerd worden.

Ze schijnt bovendien te "vergeten" dat de zaken die ze voor deze vreemdelingen opeist vaak niet toegankelijk zijn voor onze eigen burgers, om te beginnen waardige huisvesting, banen en toegang tot openbare diensten van goede kwaliteit. Dat geldt zeker voor al die plaatsen, zoals in Mayotte, waar de lawine van immigranten enorme economische en sociale problemen voor de bewoners creëert.

Ik begrijp dat migranten in een moeilijke toestand verkeren, en ik begrijp dat ze dromen koesteren. Het is echter niet onze opdracht – en we beschikken hoe dan ook niet over de middelen – om al de minder bedeelden van deze wereld onderdak te bieden. Dit verslag richt veel kwaad aan en zal perverse gevolgen hebben.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) Wij zijn er reeds aan gewend dat de meerderheid van het Europees Parlement resoluties zonder consequenties voor de regelgeving aanneemt waarvan de inhoud in strijd is met de aangenomen wetgevingsresoluties. Deze neiging neemt toe met het naderbij komen van de verkiezingen voor het Parlement.

We hebben hier te maken met een voorbeeld van die “twee gezichten”, het ware gelaat en een masker, in dit geval gaat het duidelijk om het laatste.

Het is zeker belangrijk – we dringen daar overigens allang systematisch op aan – dat de rechten van asielzoekers gewaarborgd zijn, met name voor wat betreft opvang, toegang tot informatie en recht op tolken, rechtsbijstand, gezondheidszorg en werk.

Het is al even belangrijk dat protest wordt aangetekend tegen de toename van het aantal gedetineerden in het kader van het Dublin-systeem en van het bijna systematische gebruik van vrijheidsberovende maatregelen en beperkingen van de mogelijkheden om een beroep te doen op de normen voor opvang.

Het is echter ook belangrijk dat wij aandringen op sluiting van de detentiecentra en ons verzetten tegen een EU-beleid dat de opvangnormen en de asielprocedure definieert op basis van de kleinste gemene deler.

Als het Europees Parlement zich echt zorgen maakt over de eerbiediging van de rechten van immigranten en asielzoekers, had het niet zijn goedkeuring moeten hechten aan de terugkeerrichtlijn (die immigranten criminaliseert en hen uitzet), de Blue Card-richtlijn (die immigranten selecteert) en de richtlijn die voorziet in sancties voor werkgevers (en daarmee ook de werknemers straft). De Portugese Communistische Partij heeft al deze richtlijnen uiteraard verworpen.

Carl Lang (NI), schriftelijk. – (FR) Als het gaat om de rechten van migranten op Europees grondgebied, is de regel kennelijk dat migranten er steeds meer moeten krijgen. We moeten ons echter afvragen of dat steeds maar meer bieden nu wel juist is.

Dit verslag is niets anders dan een lange lijst voorstellen en aanbevelingen om de lidstaten ertoe aan te zetten de honderdduizenden mensen die elk jaar legaal dan wel illegaal hun grondgebied binnenkomen niet slechts dezelfde rechten te geven als die welke hun onderdanen zelf genieten, maar méér en doeltreffender rechten.

De lidstaten worden opgeroepen om de obstakels die immigranten de toegang tot de arbeidsmarkt ontzeggen te verwijderen en daarenboven nationale wetgeving aan te nemen die zulke toegang zelfs aanmoedigt.

Moeten we hieruit concluderen dat de onderdanen van de lidstaten zich nu maar moeten wegijveren om zo te compenseren voor het – oprechte – lijden van mensen die hun eigen land ontvluchten, of dat nu om gezinsredenen of overwegingen van economische, sociale of klimatologische aard geschiedt? Ja, en dat is wat er met de door president Sarkozy zo warm aanbevolen selectieve immigratie eigenlijk wordt bedoeld.

Wij geloven dat het tegenovergestelde moet gebeuren, en dat banen in Europa, zeker in tijden van crisis, voor Europeanen, en banen in Frankrijk voor Franse onderdanen zouden moet worden voorbehouden. Het nationaal herstel van Europa hangt daarvan af.

Nils Lundgren (IND/DEM), schriftelijk. – (SV) Dit verslag bevat diverse punten waar ik geheel achter sta, bijvoorbeeld dat asielzoekers waardig moeten worden behandeld en dat de mensenrechten altijd moeten worden gegarandeerd. De kritiek die wordt gericht op een aantal zogeheten opvangcentra is terecht. Diverse Europese landen schieten tekort als het erom gaat om asielzoekers en vluchtelingen op waardige wijze te ontvangen.

Het verslag bevat echter enige punten die ik niet kan steunen. De diepere bedoeling van het verslag is dat de EU een gemeenschappelijk immigratie- en asielbeleid moet hebben. Het roept onder andere de overige lidstaten op om steun te bieden aan de lidstaten “die het meest worden geconfronteerd met de uitdagingen van de immigratie”. De Zweedse partij Junilistan vindt dat asiel- en immigratiebeleid een aangelegenheid voor de lidstaten is, mits internationale verdragen en overeenkomsten worden gerespecteerd. Een gemeenschappelijk immigratie- en asielbeleid dreigt te leiden tot een “Vesting Europa”, iets waarvan wij reeds op dit moment duidelijke tekenen zien.

Mairead McGuinness (PPE-DE), schriftelijk. – (EN) Ik heb mij onthouden van stemming omdat Ierland niet heeft deelgenomen aan de aanneming van de richtlijn van 2003.

De voornaamste reden voor dit standpunt houdt verband met de toegang tot de arbeidsmarkt voor asielzoekers.

Het verbod voor asielzoekers om de arbeidsmarkt te betreden zal middels het wetsontwerp dat momenteel in behandeling is bij de Dáil, opnieuw in werking treden.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), schriftelijk. – (EL) Het verslag is geen afspiegeling van de werkelijke omvang van de afschuwelijke omstandigheden waaronder vluchtelingen en immigranten in de opvang- en hechteniscentra van de EU-lidstaten leven. Het verslag beperkt zich tot de vaststelling dat de leefomstandigheden daar tragisch zijn en schrijft deze toe aan de gebrekkige toepassing van de richtlijnen van de EU.

Enerzijds wordt steun gegeven aan heel de anti-immigratiewetgeving en –politiek van de EU en de regeringen - zoals deze zijn neergelegd in het Migratiepact en in het Dublin-systeem voor asiel - en anderzijds wordt geprotesteerd tegen de onmenselijke resultaten daarvan! Het is op zijn zachtst gezegd een provocatie dat de politieke krachten van het “Europees eenrichtingsverkeer”, die in het Europees Parlement voor de richtlijn hebben gestemd waarmee werd voorzien in onder meer een hechtenis van anderhalf jaar voor “illegale” immigranten, met dit verslag uiting geven aan hun zogenaamde treuren over de onmenselijke hechtenisomstandigheden en aandringen op beëindiging van de hechtenis!

De “krokodillentranen” van het Europees Parlement kunnen de EU niet vrijpleiten van haar onmenselijke en uitbuitende politiek. Zelfs de meest elementaire maatregelen, en zeer zeker de maatregelen voor daadwerkelijke ondersteuning van immigranten en vluchtelingen en verankering van hun rechten, kunnen niet worden uitgevoerd als de weg van het conflict wordt bewandeld. Daarvoor moet volledig worden gebroken met de politiek van de EU en met heel het bouwwerk van de EU.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), schriftelijk. – (EL) De lidstaten, waaronder Griekenland, moeten meer doen. Zij moeten gevolg geven aan de eisen en voorstellen van het Europees Parlement. Het Europees Parlement bekritiseert de houding van de regeringen ten aanzien van de ellendige immigranten die dagelijks, met gevaar voor eigen leven de poorten van de EU bereiken.

Landen die zich aan de buitengrenzen van de EU bevinden, zoals Griekenland, moeten gebruik maken van de ondersteuningsmogelijkheden die de EU biedt en met inachtneming van de rechten van vluchtelingen en asielzoekers proberen menselijke opvangomstandigheden te verzekeren.

Het is onaanvaardbaar dat de Commissie en de Raad steeds weer stukjes afknabbelen van de rechten van immigranten en blijven bouwen aan het fort-Europa, maar zelfs in vergelijking daarmee blijft Griekenland ver achter bij de communautaire normen inzake bescherming van de grondrechten.

Luís Queiró (PPE-DE), schriftelijk. – (PT) Asielverlening is het laatste gebaar van een land en een gehele gemeenschap die zich bewust zijn van hun onvermogen om de mensenrechten wereldwijd te beschermen en toch overeenkomstig die waardenschaal willen handelen.

Daarom moet een afzonderlijke regeling voor asiel en immigratie worden opgezet. Hoe meer wij het concept proberen te verbreden met elementen die er niet in thuishoren, hoe minder waarde het zal hebben, en met verwarring berokkenen we uiteindelijk alleen maar schade aan de legitieme asielzoekers. Het is dan ook belangrijk dat wij voorzien in duidelijke regels, snelle procedures en een waardige behandeling onder alle omstandigheden. Ofschoon het noodzakelijk is om de geplande acties en keuzes te coördineren, verschilt asiel in cijfers, omvang en concept van immigratie, en vergt het een uiteenlopende aanpak, zelfs in een ruimte zonder grenzen. De lidstaten hebben elk hun eigen tradities op asielgebied en deze verschillen mogen niet genegeerd worden in het kader van de voornoemde coördinatie.

Voor asielzoekers wier verzoek afgewezen is of moet worden mag dit concept, dat het resultaat is van een grootmoedige maar strikte definitie van asiel, op geen enkel moment aanleiding geven tot minder menselijkheid bij de opvang of de behandeling van deze mensen die gezien hun situatie des te kwetsbaarder zijn.

Luca Romagnoli (NI), schriftelijk. – (IT) Ik stem tegen het verslag van mijn collega Roure over de tenuitvoerlegging in de Europese Unie van Richtlijn 2003/9/EG tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers. Hoewel ik betreur dat tijdens sommige van de afgelegde bezoeken duidelijk is geworden dat de bestaande richtlijnen door sommige lidstaten slecht of niet worden toegepast, ben ik het namelijk oneens met de stelling van de rapporteur dat er sprake is van tekortkomingen met betrekking tot het niveau van de opvangvoorzieningen.

Bovendien ben ik het niet eens met het feit dat de capaciteit van de open opvangcentra die door een aantal lidstaten zijn ingesteld, laag is en niet aan de behoeften van migranten lijkt te voldoen. Tot slot ben ik het er

niet mee eens dat er op aangedrongen wordt dat de opvang van asielzoekers en immigranten vooral geschiedt in open en niet in gesloten opvangcentra.

Michel Teychenné (PSE), *schriftelijk*. – (FR) Met dit verslag bevestigt het Europees Parlement dat het de grondrechten blijft verdedigen, waaronder ook het recht op waardigheid. Het is onaanvaardbaar dat de opvangomstandigheden voor migranten en asielzoekers in de Europese Unie niet voorbeeldig zijn.

Dit onder leiding van mevrouw Roure opgestelde verslag is gebaseerd op de bezoeken die leden van het Europees Parlement tussen 2005 en 2008 aan opvangcentra hebben gebracht. Het verslag maakt duidelijk hoeveel er mis is met het opvangsysteem voor migranten. Er wordt daarbij gewezen op problemen op het vlak van juridische bijstand, medische verzorging, hygiëne, plaatsgebrek en informatie.

Het Europees Parlement luidt vandaag dus de noodklok. Lidstaten moeten daarnaar luisteren en waar nodig de bestaande richtlijnen betreffende opvang en procedures zo snel mogelijk naar behoren toepassen, of deze richtlijnen – als dat nog niet gebeurd is – in nationaal recht omzetten.

- Verslag-Muscardini (A6-0001/2009)

Glyn Ford (PSE), *schriftelijk*. – (EN) De delegatie van Labour in het Europees Parlement heeft zich onthouden van stemming over dit verslag, niet omdat wij tegen een versterking van de rol van KMO's in de internationale handel zijn, maar omdat mevrouw Muscardini een paard van Troje heeft gecreëerd waarin onacceptabele standpunten over handelsbeschermingsinstrumenten zijn opgenomen.

Wij vinden het teleurstellend dat de Commissie geen herziening heeft doorgevoerd vanwege de moeilijkheid om de consensus daarna te behouden. Het blijft naar onze mening dringend noodzakelijk om het handelsbeschermingssysteem te wijzigen zodat het beter kan inspelen op de ontwikkelingen in de wereldeconomie. Als er geen hervorming komt, zal onze industrie daardoor in een ongunstige positie verkeren om te kunnen profiteren van de voordelen van globalisering. Hoewel wij instemmen met het punt van een betere transparantie van de handelsbeschermingsinstrumenten, zoals door het Tsjechische voorzitterschap opgenomen in het werkprogramma, vinden wij dat niet genoeg.

Bruno Gollnisch, *schriftelijk*. – (FR) We hebben vóór het verslag van mevrouw Muscardini over KMO's gestemd. Het levert felle kritiek op het handelsbeleid van de Europese Unie, zij het op de matte en technocratische toon waaraan dit Parlement zo verknocht is.

Dit verslag bestrijkt het gehele spectrum: beleidsmaatregelen die vooral rekening houden met de behoeften van grote ondernemingen; het gegeven dat de maatregelen die toegang tot derde markten moeten bevorderen en die de toepassing van het wederkerigheidsbeginsel door zulke landen moeten garanderen, zo zwak zijn; problemen bij het inzetten van beschermende maatregelen ten gunste van kleine en middelgrote ondernemingen; het tekortschieten van de maatregelen voor de bescherming tegen vervalsingen, het illegaal of frauduleus gebruik van geografische oorsprongsbenamingen en ga zo maar door.

Het wordt tijd dat de Europese Unie stopt met het opofferen van onze ondernemingen en werknemers op het altaar van de concurrentie en de vrije handel die alleen wij in praktijk brengen. Het wordt tijd dat we de KMO's en de exportsector gaan steunen, om deze nu eens werkelijk tegen oneerlijke concurrentie te beschermen en onze markt binnen de grenzen van het redelijke af te schermen.

Het is echter wel zo dat de rapporteur trouw blijft aan het idee dat de mondialisering van bedrijven een doel op zich is, en zo bijdraagt aan de voortzetting van een systeem dat uitgaat van een absoluut vrij verkeer van goederen, diensten, kapitaal en arbeid – hetzelfde systeem dus dat ons in een diepe economische, sociale en financiële crisis heeft gestort. Het is van levensbelang dat de Europese Unie dat systeem loslaat.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) Het is niet toevallig dat bij het naderen van de Europese verkiezingen resoluties opduiken waarin wordt geprobeerd om het EU-beleid (en met name de beleidsmaatregelen van de laatste vijf jaar) vrij te pleiten van enige verantwoordelijkheid voor de ernstige situatie waarin zich het merendeel van de micro-, kleine en middelgrote ondernemingen bevindt, inzonderheid in Portugal.

Het zijn de KMO's en niet de grote multinationals die lijden onder de gevolgen van de door de EU bepleite liberalisering van de markten (alsof deze ondernemingen ook maar enige baat kunnen hebben bij een kader waarin “de wet van de sterkste” geldt). Vele KMO's “nemen deel” aan de “internationale handel” omdat zij afhankelijk zijn van grote multinationals waaraan zij producten leveren tegen prijzen die vaak niet in verhouding staan tot de productiekosten.

Het is absoluut noodzakelijk dat wij handelsbeschermingsinstrumenten, intellectuele-eigendomsrechten, benamingen van oorsprong en geografische aanduidingen voor landbouwproducten vaststellen (en toepassen) en dat wij de internationalisering van KMO's ondersteunen.

Waarom neemt de meerderheid van de fracties in het Europees Parlement, die samenvalt met de meerderheid in de Commissie en de Raad, dan in hemelsnaam de verordening betreffende oorsprongsbenamingen niet aan? Waarom past zij op ingevoerde producten niet dezelfde veiligheids- en beschermingsnormen toe als op in de EU geproduceerde producten? Waarom maakt zij geen gebruik van het financiële kader voor de periode 2007-2013 om de productie en de werkgelegenheid te beschermen en op die manier de KMO's te steunen?

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), schriftelijk. – (PL) Het doet mij genoegen dat het Europees Parlement het verslag van mevrouw Muscardini, waaraan ik als adviseur van de Commissie interne markt en consumentenbescherming heb meegewerkt, heeft aangenomen. Er wordt momenteel veel gesproken over de versterking van de rol van Europese KMO's op de interne Europese markt, in het bijzonder in de context van de voorgestelde Small Business Act.

Kleine en middelgrote ondernemingen maken meer dan 99 procent van alle Europese ondernemingen uit. Maar activiteiten die tot buiten de landsgrenzen reiken, zijn eerder het domein van grote ondernemingen. Slechts 8 procent van de kleine en middelgrote bedrijven exporteert buiten de landsgrenzen. En slechts 3 procent van de ondernemingen breidt zijn activiteiten tot buiten de Europese Unie uit.

We mogen niet vergeten dat geïnternationaliseerde bedrijven over een groot innoverend vermogen beschikken. En innovatie is de sleutel tot concurrentiekracht en ontwikkeling van de Europese economie. Daarom hoop ik dat de KMO's dankzij het beleid met betrekking tot de interne markt de voordelen die een gemeenschappelijke markt biedt, ten volle zullen kunnen benutten. Daardoor kunnen ze een stevig fundament leggen voor de internationalisering van hun activiteiten. Kleine en middelgrote ondernemingen moeten ook steun krijgen van de lidstaten en van de Europese Commissie, onder andere op het gebied van exportbevordering of het zoeken naar potentiële handelspartners. Dit geldt in het bijzonder voor marktleidende producten en diensten en voor nieuwe technologieën.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), schriftelijk. – (PL) Het verslag dat mevrouw Cristiana Muscardini heeft voorgelegd, heeft betrekking op essentiële economische en maatschappelijke vraagstukken. In het kader van de economische crisis zijn deze kwesties uiterst belangrijk. De Unie telt 23 miljoen KMO's (tot 250 werknemers; omzet ≤ 50 miljoen euro), goed voor ongeveer 99 procent van alle bedrijven op onze markt. Ze verschaffen werk aan meer dan 75 miljoen mensen.

Daarom is het goed dat de Commissie, de lidstaten en de regionale en plaatselijke overheden opgeroepen worden om deze ondernemingen doeltreffend te steunen, onder andere door hun toegang tot kredieten te vergemakkelijken. Daarnaast moet ook het handelsverkeer vergemakkelijkt worden en moeten bureaucratische export- en importbarrières opgeheven worden.

Bij overheidsopdrachten, die als gevolg van ingewikkelde en onduidelijke procedures vaak ontoegankelijk zijn voor KMO's, moet gestreefd worden naar een grotere openheid van de markt, zowel binnen de EU als in derde landen. Zoals ik in mijn verslag over innovatiebeleid aangaf, is de rol van KMO's in deze sector niet te onderschatten. Ze worden immers steeds flexibeler en staan open voor moderne technologische en organisatorische oplossingen.

De KMO's uit de landbouw- en levensmiddelensector moeten een speciale behandeling krijgen. Bescherming van oorsprongsbenamingen moet gegarandeerd worden en namaakproducten die de gezondheid van de consument schaden, dienen bestreden te worden. Ook sta ik achter het idee om in mei 2009 een Europese Week van de KMO te organiseren. Het is een goede manier om in heel de Unie informatie over dit onderwerp te verspreiden.

Syed Kamall (PPE-DE), schriftelijk. – (EN) We erkennen en onderschrijven allemaal de rol van KMO's in de internationale handel, dus het is eigenlijk een schande dat een groot deel van dit verslag gewijd is aan het verdedigen van de zogeheten handelsbeschermingsinstrumenten. Deze instrumenten worden in werkelijkheid gebruikt door inefficiënte producenten als een vorm van onverhuld protectionisme om zich tegen concurrentie af te schermen. Dat betreft niet alleen concurrenten buiten de EU, maar ook efficiëntere concurrenten binnen de EU die hun voordeel hebben gedaan met globalisering en gevestigde internationale logistieke ketens.

Handelsbeschermingsinstrumenten zijn een straf voor detailhandelaren en consumenten; zij worden namelijk gedwongen om hogere prijzen te betalen voor goederen die zij elders voor een betere prijs zouden kunnen krijgen. De instrumenten zijn ook een straf voor de meest efficiënte en innovatieve KMO's. We kennen allemaal vele KMO's in onze kieskringen die nou juist precies worden gestraft door de handelsbeschermingsinstrumenten die in dit verslag worden bepleit. Om deze reden hebben de conservatieven met tegenzin tegen dit verslag gestemd.

Rovana Plumb (PSE), schriftelijk. – (RO) We hebben in de Europese Unie 23 miljoen kleine en middelgrote ondernemingen (99 procent van alle bedrijven), die samen goed zijn voor 75 miljoen banen (70 procent).

Ik heb vóór het verslag van mevrouw Muscardini gestemd omdat het de kernstrategie voor het overleven van KMO's tijdens een moeilijke economische periode verwoordt. Deze strategie bestaat uit politieke en financiële steun voor het stimuleren van product- en procesinnovatie en het verbeteren van de toegang tot financiële en fiscale informatie, waaronder internationalisering, en ook uit het innemen van een ferm standpunt in de onderhandelingen over de 'trade facilitation procedures' voor de verlaging van de kosten voor douaneprocedures, die kunnen oplopen tot 15 procent van de waarde van de verhandelde goederen, evenals een effectieve registratie van de herkomst van de goederen en modernisering van douanecontroles.

In het geval van Roemenië is de internationalisering van KMO's een oplossing die het land door de huidige economische crisis heen zal helpen en het bedrijfsleven zal helpen ontwikkelen, wat van cruciaal belang is voor het scheppen van nieuwe banen.

Ik ben zeer ingenomen met de organisatie van een "Europese Week van de KMO" in mei 2009, die vooral is bedoeld om KMO's informatie te geven over manieren waarop zij hun bedrijf kunnen internationaliseren.

Luís Queiró (PPE-DE), schriftelijk. – (PT) Op een moment waarop de wereld zoekt naar oplossingen voor de mondiale economische crisis en protectionistische maatregelen schering en inslag zijn, zoals onlangs het geval was met het debat over de "Buy American"-clausule in het Congres van de Verenigde Staten, is het de plicht van de regeringen en de Europese instellingen om de belangen van KMO's te beschermen en te waarborgen dat de regels die van toepassing zijn op KMO's en de internationale handel geëerbiedigd worden.

Het spreekt vanzelf dat de toegang tot internationale markten voor kleine en middelgrote ondernemingen van onschatbare waarde is. Uit studies blijkt dat ondernemingen die buiten de Gemeenschap actief zijn doorgaans goede praktijken ontwikkelen, meer innoveren en beter concurreren. Wij beseffen evenwel dat sommige ondernemingen niet zijn opgewassen tegen de concurrentie, nu niet en ook in de toekomst niet.

Gezien het belang van internationalisering en gelet op het feit dat grotere ondernemingen beter beschermd zijn in deze tijden van protectionisme, is het noodzakelijk dat de overheid de KMO's steunt door de nodige controle uit te oefenen en te waarborgen dat de internationale overeenkomsten worden nageleefd.

Dat geldt ook voor derde landen. Immers, internationale handel is pas rechtvaardig als recht wordt gedaan aan beide partijen.

Luca Romagnoli (NI), schriftelijk. – (IT) Ik stem vóór het verslag van mevrouw Muscardini over versterking van de rol van Europese KMO's in de internationale handel. Voor de Europese Unie, waar kleine en middelgrote ondernemingen de overhand hebben, is het van doorslaggevend belang dat de KMO's internationaal actief zijn. Slechts 8 procent van de KMO's heeft een internationale dimensie en het merendeel van de export blijft binnen de EU.

De enkele KMO's die naar landen buiten de EU exporteren, tonen de neiging zich te concentreren op ontwikkelde en potentieel verzadigde markten zoals de Verenigde Staten van Amerika, Canada en Zwitserland, terwijl de aanwezigheid van KMO's in de opkomende landen nog gering is. Dus ondanks de goede bedoelingen van de Europese Gemeenschap (zoals het plan voor de Small Business Act), moet er nog heel wat worden gedaan voordat alle Europese ondernemingen in staat zijn een echt internationale dimensie te verwerven.

- Verslag-Papastamkos (A6-0020/2009)

Vasco Graça Moura (PPE-DE), schriftelijk. – (PT) E-handel is een uitstekende kans voor kleine en middelgrote ondernemingen en jonge ondernemers. E-handel helpt traditionele niet-technische belemmeringen weg te nemen door toegang te verlenen tot markten die anders gesloten blijven.

Om dezelfde reden waarborgt e-handel ook een actievere deelname van ontwikkelingslanden aan de internationale handel. Om de aanwezigheid van deze partners te garanderen moet echter eerst de nodige basisinfrastructuur worden aangelegd. In dit verband is voor ons een belangrijke rol weggelegd.

Er zij tevens op gewezen dat piraterij, namaak en schending van de gegevensbescherming niet eigen zijn aan e-handel, maar veeleer als moderne versies van oude praktijken moeten worden beschouwd. Wij moeten dan ook de nodige aanpassingen aanbrengen om ervoor te zorgen dat e-handel dezelfde garanties biedt als traditionele handel.

Het legale netwerk rond e-handel bestrijkt zeer uiteenlopende aspecten, waardoor het lastig is die met een kritische blik te beschouwen. Ik denk bijvoorbeeld aan het beheer van internet, waarvoor nog geen passende, wereldwijd geaccepteerde structuur bestaat, en aan kwesties die te maken hebben met het internationaal privaatrecht en controle-instrumenten.

In het kader van de Wereldhandelsorganisatie heerst verwarring over e-handel. Ondanks vele verzoeken en herhaald aandringen zitten de onderhandelingen over deze vorm van handel nog steeds gevangen in gevaarlijke bilaterale hokjes.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) Internet speelt een steeds belangrijkere rol in de handelsbetrekkingen en ook in de internationale handel. Toch bestaan er nog steeds ernstige tekortkomingen op het gebied van de bescherming van gebruikers en consumenten, de bescherming van persoonsgegevens en de kwaliteitsgarantie van de verleende dienst of het aangekochte product.

Dit verslag maakt weliswaar gewag van deze feiten, maar bevat geen voorstellen om de consumentenbescherming en de kwaliteit van de dienstverlening aan te scherpen bij het gebruik van een uitgesproken openbare dienst als communicatie.

Ofschoon het verslag een aantal positieve elementen bevat, heeft het voornamelijk ten doel de ontwikkeling en het gebruik van e-handel te bevorderen als een instrument om de internationale handel te vergemakkelijken en de moeilijkheden die een verdere openstelling van de markten in de weg staan uit de wereld te helpen. Kortom, hoofddoel is de e-handel te bevorderen, en e-handel is synoniem met productie, promotie, verkoop en distributie van producten via telecommunicatienetwerken ten behoeve van de liberalisering van de wereldhandel.

Daarom hebben wij ons van stemming onthouden.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), schriftelijk. – (PL) Het internet heeft heel wat nieuwe mogelijkheden in het leven geroepen om producten en diensten te verhandelen. Dat geldt ook voor transacties met een grensoverschrijdend karakter. De toename van het aantal internettransacties in de voorbije jaren geeft een optimistisch beeld wat het vertrouwen van de consument in het internet betreft.

Er zijn echter nog steeds moeilijk weg te nemen barrières, denk maar aan de taalbarrière. Een belangrijke bedreiging voor de internationale internethandel is ook het gebrek aan rechtszekerheid en bescherming van de consument. Ik hoop dat het voorstel voor een richtlijn inzake consumentenrechten een deel van deze problemen elimineert en een extra impuls geeft aan de ontwikkeling van de internethandel.

Ik wil erop wijzen dat het internet aan kleine en middelgrote ondernemingen de mogelijkheid geeft om aan de internationale handel deel te nemen tegen een veel geringere kostprijs dan met traditionele methodes. Bovendien krijgen ze voordien onbereikbare ontwikkelingskansen voor hun activiteiten.

Maar de internethandel roept ook vragen op, voornamelijk in verband met de verkoop van namaakversies van producten die door intellectuele-eigendomsrechten beschermd zijn. Namaakproducten zijn een belangrijk probleem in de internethandel, in het bijzonder omdat personen die nageemaakte producten verkopen internationaal moeilijk te vervolgen zijn. Consumenten die van het internet gebruik maken, worden vaak het slachtoffer van oplichterij, denk maar aan elektronische diefstal van geld. Al deze verschijnselen ondermijnen het vertrouwen van de gebruiker in de internethandel en remmen de ontwikkeling van de internationale internethandel af.

Syed Kamall (PPE-DE), schriftelijk. – (EN) Ik ben zeer te spreken over dit verslag; het is een uitgebreid en zeer evenwichtig verslag waarin op effectieve wijze wordt ingegaan op de invloed die het internet heeft gehad op de internationale handel. Door het internet hebben zelfs de kleinste bedrijven toegang gekregen tot de wereldwijde markt, iets wat enkele jaren geleden nog ondenkbaar was. Hierdoor heeft de handel een grote

stimulans gekregen en zijn de positieve aspecten van globalisering naar voren gekomen. Er zijn nieuwe markten open gegaan en handelsbelemmeringen werden weggenomen.

In het verslag wordt terecht gesteld dat, hoewel het aantal gevallen van fraude en namaak is toegenomen, dit niet zozeer dient te worden toegeschreven aan het internet, maar moet worden beschouwd als een probleem dat al eerder bestond en dat op nieuwe en innovatieve manieren moet worden bestreden – zo lang daardoor onze burgerlijke vrijheden niet in het gedrag komen. In het verslag wordt ook gesteld dat het internet dient te worden beschouwd als een kans voor culturele verscheidenheid en niet als bedreiging. Ten slotte wordt in het verslag onderkend dat de liberalisering van diensten in verband met het internet, zoals op het gebied van telecommunicatie, heeft geleid tot een sterke toename van investeringen in de infrastructuur. Derhalve moeten we mijns inziens voorzichtig zijn met een verdere regulering binnen deze sectoren, zoals de Commissie voornemens lijkt te zijn.

David Martin (PSE), schriftelijk. – (EN) Ik ben blij met dit verslag, waarin de nieuwe kansen en nieuwe markten worden beschreven die door de aard en de technologische ontwikkeling van het internet zijn ontstaan. In het verslag wordt onderkend welke rol het internet zou kunnen spelen bij het overbruggen van de handelskloof tussen Noord en Zuid, het openen van nieuwe kanalen die ontwikkelingslanden verbinden met geavanceerde commerciële systemen, en het verhogen van hun handelsstromen. Het verslag stelt dat op deze manier de harmonische integratie van de ontwikkelingslanden in het mondiaal handelssysteem vergemakkelijkt kan worden, waarvan ik een voorstander ben.

Alexandru Nazare (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) Ik ben verheugd over het verslag van mijn collega over de rol van het internet in de handelsbevordering. Gezien het almaar groeiende aantal internetgebruikers hebben we op dit steeds groter wordende terrein betere regelgeving nodig. In het Europese beleid moet e-commerce worden gestimuleerd als een doeltreffend alternatief voor de gebruikelijke manier van zakendoen en als een manier om grensoverschrijdende handel binnen de EU te bevorderen.

Om de potentiële belemmeringen die een effectiever gebruik van het internet voor commerciële doeleinden verhinderen weg te nemen, moet de Gemeenschap een aantal maatregelen nemen, zoals maatregelen om fraude en diefstal van persoonlijke gegevens tegen te gaan en te voorkomen. Deze Gemeenschapsmaatregelen moeten ook het vertrouwen van gebruikers in de onlineomgeving vergroten.

Daarnaast moeten er communautaire normen voor e-commercetransacties worden vastgesteld. De EU moet de implementatie van deze normen bevorderen. Hierdoor kunnen bedrijven die gebruik maken van e-commerce een naam opbouwen als betrouwbare leveranciers.

Gezien de wereldomspannende aard van het internet en de mogelijkheid om voordelige zakelijke transacties met derde landen te sluiten, hoop ik dat we ook binnen de WTO vooruitgang zullen zien bij de wereldwijde bevordering van e-commerce.

Rovana Plumb (PSE), schriftelijk. – (RO) Ik heb vóór dit verslag gestemd omdat hierin de nadruk wordt gelegd op die gebieden van de internationale handel waarin het internet als katalysator heeft gewerkt en nieuwe voorwaarden heeft geschapen voor de wereldwijde ontwikkeling van de handel.

Ook wordt de behoefte aan open standaarden en hun belangrijke bijdrage aan innovatie en concurrentie erkend, evenals de behoefte van de consument om daadwerkelijk een keuzemogelijkheid te hebben. De rapporteur stelt voor in de handelsovereenkomsten die de EU heeft getekend het open, extensieve gebruik van het internet voor e-commerce te bevorderen, vooropgesteld dat de consument onbeperkt toegang heeft tot diensten en onlineproducten en hier zonder beperkingen gebruik van mag maken, tenzij de nationale wetgeving dit verbiedt.

Ik steun het verzoek van de rapporteur aan de Commissie om een algemene strategie te ontwikkelen die de nog bestaande belemmeringen voor KMO's om e-commerce te gebruiken wegneemt en om een databank op te zetten met informatie en advies om nieuwkomers zonder enige ervaring met e-commerce op weg te helpen.

Luca Romagnoli (NI), schriftelijk. – (IT) Ik stem vóór het verslag van mijn collega Papastamkos over internationale handel en het internet. Ik ben het namelijk eens met het doel van de rapporteur om tot uiting te doen komen op welke aspecten van de internationale handel het internet een radicale invloed heeft uitgeoefend, door nieuwe omstandigheden en voorwaarden te creëren voor de ontwikkeling van de wereldhandel.

Dit is duidelijk, want de relatie tussen internationale handel en internet wordt gekenmerkt door een sterke wisselwerking. Ik ben er bovendien stellig van overtuigd dat de handel op internet sterk in het voordeel is van de consumenten. De belangrijkste voordelen voor de consumenten op zowel nationaal als Europees en mondiaal niveau zijn: een grotere keuzemogelijkheid uit goederen en diensten, concurrentiële prijzen, lagere kosten van levensonderhoud en een hogere levenskwaliteit.

Dankzij meer en betere informatie hebben de consumenten de mogelijkheid om producten en diensten met elkaar te vergelijken. Er is toegang 24 uur per dag, thuis of op de werkplek.

- Verslag-Graefe zu Baringdorf (A6-0407/2008)

Duarte Freitas (PPE-DE), schriftelijk. – (PT) Ik heb voor het bereikte compromis gestemd en ik ben bijzonder ingenomen met de nieuwe verordening. Zij maakt het mogelijk om de voorwaarden voor het in de handel brengen en het gebruik van diervoeders te harmoniseren en waarborgt dat aan zowel veehouders als consumenten van vlees passende informatie wordt verschaft, zodat de goede werking van de interne markt eindelijk gewaarborgd is.

Ik onderstreep hier het belang van de “open vermelding”, een lijst van in mengvoeders verwerkte stoffen in afnemende volgorde van hun relatieve gewicht, die zal bijdragen aan de instandhouding van een hoge mate van vertrouwen onder de landbouwers en de consumenten.

Bovendien beschikken de producenten voortaan over duidelijkere regels voor het in de handel brengen van diervoeders, zodat eventuele criminele praktijken gemakkelijker kunnen worden voorkomen.

Nils Lundgren (IND/DEM), schriftelijk. – (SV) Er staan goede amendementen in het verslag van het Europees Parlement, bijvoorbeeld dat op het etiket moet worden aangegeven dat bepaalde mengvoeders voor niet-herkauwers vlees- en beendermeel bevatten.

De amendementen in het verslag bevatten echter ook details die moeten worden behandeld door ambtenaren op het niveau van de bevoegde autoriteit en niet door politici. Bijvoorbeeld passages over, ik citeer: “Voeding langs orale weg: het inbrengen van diervoeders in het spijsverteringsstelsel van een dier via de muil of de bek, met als doel in de voedselbehoefte van het dier te voorzien, respectievelijk de productiviteit van gezonde dieren in stand te houden” of over “mineralenemmers” of over “faecaliën, urine en de door het leegmaken of verwijderen van het spijsverteringskanaal vrijgekomen inhoud daarvan, ongeacht de behandeling die zij hebben ondergaan of het mengsel waarin zij zijn verwerkt”.

Dit zijn zeker belangrijke vragen vanuit een oogpunt van voedselveiligheid, maar het toezicht in dezen moet worden overgelaten aan nationale autoriteiten.

Ik heb voor het verslag gestemd, omdat het een aantal voorstellen bevat die van principieel belang zijn, maar dat betekent niet dat ik de zeer gedetailleerde benadering ervan steun.

Adrian Manole (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) Het verslag-Baringdorf betreffende het in de handel brengen en het gebruik van diervoeders is van groot belang voor de landbouw en de voedselmarkt, gezien de recente schandalen met diervoeders, ziektes bij dieren die onder andere veroorzaakt worden door gebrekkige kennis van de ingrediënten van hun voer, het dioxineschandaal, de gekkekoeienziekte, etc.

Bedrijven in de diervoedersector krijgen een grotere vrijheid en verantwoordelijkheid. Dit betekent echter dat de ontwikkeling van het dier of het milieu in geval van een ernstig probleem met verontreiniging met giftige stoffen of schadelijk voeder ernstig worden geschaad. Als de producent over onvoldoende financiële middelen beschikt om het probleem te verhelpen, is het probleem mogelijk nog groter.

Ik heb vóór dit verslag gestemd omdat ik vind dat boeren en werkenden in de landbouw in het algemeen precieze informatie moeten krijgen over de samenstelling van diervoeders, maar bij een ramp ook voldoende beschermd moeten worden tegen financiële, sociale en economische schade.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), schriftelijk. – (PL) Hartelijk dank aan de rapporteur voor het aanpakken van een zo moeilijk en controversieel onderwerp. Bij de etikettering van diervoeders en de coördinatie ervan op Europees niveau dient men de belangen van consument en producent te verzoenen: consumenten hebben het recht te weten of wat ze kopen veilig is en waaruit het bestaat, terwijl producenten hun recht op bescherming van hun intellectuele eigendom verdedigen.

De aanklacht van ondernemingen en lidstaten tegen de eis om op diervoederetiketten “exacte informatie op verzoek” aan te brengen, wijst op een belangenconflict tussen deze verschillende partijen.

De compromisprocedure die met de hulp van het Europees Hof van Justitie uitgewerkt werd, lijkt op het eerste gezicht aanvaardbaar, maar ze staat ver van de praktijk af. We kunnen ons moeilijk voorstellen dat een hardwerkende landbouwer tijd en geld gaat verspillen aan ingewikkelde bezwaarprocedures.

Gedetailleerde informatie over de samenstelling van diervoeders moet op het etiket beschikbaar zijn, niet enkel omdat de consument daar ontegenzeggelijk recht op heeft, maar voornamelijk om het basisdoel van de richtlijn te bereiken, namelijk de bescherming van de gezondheid. Als de producent niet garandeert dat het diervoeder niet genetisch gemodificeerd is, wie zal ons dan die garantie geven? De bescherming van intellectuele eigendom mag misbruik niet in de hand werken.

Luca Romagnoli (NI), schriftelijk. – (IT) Ik stem vóór het verslag van de heer Graefe zu Baringdorf over het in de handel brengen en het gebruik van diervoeders. Ik stem in met het voorstel, dat een diepgaande wijziging van de Europese wetgeving inzake diervoeding beoogt. Daarbij gaat het er zowel om de wetgeving te vereenvoudigen als om deze af te stemmen op de bepalingen inzake voor de mens bestemde levensmiddelen.

Voor wat de belangrijkste aspecten betreft, sta ik volledig achter het vermelden van de voedermiddelen die in mengvoeders zijn verwerkt en de precieze hoeveelheid ervan (de “open vermelding”), wat een van de voornaamste eisen van het Europees Parlement naar aanleiding van de BSE-crisis was. Tot slot ben ik het eens met de rapporteur voor wat betreft het recht op informatie van de koper en de etikettering van diervoeders.

- Verslag-Schröder (A6-0513/2008)

Marie-Arlette Carlotti (PSE), schriftelijk. – (FR) De Commissie maakt van de EPO's de alfa en de omega van de ontwikkelingsstrategie. Het verslag-Schröder en Europees rechts doen precies hetzelfde.

De Europese socialisten scharen zich aan de kant van de betrokken landen, en steunen deze aanpak derhalve niet. Wat ons betreft zijn de EPO's bedrog. Het is echter nog niet te laat om een andere benadering te kiezen en de EPO's om te vormen tot heuse ontwikkelingsinstrumenten. We kunnen dat doen door aan te dringen op nieuwe onderhandelingen over de punten die het meest controversieel zijn (zoals de heer Barroso en mevrouw Ashton hebben beloofd); door te kiezen voor selectieve regionalisering, zoals de ACS-landen zelf proberen te doen; door onze beloften uit 2005 met betrekking tot handelsgerelateerde steun gestand te doen, in plaats van het EOF te plunderen; door werkelijk parlementair toezicht op dit proces zeker te stellen, waarbij de parlementen van de ACS-landen een belangrijke rol moeten spelen, in samenwerking met het maatschappelijk middenveld in het Zuiden; door de “bulldozer-strategie” voor het uitbreiden van de onderhandelingen over diensten en “Singapore”-kwesties te verwerpen, als de ACS-landen niet bereid zijn over die onderwerpen te onderhandelen.

Maar dat is niet het stappenplan zoals dat in het verslag-Schröder beschreven wordt. Daarom zal ik tegen stemmen.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) De meerderheid van het Europees Parlement slaagt er, met name vanwege het verzet van diverse landen in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan (ACS) en ondanks het feit dat zij verplicht is om “politiek correct” taalgebruik te hanteren, weer niet in om de echte ontstaansredenen en de ware bedoelingen van de economische partnerschapsovereenkomsten (EPO's) tussen de Europese Unie en de ACS-landen te verhullen.

Op grond van artikel 36, lid 1 van de Overeenkomst van Cotonou komen de partijen overeen “... met de WTO verenigbare handelsregelingen te treffen die de tussen hen bestaande handelsbelemmeringen geleidelijk opheffen en de samenwerking op alle voor de handel van belang zijnde terreinen verhogen”. De Europese Unie wil echter verder gaan dan de huidige afspraken en bereiken wat zij tot dusver in het kader van de WTO nog niet heeft weten te bewerkstelligen. Zij zet daarvoor het tiende Europees Ontwikkelingsfonds in terwijl tezelfdertijd gesnoeid wordt in de officiële ontwikkelingshulp. Anders gezegd, zij probeert nu door het raam naar binnen te komen omdat het haar door de deur niet is gelukt.

De EU streeft naar liberalisering van de handel. Op basis daarvan trachten de grote Europese financiële en economische groepen de openstelling van de markten te waarborgen, goederen en diensten te verkopen, grondstoffen te winnen en een op de export gericht productiemodel in te voeren dat aansluit bij hun belangen.

Er is een ander beleid nodig om daadwerkelijke onafhankelijkheid, soevereiniteit, samenwerking, solidariteit, ontwikkeling en sociale rechtvaardigheid te waarborgen.

Luca Romagnoli (NI), *schriftelijk*. – (IT) Ik stem vóór het verslag van de heer Schröder over de invloed van economische partnerschapsovereenkomsten (EPO's) op ontwikkelingssamenwerking.

Alle tot dusver ondertekende “stepping stone” overeenkomsten zijn slechts het begin van een langdurige en vruchtbare samenwerking met deze landen buiten Europa. In het geval van de EPO's werd een liberaliseringsproces van vijftien jaar door de EU en de ACS-landen aanvaardbaar bevonden. Als minimumeis voor “vrijwel alle handelsstromen” geldt: niet minder dan 80 procent van de handel tussen de partners. Tot slot ben ik ervan overtuigd dat de economische situatie van beide contractpartijen alleen maar kan verbeteren door het opstellen van nieuwe overeenkomsten.

Bart Staes (Verts/ALE), *schriftelijk*. – Het initiatiefverslag over de invloed van EPO's op de ontwikkelingssamenwerking bevat enkele goede aspecten. Hierin wordt gevraagd om meer regeringshulp (ACS-landen worden immers het hardst getroffen door de financiële crisis) en opnieuw beklemtoond dat EPO's een ontwikkelingsinstrument zijn die de regionale integratie in het Zuiden niet mogen verstoren. Toch sluit ik me aan bij de alternatieve resolutie van de Groene Fractie. Het zou immers logischer zijn, dat het Parlement pas zijn instemming met de EPO's betoont, nadat de respectieve parlementen van de betrokken ACS-landen hun positie hebben bepaald. Volgens mij moet ook het parlementaire orgaan dat toezicht houdt op de EPO's de Paritaire Parlementaire Vergadering ACS-EU zijn en geen apart in het leven te roepen orgaan. Dat leidt alleen maar tot verdeeldheid en verzwakking van de positie van de landen in het Zuiden, die niet over de financiële of personele middelen beschikken om op al deze vergaderingen aanwezig te zijn. Een apart orgaan is trouwens ondoorzichtig en verhindert een holistische aanpak van ontwikkelingsgerelateerde onderwerpen.

Michel Teychenné (PSE), *schriftelijk*. – (FR) De economische partnerschapsovereenkomsten (EPO's) verschaffen de betrekkingen van de EU met de ACS-landen een vrij duidelijke structuur, maar dat neemt niet weg dat het Europees Parlement door het goedkeuren van dit verslag een heel verkeerd signaal afgeeft.

Europa moet de wijze waarop het met de ACS-landen handelt en onderhandelt radicaal wijzigen, als het tenminste niet wil bijdragen tot het ruïneren van deze landen. Dit verslag bekrachtigt een systeem dat is gebaseerd op de vermeende gelijkheid tussen de partners, maar in werkelijkheid is de EU's werelds belangrijkste economische mogendheid, terwijl de ACS-landen nog steeds een enorme achterstand hebben. We hebben nu juist behoefte aan een asymmetrische, op consensus gebaseerde benadering, die deze landen binnen de context van de mondiale mededinging werkelijk een kans geeft.

Mijn collega's van de socialistische fractie en ik hebben tegen dit verslag gestemd. Dat het is goedgekeurd betekent dat Europa door rechts wordt geregeerd en dat moet veranderen!

- Ontwerpresolutie: Kosovo (B6-0063/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), *schriftelijk*. – (EN) De erkenning van Kosovo als soevereine staat door veel landen heeft waarschijnlijk meer problemen veroorzaakt dan het zal oplossen. Ik ben sceptisch over de vraag of Kosovo klaar was voor onafhankelijkheid. Het feit dat sommige EU-lidstaten de onafhankelijkheid van Kosovo niet willen erkennen uit vrees voor precedentwerking binnen de eigen grenzen, heeft de toekomst van Kosovo verder gecompliceerd.

De primaire verantwoordelijkheid die de EU nu op zich heeft genomen is om Kosovo intern te ondersteunen. Deze taak dient geen open einde te hebben, noch in tijd, noch in financiële middelen. Er zijn ernstige zorgen omtrent de politieke stabiliteit van Kosovo, de mate van corruptie, de interne en externe invloed van de georganiseerde misdaad en de omgang met minderheden waaronder de Serviërs.

Het is essentieel dat de EU-instellingen waakzaam blijven en bereid zijn om in te grijpen indien Kosovo niet voldoet aan de hoge normen die onvermijdelijk gepaard moeten gaan met de status van soevereine staat.

Ondanks mijn zorgen heb ik voor deze resolutie gestemd.

Bruno Gollnisch (NI), *schriftelijk*. – (FR) De toestand in Kosovo stemt niet vrolijk en de rol die de Europese Unie daar speelt is al evenmin aanleiding tot vreugde.

EULEX, de EU-missie in Kosovo, is daarvan een goed voorbeeld. Het is de "gewapende arm" van de VN, belast met de installering van een permanente regering voor Kosovo, met al de daarbij behorende uitvoerende organen. Dat is in strijd met VN-Resolutie 1244, die de soevereiniteit van Servië over deze provincie erkent.

De goede bedoelingen, adviezen en eisen die in dit Parlement worden geventileerd kunnen de tragische werkelijkheid niet verdoezelen: de onderdrukking van minderheden, inzonderheid de Servische minderheid, in een gebied dat nu als gevolg van de interventie van de internationale en – vooral – de Europese gemeenschap een vrijhaven is voor corruptie, georganiseerde misdaad, de Albanese maffia en misschien zelfs islamitisch terrorisme.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) Deze resolutie heeft ten doel de steun van de Europese Unie aan de illegale unilaterale onafhankelijkheidsverklaring van de Servische provincie Kosovo goed te praten.

Het Europees Parlement onderneemt hier een onaanvaardbare poging tot "legitimering" van een protectoraat dat met agressie en militaire bezetting wordt uitgeoefend en opgelegd door de Verenigde Staten, de NAVO en de Europese Unie, die op die manier hun politieke, economische en militaire heerschappij over deze uitermate belangrijke regio van Europa waarborgen. Het bestaan van een "pseudostaat" met "soevereiniteit onder toezicht", onder auspiciën van de Europese Unie en de NAVO en met name van hun EULEX-missie en hun "onderkoningen", de "internationale civiele vertegenwoordiger" en de "speciale vertegenwoordiger van de Europese Unie", die rechterlijke, politieke en douanebevoegdheden hebben en ook "uitvoerende taken" en controletaken waarnemen, is een onaanvaardbare vorm van neokolonialisme.

Met deze resolutie zijn wij erachter gekomen dat "de belangrijkste EVDB (Europees veiligheids- en defensiebeleid)-missie tot nu toe" een ernstige schending van het Handvest van de Verenigde Naties inhoudt en een gevaarlijk precedent schept in het kader van het internationaal recht, met alle gevolgen van dien voor de stabiliteit van de grenzen, vooral die op het Europese continent.

Sommigen van degenen die nog niet zo lang geleden aandrongen op eerbiediging van het internationaal recht en de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Georgië, hebben nu de agressie tegen Joegoslavië bepleit en gesteund.

Deze resolutie is dan ook niet meer dan de zoveelste oefening in hypocrisie en cynisme van de meerderheid van het Europees Parlement.

Erik Meijer (GUE/NGL), schriftelijk. – Bijna 20 jaar lang was dit Parlement toeschouwer en commentator bij het langzaam voortschrijdende afscheid dat de inwoners van Kosovo namen van Servië. Discussies over Kosovo gaan hier meestal niet over Kosovo zelf, maar vooral over de gevolgen voor de buitenwereld. De voor- en tegenstanders van de onafhankelijkheid hadden het vooral over de 'precedentwerking' van elke beslissing voor andere gebieden en over de manier waarop de Europese Unie zichzelf daardoor belangrijker kan maken.

Ik pleit al een jaar of 30, buiten en binnen dit Parlement, voor het tegendeel. Democratie vereist dat we vooral kijken naar de behoeften en verlangens van de inwoners zelf. Zij willen na eeuwen Turks bestuur en de laatste eeuw Servisch bestuur niet langer dwang van buiten. Als ze zich niet bij Albanië mogen aansluiten, willen ze echte onafhankelijkheid.

Ik ben hier de afgelopen 10 jaar opgekomen voor een politiek van onderop, gezien vanuit de armen, de achtergestelden, de mensen die lijden onder een gebrek aan democratie en publieke voorzieningen, de slachtoffers van milieurampen of oorlogen, kortom alle mensen die worden benadeeld door een gebrek aan gelijkwaardigheid voor alle mensen. Ik stem tegen het EULEX-project omdat dit niet uitgaat van oplossingen in het belang van de gewone Kosovaarse mensen.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), schriftelijk. – (EL) Met zijn resolutie erkent het Europees Parlement Kosovo als een onafhankelijke staat maar spoort het ook EU-lidstaten die de onafhankelijkheid van Kosovo nog niet hebben erkend, op provocerende wijze aan om dat alsnog te doen, ofschoon dit een flagrante schending is van het internationaal recht en van resolutie 1244 van de VN-Veilighedsraad.

Met het oog daarop bevordert het de oprichting van een internationale veiligheidsmacht in Kosovo (KSF), dat wil zeggen van een apart leger, dat natuurlijk onder het beschermheerschap van de NAVO-macht KFOR zal functioneren.

Met de installatie en ontwikkeling van de politieke en justitiële repressiemacht EULEX in Kosovo en de hervormingen die deze bevordert, zoals privatiseringen, enzovoort, wordt geprobeerd de belangen van de

EU erdoor te drukken en de opnemings van Kosovo in de EU-structuren te versnellen. Op die manier wordt de omzetting van Kosovo in een protectoraat van de EU en de NAVO voltooid.

De eerste bloedige cyclus in de vernietiging van Joegoslavië en in de afbakening van nieuwe grenzen loopt ten einde. Tegelijkertijd worden echter in de Balkan, maar ook op wereldniveau nieuwe wonden geslagen door de toepassing van de imperialistische wet van verdeel en heers, waarvan nieuwe spanningen en nieuwe interventies het gevolg zullen zijn.

De Communistische Partij van Griekenland heeft tegen deze onaanvaardbare resolutie gestemd en wijst op de noodzaak de anti-imperialistische strijd en de strijd tegen de EU en haar politiek te intensiveren en te eisen dat alle bezettingslegers van de EU en de NAVO, waaronder de Griekse, Kosovo en heel de Balkan verlaten.

Maria Petre (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) Ik heb tegen deze resolutie gestemd, aangezien Roemenië de onafhankelijkheid van de provincie Kosovo niet erkent.

Luca Romagnoli (NI), schriftelijk. – (IT) Ik stem tegen de ontwerpresolutie over Kosovo. Ik ben het op verschillende punten oneens met de ontwerpresolutie.

Persoonlijk ben ik niet van mening dat de oprichting van een goed functionerend programma ter bescherming van getuigen van essentieel belang is om doeltreffende juridische actie te kunnen ondernemen tegen hooggeplaatste wetsovertreders in Kosovo, in het bijzonder voor wat oorlogsmisdaden betreft. Bovendien denk ik niet dat het ondersteunen van projecten voor bijvoorbeeld het herstel van geschonden begraafplaatsen, met rechtstreekse betrokkenheid van lokale bewoners, van essentieel belang is voor Kosovo: in de praktijk hebben deze geen enkele waarde voor de gemeenschappen in Kosovo en dragen ze niet bij aan een betere verstandhouding tussen de gemeenschappen.

Brian Simpson (PSE), schriftelijk. – (EN) De leden van dit Parlement zullen terdege op de hoogte zijn van mijn eerdere standpunten over Kosovo en over de hele Balkan-regio.

De Kosovo-kwestie kan in mijn visie alleen worden opgelost middels een aanpak van consensus waarbij niet alleen primair Servië, maar ook buurlanden worden betrokken.

In veel punten van dit rapport kan ik mij vinden, maar de eis dat elke EU-lidstaat een onafhankelijk Kosovo zou moeten erkennen, is een punt waarmee ik niet instem.

De onafhankelijkheid van Kosovo kan alleen worden bereikt door middel van consensus en overeenstemming met Servië. Als dit niet wordt onderkend, zullen er in de toekomst problemen rijzen en zal er een anti-Servische houding in dit Parlement ontstaan.

De aanneming van amendement 3 maakt deze resolutie derhalve partijdig en vormt een ernstige ondermijning van de rest van de tekst. Dat betekent dat ik hier helaas niet mee in kan stemmen.

Anna Záborská (PPE-DE), schriftelijk. – (SK) De stemming over amendement 3 en de eindstemming waren in mijn optiek uitermate belangrijk. Ik heb in beide gevallen tegen gestemd. In amendement 3 verzoekt het Europees Parlement de EU-landen om erkenning van de onafhankelijkheid van Kosovo. Het hele onafhankelijkheidsproces is naar mijn idee overhaast en slecht opgezet. Ik weet dat de onderhandelingen tussen Kosovo en Servië, zelfs in aanwezigheid van internationale personen en organisaties, lang duurden en veel mensen zagen geen mogelijkheid om een oplossing aan te dragen of twijfelden zelfs of ze wel door zouden gaan. Om die reden gingen de meeste EU-landen en de Verenigde Staten akkoord met het plan-Ahtisaari. Desondanks denk ik dat alle unilaterale onafhankelijkheidsverklaringen veelal een bron voor toekomstige problemen en mogelijke conflicten kunnen zijn. De periode na de onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo bevestigt dit. Als we de vrede in ons gebied willen bewaren, zal alle tijd die besteed wordt aan onderhandelingen nooit te lang of zinloos zijn.

- Verslag-Wortmann-Kool (A6-0021/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), schriftelijk. – (EN) In dit verslag wordt de groeiende macht van China als handelsland beschreven. Er wordt ook ingegaan op de handel tussen China en Taiwan, die naar verwachting zal groeien na ondertekening van de bilaterale handelsovereenkomsten.

Nauwere economische banden kunnen mogelijk zorgen voor een meer positieve aanpak van de bilaterale betrekkingen in bredere zin. Deze detente heeft echter weinig zin als deze niet gepaard gaat met een participatie

van Taiwan aan internationale organisaties, met name organisaties op het gebied van handel, zoals de Wereldgezondheidsvergadering en de Internationale Maritieme Organisatie.

Het Parlement zou zich sterk moeten uitspreken voor het door de Raad uitgezette beleid van steun aan een zinvolle participatie van Taiwan aan internationale organisaties. Voorts zou het Parlement China moeten aanspreken op diens terughoudendheid om Taiwan een eigen plaats te laten innemen op het internationale toneel. De welvaart en gezondheid van de 23 miljoen burgers van Taiwan mag niet in gevaar komen om politieke redenen.

Omdat ik voorstander ben van een zinvolle participatie van Taiwan aan internationale organisaties, heb ik voor dit verslag gestemd.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) Ik heb vóór het verslag-Wortmann-Kool gestemd omdat ik voor de ontwikkeling van economische betrekkingen tussen de EU en China ben. Dit land heeft een enorme economische groei doorgemaakt, waardoor het een van de grootste spelers in de wereldeconomie is geworden. De laatste jaren zijn de handelsbetrekkingen tussen de EU en China sterk uitgebreid; sinds 2006 is Europa de belangrijkste handelspartner van China, en in 2007 was China de op één na belangrijkste handelspartner van de EU.

Op dit moment moeten de EU en China nauwer dan anders samenwerken om de huidige economische en financiële crisis het hoofd te bieden. Aangezien China een van de drijvende krachten achter de ontwikkeling van de wereldeconomie is, moet het mijns inziens zijn volledige verantwoordelijkheid nemen voor een duurzame en evenwichtige ontwikkeling van deze wereldeconomie. De Europese handelsbetrekkingen met China moeten gebaseerd zijn op de beginselen van wederkerigheid, duurzame ontwikkeling, milieubescherming, voorkomen van klimaatverandering, eerlijke mededinging, naleving van de regels van de Wereldhandelsorganisatie, en niet te vergeten de mensenrechten.

De EU moet aandringen op naleving van de wetgeving op het gebied van consumentenbescherming zodat Europese burgers niet langer het risico lopen producten te kopen die hun gezondheid in gevaar brengen, of producten met verborgen gebreken of namaakproducten.

Bruno Gollnisch (NI), schriftelijk. – (FR) Dit Parlement neemt elk jaar een tekst aan over de handel en de economische betrekkingen met China, en de bevindingen zijn elk jaar erger dan het vorige: schendingen van de mensenrechten, oneerlijke handelspraktijken, dumping, niet-naleving van China's internationale verplichtingen (hetzij binnen het kader van de WTO, hetzij in de context van de IAO), vervalsing, een octrooibeleid dat neerkomt op diefstal, en ga zo maar door. De lijst wordt steeds langer en dat is beangstigend.

Wat nog meer angst inboezemt, is dat de rapporteur blijft geloven in de mythe dat handel tot democratie zou kunnen leiden – wat er in China gebeurt is nu precies het omgekeerde. Deze mythe wordt gebruikt als een excuus voor al degenen die de commerciële belangen van een kleine groep voorrang verlenen boven de waarden die ze zeggen uit te dragen, en zulks om de werkelijk nodige besluiten – beschermende maatregelen en sancties – niet te hoeven nemen.

U gelooft ongetwijfeld dat China de werkplaats van de wereld moet worden, waar tegen lage kosten goederen van al dan niet – vooral dat laatste – goede kwaliteit worden geproduceerd.

Wij geven de voorkeur aan een beleid dat erop neerkomt dat Europeanen in Europa de goederen produceren die wij hier consumeren om zo binnen een – eindelijk – beschermde Europese markt onze industriële onafhankelijkheid te herwinnen.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), schriftelijk. – (PT) De Europese Unie is sinds 2006 de belangrijkste handelspartner van China en China is sinds 2007 de op één na belangrijkste handelspartner van Europa. China vertegenwoordigt thans 6 procent van de wereldhandel.

De Volksrepubliek China heeft een lange weg afgelegd sinds het verslag dat ik hier in 2002 tot mijn eer aan dit Parlement mocht presenteren. Toch lijkt het erop dat veel van de toenmalige tekortkomingen nog steeds niet verholpen zijn, al is er in sommige opzichten aanzienlijke vooruitgang geboekt.

Het is overduidelijk dat de Chinese industrie onvoldoende is voorbereid om de sociale gevolgen en de milieu-impact van haar activiteiten te ondervangen. Zij moet hierin dan ook extra worden aangemoedigd door de Europese Unie.

China en de Europese Unie onderhandelen sinds oktober 2007 over een partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst waarvan de resultaten nog te bezien vallen. Gelet op het feit dat Europa zijn steun heeft verleend voor tal van aspecten van de internationale handel, mag China de in het kader van de WTO aangegane verplichtingen niet met voeten treden. Het land heeft belemmeringen in de vorm van regels en voorschriften opgeworpen die de toegang van Europese ondernemingen in strategische sectoren aan banden leggen.

In november heeft de Volksrepubliek China zijn voornemen bekendgemaakt om het in 2007 ingevoerde dubbele controlesysteem voor textiel en schoeisel niet langer toe te passen. De beschikbare statistieken bieden nauwelijks gelegenheid tot discussie, maar wellicht krijgen we hier te maken met een handelsgeschil.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) Aangezien het onmogelijk is om in te gaan op de talloze kwesties die in deze resolutie worden aangekaart, hecht ik eraan te onderstrepen dat wij onze absolute steun verlenen aan de verdieping van de betrekkingen tussen de landen van de EU en China, die moet leiden tot een echte, effectieve samenwerking. Hiervoor is het onontbeerlijk dat deze betrekkingen aansluiten bij de behoeften van de verschillende volkeren, voor beide partijen bevorderlijk zijn en bijdragen aan wederzijdse ontwikkeling, met inachtneming van het beginsel van niet-inmenging en eerbiediging van eenieders nationale soevereiniteit.

Gelet op de voornoemde beginselen, en ofschoon de tekst een aantal voorstellen bevat die wij onderschrijven, kunnen wij niet anders dan de resolutie verwerpen omdat zij een neoliberale visie aanhangt en met name pleit voor voortzetting van de liberalisering van de handel, in dit geval met China.

Door de uitermate ernstige gevolgen van de liberalisering van de wereldhandel te verdoezelen bevordert de resolutie de verdere opening van de markten tussen de EU en China. Bovendien dringt zij erop aan dat de inspanningen om de onderhandelingen in het kader van de WTO te bespoedigen worden voortgezet en “beklemtoont [zij] dat de nieuwe PSO tussen de EU en China gericht moet zijn op het tot stand brengen van vrije en billijke handel”.

Zoals reeds uit andere soortgelijke resoluties van het Europees Parlement is gebleken, hebben deze teksten ten doel in te spelen op de expansiedrang van de grote economische en financiële groepen van de EU. Deze doelstelling is evenwel in strijd met de behoeften van de werknemers en de kleine en middelgrote ondernemingen in de verschillende lidstaten van de EU, en met name in Portugal.

David Martin (PSE), schriftelijk. – (EN) Ik sta achter de aanbevelingen van dit verslag inzake verbetering van de toegang tot de Chinese markt, het wegnemen van handelsbelemmeringen door China beter toegankelijk te maken voor buitenlandse bedrijven en de nadruk te leggen op het creëren van een gelijk economisch speelveld.

Alexandru Nazare (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) In de huidige mondiale economische en financiële crisis worden de betrekkingen tussen de EU en haar belangrijkste economische partners van buiten de Unie veel belangrijker dan voorheen. Economische stabiliteit en de duurzaamheid van handelsstromen waarbij de EU betrokken is, zijn steeds relevanter voor onze toekomstige veiligheid. Ik heb vóór het verslag van mevrouw Wortmann-Kool over de handels- en economische betrekkingen met China gestemd omdat ik denk dat dit kan helpen de handelsbetrekkingen tussen de Europese Unie en een cruciale mondiale partner beter vorm te geven.

De noodzaak van dit verslag wordt onderstreept door de harde realiteit van een handelstekort van 160 miljard euro. De meeste punten uit het verslag zijn niet slechts verzoeken van de Europese Unie met betrekking tot bepaalde aspecten van Beijings handels- en economische beleid, maar tevens voorstellen die, als ze worden uitgevoerd, China zelf tot voordeel zullen strekken, en vooruitkijken naar de toekomstige ontwikkeling van het land. Betere regelgeving en bescherming van de intellectuele eigendom, het indammen van de sociale en milieugevolgen van de enorme economische groei die onze Aziatische partner heeft doorgemaakt, en het terugbrengen van namaak en vervalsing van producten zijn onderwerpen waarop Beijing al aanzienlijke vooruitgang heeft geboekt. Als China op de ingeslagen weg doorgaat, zal dit zijn ontwikkeling alleen maar ten goede komen.

Zita Pleštinová (PPE-DE), schriftelijk. – (SK) Mede gebaseerd op mijn persoonlijke ervaring die ik tijdens een bijeenkomst van een afvaardiging van de Commissie interne markt en consumentenbescherming in China tussen 16 en 21 maart 2008 heb opgedaan, heb ik vóór het verslag van collega Corien Wortmann-Kool gestemd over de handels- en economische betrekkingen met China.

De handel tussen de EU en China is sinds 2000 uitzonderlijk sterk toegenomen. De EU is China's grootste handelspartner en China is de tweede handelspartner van de EU.

Terwijl China aanzienlijke voordelen geniet dankzij zijn lidmaatschap van de WTO, moeten Europese bedrijven enorme obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot de Chinese markt. De inbreuken op het patentrecht en een ambigu systeem van standaarden vormen de twee grootste obstakels. Ik juich het voornemen om een 'Gateway to China'-programma in te voeren, toe. Dit programma richt zich met name op het opstellen van trainingsprogramma's voor managers in China met als doel voor 2010 de toegang tot de Chinese markt voor Europese KMO's te verbeteren.

Het verslag bevat aanbevelingen ter bevordering van de handelsbetrekkingen tussen Europa en China, die gebaseerd moeten zijn op principes van wederkerigheid, duurzame ontwikkeling, inachtneming van milieugrenzen, bijdragen aan wereldwijde doelstellingen voor de strijd tegen klimaatverandering, eerlijke economische concurrentie en handel die in overeenstemming is met onze gezamenlijke waarden en met de regels van de WTO. Ik stond achter het gewijzigde voorstel, waarin de EU Taiwan als een commerciële en handelsentiteit beschouwt en de Taiwanese deelname als waarnemer bij relevante internationale organisaties steunt.

Luís Queiró (PPE-DE), schriftelijk. – (PT) Het debat over de handelsbetrekkingen met China brengt ons altijd weer bij het vraagstuk van de mensenrechten in dat land. Dat is begrijpelijk. De bezwaren die de betrekkingen met China oproepen, kunnen worden beoordeeld op verschillende manieren waarvoor in de meeste gevallen wel iets te zeggen valt.

Het is duidelijk dat de economische groei in China geen gelijke tred houdt met de eerbiediging van de mensenrechten en de democratie in het land noch met het optreden van China op het wereldtoneel. Er is sprake van dwangarbeid, een in verhouding veel minder veeleisende arbeidswetgeving, miskennis van milieukwesties en van de regelgeving inzake intellectuele-eigendomsrechten en octrooien. Al deze factoren staan open handelsbetrekkingen onder eerbiediging van internationale goede praktijken in de weg. Toch is de handel met China een feit, hij neemt zelfs voortdurend toe. De rol van China in de hedendaagse wereldeconomie kan dan ook niet ontkend worden. Daarom is het onontbeerlijk dat het land actief deelneemt aan de inspanningen om de huidige crisis te overwinnen.

Wij moeten derhalve blijven aandringen op de noodzaak om de regels en de beginselen van de internationale handel te eerbiedigen, gelijke toegang tot de markten te waarborgen en de democratie en de mensenrechten te beschermen, zonder evenwel de realiteit en onze groeiende afhankelijkheid uit het oog te verliezen. Integendeel, wij moeten deze situatie in ons voordeel benutten, niet in de laatste plaats om meer invloed uit te oefenen op dit grote land.

Bogusław Rogalski (UEN), schriftelijk. – (PL) Bij de stemming over het verslag over de handels- en economische betrekkingen met China heb ik voor het aannemen ervan gestemd.

China is de op één na grootste handelspartner van de EU, en sinds 2006 is de EU de grootste handelspartner van China. Dit land is één van de motoren van de economische groei in de wereld. Het is uiterst belangrijk dat de handelsbetrekkingen van de Europese lidstaten met China gestoeld zijn op de beginselen van wederkerigheid, duurzame ontwikkeling, respect voor wat het milieu aankan en eerlijke concurrentie.

De ontwikkeling van de handelsbetrekkingen moet gepaard gaan met een politieke dialoog die het thema van de mensenrechten aankaart. China moet meer inspanningen leveren op het gebied van de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten, en dient het probleem van de productie van nagemaakte en vervalste producten op zijn grondgebied aan te pakken.

Het is ook verontrustend dat de Chinese industrie sterk vervuילend is en steeds meer natuurlijke hulpbronnen verbruikt.

Het afbreken van de onderhandelingen met de afgezanten van de dalai lama werpt eveneens een schaduw op de betrekkingen met China. China moet alle vormen van vervolging van het Tibetaanse volk stopzetten.

Om de handelsbetrekking met China op het gewenste niveau te houden, moeten ze gebaseerd zijn op engagement en strategisch partnerschap. Hierbij moeten de beginselen van wederkerigheid, eerlijke concurrentie en handel nageleefd worden overeenkomstig de regels van de WTO en de waarden die alle partijen aanhangen.

Luca Romagnoli (NI), *schriftelijk*. – (IT) Ik ben negatief gestemd over het door mijn collega Wortmann-Kool ingediende voorstel over de handels- en economische betrekkingen met China, omdat ik het met verschillende punten uit het verslag niet eens ben.

Bijvoorbeeld voor wat betreft de toekomstige stappen die de Europese Unie zal zetten ben ik het er niet mee eens dat problemen voorkomen moeten worden aan de hand van een bilaterale dialoog. Het samenbrengen van oudere Chinese beleidsmakers en hun tegenhangers uit de Europese Commissie is namelijk geen geschikte manier voor het behandelen van kwesties van wederzijds belang, met name op het vlak van investeringen, markttoegang, bescherming van intellectuele-eigendomsrechten en andere strategische kwesties in verband met handel. Dit is te wijten aan het verzuim van de Chinese regering om economische overeenkomsten met de Europese Unie na te leven.

Charles Tannock (PPE-DE), *schriftelijk*. – (EN) In dit verslag wordt melding gemaakt van de groeiende handel van China met Taiwan, een ontwikkeling die ik toejuich. Onder president Ma heeft Taiwan grote stappen gezet om normale handelsbetrekkingen met China op te bouwen en geprobeerd een einde te maken aan de obstructieve houding van het communistische regime in Beijing die in het verleden bestond ten aanzien van de handelsbetrekkingen met Taiwan.

Als Taiwan echter ooit geheel wil integreren in de regionale economieën van Zuidoost-Azië, zal het moeten worden toegelaten tot internationale organisaties, ongeacht of het wordt erkend als een onafhankelijke staat.

Gezien de vele gezondheidsproblemen van de afgelopen jaren in Oost-Azië in verband met het goederen- en personenverkeer – zoals SARS, de vogelgriep en het melamine-melkschandaal – is het cruciaal dat Taiwan de waarnemersstatus krijgt bij de Wereldgezondheidsvergadering. Een dergelijke stap zou de bilaterale handel (*cross-straits*) versterken, de kwaliteitsnormen in de regio verbeteren en Taiwans internationale positie verstevigen.

De wijze waarop China zijn geschil met Taiwan heeft gebruikt om een politiek spel te spelen op het gebied van volksgezondheid is afkeurenswaardig. Dat geldt eveneens voor het beschamende stilzwijgen van zoveel mensen in Europa in het licht van de druk die China uitoefent.

Ik stem voor dit verslag.

7. Rectificaties stemgedrag/voorgenomen stemgedrag: zie notulen

(De vergadering wordt om 12.35 uur onderbroken en om 15.00 uur hervat)

VOORZITTER: RODI KRATSA-TSAGAROPOULOU

Ondervoorzitter

8. Goedkeuring van de notulen van de vorige vergadering: zie notulen

9. Verzoek om opheffing van de immuniteit: zie notulen

10. Samenstelling commissies en delegaties: zie notulen

11. Debatten over gevallen van schending van de mensenrechten, de democratie en de rechtsstaat (debat)

11.1. Situatie in Sri Lanka

De Voorzitter. – Aan de orde is het debat over vier ontwerpresoluties over de situatie in Sri Lanka.⁽¹⁾

Tobias Pflüger, auteur. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, in het noorden van Sri Lanka voltrekt zich momenteel een humanitaire ramp die te weinig onder de aandacht komt. Het regeringsleger voert aanvallen op de burgerbevolking uit en richt moordpartijen onder burgers aan. Het heeft zelf een kliniek onder vuur genomen

⁽¹⁾ Zie notulen.

en hulporganisaties omschrijven de algehele situatie als catastrofaal. Het Rode Kruis heeft een noodoproep gedaan.

De situatie op het eiland escaleert en de Europese Unie is niet geheel vrij van schuld daaraan. Zij heeft namelijk de onderhandelingen die onder leiding van Noorwegen plaatsvonden getorpedeerd door indertijd de LTTE op de EU-terreurlijst te zetten. Daarmee waren onderhandelingen binnen de Europese Unie niet meer mogelijk.

In Sri Lanka zelf bestaat geen persvrijheid meer. Onlangs werd een journalist vermoord. De Duitse ambassadeur, die op de begrafenis een toespraak hield en daarbij enkel een correcte weergave van de situatie gaf, werd door de president te verstaan gegeven dat hij het eiland beter kon verlaten.

In het noorden is er sprake van duizenden vluchtelingen en heerst een situatie die we veel scherper in de gaten moeten houden. De Europese Unie dient zich veel resoluter te keren tegen hetgeen de regering van Sri Lanka op dit moment doet. Zowel de aanvallen van het regeringsleger als die van de LTTE zijn fout. In beide gevallen zijn vooral burgers het slachtoffer.

De ingesloten mensen in het noorden moet hulp geboden worden en er moet een onmiddellijke wapenstilstand komen, want het staat buiten kijf dat er zeer veel burgers omkomen. Dat is onaanvaardbaar en de Europese Unie is daar mede schuld aan als zij niet veel duidelijker zegt dat er een eind komt aan de steun voor de regering van Sri Lanka.

Charles Tannock, auteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, de bloedige burgeroorlog in Sri Lanka lijkt eindelijk tot een einde te komen. De LTTE, die door de EU op de lijst van verboden terroristische organisatie is geplaatst, moet nu zeker haar wapens neerleggen en zich overgeven. De EU en andere covoorzitters hebben de LTTE hiertoe opgeroepen. Uit de reactie van de LTTE zal blijken of zij werkelijk de belangen van de Tamils voor ogen heeft.

De LTTE zet haar 'frontorganisaties' in Europa in om zoveel mogelijk propaganda te maken en geld in te zamelen door afpersing op internationale schaal. Sommige LTTE-militanten zullen mogelijk zelfs proberen om asiel aan te vragen in de Europese Unie.

Tijdens deze afschuwelijke burgeroorlog, die nu al 26 jaar duurt, heeft de LTTE wrede terroristische tactieken geïntroduceerd, waaronder zelfmoord-bomaanslagen die nu in tal van andere delen van de wereld toegepast worden – hetgeen te betreuren is. Het leger van Sri Lanka moest daardoor alle beschikbare middelen inzetten om zich te weren tegen deze brute aanvallen. Duidelijk is echter dat het aantal doden dat door de LTTE wordt aangegeven, sterk overdreven is. Sommige cijfers zijn weer ingetrokken – zoals het 'Agence Presse'-verhaal met driehonderd burgerslachtoffers, nadat de vermeende dader ontkende de dader te zijn. Als er burgerslachtoffers vallen in een oorlogsgebied, is dat echter altijd tragisch, waar of wanneer dat ook gebeurt.

De strijdkrachten van Sri Lanka hebben zeker ook geen smetteloos blazoën, maar zij hebben niet geprobeerd burgers opzettelijk te gebruiken en in gevaar te brengen, zoals de LTTE dat naar verluidt wel heeft gedaan.

Als de oorlog binnenkort echt afgelopen is, is het essentieel dat Sri Lanka nu zijn aandacht vestigt op de ontwapening na het conflict, de demobilisatie en de re-integratie. Er dient snel een permanente oplossing te worden gevonden voor het probleem van de marginalisatie van Tamils door de Sinhalese meerderheid, teneinde een stabiele en duurzame multi-etnische maatschappij te waarborgen waarin bevoegdheden op regionaal niveau zijn gedelegeerd.

De EU dient er tevens voor te zorgen dat Sri Lanka middelen krijgt ter ondersteuning van de ontwikkeling na het conflict. Hoewel we het aanbod van de regering van amnestie voor het merendeel van de LTTE moeten steunen, is het essentieel dat niemand die verantwoordelijk is voor de meest ernstige oorlogsmisdaden, ongestraft blijft.

Marios Matsakis, auteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, Sri Lanka wordt al decennia lang geteisterd door binnenlandse gevechten. Deze tragische situatie ontstond met name als gevolg van het gewapend conflict tussen separatistische opstandelingen in het noorden en het leger van Sri Lanka. Tijdens deze strijd zijn duizenden onschuldige burgers gedood en gewond geraakt en is er veel schade toegebracht aan gebouwen, de infrastructuur en het milieu.

Deze treurige stand van zaken is de afgelopen maanden verslechterd, met name door het grootschalige militaire offensief van de regering tegen de Tamil Tijgers. In berichten vanuit Sri Lanka wordt gemeld dat de situatie in bepaalde gebieden de laatste weken sterk achteruit is gegaan, waarbij honderden burgers ontheemd

zijn en bij gevechten betrokken zijn geraakt. Volgens Amnesty International zijn er internationale conventies en mensenrechten geschonden door zowel het regeringsleger als de Tamil Tijgers.

Het is weliswaar erg moeilijk om in zulke omstandigheden met zekerheid te zeggen wie schuldig is aan welke tragische gebeurtenissen in Sri Lanka, maar we moeten beide partijen oproepen om terughoudend te zijn, om onschuldige burgers zo zorgvuldig en respectvol mogelijk te behandelen, en om de oorlogsconventies na te leven.

Aangezien de regering van Sri Lanka de overhand heeft in de situatie en de internationaal erkende autoriteit in het land is, is het logisch en onvermijdelijk dat onze oproep vooral aan hen moet worden gericht. Tegelijkertijd moeten we er bij de leiders van de Tamil Tijgers op aandringen om aan de oproepen van de internationale gemeenschap gehoor te geven, gebruik te maken van de door de regering aangeboden amnestie, de gewelddadigheden te staken en te proberen hun doelen te verwezenlijken door middel van een politieke dialoog.

We moeten bovendien nogmaals benadrukken dat de problemen niet door gevechten kunnen worden opgelost, en dat een blijvende vrede en stabiliteit alleen kan worden bereikt aan de onderhandelingstafel, hetgeen vroeg of laat toch zal gebeuren. Er zullen in deze onderhandelingen compromissen moeten worden gesloten door beide partijen. Er moet een oplossing worden gevonden die in het belang is van de burgers van dit mooie land. We hopen dat deze ontwerpresolutie bijdraagt aan het verzachten van het leed van de Sri Lankaanse bevolking en aan het tot stand komen van vrede, die in het land zo dringend nodig is.

Robert Evans, auteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, de Sociaal-democratische Fractie in dit Parlement weigert formeel deel te nemen aan deze stemming over Sri Lanka. In de afgelopen maand hield het Parlement een uitgebreid debat met verklaringen van de Raad en de Commissie over de situatie in Gaza. Voor ons is de situatie in Sri Lanka even belangrijk en wij vinden dat daarvoor een gelijkwaardige en gepaste discussie nodig is, maar helaas heeft geen enkele andere fractie ons in dit standpunt gesteund.

Een kort debat op een donderdagmiddag met een handjevol mensen is een belediging voor de duizenden mensen die worden aangevallen en gedood in het noorden van Sri Lanka. Wij wilden, net zoals in de gezamenlijke Amerikaanse en Britse verklaring eerder deze week, oproepen tot een onmiddellijk staakt-het-vuren voor beide partijen, maar de PPE weigerde dit in de tekst op te nemen.

We wilden de bombardementen op ziekenhuizen en hulpverleners onvoorwaardelijk veroordelen, maar de heer Van Orden, die onderhandelde voor de PPE, stemde niet in met deze veroordeling. Daarom is deze ook niet in de huidige ontwerpresolutie opgenomen. Voor hem – en vermoedelijk ook voor dr. Tannock – is alles wat de regering van Sri Lanka zegt, een feit en kunnen verklaringen van zo ongeveer elke hulporganisatie ter plaatse, van het Rode Kruis tot de VN, worden genegeerd. Amnesty International verklaart vandaag dat het Sri Lankaanse leger zich mogelijk schuldig heeft gemaakt aan oorlogsmisdaden door een ziekenhuis te bestoken met clusterbommen – een 16 uur durend bombardement, aldus Amnesty International.

De PSE wilde tevens de moorden op journalisten en ander mediapersoneel door overheidsagenten veroordelen. In paragraaf 4 van de ontwerpresolutie wordt de regering – dezelfde Sri Lankaanse regering – opgeroepen om de eigen mensenrechtenschendingen te onderzoeken.

Collega's, sommige onder u willen zichzelf of hun fracties misschien associëren met dergelijke sentimenten, maar wij niet. Als u voor deze tekst stemt, stemt u in met de aanvallen op ziekenhuizen en het negeren van vermeende oorlogsmisdaden. Ik merk op dat de heer Van Orden niet eens de moed heeft om hier te staan en dit onzalige voorstel te verdedigen, maar dat verbaast mij nauwelijks. In onze onderhandelingen deed hij de vermeende verkrachtingen door Sri Lankaanse soldaten lachend af als propaganda, dus wat kun je dan verwachten?

In het Midden-Oosten waren miljoenen mensen – waaronder veel Joden – verontwaardigd over wat Israël in Gaza deed, maar dat maakte hen nog geen aanhangers van Hamas. Helaas wordt wie de regering van Sri Lanka niet steunt, geoormd als voorstander van terrorisme en aanhanger van de LTTE.

Onze ontwerpresolutie was echter kritisch over de LTTE en hun tactieken. Wij veroordelen wel degelijk hun aanvallen en wij willen dat zij, de Tamil Tijgers, aan de onderhandelingstafel plaatsnemen. Deze oorlog moet echter met onmiddellijke ingang worden beëindigd. De regering moet haar militaire campagne stopzetten die – zoals door anderen is aangegeven – een humanitaire ramp heeft veroorzaakt voor honderdduizenden burgers in het noorden van het eiland.

Helaas wordt in deze ontwerpresolutie geen oproep gedaan om de gevechten onmiddellijk te staken, we zullen deze aanpak dan ook niet goedkeuren door aan de stemming van vandaag deel te nemen. Mevrouw de Voorzitter en collega's, wij nemen afstand van deze ontwerpresolutie en wie deze ideeën deelt, roep ik op om hetzelfde te doen.

Raül Romeva i Rueda, auteur. – (ES) Allereerst wil ik zeggen dat de uiteindelijke resolutie helemaal niet overeenstemt met de resolutie die ikzelf zou hebben opgesteld. Ze lijkt me te toegeeflijk jegens de regering van Colombo. Ik vrees dat hier eens te meer sprake is van simplificatie, criminalisering en permanente vervolging van een groep, met als enig argument dat het om een terreurbeweging gaat. Het is echter allemaal een stuk ingewikkelder dan dit.

Anderzijds ben ik van oordeel dat er, gelet op de huidige situatie, een aantal kwesties zijn waarover het Parlement een duidelijke boodschap moet afgeven. Een van de hoofdpunten die volgens mij bijzondere aandacht verdienen, is de oproep van Tokyo aan beide partijen, te weten de LTTE (Tijgers voor de bevrijding van Tamil Eelam) en de regering, om de noodzaak van een staakt-het-vuren onder ogen te zien, zodat humanitaire steun kan worden verleend en de gewonden en zieken kunnen worden geëvacueerd.

Ten tweede is het essentieel te benadrukken dat een militaire oplossing uit den boze is, mijnheer Tannock. Dat mag niet gebeuren, dat is eenvoudigweg onmogelijk.

Het is tijd om te onderhandelen over de voorwaarden voor het beëindigen van het geweld, demobilisatie en ontwapening. Maar daarvoor moet de regering eerst haar streven naar een militaire overwinning staken, aangezien het lijden van zoveel mensen daardoor onnodig wordt verlengd.

Het zou bijvoorbeeld een gebaar van goede wil zijn om onafhankelijke journalisten en humanitaire hulpverleners in het noorden toe te laten.

Verder is er het systeem van gunstige handelsvoorwaarden, SAP Plus. Ik behoor tot degenen die vinden dat dit systeem nooit had moeten worden toegekend aan een land als Sri Lanka. Er vinden immers voortdurend ernstige schendingen van de mensenrechten en de fundamentele rechten plaats, die bovendien vaak worden uitgelokt door de regeringsautoriteiten. Ik denk dat wij in alle ernst de mogelijkheid moeten overwegen om een diepgaand debat te openen over de gepastheid van die preferentiële regeling en vooral ook over de gevolgen ervan voor tal van groepen, waaronder werknemers.

Ik roep de Europese Commissie dan ook op ter plekke onderzoek te verrichten naar het effect van de voornoemde maatregel en hem indien nodig te herzien.

Ewa Tomaszewska, auteur. – (PL) Mevrouw de Voorzitter, in Sri Lanka woedt al 25 jaar een burgeroorlog. In die oorlog zijn al meer dan 70 000 mensen omgekomen. Ongeveer 250 000 burgers lijden vandaag onder de dramatische gevolgen van deze oorlog, die over een gebied van 300 km² uitgevochten wordt tussen het regeringsleger van Sri Lanka en de Tamil Tijgers. Sinds half januari zijn in dit oorlogsgebied honderden weerloze mensen omgekomen. In een beschoten ziekenhuis bevonden zich op het moment van de artillerie-aanval ongeveer 500 mensen.

Volgens de informatie van het Internationale Rode Kruis raakten de projectielen de pediatrische afdeling. De doodsbanige bevolking durft niet vluchten hoewel de regering een staakt-het-vuren van achtenveertig uur afgekondigd heeft. De mensen vrezen vermoord of verminkt te worden. Beide partijen in het conflict wijzen erop dat de tegenpartij de mensenrechten schendt, en beide schenden ze die inderdaad. De regering beweert dat een overwinning op de Tamils dichtbij is. De bevolking, die klem zit tussen beide legers, kijkt vol ongeduld uit naar het einde van de gevechten.

We roepen beide partijen in het conflict op om de verliezen onder de burgerbevolking te beperken en vredesonderhandelingen aan te gaan.

Thomas Mann, namens de PPE-DE-Fractie. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, als lid van de SAARC-delegatie was ik een aantal malen in de gelegenheid Sri Lanka te bezoeken. Ter plekke stelde ik vast hoezeer de bevolking onder een burgeroorlog te lijden heeft die al 25 jaar duurt en 70 000 mensenlevens gekost heeft. De gevechten tussen regeringstroepen en de LTTE zijn nog verder opgeblaaid. Grote delen van het noorden werden onder controle gebracht en bolwerken van de Tamilrebellens werden ingenomen.

De verklaringen die mensenrechtenorganisaties indertijd zowel in Colombo als Jaffna aflegden, worden helaas keer op keer bevestigd: de oorlog is institutioneel geworden. De humanitaire situatie is alarmerend. Duizenden zijn op de vlucht. Het ontbreekt aan medische hulp en voedingsmiddelen. Er moet een

staakt-het-vuren overeengekomen worden, waarin de hulporganisaties ongehinderd toegang krijgen tot de burgerbevolking. De regering heeft corridors ingericht om de evacuatie van burgers uit oorlogsgebied te vergemakkelijken en het is verbijsterend dat de Tamil Tijgers deze veiligheidszone niet respecteren, hun beschietingen voortzetten en burgers als menselijk schild misbruiken.

De Tokio-groep, bestaande uit Japan, de VS, Noorwegen en de Europese Unie, riep de LTTE-leiding op eindelijk met de regering van Sri Lanka te gaan onderhandelen over de details van een wapenstilstand. Het is in ieders belang - ook dat van de Tamils - dat het vredesproces op gang komt. Ik verwelkom dan ook nadrukkelijk het besluit van de regering om zich aan het dertiende aanvullende artikel op de grondwet te houden en de provincieraad in het noorden en oosten van het land in handen te geven van de gekozen vertegenwoordigers. Daarnaast verwachten we van de regering dat zij zich aan haar woord houdt en een zorgvuldig en onpartijdig onderzoek instelt naar de eerder genoemde mensenrechtenschendingen en de aantasting van de persvrijheid. Veiligheid en stabiliteit mogen voor Sri Lanka geen toekomstdromen blijven.

Marie Anne Isler Béguin, namens de Verts/ALE-Fractie. – (FR) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, wat weten we – en wat zien we – met betrekking tot Sri Lanka? Wat voor berichten ontvangen we uit dat land? Met uitzondering van het Rode Kruis hebben alle NGO's Sri Lanka al in september verlaten. Wie kunnen we geloven? De regering van Sri Lanka of anonieme getuigen?

Eén ding staat vast: we stevenen nu af op een laatste offensief. De regering gaat nu met geweld een einde maken aan een opstand die volgens haar nu wel lang geduurd heeft. En wie zal er opnieuw de prijs betalen, dames en heren? De burgers, vrouwen, kinderen en ouderen natuurlijk – mensen die klem zitten tussen de partijen en nu ontoelaatbaar geweld zullen moeten ondergaan. Daar moet een einde aan komen. Het is hoog tijd dat de internationale gemeenschap werkelijk druk gaat uitoefenen op de regering van Sri Lanka om deze spiraal van geweld en moordpartijen te doorbreken.

De Europese Unie moet een duidelijk standpunt innemen en garanderen dat de Tamil-burgers niet het slachtoffer van onverschilligheid gaan worden, een volk waar de geschiedenis geen belangstelling voor kon opbrengen. Ons Europees Parlement mag het niet bij deze gezamenlijke resolutie laten. We moeten aandringen op een onmiddellijk en onvoorwaardelijk staakt-het-vuren. En dat zou de aanzet moeten zijn van een oprechte poging om dit conflict op een vreedzame wijze te beslechten, met respect voor de mensenrechten en culturele identiteiten.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Mevrouw de Voorzitter, de dramatische beelden uit Sri Lanka maken duidelijk dat een decennialange, wrede burgeroorlog zijn toppunt nadert. We weten allemaal dat je in bepaalde gevallen met wapengeweld een einde kunt maken aan een oorlog, maar dat wapengeweld geen blijvende vrede kan scheppen. En bovenal dat terrorisme met wapengeweld niet effectief en duurzaam bestreden kan worden, omdat het altijd aan druk weet te ontsnappen. Daarom moet de wortel van het conflict aangepakt worden.

De eerste stap moet een vredesverdrag zijn dat op de volgende pijlers berust: ten eerste een ondubbelzinnig machtsmonopolie voor de gemeenschappelijke staat. Geen staat kan toelaten dat etnische groepen of delen van de burgerbevolking zich bewapenen en een gewapende strijd voeren. Dat betekent echter ook dat deze staat de democratische regels en die van de rechtsstaat naleeft en actief op zoek gaat naar een politieke oplossing in de zin van een autonomie die eindelijk een oplossing biedt voor Sri Lanka's nationaliteitsproblemen - deze historische erfenis die tegelijk een koloniale erfenis is en dringend aangepakt dient te worden.

Daarom doe ik een dringend beroep op de Europese Unie en alle landen van de wereld om hulp te bieden bij de opbouw van democratie en rechtsstaat, bij het vergroten van autonomie en de rechten van minderheden en natuurlijk ook bij de economische ontwikkeling van het land, dat onder de verschrikkingen van de burgeroorlog zo goed als leeggebloed is.

Dit betekent dat als de wapens eindelijk mochten zwijgen - en zo ver is het helaas nog niet - dit niet een eindpunt is, maar slechts het begin van een ontwikkeling in de richting van een vrede zoals alleen een rechtsstaat die biedt, gebaseerd op vrijheid, mensenrechten, rechten voor minderheden en nationale autonomie.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Op de conferentie van Tokyo waren er duidelijke signalen dat de crisis op Sri Lanka een halt toegeroepen kan worden en dat er uitzicht bestaat op vrede. Dat neemt niet weg dat de kwart miljoen burgers die in het conflictgebied klem zitten, veilige doorgang en humanitaire hulp verleend dienen te worden. Ook dienen er buitenlandse waarnemers tot het gebied toegelaten te worden, zodat deze

kunnen bepalen welke humanitaire hulp er nodig is. De recente aanvallen op journalisten doen echter helaas niet direct een veilige situatie voor de humanitaire hulpverleners vermoeden. De regering heeft beloofd de aanvallen op de journalisten te onderzoeken, maar dat zet natuurlijk geen zoden aan de dijk. We dienen de Sri Lankaanse regering ertoe te bewegen het Verdrag van Ottawa te ondertekenen en alle landmijnen te verwijderen. Het spijt mij ten zeerste dat de afgevaardigden van de socialistische fractie er de voorkeur aan hebben gegeven om naar huis te gaan in plaats van aan dit debat deel te nemen en ons hier hun afwijkende opvattingen wat betreft de oplossing van de problematiek in Sri Lanka uit de doeken te doen.

Catherine Stihler (PSE). - (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik wil alleen maar mijn steun betuigen voor het standpunt van Robert Evans. Volgens mij was het de heer Posselt die het conflict omschreef als een burgeroorlog, maar helaas weigerden de indieners van deze gezamenlijke ontwerpresolutie volgens mijn collega om de term burgeroorlog te gebruiken.

Ik wil mij scharen achter de verklaringen van eerdere sprekers over een onmiddellijk staakt-het-vuren. Door de recente verheviging van de gevechten tussen de LTTE en het regeringsleger van Sri Lanka is de situatie verslechterd. Momenteel zijn er circa 230 000 ontheemden in het land die vastzitten in de Wanni-regio. Wreedheden zoals het bestoken van een PTK-ziekenhuis, maken de situatie ter plaatse nog slechter en gevaarlijker.

Het is een trieste dag, maar we kunnen hieraan geen steun geven, ik hoop dat we in de volgende vergaderperiode een breder debat kunnen voeren met een grotere deelname over de uiterst ernstige situatie in Sri Lanka.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). - (PL) Mevrouw de Voorzitter, de tragische gebeurtenissen in Sri Lanka verlopen volgens hetzelfde scenario als vele gelijkaardige gevallen. Terwijl we spreken over de dramatische situatie van arme mensen vergeten we dat die situatie ook veroorzaakt wordt door mensen, zij het niet de armsten, die uit hetzelfde milieu komen. Ze maken misbruik van religieuze, raciale en etnische verschillen, historische misverstanden en andere beschikbare middelen om gemeenschappen in een bepaald land tegen elkaar op te zetten en op die manier aan de macht te komen. Dit leidt tot vernietiging van de vaak slecht ingewortelde beginselen van de democratie, tot burgeroorlogen met alle wreedheden van dien, tot schending van de mensenrechten, desinformatie en een totale vernietiging van de tegenstander.

Ik sta achter de resolutie als een uiting van mijn afkeuring tegenover diegenen die burgeroorlogen uitlokken en er materiële en politieke steun aan verlenen. De wetenschap dat de auteurs van dergelijke onmenselijke scenario's door speciale internationale instanties opgepakt en tot levenslang veroordeeld zullen worden, moet voor deze mensen een waarschuwing zijn.

Nirj Deva (PPE-DE). - (EN) Mevrouw de Voorzitter, de heer Evans lijkt zich te specialiseren in foutieve informatie; daarom voel ik mij geroepen om hem te corrigeren. Er is geen ziekenhuis gebombardeerd. Het persbureau dat dit bericht naar buiten bracht, heeft het weer ingetrokken omdat het onjuist was. Er zitten geen 230 000, maar 113 000 burgers klem die door de LTTE worden gebruikt als menselijk schild. Als zij zich werkelijk zouden bekommeren om de Tamil-bevolking, zouden zij de Tamils niet als menselijk schild gebruiken om zichzelf te beschermen. Dit is allesbehalve heroïsch.

Sri Lanka heeft al 25 jaar te lijden onder een burgeroorlog. We moeten dit land helpen om te blijven wat het altijd geweest is: een van de oudste democratieën ter wereld. De Sri Lankaanse democratie gaat verder terug dan die van 22 van de 27 lidstaten van de EU. Er zijn zestien algemene verkiezingen gehouden en vijf presidentsverkiezingen. Het land heeft zich gedragen als lid van de familie van democratische landen. Als democratie heeft het land gestreden tegen een golf van terrorisme. En het heeft deze strijd gewonnen.

Erik Meijer (GUE/NGL). - Ik wil eraan herinneren dat wij hier enkele jaren geleden een debat hebben gevoerd over Sri Lanka en dat onder die omstandigheden de Sri Lankaanse regering bezig was om de ruimte te scheppen om zoveel mogelijk handelingsvrijheid te krijgen, ook van de zijde van de Europese Unie, het standpunt van niet-inmenging in plaats van bemiddeling om tot een oplossing te komen.

Ik constateer dat alle dingen die ik toen in het debat al heb ingebracht uit vrees voor wat er in de toekomst zou gebeuren, vandaag gebeurd zijn. Ik denk dus dat wij echt zouden moeten terugkeren naar de positie van bemiddelen en streven naar autonomie binnen Sri Lanka voor de Tamil-bevolkingsgroep in het noordoosten. Als wij dat niet doen is ook Europa medeverantwoordelijk voor het verschrikkelijke bloedbad dat nu plaatsvindt.

Mariann Fischer Boel, *lid van de Commissie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, als een van de covoorzitters van Tokyo van het Sri Lankaanse vredesproces volgt de Europese Commissie de ontwikkelingen in Sri Lanka op de voet. Wij zijn ernstig verontrust over de huidige situatie en de tragische humanitaire gevolgen van het conflict, zoals verwoord in de verklaring die ter plaatse op 3 februari 2009 door de covoorzitters is afgegeven.

Wij zijn bezorgd over de moeilijke situatie van duizenden ontheemden in het land die niet weg kunnen door de gevechten in het noorden van Sri Lanka. Zowel commissaris Ferrero-Waldner als Michel hebben in een publieke verklaring al hun zorg geuit over de gevolgen van de vijandelijkheden voor de burgerbevolking. Hierbij zijn beide partijen, de LTTE en de Sri Lankaanse autoriteiten, opgeroepen om de burgerbevolking te beschermen, zoals vereist volgens het internationaal humanitair recht, en om mensen in de gelegenheid te stellen veilig en onbelemmerd weg te trekken uit de gevechtszone.

De Commissie is bezorgd over de informatie die haar ter kennis is gekomen over de omstandigheden waarin binnenlands ontheemden leven in de zogeheten 'opvangcentra'. In deze opvangcentra komen zij terecht als zij ontsnappen uit het gebied van de Tamil Tijgers en aankomen in het gebied dat in handen is van de regering. Het is eveneens belangrijk dat de internationale normen worden nageleefd in deze tijdelijke kampen. VN-organisaties, het Rode Kruis en andere humanitaire organisaties moeten volledige toegang krijgen tot deze centra in overeenstemming met het internationaal humanitair recht.

De Commissie is nog steeds bezorgd over de mensenrechtensituatie in Sri Lanka, gezien de berichten over buitengerechtelijke executies, ontvoeringen en ernstige intimidatie van de media. Het is buitengewoon belangrijk dat de regering de meest prominente en in het oog springende gevallen onder de loep neemt. Tijdens een recente ontmoeting met de Sri Lankaanse minister van Buitenlandse Zaken riep commissaris Ferrero-Waldner de regering van Sri Lanka op om daadkrachtig op te treden tegen mensenrechtenschendingen, en onder meer in actie te komen tegen de daders en om persvrijheid te garanderen.

De Commissie blijft ervan overtuigd dat er geen militaire oplossing mogelijk is voor het etnische conflict in Sri Lanka. Er dient een open dialoog te worden gevoerd zodat er een politieke regeling kan worden getroffen. Duurzame vrede en verzoening zijn dan mogelijk als wordt ingegaan op de problemen die de directe aanleiding vormden voor het conflict en door voldoende ruimte te creëren voor alle gemeenschappen.

De Voorzitter. - Het debat is gesloten.

De stemming vindt plaats aan het eind van de debatten.

11.2. Situatie van Birmaanse vluchtelingen in Thailand

De Voorzitter. - Aan de orde is het debat over zes ontwerpresoluties over de situatie van Birmaanse vluchtelingen in Thailand.⁽²⁾

Erik Meijer, *auteur*. – Voorzitter, Birma staat bekend als een gewelddadige militaire dictatuur, waarin een kaste van profiteurs langdurig de macht in handen kan houden. Onderdrukking en armoede leiden ertoe dat veel mensen het land hebben verlaten of alsnog willen verlaten.

Die dictatuur wordt zowel gerechtvaardigd als verscherpt door de etnische verscheidenheid binnen het land. In grote gebieden zijn minderheidsvolkeren in de meerderheid. Zij streven naar autonomie en organiseren verzet tegen de centrale dictatuur. De militaire leiders vinden hun dictatuur nodig om het land duurzaam bijeen te kunnen houden en de opstandige volkeren te onderwerpen. Zij zijn meer geïnteresseerd in het grondgebied dan in de mensen die daarop wonen. Door grote ontginningsconcessies af te geven aan buitenlandse bedrijven verdwijnen belangrijke bestaansbronnen van de inheemse bevolking en worden natuur en milieu ernstig beschadigd.

Doordat met de regionale meerderheidsvolkeren geen rekening wordt gehouden, wordt de noodzaak om het land te ontvluchten verder versterkt. Het regime wil lastige groepen graag kwijt door ze te vermoorden of het land uit te jagen. Velen vluchten de zee op in wrakke bootjes met een grote kans om te verdrinken. Buurland Thailand heeft al heel wat vluchtelingen over de grens zien komen. Volgens sommige schattingen zijn het er in de afgelopen 25 jaar al twee miljoen geworden. Tienduizenden die zijn geweigerd, verblijven dakloos in het niemandsland langs de grens.

(2) Zie notulen.

Medelijden of solidariteit met vluchtelingen is in Zuidoost-Azië helaas nóg minder sterk ontwikkeld dan in Europa. Het komt vaak voor dat de vluchtelingen worden weggestuurd, zelfs als dat hun wisse dood betekent. De publieke opinie is er te weinig in geïnteresseerd, zelfs als het vluchtelingen betreft met wie men de godsdienst gemeen heeft, zoals de islamitische bootvluchtelingen die uit Birma in Indonesië terechtkwamen.

Daarnaast zien wij dat de regeringen voorrang geven aan goede betrekkingen met hun collega's in dictatuurstaten, in plaats van druk uit te oefenen om de toestand daar te verbeteren. Sommigen in Europa neigen naar eenzelfde soort houding en in Azië kunnen wij zien tot welke verschrikkingen dat leidt. Ook daarom is het goed dat wij de Aziatische landen oproepen om een oplossing te vinden.

Charles Tannock, auteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, in deze zaak gaat het om de benarde situatie van een minderheid in een land waar minderheden in het beste geval worden gemarginaliseerd en in het slechtste geval wreed worden onderdrukt. De Rohingya's worden al jaren dubbel gediscrimineerd. Als moslims wordt hun het recht op vrije godsdienstuitoefening ontzegd, een recht dat we in de EU hooghouden als fundamenteel recht. Verder zijn hun moskeeën beschadigd en ontheiligd. Als etnische minderheid worden de Rohingya's stelselmatig hun burgerrechten ontzegd, die voor velen elders in de wereld vanzelfsprekend worden geacht, zoals het recht om te trouwen, het recht op bewegingsvrijheid, het recht op burgerschap van het land waarin zij leven, en het recht op goed onderwijs.

Binnen de EU zijn we vaak zozeer gericht op onze eigen vooruitgang op het gebied van mensenrechten, dat we nogal eens uit het oog verliezen dat er veel mensen in de wereld zijn die zelfs de meest fundamentele rechten ontberen. In dit Parlement zijn wij over het algemeen weliswaar goed op de hoogte van de situatie van de bevolking in Birma, maar sinds de rellen met boeddhistische monniken in 2007 is de situatie in het publieke bewustzijn meer op de achtergrond geraakt.

De verschrikkelijke situatie van de Rohingya's, over wie zo weinig bekend is, en in het bijzonder de bootvluchtelingen, die het onderwerp vormen van deze ontwerp-resolutie, heeft onze aandacht opnieuw doen uitgaan naar het tirannieke regime in Birma, een land dat anders zo rijk is aan menselijk potentieel. Het wrede beleid van de militaire junta staat in schril contrast met het optreden van Thailand, dat naar mijn mening slechts ten dele zijn verantwoordelijkheid heeft genomen voor de Rohingya-vluchtelingen. Thailand beweert helaas dat veel van de vluchtelingen louter economische vluchtelingen zijn, hetgeen mij uiterst onwaarschijnlijk lijkt, en heeft om die reden geprobeerd hen terug te sturen. Thailand dient zijn toenemende rol als voortrekker op het gebied van stabiliteit en humanitaire aspecten in de regio serieuzer te nemen.

Er valt daarentegen weinig te verwachten van de wrede Birmese leiders, die onze oproepen van de afgelopen jaren keer op keer hebben genegeerd. Ik hoop dat de generaals van de junta zich zullen moeten verantwoorden voor hun minachting van de algemene opinie van de beschaaft wereld, wellicht voor een internationaal straftribunaal, wanneer Birma eindelijk bevrijd zal zijn van de tirannie.

Marios Matsakis, auteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, door het wrede regime van Birma hebben de afgelopen tijd duizenden burgers het land verlaten. Zij zijn op zoek naar een veilige toekomst en een betere levensstandaard in het aangrenzende Thailand of, via Thailand, in andere Zuidoost-Aziatische landen.

Tot deze haveloze vluchtelingen behoren de inheemse Rohingya's uit West-Birma, die de afgelopen jaren het slachtoffer zijn geworden van etnische zuiveringen door de Birmese regering. Jammer genoeg hebben de Thaise autoriteiten deze vluchtelingen niet de humanitaire hulp geboden die zij zo overduidelijk verdienen. In plaats daarvan wordt bericht dat deze mensen hevig zijn vervolgd. We roepen de Thaise regering op om de mensenrechten van de Birmese vluchtelingen te eerbiedigen en hen te behandelen met respect, mededogen, waardigheid en menselijkheid.

Deze ontwerp-resolutie stelt mij eveneens in de gelegenheid om de kwestie van de 41-jarige Australische schrijver Harry Nicolaides van Cypriotische afkomst aan de orde te stellen, die veroordeeld is tot drie jaar gevangenisstraf omdat hij de Thaise koninklijke familie zou hebben beledigd in zijn boek uit 2005. De heer Nicolaides was destijds docent Engels aan een Thaise universiteit en in zijn boek maakt hij slechts een anonieme verwijzing naar een lid van de Thaise koninklijke familie, waarbij het veroordeelde boek duidelijk fictief was.

Tijdens zijn proces werd de heer Nicolaides in boeien aan de internationale media gepresenteerd. Hij vertelde verslaggevers dat hij een onbeschrijflijk leed had doorstaan. De heer Nicolaides heeft zijn excuses aangeboden aan de Thaise koninklijke familie en heeft bij de koning een verzoek om gratie ingediend.

Wij vinden dat de heer Nicolaïdes genoeg gestraft is door de slechte behandeling van de Thaise autoriteiten, die deze zaak op uiterst ongevoelige en ongepaste wijze hebben afgehandeld. We roepen hen en de koninklijke familie daarom op om de heer Nicolaïdes met onmiddellijke ingang vrij te laten en hem terug te laten keren naar Australië. Het zou uitermate onverstandig, betreurenswaardig en schadelijk voor Thailand zijn indien hieraan geen gehoor wordt gegeven.

Marcin Libicki, auteur. – (PL) Mevrouw de Voorzitter, vandaag hebben we het over Sri Lanka, Birma en Thailand. Tijdens vorige zittingen werd de situatie in andere landen besproken. Het gaat echter altijd over eindeloze burgeroorlogen, moordpartijen en schending van de grondrechten van de mensen.

We zullen deze vreselijke misdaden nooit kunnen stoppen als we niet te weten komen welke politieke krachten en externe belangen zonder enige scrupule aan de basis staan van deze oorlogen. In arme landen die er het geld niet voor hebben, zouden deze oorlogen zich immers niet eindeloos kunnen voortslepen. Er moeten dus externe belangen meespelen.

Daarom moeten we twee dingen doen om dit proces te stoppen. Ten eerste moeten we te weten komen in wiens belang deze oorlogen gevoerd worden, welke politieke krachten erachter schuilgaan en hun met politieke methodes een halt toeroepen. Ten tweede moet er een militair expeditie- en politiekorps opgericht worden, dat zal ingrijpen op plaatsen waar politieke maatregelen geen succes opleveren. De Europese Unie heeft daar de middelen toe.

Catherine Stihler, auteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, over de behandeling en discriminatie van de Rohingya's zijn wij allen ontsteld. Zij worden als moslimminderheid in het boeddhistische Birma niet erkend als etnische minderheid. Zij hebben maar weinig wettelijke rechten en, zoals blijkt uit het door Glenys Kinnock ingediende amendement 3, zij zijn het slachtoffer van opzettelijke verarming, ontzegging van hun burgerschap, beperking van bewegingsvrijheid, willekeurige belastingen, inbeslagneming van land en ontzegging van het recht om te trouwen.

Het is niet verwonderlijk dat velen van hen proberen Birma te ontvluchten, zij hebben immers geen andere keuze. De schokkende berichten over duizenden Rohingya-bootvluchtelingen die in een periode van twaalf dagen niet in veiligheid werden gebracht door de Thaise autoriteiten die hen ontdekten, maar naar internationale wateren werden gesleept en daar zonder navigatie-instrumenten, voedsel en water aan zichzelf werden overgelaten, is weerszinwekkend voor een ieder met ook maar een greintje menselijk fatsoen.

In een artikel dat gisteren in *The Guardian* verscheen, werden nog andere incidenten beschreven. Het laatste incident betrof 220 mannen die door vissers werden ontdekt in een open boot. Deze vluchtelingen beweerden dat zij twee maanden door de Thaise autoriteiten waren vastgehouden op een verlaten eiland, dat zij waren geslagen en daarna waren gedwongen boten op te gaan, waarna zij aan hun lot werden overgelaten.

De mishandelingen en het ontbreken van een internationaal gecoördineerd optreden om de Rohingya's te helpen zijn punten waaraan aandacht moet worden besteed. Ook Thailand moet zijn verantwoordelijkheid nemen. De Thaise premier moet in actie komen. Er moet serieus worden opgetreden tegen de mishandelingen door de Thaise autoriteiten. De Thaise regering moet het VN-verdrag uit 1951 betreffende de status van vluchtelingen en het Protocol uit 1967 ondertekenen. Conform de verklaring van Joel Chamy, ondervoorzitter van de organisatie Refugees International in Washington, hebben de Rohingya's behoefte aan bescherming en asiel.

Thailand heeft aangegeven niet bereid te zijn hierin te voorzien, dit is echter een probleem dat niet vanzelf zal verdwijnen. Er zijn aanhoudende berichten over de behandeling van Birmese vluchtelingen die in Maleisië aankomen. Velen van hen worden verkocht als slaven, vrouwen en kinderen worden als seksslaven uitgebuit en de mannen worden verkocht als dwangarbeiders om te werken op vissersschepen. Een deel van deze vis zou zelfs op de Europese markt terecht kunnen komen. Ik hoop dat we vandaag de erbarmelijke situatie van de Birmese vluchtelingen en met name van de Rohingya's voor het voetlicht kunnen brengen.

Raül Romeva i Rueda, auteur. – (ES) Twee weken geleden had ik de gelegenheid om een bezoek te brengen aan de Birmaanse bevolking en de grens tussen Thailand en Birma. Ik heb daar met eigen ogen kunnen vaststellen hoe wij sommige delen van de wereld vanuit politiek oogpunt en op mediagebied op onrechtvaardige wijze behandelen.

Wij laten ons veel te vaak leiden door krantenkoppen. Wat wij in Birma hebben gezien, haalt niet langer de voorpagina's, maar is desalniettemin een drama dat niet veel verschilt van wat ons in vele andere gevallen tot handelen heeft aangezet.

Er zijn duidelijke voorbeelden van vervolging, marteling, onwettige gevangenhouding, verkrachtingen en andere door de Birmaanse militaire junta begane wrede daden. Een van de meest beschamende recente maatregelen is de aanneming van een vermeende grondwet die in strijd is met de meest fundamentele democratische beginselen en voorziet in bijna volledige straffeloosheid voor alle acties die ik hier net heb genoemd.

Het is dan ook volkomen begrijpelijk dat de bevolking dit scenario ontvlucht, zoals de Karen al jaren doen, en zoals ook het geval is met de in Thailand onderschepte Rohingya, wier situatie we hier vandaag in deze resolutie veroordelen.

In dit verband heb ik tijdens mijn bezoek kunnen constateren dat zowel Thailand als de internationale gemeenschap ten aanzien van de junta steeds vaker een onderdanige houding aannemen, wat bijzonder verontrustend is. Zo hebben vele advocatenverenigingen, oppositiepartijen, vluchtelingen en politieke gevangenen ons attent gemaakt op de vreselijke gevolgen waaraan de Birmaanse bevolking zou worden blootgesteld als de internationale gemeenschap, en in het bijzonder de Europese Unie, de schijnverkiezingen die het SPDC voor 2010 heeft uitgeroepen, zou steunen en erkennen. Zij waarschuwden ons ervoor dat zulks *carte blanche* zou geven aan de junta om straffeloos allerlei misdrijven te blijven begaan.

De politieke partijen en etnische groepen die tegen de junta oppositie voeren, zijn enorm goed georganiseerd en hebben een alternatieve grondwet opgesteld die veel meer in overeenstemming is met de beginselen die wij hier in de Europese Unie zeggen te verdedigen. Het zou dan ook een grove vergissing zijn om deze mensen nu aan hun lot over te laten en de Birmaanse dictatuur actief dan wel passief behulpzaam te zijn.

Giovanna Corda, namens de PSE-Fractie. – (FR) Mevrouw de Voorzitter, mevrouw de commissaris, dames en heren, gisteren heb ik beelden gezien van Rohingya-vluchtelingen. Op die snel in elkaar geflanste bootjes is alleen plaats voor menselijk lijden.

Na deze mensen kort vastgehouden te hebben, heeft de Thaise marine de vluchtelingen weer tot buiten de territoriale wateren geëscorteerd om ze vervolgens aan hun lot over te laten. En dat terwijl Thailand zich probeert te profileren als een land dat vluchtelingen en asielzoekers een warm onthaal biedt. Als buurland van Birma weet men in Thailand maar al te goed wat voor levensomstandigheden de junta heeft gecreëerd, en dat dit voor veel Birmanen aanleiding is om te emigreren, waarbij ze hun leven riskeren tijdens een overtocht die ik als een sprong in de afgrond zou willen bestempelen.

Wij roepen Thailand en de andere ASEAN-landen op om een permanente oplossing te vinden voor dit vluchtelingenprobleem, vooral als het gaat om de Rohingya, het volk waar het vandaag over hebben.

Ik wil Thailand verder oproepen om over te gaan tot ratificatie van het uit 1951 daterende VN-Verdrag over vluchtelingen en het Protocol uit 1967.

Urszula Krupa, namens de IND/DEM-Fractie. – (PL) Mevrouw de Voorzitter, het probleem van de schending van de mensenrechten in Birma werd tijdens deze zittingsperiode van het Europees Parlement al meermaals besproken.

Birma staat bekend om zijn prachtige, met goud beladen boeddhistische heiligdommen. Tegelijk is het echter een gevangenis voor duizenden Birmanen die onder een van de strengste politieke regimes ter wereld leven en daaruit proberen te ontsnappen naar de VS, Australië, Canada, Europese landen en de buurlanden van Birma. Er zijn resoluties geweest die opriepen tot de vrijlating van duizenden politieke gevangenen onder wie vele oppositieleiders en een Nobelprijswinnares. Ook hebben internationale organisaties geprotesteerd tegen de inlijving van kinderen in het Birmaanse leger, tegen kinderarbeid en gebrek aan zorg. En vandaag bespreken we het probleem van de schending van de mensenrechten.

Duizenden mensen, voornamelijk vertegenwoordigers van de moslimminderheid, proberen over zee uit deze Birmaanse hel te vluchten. Hun boten worden in de territoriale wateren van Thailand onderschept en zonder navigatiesysteem of voedselvoorraden terug naar de internationale wateren gesleept. Sommige vluchtelingen worden gevangengezet.

De etnische moslimminderheid wordt ook vervolgd door het heersende militaire regime van Birma. Hierbij worden moslims hun burgerrechten ontnomen of worden ze gevangengezet. Hun mogelijkheden inzake onderwijs, huwelijk en migratie worden beperkt en moskeeën, kerken en andere cultusplaatsen worden vernield. Hoewel we moeten waarderen dat de Thaise autoriteiten de vluchtelingen tijdelijk in hun land laten verblijven en dat de Thaise premier een onderzoek wil instellen, blijven de recente gebeurtenissen een evident voorbeeld van de schending van de rechten van de mens in Thailand.

We steunen natuurlijk de resolutie, maar die verandert niets aan de humanitaire catastrofe in deze regio. Aan deze conflicten liggen immers niet alleen het onmenselijke militaire regime en religieuze geschillen ten grondslag, maar ook de belangen van verschillende partijen. Niet alleen tegen de militaire junta moet dus doeltreffender opgetreden worden, maar ook tegen de separatistische neigingen van groepen die mensen met een andere geloofsovertuiging vervolgen.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Mevrouw de Voorzitter, de afgelopen jaren verlieten duizenden Birmanen hun land uit vrees voor repressie door het heersende militaire regime en voor de toenemende hongersnood. Ze zochten hun toevlucht in Thailand of andere buurlanden in Zuidoost-Azië. Dit probleem treft vooral de etnische Rohingya-minderheid, die in het westelijke deel van het land woont. Aan deze minderheid wordt systematisch het staatsburgerschap geweigerd. De vrijheid van meningsuiting en het vrije verkeer van personen worden samen met andere grondrechten beperkt.

Het Birmaanse vluchtelingenprobleem heeft een regionale dimensie en buurlanden zoals India, Bangladesh en Indonesië moeten nauwer samenwerken om er een oplossing voor te vinden en de Birmanen adequate zorg en onderdak te bieden. Internationale agentschappen informeren ons over gevallen van onmenselijke behandeling van Birmaanse vluchtelingen of van brute uitwijzing, die hen vaak tot een gewisse dood veroorzaakt. De Thaise kustwacht duwde bijvoorbeeld een boot met duizenden vluchtelingen aan boord zonder voedselvoorraden de volle zee op. Deze onmenselijke handelwijze leidde tot de dood van velen onder hen.

Daarnaast moet het beleid van het Birmaanse militaire regime en het gewelddadige optreden tegen de Rohingya-minderheid unaniem veroordeeld worden. Hierbij moet geëist worden dat deze minderheid haar volledige burgerrechten terugkrijgt.

Justas Vincas Paleckis (PSE). - (LT) Het verhaal van deze tragische gebeurtenissen op de grens tussen Birma en Thailand heeft twee kanten. Het is betreurenswaardig dat de Thaise autoriteiten tot onverdedigbare maatregelen zijn overgegaan, te meer omdat Thailand bekend staat als een land dat de mensenrechten respecteert en veel vluchtelingen opvangt. De premier heeft verklaard dat deze gebeurtenissen onderzocht zullen worden en dat degenen die zich onbehoorlijk hebben gedragen tegenover de Birmese bootvluchtelingen, gestraft zullen worden. Laten we hopen dat deze beloftes worden nagekomen. Anderzijds is het niet de eerste keer dat we het brute en ontoelaatbare gedrag van de Birmese regering bespreken. Ik vind dat de Europese Unie strengere maatregelen moet treffen en we verwachten zeker niet alleen woorden, maar daden vanuit de grotere landen. Vooral China moet druk op Birma uitoefenen, opdat de rechten van de oppositie en de minderheden in dat land worden gerespecteerd.

Tunne Kelam (PPE-DE). - (EN) Mevrouw de Voorzitter, vandaag heeft dit Parlement een verslag aangenomen inzake de minimumnormen voor de opvang van asielzoekers. Dit moet ook relevant zijn voor landen zoals Birma of Thailand. Het is te danken aan de afgevaardigden van het Europees Parlement dat wij het nu opnemen voor de rechten van deze moslimminderheid in Birma.

De situatie is schokkend en alarmerend, met Thaise soldaten die Birmese vluchtelingen in ongemotoriseerde boten achterlaten op de oceaan; men gaat ervan uit dat hierbij ten minste 500 doden zijn gevallen. Voor Thailand zijn de verhalen van overlevenden op zijn minst belastend te noemen. Het terugsturen van vluchtelingen naar een gevaarlijke situatie is al erg genoeg, maar hen achterlaten op het water, een zekere dood tegemoet, is nog veel erger. Anderen zijn achtergelaten om slavenarbeid in Thailand te verrichten.

De premier heeft op zijn beurt een volledig onderzoek toegezegd, we moeten hem hierbij echter ondersteunen om onafhankelijk van zijn leger te kunnen optreden en om de internationale normen voor menselijk gedrag in acht te nemen.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Mevrouw de Voorzitter, in dit Parlement hebben we al meermaals de situatie in Birma besproken. Het zal dan ook niemand verbazen dat de bedreigde Birmaanse bevolking dramatische vluchtpogingen onderneemt via de Andamanse Zee.

Zij die de kust van Thailand bereiken, worden vaak onmenselijk behandeld. Met gebonden handen worden ze in boten zonder motor terug op zee gestuurd. 46 leden van de Rohingya-minderheid werden na hun aankomst op het eiland Phrathong door commando's van de Thaise staatsveiligheidsdienst gearresteerd. Ze krijgen geen rechtsbijstand en hebben ook geen contact met juridische adviseurs voor vluchtelingenzaken. Er is onmiddellijke humanitaire hulp nodig voor de Birmaanse vluchtelingen die asiel zoeken.

Mariann Fischer Boel, *lid van de Commissie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, de Europese Commissie volgt de situatie in Myanmar en Thailand, waaronder de recente incidenten waarbij vluchtelingen uit Bangladesh en Myanmar in Thailand zijn gestrand, met voorrang.

Thailand herbergt ongeveer 140 000 vluchtelingen in negen kampen langs de grens. In Thailand werken meer dan een miljoen burgers uit Myanmar in de landbouw, de textielindustrie en het toerisme, waarmee ze een belangrijk deel van de beroepsbevolking vormen. De Rohingya-bootvluchtelingen die in Thailand terecht zijn gekomen, zijn onderdeel van een emigratiestroom waaraan veel verschillende kanten zitten, waarbij veel inwoners van Myanmar het land gedwongen of vrijwillig verlaten. Bovendien heeft Thailand ook problemen met andere vluchtelingen, zoals de Hmong uit Laos.

De complexiteit van deze problemen vereist een alomvattende politieke, humanitaire, economische en sociale oplossing. De Commissie voert op dit moment intensieve gesprekken met de internationale gemeenschap en de Thaise regering, op zoek naar mogelijke oplossingen.

De recente politieke onzekerheden in Thailand hebben geleid tot een verstoring van de dialoog met de regering over deze kwestie, maar die is van tijdelijke aard. De Commissie verwacht dat het initiatief dat de EU aan de regering heeft gepresenteerd zal resulteren in een constructieve benadering.

Op 29 januari 2009 heeft de trojka van de EU op het niveau van ambassadeurs in Bangkok haar zorg aan de Thaise autoriteiten overgebracht. De trojka heeft de intentie van de Thaise regering om de incidenten aan een volledig onderzoek te onderwerpen en de bevindingen te delen verwelkomd en heeft er bij de Thaise regering op aangedrongen om bootvluchtelingen die uit Thaise wateren komen, te behandelen in overeenstemming met de internationale humanitaire en mensenrechtennormen.

De Commissie verwelkomt de intentie van de regering om het Bureau van de Hoge Commissaris voor vluchtelingen van de VN toegang tot de bootvluchtelingen te geven.

De Commissie moedigt de Thaise regering aan om naar regionale samenwerking te streven, waarbij ook de Hoge Commissaris voor vluchtelingen betrokken moet worden, omdat het probleem met de Rohingya en de andere ontheemden een alomvattend antwoord vereist.

Concluderend kunnen kortetermijnveiligheidsoverwegingen nooit tot een duurzame oplossing leiden, maar moeten humanitaire, politieke en sociaaleconomische overwegingen met het oog op de lange termijn ook in aanmerking worden genomen.

Ondanks het feit dat Thailand geen partij is bij het Vluchtelingenverdrag van 1951, heeft de Koninklijke Thaise Regering in het verleden een zekere mate van verantwoordelijkheid getoond in humanitaire aangelegenheden. De Commissie zal de Thaise autoriteiten eraan blijven herinneren dat ze zich strikt moeten houden aan de internationale mensenrechtennormen, als voorwaarde voor elke oplossing.

De Voorzitter. - Het debat is gesloten.

De stemming vindt plaats aan het eind van de debatten.

11.3. Weigering tot uitlevering door Brazilië van Cesare Battisti

De Voorzitter. – Aan de orde is het debat over zes ontwerp-resoluties over de weigering tot uitlevering door Brazilië van Cesare Battisti.⁽³⁾

Mario Mauro, *auteur*. – (IT) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, Antonio Santoro, gevangenenbewaarder, Lino Sabadin, slager, Pierluigi Torregiani, juwelier, Andrea Campagna, politieagent: dit zijn de namen van vier burgers die tussen 6 juni 1978 en 19 april 1979, naast vele anderen, om het leven zijn gebracht door moordlustige terroristische organisaties die hebben geprobeerd de democratische orde in Italië omver te werpen. En één van de moordenaars heet Cesare Battisti.

Allereerst betreur ik net als de president van de Italiaanse Republiek, Napolitano, dat de president van Brazilië, Lula, de status van politieke vluchteling heeft toegekend aan de Italiaanse terrorist Cesare Battisti, die in uitspraken die kracht van gewijsde hebben is veroordeeld tot levenslange gevangenisstraf voor het plegen van de vier genoemde moorden tijdens de zogenaamde “loden jaren”.

(3) Zie notulen.

Ik herinner u eraan dat Battisti niet alleen door de Italiaanse autoriteiten, maar ook door de Franse autoriteiten en het Europese Hof voor de Rechten van de Mens schuldig is bevonden. We hebben hier te maken met een onbegrijpelijke en zeer ernstige daad die de Europese instellingen niet onopgemerkt voorbij mogen laten gaan. Dat zijn we verplicht tegenover de ouders van de slachtoffers van Battisti, maar we zijn het vooral ook verplicht omdat de Europese Unie sinds jaren een strategie ontwikkelt tegen terrorisme om de veiligheid van de burgers te waarborgen en om de democratische instellingen in stand te houden. Als we slechts toekijken, zou dat de pogingen die we al die jaren hebben gedaan om gezamenlijk een steeds aanwezige dreiging te bestrijden, teniet doen.

Ook de Fractie van de Europese Volkspartij (Christen-democraten) en Europese Democraten gaat ervan uit dat Brazilië zijn besluit zal heroverwegen en nader in beschouwing zal nemen naar aanleiding van het zeer delicate, maar alleszins terechte en gegronde verzoek. Brazilië is een democratisch land met een groot aanzien dat altijd een goede verstandhouding heeft gehad met Europa en met Italië. Juist daarom zijn we zo verbaasd dat nu de deur voor onze neus wordt dichtgeslagen. Juist omwille van de vriendschap en de eerbied die onze landen met elkaar binden en omwille van de vriendschap en de samenwerkings- en partnerschapsovereenkomsten tussen Brazilië en de Europese Unie, zowel op politiek als op economisch gebied, moeten we allen kordaat en doeltreffend reageren.

Europa moet solidair zijn met het optreden van de Italiaanse regering, die alle wettige middelen aangrijpt om politieke en diplomatieke druk uit te oefenen of juridische stappen te zetten, zodat gerechtigheid kan worden verkregen. Het besluit van de Brazilianen staat op een kwalijke manier in contrast met het beeld van de Europese Unie, omdat hiermee wordt gesuggereerd dat in de lidstaten van de Unie mensen politiek worden vervolgd of gemarteld. Kortom, dit besluit is onaanvaardbaar en bovenal in feite volkomen ongegrond.

Manuel Medina Ortega, auteur. – (ES) Mevrouw de Voorzitter, ik ben van oordeel dat de heer Mauro de feiten zeer goed heeft uiteengezet. Deze man is een moordenaar: hij heeft vier mensen gedood. Volgens de Italiaanse rechtbanken is hij tevens schuldig aan andere misdrijven waaronder lid van een gewapende organisatie, bezit van vuurwapens – wat in het merendeel van de Europese landen als een ernstig misdrijf wordt beschouwd – en geweldpleging.

Deze man is veroordeeld door een Italiaanse rechtbank. En nu blijkt dat de Braziliaanse regering – een democratische regering – hem op 17 december de status van politiek vluchteling heeft verleend.

Zoals de heer Mauro ook al zei, moet de Europese Unie zich solidair verklaren met de Italiaanse regering en Brazilië, dat een democratisch en bevriend land is, erop attent maken dat de huidige situatie op een vergissing berust.

De Braziliaanse autoriteiten hebben ons meegedeeld dat hoger beroep is ingesteld bij het Federale Hooggeerechtshof en dat het beroep nog aanhangig is, maar het is hoe dan ook betreurenswaardig dat de zaken op deze manier in hun werk zijn gegaan.

Er zij tevens aan herinnerd dat het Europees Hof voor de rechten van de mens het verzoek om bescherming van de heer Battisti heeft afgewezen en dat de Europese Unie haar optreden thans baseert op de eerbiediging van de fundamentele mensenrechten, die een essentieel onderdeel van de Europese grondwet vormen.

Gelet op de vriendschappelijke betrekkingen die de Europese Unie met Brazilië onderhoudt, moeten wij de Braziliaanse autoriteiten er derhalve aan herinneren dat de Europese Unie weliswaar een goede bondgenoot en vriend is, maar dat wij dan ook van Brazilië verwachten dat het niet meer op deze wijze zal handelen, zoals het ook vroeger niet heeft gedaan.

Carl Schlyter, auteur. – (SV) Ik zou willen dat we in plaats van over dit onderwerp hadden gediscussieerd over de Filipijnen, waar de EU zich echt had kunnen inzetten om vele mensenlevens te redden. Nu discussiëren we over één enkele juridische casus in een aanhangige rechtszaak, waarbij we de brutaliteit hebben om te zeggen dat we moeten opkomen voor de beginselen van de rechtsstaat. In het land waar ik vandaan kom is een van de allerfundamenteelste beginselen van de rechtsstaat dat een parlement zich niet mengt in individuele rechtszaken.

Mijn fractie en ik vinden het volstrekt verkeerd om een afzonderlijke aanhangige rechtszaak aan de orde te stellen in een parlement. Dit is helaas niet eens de eerste of de laatste keer, want we zullen weldra stemmen over het verslag-Medina, en daarin doet men precies hetzelfde. In een aanhangige rechtszaak in een Zweedse rechtbank tegen Pirate Bay, in een auteursrecht kwestie, spreekt het Parlement zich uit over de schuldvraag

terwijl de zaak nog aanhangig is. Ik hoop werkelijk dat dit geen gewoonte wordt, want dan zijn wij in Europa onze eigen rechtsstaatbeginselen aan het bestrijden en weerstaan, en dat zou zeer ongelukkig zijn. Dank u.

Pardon, ik vergat nog een belangrijke kwestie.

Als wij ontevreden zijn met de manier waarop Brazilië en Europa omgaan met uitleveringen en als wij ontevreden zijn met de manier waarop onze wetten worden geïnterpreteerd in een nationale rechtbank, moeten we die wetten wijzigen, zodat die gelijk zijn voor iedereen. We gaan niet proberen om invloed uit te oefenen in een afzonderlijk geval. Dat is de taak van de rechters, de officieren van justitie en de advocaten, niet die van het Parlement. Wij maken wetten, en de beginselen van de rechtsstaat zeggen dat de rechtbanken die wetten daarna interpreteren.

Cristiana Muscardini, auteur. – (IT) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, het is hoogst betreuenswaardig dat een afgevaardigde de zaal in komt om zich uit te spreken zonder zelfs maar de ontwerpresolutie te hebben gelezen, die is opgesteld en ondertekend door alle grote fracties, namens welke hij onjuistheden verkondigt. De processen zijn al jaren geleden gesloten.

Wat betreft het probleem waarover wij debatteren, de krankzinnige daden van een terrorist en seriemoordenaar die meerdere malen is veroordeeld, mogen geen draagvlak vinden in de regering van een bondgenoot waar we mee samenwerken. Wij benadrukken, zoals reeds kenbaar gemaakt in een brief aan de fungerend voorzitter van de EU, dat het noodzakelijk is dat de Raad hierover een debat houdt waarin naar aanleiding van dit ongelooflijke verhaal en met het oog op de nieuwe internationale terreurdreiging dit probleem wordt besproken en gemeenschappelijke afspraken worden gemaakt over uitlevering binnen de 27 landen van de EU en tussen de EU en derde landen.

Iemand die weerloze mensen heeft vermoord en op alle mogelijke manieren is ontkomen aan justitie en aan de ouders van de slachtoffers, mag door niemand in staat worden gesteld zich als vluchteling te gedragen en misdaden te begaan die de rechten van de burgergemeenschap aantasten.

Marios Matsakis, namens de ALDE-Fractie. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, wie door onze rechtbanken schuldig wordt bevonden moet de consequenties daarvan onder ogen zien en in geen enkel land ter wereld een toevluchtsoord vinden.

Cesare Battisti is in Italië veroordeeld wegens moord, en het feit dat de Braziliaanse autoriteiten hem bescherming bieden tegen de gerechtelijke instanties van de EU is niet alleen onaanvaardbaar, maar moet ook in de sterkst mogelijke bewoordingen worden veroordeeld en betreurd, en wij en elke andere autoriteit of instantie in de EU hebben alle recht om dat te zeggen. Ik hoop dat de Braziliaanse regering bij zinnen zal komen en zal doen wat er van haar verwacht wordt door deze zaak opnieuw te onderzoeken en de heer Battisti zo snel mogelijk aan Italië uit te leveren, voordat deze affaire ernstige gevolgen voor de overigens goede betrekkingen tussen de EU en Brazilië krijgt. Brazilië mag geen vrijhaven voor veroordeelde misdadigers worden en de EU mag nooit toestaan dat moordenaars hun straf ontlopen.

Roberta Angelilli, namens de UEN-Fractie. – (IT) Mevrouw de Voorzitter, geachte dames en heren, met deze gezamenlijke ontwerpresolutie zal dit Parlement op het internationale toneel zijn gezaghebbende stem laten horen om te pleiten voor heroverweging van de uitlevering van Cesare Battisti. En zodoende zullen we vooral ook eer bewijzen aan de slachtoffers en steun betuigen aan de nabestaanden, die al meer dan twintig jaar wachten om eindelijk gerechtigheid te krijgen, die al zo lang wordt genegeerd. Meer woorden zijn niet nodig. En daarom, mevrouw de Voorzitter, geachte dames en heren, vraag ik u mijn resterende spreektijd, de weinige seconden die nog overblijven, te gebruiken voor een moment van stilte.

(Het Parlement neemt een minuut stilte in acht)

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Mevrouw de Voorzitter, geachte dames en heren, hartelijk dank, geachte mevrouw Angelilli, voor dit belangrijke gebaar waarmee dit Parlement een andere houding aanneemt ten opzichte van de Europese Unie, die onder het mom van pacifisme hypocriet haar kop in het zand steekt, terwijl twee landen bij deze zaak betrokken zijn: Italië, dat met zijn slachtoffers en de zeer moeilijke jaren een dure tol heeft betaald voor het terrorisme, en Frankrijk, dat tot zijn nek toe in deze zaak betrokken is door het complexe belang van de bekende lobby van de “kaviaar-linksen”, die al bij de zaak-Petrella betrokken waren en waarschijnlijk ook bij de rol van de geheime dienst.

Op deze manier handelt Europa in strijd met zijn antiterrorismebeleid en verliest het zijn gezag in de wereldwijde strategie voor terrorismebestrijding. Ik had graag willen zien of hetzelfde was gebeurd als het een Duitse terrorist van de RAF was geweest. Europa zou tegen Brazilië moeten zeggen dat het van zichzelf

een toevluchtsoord voor de zwaarste misdadigers en terroristen maakt als het een internationale misdadiger als Battisti, die overigens communist is, en die zelfs vanuit zijn cel zijn slachtoffers nog durft te bespotten, niet uitlevert.

Bij deze handelwijze zouden we alle partnerschapsovereenkomsten en volgens mij zelfs de deelname aan de G8 moeten heroverwegen. Het moet heel duidelijk worden gesteld dat we met terroristen geen compromissen moeten sluiten. Terroristen die volgens een rechtmatig proces worden veroordeeld – want ons land is een prima functionerende rechtsstaat waarin mensen niet worden gemarteld en rechtmatige processen worden gevoerd – tellen in de gevangenis af tot de laatste dag. Terroristen, moordenaars en communisten!

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Mevrouw de Voorzitter, ik heb het woord gevraagd omdat ik in het Duitse parlement tien jaar voorzitter geweest ben van de Duits-Braziliaanse parlementariërsgroep en het land Brazilië heel goed ken. Het verrast mij nogal dat de regering-Lula deze veroordeelde moordenaar niet aan een EU-lidstaat uitlevert. Ik hoop dat de procedure in Brazilië zeer snel afgesloten wordt.

De regering-Lula voert de mensenrechten hoog in het vaandel. Tot die mensenrechten behoort ook dat veroordeelde moordenaars hun terechte straf ondergaan. Ik hoop daarom dat deze ontwerpresolutie op grote steun kan rekenen. Daarnaast zal ik mijn contacten met Braziliaanse parlementariërs gebruiken om ervoor te zorgen dat ook daar invloed op de regering uitgeoefend wordt om dit uitleveringsverzoek in te willigen.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Mevrouw de Voorzitter, na de Tweede Wereldoorlog vluchtten heel wat nazimisdadigers naar Zuid-Amerika om rechtsvervolging te ontlopen. Pogingen om hen hier voor de rechter te brengen bleken ongewoon moeilijk. Dit leidde zelfs tot wanhopige acties, onder andere van de Israëlsche geheime diensten die Eichmann gewoonweg uit Zuid-Amerika ontvoerden om hem voor de rechter te brengen.

Naar Zuid-Amerika ontsnappen in de overtuiging dat men daar asiel krijgt en ongestraft tot het einde van zijn dagen zal kunnen leven, is duidelijk nog geen uitgestorven traditie. Acties van bijvoorbeeld de Braziliaanse regering bevestigen die overtuiging en leiden ertoe dat het gevoel van straffeloosheid zich spijtig genoeg verder kan verspreiden. Daarom is het uiterst belangrijk dat aan dit uitleveringsverzoek een positief gevolg zal worden gegeven.

Mariann Fischer Boel, lid van de Commissie. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, de Commissie is bekend met het recente besluit van de Braziliaanse minister van Justitie om politiek asiel te verlenen aan een Italiaanse staatsburger, Cesare Battisti, die door de Italiaanse justitie bij verstek is veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf.

We hebben de rol die de Commissie in deze situatie kan spelen zorgvuldig bekeken, vooral nadat de minister van Europese Zaken van Italië, Andrea Rocchi, vorige week vicevoorzitter Barrot heeft verzocht om het Italiaanse uitleveringsverzoek aan de Braziliaanse regering te steunen.

Zoals ook is uitgelegd aan de Italiaanse regering, is er in deze zaak geen ruimte voor betrokkenheid van de Commissie. Het Verdrag betreffende de Europese Unie is hier heel duidelijk over: de wettelijke bevoegdheden van de Europese Unie en de Commissie op het gebied van samenwerking in strafzaken is beperkt tot de juridische ruimte van de EU-27. De Europese Unie kan uitleveringen tussen lidstaten vergemakkelijken, maar heeft geen bevoegdheden op het gebied van de betrekkingen van lidstaten met derde landen waar het gaat om samenwerking in strafzaken. De bilaterale betrekkingen van Italië met Brazilië op dit punt worden geregeld door een bilaterale overeenkomst die in 1989 is gesloten.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

We gaan nu over tot de stemmingen.

12. Stemmingen

De Voorzitter. – Aan de orde zijn de stemmingen.

(Voor de uitslagen van de stemmingen en nadere bijzonderheden hierover: zie notulen)

- Vóór de stemming:

Martine Roure (PSE). – (FR) Mevrouw de Voorzitter, u zult me misschien ongemanierd vinden, maar ik vind het een kwalijke zaak dat er over zulke belangrijke verslagen, zulke belangrijke resoluties maar door zo weinig mensen wordt gestemd – de afgevaardigden die hier nu nog aanwezig zijn valt natuurlijk niets te verwijten. Maar eerlijk gezegd vind ik deze situatie onrustbarend; ik vraag me af hoeveel geloofwaardigheid we nog genieten.

Persoonlijk kan ik niet veel langer accepteren dat we met maar zo weinigen zijn. Vroeger of later zullen we ons moeten afvragen of er een quorum moet komen. Ik weet dat er ten minste veertig afgevaardigden moeten zijn voordat er om een quorum kan worden gevraagd. We zijn hier met net iets meer dan veertig, dus dat zal moeilijk worden. Toch geloof ik dat er iets gedaan zal moeten worden.

(Applaus)

De Voorzitter. – Aangezien dit punt door minder dan veertig leden aan de orde is gesteld, gaan we over tot de stemming.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, dit is al vijf jaar aan de gang. Niet alleen vandaag. Het is een beetje te laat om dat vandaag op te merken.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Ik zou er alleen graag even op willen wijzen dat dit een probleem is van de socialisten en misschien ook nog van andere fracties, maar hoe dan ook geen probleem van de Europese Volkspartij. Deze is zich ten volste bewust van haar verantwoordelijkheid met betrekking tot dit gewichtige onderwerp en is hier in beduidend grotere getale aanwezig dan de overige.

Gérard Onesta (Verts/ALE). – (FR) Mevrouw de Voorzitter, u heeft volkomen gelijk. De quorumprocedure kan pas worden ingezet als veertig afgevaardigden of de Voorzitter daarom verzoeken. Als u dat wilt, als u vindt dat mevrouw Roure gelijk heeft en het debat te belangrijk is om nu te worden afgesloten, dan kunt u nu een quorum uitroepen en de stemming over dit onderwerp uitstellen – als u tenminste denkt dat dit een zinnige oplossing is.

Mario Mauro, auteur. – (IT) Mevrouw de Voorzitter, ik bedank mijn collega Onesta, maar ik denk dat de zoveelste poging om op het allerlaatste moment een meervoudig veroordeelde terrorist te redden, niets uithaalt.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Mevrouw de Voorzitter, ik wil alleen maar zeggen dat op donderdagmiddag de belangrijkste kwesties behandeld worden en dat we deze kwesties dus, juist omdat ze dringend zijn, ook op donderdagmiddag af moeten handelen. Schuld treft alleen degenen die op donderdag ontbreken. Dat zijn mensen die zich drukken en die zich nog maar eens goed moeten afvragen of ze zich nogmaals kandidaat stellen voor het Europees Parlement.

De Voorzitter. – Deze kwestie heeft een bredere politieke dimensie. Er zijn zoveel mensen als schuldigen aan te wijzen: de fracties en elk afzonderlijk lid. Ik moet me aan de procedure houden, mijnheer Onesta. Volgens de regel mag ik gehoor geven aan een verzoek van ten minste veertig leden, een aantal dat we in dit geval niet halen.

12.1. Situatie in Sri Lanka (stemming)

- *Vóór de stemming over paragraaf 2:*

Manuel Medina Ortega, auteur. – (ES) Ik ben bij deze vergadering aanwezig, maar ik neem niet deel aan de stemming in verband met een afspraak van de Sociaal-democratische Fractie in het Europees Parlement. Ik ben echter wel aanwezig.

Charles Tannock, auteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik verzoek in extremis om een wijziging van de bewoording van het mondeling amendement – als het Huis het toestaat – omdat we nu hebben vastgesteld waar de verwarring in de gezamenlijke resolutie vandaan kwam.

Oorspronkelijk was de Engelstalige formulering “non-fire period”, en dat vonden wij vreemd, reden waarom we dat in “ceasefire” hebben veranderd. Nu komt aan het licht dat in de officiële tekst van de covoorzitters, waaronder de Europese Unie – en ook dit is vreemd, maar het staat er – de term “no-fire period” wordt gebruikt. Dus de vraag is: kunnen we in de Engelstalige versie het woord “non-fire period” in “no-fire period” veranderen in plaats van in “ceasefire”, naar analogie met de tekst van de covoorzitters?

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik denk dat er nog iets anders is en dat de heer Tannock ons dat ook zou moeten meedelen voordat we gaan stemmen. Er is nog een andere kleine verandering.

Charles Tannock, auteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, het gaat om de toevoeging van het woord “humanitaire”, om duidelijk te maken over wat voor soort hulp we het hier hebben.

Maar belangrijker is het uitroepen van een “no-fire period”, de term die in de verklaring van de covoorzitters wordt gebruikt.

Raül Romeva i Rueda, auteur. – (ES) Ja, er is inderdaad nog een ander probleem, maar ik weet niet of het gevolgen heeft voor de interpretatie van de tekst. In theorie zegt de huidige versie van het mondelinge amendement dat de term “cease fire” gebruikt moet worden, niet “non fire”. Is dat juist of vergis ik mij?

De term “cease fire” moet behouden blijven.

Charles Tannock, auteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik realiseer me nu dat ik, vanwege de volgorde waarin de amendementen op de stemmingslijst zijn afgedrukt, het mondelinge amendement op overweging K heb voorgelezen. Ik verontschuldig me voor deze verwarring, maar we hebben het nu over het amendement op paragraaf 2. Dat kan verklaren waarom er enige verwarring was. Zouden we de volgorde op de stemmingslijst kunnen omdraaien? Mijn excuses hiervoor, maar op mijn lijst staan de amendementen in de verkeerde volgorde. Ik heb de wijziging van overweging K die ik wilde maken voorgelezen, in plaats van de wijziging van paragraaf 2, zodat dat de wijziging is waarover we nu gaan stemmen. Ik bied mijn excuses aan voor de verwarring.

Het amendement op paragraaf 2 had als volgt moeten luiden: “gelooft dat een militaire overwinning op de LTTE, zoals beoogd door de regering van Sri Lanka, onverlet laat dat er een politieke oplossing moet worden gevonden om te zorgen voor een duurzame vrede”. Zo staat het op de stemmingslijst.

(Het mondeling amendement wordt door het Parlement in aanmerking genomen)

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, als we het helemaal correct willen doen, moeten we volgens mij nu over overweging K stemmen.

- *Vóór de stemming over overweging K:*

Charles Tannock, auteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik zal het ten behoeve van de heer Romeva i Rueda nog een keer zeggen, maar nu correct.

Overweging K, als mondeling geamendeerd, moet nu als volgt luiden: “overwegende dat de co-voorzitters van Tokyo er gezamenlijk bij de regering van Sri Lanka en de LTTE op hebben aangedrongen een tijdelijk staakt-het-vuren af te kondigen zodat zieken en gewonden kunnen worden geëvacueerd en burgers humanitaire hulp kan worden geboden,”.

(Het mondeling amendement wordt door het Parlement in aanmerking genomen)

12.2. Situatie van Birmaanse vluchtelingen in Thailand (stemming)

- *Vóór de stemming over paragraaf 2:*

Charles Tannock, auteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik merk nogmaals op dat de ambtenaren de mondelinge amendementen niet in dezelfde volgorde hebben geplaatst als die waarin de stemming plaatsvindt, dus ik zal me nu heel zorgvuldig zelf aan de juiste volgorde houden. In paragraaf 2 willen we aan het eind het volgende toevoegen: “alsook van opzettelijke verarming, willekeurige belastingen en inbeslagneming van land”.

(Het mondeling amendement wordt door het Parlement in aanmerking genomen)

- *Vóór de stemming over paragraaf 5:*

Charles Tannock, auteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, paragraaf 5 gaat na het mondeling amendement als volgt luiden: “is verheugd over de samenwerking van de Thaise regering met de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor Vluchtelingen en vraagt om onverwijld en onbeperkt toegang te verlenen tot alle

vastgehouden Rohingya-bootvluchtelingen, om te kunnen vaststellen in hoeverre zij bescherming behoeven; verzoekt eveneens de regering van Thailand het Vluchtelingenverdrag en het Protocol van 1967 daarbij te ondertekenen;”.

(Het mondeling amendement wordt door het Parlement in aanmerking genomen)

Charles Tannock, auteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik zal de gehele tekst van paragraaf 6 voorlezen, als mondeling geamendeerd: “benadrukt dat de bootvluchtelingenkwestie waarmee Thailand en andere landen kampen, in wezen een regionaal probleem is; oordeelt positief over de pogingen van de Thaise regering om de samenwerking tussen de buurlanden van de regio in verband met de problemen voor Rohingya’s te versterken; is in dit verband ingenomen met de vergadering die de permanente secretaris van Buitenlandse Zaken Kasit Piromya op 23 januari 2009 heeft gehouden met de ambassadeurs van India, Indonesië, Bangladesh, Maleisië en Birma; roept de leden van de Associatie van Zuidoostaziatische Staten (ASEA), en met name het Thaise voorzitterschap en de relevante internationale organisaties, op te werken aan een blijvende oplossing voor dit al lang bestaande probleem;”.

(Het mondeling amendement wordt door het Parlement in aanmerking genomen)

Charles Tannock, auteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, overweging E moet als volgt luiden: “overwegende dat het Vluchtelingenbureau van de Verenigde Naties zijn bezorgdheid heeft uitgesproken over de meldingen van mishandeling van Birmaanse vluchtelingen en enkelen van de 126 Rohingya’s die nog door de Thaise autoriteiten worden vastgehouden, heeft mogen bezoeken;”.

(Het mondeling amendement wordt door het Parlement in aanmerking genomen)

12.3. Weigering tot uitlevering door Brazilië van Cesare Battisti (stemming)

13. Rectificaties stemgedrag/voorgenomen stemgedrag: zie notulen

14. Aan de standpunten en resoluties van het Parlement gegeven gevolg: zie notulen

15. Besluiten inzake bepaalde documenten: zie notulen

16. Verzending van de tijdens deze vergadering aangenomen teksten: zie notulen

17. In het register ingeschreven schriftelijke verklaringen (artikel 116 van het reglement)

18. Rooster van de volgende vergaderingen: zie notulen

19. Onderbreking van de zitting

(De vergadering wordt om 16.35 uur gesloten)

BIJLAGE (Schriftelijke antwoorden)

VRAGEN AAN DE RAAD (Het fungerend voorzitterschap van de Raad van de EU is verantwoordelijk voor deze antwoorden.)

Vraag nr. 6 van Mairead McGuinness (H-1046/08)

Betreft: Voedselprijzen

Kan de Raad zijn mening geven over de in december jl. gepubliceerde mededeling van de Commissie over voedselprijzen in Europa (COM(2008)0821)? Is hij van mening dat de huidige marktsituatie naar behoren wordt benaderd, daar de prijzen van landbouwproducten en energie intussen dramatisch zijn gedaald?

Heeft de Raad een mening over de noodzaak van meer marktwoarneming en het inwinnen van meer gegevens met het oog op de aanpak van de schommelingen in de prijzen van grondstoffen en voedsel?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in februari 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad zou het geachte Parlementslicd op de hoogte willen stellen van het feit dat de mededeling van de Commissie over voedselprijzen in Europa tijdens de Raadsvergadering van 19 januari 2009 aan de Raad werd voorgelegd. Deze mededeling werd naar aanleiding van een verzoek van de Europese Raad van juni 2008 opgesteld om de oorzaken van de forse toename van voedselprijzen te onderzoeken nadat de grondstoffenprijzen nog sterker waren gestegen.

De mededeling analyseert de recente ontwikkelingen bij landbouwgrondstoffen en voedselprijzen. In de mededeling worden met name voorstellen gedaan hoe het functioneren van de voedselketen in Europa kan worden verbeterd en er wordt ten dien einde een werkprogramma uitgestippeld. Daarnaast wordt onder andere ook gesteld dat het noodzakelijk is om de mondiale vraag naar en het mondiale aanbod van voedingsmiddelen in evenwicht te brengen en belemmeringen in de internationale handel uit de weg te ruimen.

Het voorzitterschap is van mening dat de discussies in de Raad nuttig waren, omdat de leden van de Raad hierdoor de gelegenheid hadden om over dit belangrijke onderwerp van gedachten te wisselen. In de loop van de discussies werden tal van standpunten tot uitdrukking gebracht. Sommige delegaties hebben bijvoorbeeld op de zwakke positie van de producenten tegenover de grote winkelketens gewezen en op de noodzaak om prijsverlagingen in de gehele voedselvoorzieningsketen door te geven.

De meeste delegaties waren van mening dat het nodig is om de markt goed in de gaten te houden, en de Commissie heeft zich ertoe verbonden vóór eind 2009 verslag uit te brengen over deze kwestie.

*
* *

Vraag nr. 7 van Seán Ó Neachtain (H-1048/08)

Betreft: Stabiliteit van de Centraal-Afrikaanse Republiek

In december 2008 heeft de "Crisisobservatie" van de Internationale Crisisgroep verklaard dat het gevaar van een opleving van het geweld in de Centraal-Afrikaanse Republiek nooit groter is geweest dan op dit moment. Ingeklemd tussen Tsjaad, Soedan en de DRC heeft de CAR eveneens te maken met het gevaar van intern gebrek aan stabiliteit. De vrees is geuit dat de broze stabiliteit in het land niet zal worden gehandhaafd door het ontbreken van goed opgeleide, ervaren en naar behoren uitgeruste vredestroepen en een gebrek aan politieke wil van de kant van de internationale gemeenschap. Welke maatregelen kan en wil de Raad nemen om ervoor te zorgen dat de CAR zich niet ontwikkelt tot een tweede Tsjaad of RDC?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in februari 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad heeft herhaaldelijk uiting gegeven aan zijn bezorgdheid over het voortduren van de humanitaire crisis in het noordoosten van de Centraal-Afrikaanse Republiek (CAR). De Raad beseft dat in dit gebied (CAR) voor omstandigheden moet worden gezorgd die zowel de vrijwillige, veilige en duurzame terugkeer van vluchtelingen en ontheemden alsook de wederopbouw en de economische en sociale ontwikkeling in de regio bevorderen.

Daarom verleent de EU veel verschillende soorten hulp aan de Centraal-Afrikaanse Republiek, evenals aan Tsjaad. De EVDB-operatie EUFOR Tsjaad/CAR is één onderdeel van deze veelzijdige reactie. De door de Commissie ter ondersteuning van de ontwikkelingssamenwerking ondernomen acties bieden, naast de humanitaire hulpverlening, aanvullende hulp.

De operatie EUFOR Tsjaad/CAR heeft samen met de VN-missies MINURCAT en UNAMID in Darfur al een aanzienlijke bijdrage geleverd aan de stabilisering van de regio. Met name heeft EUFOR Tsjaad/CAR bescherming geboden aan vluchtelingen, ontheemden en humanitaire hulpverleners.

EUFOR Tsjaad/CAR is een twaalf maanden durende militaire overbruggingsoperatie die op 15 maart 2009 ten einde loopt. De Raad onderstreept het belang van de volledige tenuitvoerlegging van de missie van de Verenigde Naties in Tsjaad en de CAR (Minurcat) bij afloop van het EUFOR-mandaat, zoals voorzien in Resolutie 1861 (2009) van de Veiligheidsraad van de VN. De volledige tenuitvoerlegging van Minurcat is de sleutel voor een effectief antwoord op de niet-militaire bedreigingen van banditisme en misdaad.

Tegen deze achtergrond en na raadpleging van de Centraal-Afrikaanse autoriteiten heeft de Raad erop aangedrongen dat alle noodzakelijke stappen dienen te worden ondernomen om ervoor te zorgen dat de regelingen voor de follow-up van de EU-operatie in werking treden, waaronder ook een operatie van de Verenigde Naties overeenkomstig artikel 10 van Resolutie 1778.

*
* *

Vraag nr. 8 van Liam Aylward (H-1051/08)**Betreft: Nieuwe initiatieven ter bestrijding van kinderarbeid**

Welke nieuwe initiatieven onderneemt de Raad om de wereldwijde uitbuiting van kinderen en kinderarbeid te bestrijden?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in februari 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De strijd tegen kinderarbeid is een kernpunt van de mensenrechtenagenda van de Europese Unie en dient op alle niveaus en verschillende actiegebieden te worden aangebonden. De EU streeft naar een brede aanpak tot uitbanning van alle vormen van kinderarbeid die zich uitstrekt over de bestuurlijke terreinen van de politiek, de handel en ontwikkelingssamenwerking en die acties omvat die op vermindering van armoede, de arbeidsmarkt, sociale dialoog en sociale bescherming zijn gericht, met nadruk op kosteloos basisonderwijs voor iedereen.

Het Tsjechisch voorzitterschap is voornemens om discussies op gang te brengen over een aantal kwesties die verband houden met kinderbescherming. Het voorzitterschap zal zich hierbij met name concentreren op actieve politieke samenwerking bij het zoeken naar vermiste kinderen, op een verbeterd gebruik van het Schengeninformatiesysteem (SIS) voor deze doeleinden en gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van illegale inhoud op het internet. Verder zal het Tsjechisch voorzitterschap ook een vervolg geven aan de activiteiten van het Franse voorzitterschap en de conclusies van de Raad betreffende het project "Child Alert". Kinderbescherming was het onderwerp van een informele vergadering van de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken op 15 en 16 januari in Praag, en hierover zal ook tijdens de ministeriële conferenties "Safer Internet for Children" en "Children Friendly Europe" worden gesproken, die beide in april plaatsvinden.

Wat kinderarbeid betreft werkt de Europese Commissie momenteel aan een verslag dat, op basis van de conclusies van de RAZEB van mei 2008, erop is gericht een overzicht te geven van de bestaande maatregelen ter bestrijding van kinderarbeid. Het Tsjechisch voorzitterschap ziet uit naar de resultaten van dit verslag.

Bovendien is de Commissie van plan om de Raad in maart 2009 een herzieningsvoorstel voor te leggen van het kaderbesluit van de Raad ter bestrijding van seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie. Het Tsjechisch voorzitterschap is bereid om actief de onderhandelingen over het desbetreffende initiatief op gang te brengen, dat erop gericht is een doeltreffender instrument te creëren voor de bestrijding van seksuele criminaliteit jegens kinderen. Verder zal in maart 2009 in Praag tijdens het Tsjechische voorzitterschap een conferentie van strafrechtdeskundigen worden gehouden over de bescherming van kwetsbare slachtoffers en hun rechtspositie in strafrechtelijke procedures.

Op het vlak van de mensenrechten stelt het Tsjechisch voorzitterschap zich ten doel de samenwerking en het partnerschap tussen de instellingen van de EU en non-gouvernementele organisaties te verbeteren en een bijdrage te leveren tot een grotere doeltreffendheid van de relevante financiële instrumenten van de EU. De evaluatie van het herziene Europese Instrument voor democratie en mensenrechten (EIDHR) vindt naar verwachting in 2009 plaats. Het EIDHR omvat acties die gericht zijn op het voorkomen van de rekrutering van kinderen voor gewapende conflicten en op de bevordering van hun demobilisatie en herintegratie.

*
* *

Vraag nr. 9 van Eoin Ryan (H-1053/08)

Betreft: Betere regelgeving voor en beter toezicht op de wereldmarkt voor financiële diensten

Welke initiatieven onderneemt de Raad met de Verenigde Staten, China en India om te zorgen voor een betere regelgeving voor en een beter toezicht op de wereldmarkt voor financiële diensten?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in februari 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

Het voorzitterschap neemt deel aan regelmatige ministeriële bijeenkomsten en topconferenties op het niveau van de staatshoofden of regeringsleiders met een reeks derde landen, waaronder de VS, China en India. Op deze bijeenkomsten worden vraagstukken van wederzijds belang, waaronder financiële diensten, besproken en wordt zoveel mogelijk gestreefd naar een gemeenschappelijk standpunt. Zonder een voorstel van de Commissie kan de Raad echter geen wetgeving aannemen. Gezien de huidige financiële crisis zijn bijeenkomsten met de partners op mondiaal niveau van het hoogste belang.

Wat betreft de betrekkingen met de VS moet het belang worden onderstreept van de Trans-Atlantische Economische Raad (TEC). Deze organisatie werd in 2007 opgericht om toezicht te houden op het kader voor de bevordering van de trans-Atlantische economische integratie tussen de EU en de VS, dat onder meer de integratie van de financiële markten beoogt.

Daarnaast werkt de Europese Commissie reeds sinds een aantal jaren aan regelmatige dialogen op het gebied van regelgeving inzake financiële diensten en, in sommige gevallen, macro-economische dialogen met belangrijke economische partners. In 2002 kwam de eerste regelmatige dialoog op gang tussen de EU en de VS, daarna in 2005 tussen de EU en China en in 2006 tussen de EU en India.

De Raad neemt niet deel aan deze dialogen, maar volgt de voortgang daarvan via het Comité financiële diensten en het Economisch en Financieel Comité. Waar nodig wordt de Raad door de Commissie ingelicht over de voortgang en wisselt hij hierover informeel van gedachten.

Ten slotte zij eraan herinnerd dat de G20, waaronder de VS, China en India, op 15 november in Washington 2008 een eerste vergadering hebben gehouden om de ernstige problemen aan te pakken die de huidige crisis met zich meebrengt voor de wereldeconomie en de financiële markten. De Raad werd op deze vergadering vertegenwoordigd door het voorzitterschap. De staatshoofden en regeringsleiders van de G20 zijn een ambitieus actieplan overeengekomen dat op korte en middellange termijn in maatregelen voorziet ter verbetering van de internationale financiële regelgeving. Dit proces zal worden voortgezet – voor 2 april van dit jaar is reeds een volgende vergadering gepland – en met deze werkzaamheden zal waarschijnlijk de

grondslag worden gelegd voor het uiterst belangrijke internationale forum voor betere regelgeving voor en beter toezicht op de wereldmarkt voor financiële diensten.

*
* *

Vraag nr. 10 van Brian Crowley (H-1055/08)

Betreft: Gemeenschappelijk energiebeleid

Wat onderneemt het Tsjechische voorzitterschap om te komen tot een gemeenschappelijk energiebeleid en om ervoor te zorgen dat de lidstaten van de Europese Unie in staat zijn gezamenlijk te onderhandelen over de energievoorziening?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in februari 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

Het recente gasconflict tussen Rusland en Oekraïne heeft nog eens het belang onderstreept van een versterking van het energiebeleid van de Unie. Het Tsjechische voorzitterschap heeft energie bovenaan de lijst van zijn drie belangrijkste beleidsprioriteiten gezet, lang voordat de kwetsbaarheid van de EU in verband met haar energieafhankelijkheid weer eens werd benadrukt door de onderbreking van de gastoevoer. Zoals minister-president Topolánek twee weken geleden tijdens de Nabucco-top in Boedapest verklaarde, is een gemeenschappelijk energiebeleid voor Europa uiterst noodzakelijk. Het is nu aan het Tsjechisch voorzitterschap om de impuls en de politieke wil die door de crisis zijn gegenereerd, te gebruiken om de meest dringende korte-, middellange- en langetermijnmaatregelen te nemen om in de toekomst ernstige onderbrekingen van de bevoorrading te voorkomen en onze mogelijkheden uit te bouwen om de gevolgen van eventuele onderbrekingen het hoofd te kunnen bieden. Op 12 januari vond een buitengewone bijeenkomst van de Energieraad plaats, waarbij een reeks maatregelen werd vastgesteld die in dit verband dienen te worden genomen.

Wat de strategische maatregelen op lange termijn betreft is de diversificatie van bevoorradingsroutes, leveranciers en bronnen een antwoord. Of het nu om Nordstream, Nabucco, Southstream of om terminals voor vloeibaar aardgas gaat, de diversificatie is zinvol om onze energieafhankelijkheid te verminderen en zo de onderhandelingspositie van de EU ten opzichte van haar partners te versterken.

Wat de maatregelen op middellange termijn betreft, dient te worden vastgesteld welke energie-infrastructuur en welke energieverbindingen nog ontbreken en dient het werk hieraan te worden versneld. De Europese interne energiemarkt kan slechts functioneren wanneer grensoverschrijdende gastransfers eenvoudig mogelijk zijn. Ook de Europese solidariteit is daarvoor een cruciale voorwaarde. De problemen van de energie-eilanden moeten worden aangepakt. De eerste voorwaarde hiervoor is het beschikbaar stellen van de noodzakelijke financiële middelen, bijvoorbeeld via de EIB of de EBWO. Het voorzitterschap zal zich ervoor inzetten dat er binnen het Europees economisch herstelplan prioriteit wordt gegeven aan energie-infrastructuurprojecten.

Last but not least moeten de noodmaatregelen voor de korte termijn ons in staat stellen om lidstaten in nood te ondersteunen. De voorbeelden van Slowakije en Bulgarije lieten duidelijk zien dat het noodzakelijk is om de bilaterale en regionale solidariteitsregelingen te verbeteren.

Er zijn verschillende andere zinvolle maatregelen aangewezen, zoals een verbeterde transparantie inzake fysieke gasstromen, vraag- en opslaghoeveelheden in de lidstaten én in de aanbod-/transitlanden, gevolgd door de installatie van een betrouwbaar metersysteem. Het mechanisme voor vroegtijdige waarschuwing moet worden geëvalueerd en moet zich ook uitstrekken tot de transitlanden.

De herziening van de richtlijn van de Raad betreffende maatregelen tot veiligstelling van de aardgasvoorziening kan ook een belangrijke rol spelen. Al deze maatregelen zullen de EU sterker maken en ons in staat stellen om met één stem met onze energieleveranciers te praten.

Het energiebeleid van de Unie is gebaseerd op het in maart 2007 door de Europese Raad aangenomen actieplan. De tenuitvoerlegging van dit actieplan is gaande. Het actieplan zal verder worden versterkt in het kader van de tweede strategische energiebeleidsevaluatie van de Commissie die in november 2008 bij de Raad werd ingediend en die specifiek op energiezekerheid en de noodzaak van solidariteit is gericht.

De Raad zal de situatie op 19 februari bespreken en besluiten nemen over verdere concrete maatregelen die in de tweede strategische energiebeleidsevaluatie zijn uitgestippeld, en zal tevens zorgen voor een follow-up van de op 12 januari genomen maatregelen. Op basis van dit werk zal de Europese Raad in maart besluiten kunnen nemen over de reactie die nodig is als de Unie de ontwikkeling van een communautair energiebeleid als doel wil nastreven en vooral wannaar zij haar energiezeekerheid wil verhogen.

Een ander belangrijk element van het communautair energiebeleid is energie-efficiëntie. Op dit gebied zal de Raad verschillende wetgevingsvoorstellen aan de orde stellen die de Commissie onlangs samen met de tweede strategische energiebeleidsevaluatie heeft ingediend, namelijk het herschikkingsvoorstel betreffende de energieprestatie van gebouwen, het herschikkingsvoorstel betreffende de vermelding van het energieverbruik en het verbruik van andere hulpbronnen op de etikettering en in de standaardproductinformatie van huishoudelijke apparaten en het voorstel inzake de etikettering van banden met betrekking tot hun brandstofefficiëntie en andere essentiële parameters.

*
* *

Vraag nr. 11 van Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-1057/08)

Betreft: Subsidiariteit op het gebied van onderwijs en sociale zaken

Hoe denkt de Raad het subsidiariteitsbeginsel te steunen inzake kwesties op het gebied van onderwijs, sociale zaken en privaatrecht?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in februari 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad heeft zich ertoe verbonden dat het subsidiariteitsbeginsel volledig wordt geëerbiedigd. Hij zal er overeenkomstig artikel 5 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor zorgen dat de Gemeenschap slechts optreedt indien en voor zover de doelstellingen van het overwogen optreden niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt.

Bij de beoordeling van elk voorstel voor Gemeenschapsoptreden onderzoekt de Raad niet alleen de inhoud van het voorstel, maar evalueert hij ook of het voorstel het subsidiariteits- en evenredigheidsbeginsel eerbiedigt. De Raad zal geen enkel voorstel goedkeuren waarvan hij meent dat dit niet het geval is.

Dit geldt ook voor de gebieden onderwijs, sociale zaken en privaatrecht, die door het geachte Parlements lid worden genoemd. Dit is temeer het geval daar de verdragen met betrekking tot deze beide gebieden vastleggen dat het optreden van de Gemeenschap gericht is op ondersteuning en aanvulling van het optreden van de lidstaten. Met name ziet de Raad er nauwlettend op toe dat gewaarborgd is dat het optreden van de Gemeenschap op onderwijsgebied de verantwoordelijkheid van de lidstaten voor de inhoud van het onderwijs, de opzet van het onderwijsstelsel en hun verscheidenheid qua cultuur en taal eerbiedigt.

*
* *

Vraag nr. 12 van Jim Higgins (H-1059/08)

Betreft: Regionale ontwikkeling

Kan de Raad zijn specifieke doelstellingen op het gebied van territoriale cohesie toelichten? Kan hij ook mededelen welke inspanningen hij zal leveren om de ruimtelijke ongelijkheden inzake economische, sociale en ecologische ontwikkeling binnen de Gemeenschap aan te pakken?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in februari 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad hecht belang aan territoriale cohesie, die een van de kernpunten van het cohesiebeleid is en erop is gericht territoriale ongelijkheden inzake de economische, sociale en ecologische ontwikkeling binnen de Europese Unie aan te pakken. Hij erkent het belang van het cohesiebeleid voor de periode 2007-2013, dat

de lidstaten in staat dient te stellen zorg te dragen voor de territoriale dimensie. Momenteel wordt het publiek geraadpleegd over het groenboek inzake territoriale cohesie van de Commissie van 6 oktober 2008, zodat de Raad nog geen definitief standpunt over de inhoud ervan heeft bereikt. De voorlopige resultaten van het publieke debat zullen in april 2009 worden gepresenteerd tijdens de informele bijeenkomst in Mariánské Lázně (Tsjechië) van de ministers die met regionale ontwikkeling belast zijn.

Niettemin werd er door het Franse voorzitterschap een tussentijds verslag opgesteld dat publiek toegankelijk is⁽⁴⁾.

De belangrijkste bevindingen van dit tussentijds verslag bevestigen dat er brede steun bestaat voor de volgende brede doelstellingen:

- vermindering van de ontwikkelingsverschillen tussen de regio's;
- een duurzame en evenwichtige ontwikkeling op het gehele grondgebied van de EU, waarbij rekening wordt gehouden met de specifieke eigenschappen van de individuele regio's teneinde in de gehele Unie voor redelijke levensomstandigheden te zorgen;
- bevordering van het beginsel dat ieder territorium dient te beschikken over een minimumniveau aan toegang tot de belangrijkste vervoersinfrastructuur, nieuwe informatie- en communicatietechnologieën en de belangrijkste diensten van algemeen belang zoals gezondheid en onderwijs;
- ervoor zorgen dat zowel het nationale sectorale beleid alsook dat van de Gemeenschap sterker rekening houden met de uiteenlopende gevolgen van dit beleid voor de territoria en van een betere afstemming op ander Europees beleid dat een territoriaal effect sorteert.

Volgens het verslag hebben echter enkele delegaties hun bezorgdheid geuit over bepaalde aspecten van het groenboek.

De Raad zal deze kwestie op de voet blijven volgen, met name als follow-up van het publieke debat over het groenboek van de Commissie. De Raad zal een formeel standpunt kunnen innemen zodra de Commissie in het kader van dit debat met voorstellen komt.

*
* *

Vraag nr. 13 van James Nicholson (H-1062/08)

Betreft: Herkomst van producten/etikettering van voedingsmiddelen

Heeft de Raad in het licht van de recente incidenten in de varkensindustrie overwogen de vermelding van de plaats van herkomst op alle voedingsmiddelen verplicht te stellen, om de traceerbaarheid en transparantie te verbeteren?

Erkent de Raad dat dit de enige manier is om het vertrouwen van de consument in de voedingsindustrie te herstellen?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in februari 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De kwestie van herkomstetikettering wordt momenteel zowel in de Raad alsook in het Europees Parlement behandeld op basis van het voorstel van de Europese Commissie voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de verstrekking van voedselinformatie aan de consumenten⁽⁵⁾.

Krachtens de huidige Gemeenschapswetgeving is herkomstetikettering verplicht

- in gevallen waarin de consumenten zouden kunnen worden misleid met betrekking tot de daadwerkelijke oorsprong of herkomst van de levensmiddelen, en

(4) doc. 17580/08.

(5) COM(2008) 40 definitief - 2008/0028 (COD).

- wanneer specifieke regels van toepassing zijn, zoals die voor fruit en groente, vlees, wijn, honing, vis en geïmporteerd pluimvee.

Wat betreft de etikettering van het land van oorsprong of de plaats van herkomst van een voedingsmiddel blijft het belangrijkste voorschrift in de voorgestelde nieuwe wetgeving onveranderd. De etikettering zou vrijwillig blijven, tenzij de consument door het niet-verstrekken van de bedoelde informatie zou kunnen worden misleid. In dit geval wordt etikettering verplicht. Het voorstel van de Commissie is er tevens op gericht de voorwaarden te verduidelijken waaronder lidstaten nationale regels inzake herkomstetikettering kunnen invoeren.

Deze aanpak is gebaseerd op de opvatting dat de etikettering van voedingsmiddelen, met inbegrip van herkomstaanduiding, in de eerste plaats een instrument voor consumentenvoorlichting is. Herkomstetikettering kan op zich niet als instrument worden beschouwd dat een bijdrage tot de voedselveiligheid levert, aangezien deze etikettering niet is gericht op het aanpakken van de oorzaken van verontreinigingen, zoals die waarop de geachte afgevaardigde heeft gewezen.

Alle in de Europese Unie legaal op markt gebrachte levensmiddelen en diervoeders moeten veilig zijn, ongeacht de vraag waar zij vandaan komen. Om het consumentenvertrouwen te waarborgen moet dit grondbeginsel een hoeksteen blijven van het voedselveiligheidsbeleid van de EU.

*
* *

Vraag nr. 14 van Claude Moraes (H-1064/08)

Betreft: Verwezenlijking van de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling

In juni 2008 heeft de Raad aangekondigd dat 2008 "een keerpunt zou moeten zijn ter verbetering van het collectieve streven om armoede uit te roeien in het kader van duurzame ontwikkeling, teneinde ervoor te zorgen dat uiterlijk in 2015 alle millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling (MDG) wereldwijd gehaald zullen worden".

Kan de Raad meedelen of er vooruitgang is geboekt met betrekking tot zijn streven om de MDG te halen en of hij van mening is dat 2008 zo'n keerpunt is geweest?

Welke initiatieven denkt de Raad voorts in het aanstaande jaar te nemen om ervoor te helpen zorgen dat alle MDG uiterlijk in 2015 worden gehaald?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragen uur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in februari 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

Met de "Agenda van de EU voor actie inzake MDG's", die in juni 2008 door de Europese Raad is goedgekeurd, heeft de EU aangetoond zich in te zetten voor de verwezenlijking van de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling (MDG). Deze agenda voor actie stelt een aantal mijlpalen vast die daartoe zullen bijdragen, en geeft voorbeelden van EU-acties tot nakoming van de verplichtingen die de EU reeds is aangegaan.

De agenda van de EU legt prioritaire acties vast op cruciale terreinen zoals onderwijs, milieu, gezondheid, water en sanitaire voorzieningen, landbouw, groei ten gunste van de armen, infrastructuur en gendergelijkheid. Er zijn ook maatregelen nodig voor een betere integratie van horizontale vraagstukken in alle sectoren. De EU stelt haar partners in het ontwikkelingsproces voor om deel te nemen aan deze agenda voor actie, waarmee ook rekening moet worden gehouden in het kader van de gemeenschappelijke Afrikastrategie van de AU en de EU en de verschillende in het kader daarvan aangegane partnerschappen, zoals goedgekeurd tijdens de top van Lissabon. De eigen verantwoordelijkheid van de partnerlanden voor de agenda zal een cruciale factor zijn voor het succes ervan.

Gezien de in sommige landen en op sommige gebieden geboekte vooruitgang, acht de EU het nog niet te laat om alle MDG's in alle regio's van de wereld te halen, mits er tussen nu en 2015 wordt gezorgd voor een gezamenlijk en duurzaam optreden. Wat betreft het bereiken van de MDG's is de EU echter zeer bezorgd over de gang van zaken in vele landen en regio's, met name in Afrika bezuiden de Sahara.

Er hebben zich nieuwe uitdagingen voorgedaan die de verwezenlijking van de MDG's kunnen ondermijnen: de mondiale financiële crisis, de hoge en sterk schommelende levensmiddelen- en grondstoffenprijzen.

Opkomende nieuwe actoren hebben de hulparchitectuur ingewikkelder gemaakt. De bestrijding van de klimaatverandering en de versterking van de aanpassingscapaciteiten van de ontwikkelingslanden hebben steeds meer prioriteit gekregen, wat tot een nieuwe, sterkere collectieve inspanning in de vorm van extra hulp leidt. Nieuwe inspanningen van de internationale gemeenschap ter ondersteuning van de Consensus van Monterrey en de bereidheid om meer te ondernemen zijn nodig wanneer we deze nieuwe uitdagingen het hoofd willen bieden.

In haar richtsnoeren voor de deelname aan de conferentie van Doha over ontwikkelingsfinanciering heeft de EU verklaard dat moet worden voorkomen dat de armste landen en zeer kwetsbare landen het slachtoffer van de huidige crisis worden, wat echter geen beletsel mag vormen voor de nakoming van de aangegane verplichtingen ter ondersteuning van de Consensus van Monterrey en het bereiken van de MDG's.

Tegen deze achtergrond zal de EU een leidende rol blijven spelen bij het beschikbaar stellen van financiële steun ten behoeve van de verwezenlijking van de MDG's en ook haar verplichtingen inzake officiële ontwikkelingshulp nakomen en zal zij alles ondernemen om voor een ambitieuze actiegerichte respons van de bredere internationale gemeenschap te zorgen. De Raad zal tijdens de RAZEB-vergadering van mei 2009 uitvoerig over deze kwesties discussiëren.

*
* *

Vraag nr. 15 van Bernd Posselt (H-1068/08)

Betreft: Mensenrechten in Cuba

Wat is het standpunt van de Raad ten aanzien van de mensenrechtensituatie in Cuba, en met name de situatie van Ricardo González Alfonso, die reeds meer dan vijf jaar in de gevangenis zit en door Journalisten zonder Grenzen is uitgeroepen tot journalist van het jaar?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragen uur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in februari 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De eerbiediging en de bevordering van de mensenrechten en van de vrijheid van mening en meningsuiting zijn een centraal onderdeel van het buitenlands beleid van de EU.

In zijn conclusies van 23 juni 2008 heeft de Raad de Cubaanse regering ertoe opgeroepen de situatie op het gebied van de mensenrechten te verbeteren, onder andere door de onvoorwaardelijke vrijlating van alle politieke gevangenen, onder wie ook de personen die in 2003 werden opgepakt en veroordeeld. De Raad heeft de Cubaanse regering eveneens dringend verzocht de internationale humanitaire organisaties gemakkelijker toegang tot Cubaanse gevangenen te verlenen. De Raad heeft ook herhaald dat hij "overeenkomstig het geldende EU-beleid vastbesloten is met de Cubaanse autoriteiten én met vertegenwoordigers van de civiele samenleving en de democratische oppositie in dialoog te treden teneinde de eerbiediging van de mensenrechten en werkelijke vooruitgang op weg naar een pluralistische democratie te bevorderen". De EU blijft voor alle maatschappelijke sectoren praktische bijstand met het oog op vreedzame veranderingen in Cuba aanbieden en zal druk uitoefenen op de Cubaanse regering om vrijheid van informatie en meningsuiting te verlenen, waaronder toegang tot het internet.

De dialoog met de Cubaanse overheid werd hervat tijdens de ministeriële vergadering van 16 oktober 2008. Deze bijeenkomst bood de EU de mogelijkheid om de Cubaanse regering de standpunten van de EU inzake democratie, universele mensenrechten en fundamentele vrijheden kort en bondig mede te delen. Tegelijkertijd onderhoudt de EU contacten met de democratische oppositie.

De ontwikkeling van de mensenrechten en de meningsvrijheid in Cuba zal een belangrijk punt zijn bij de beoordeling van de betrekkingen van de EU met Cuba en bij de evaluatie van de doelmatigheid van het politiek overleg.

Individuele gevallen worden door de Raad nauwlettend gevolgd en bij iedere zich voordoende gelegenheid aangekaart bij de Cubaanse overheid.

*
* *

Vraag nr. 16 van Gay Mitchell (H-1070/08)**Betreft: Verkiezingen voor het Europees Parlement**

Ondanks een gestage toename van de bevoegdheden en de verantwoordelijkheid van het Europees Parlement, is de kiezersopkomst bij Europese verkiezingen voortdurend gedaald van een voor de gehele Unie geldend gemiddelde van 63% in 1979 tot 45,3% in 2004. Welke voorstellen heeft de Raad op het oog om, nu de nieuwe verkiezingen van juni voor de deur staan, daarbij meer kiezers in elke lidstaat te betrekken, het belang van het Europees Parlement duidelijk te maken en deze trend te keren?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragen uur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in februari 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De verkiezingsdeelname is een zaak van de afzonderlijke lidstaten, en in elke lidstaat worden in overeenstemming met de nationale wetgeving voorlichtingscampagnes over de Europese Parlementsverkiezingen georganiseerd. Het is daarom niet aan de Raad om een standpunt ten aanzien van deze kwestie in te nemen of in dezen initiatieven te ontplooien.

Evenwel hebben het Europees Parlement, de Raad en de Commissie in hun politieke verklaring van 22 oktober 2008, getiteld "Communiceren over Europa in partnerschap", onderstreept dat het van het hoogste belang is om de communicatie over EU-aangelegenheden in het algemeen te verbeteren teneinde de Europese burgers te helpen hun recht uit te oefenen op deelneming aan het democratische leven in de Unie.

In zijn eigen conclusies inzake "Communiceren over Europa in partnerschap" heeft de Raad erop gewezen dat "gebeurtenissen als de rechtstreekse verkiezingen voor het Europees Parlement een goede aanleiding vormen om de communicatie met de burgers over EU-vraagstukken te intensiveren, hen te informeren en hen aan te moedigen aan het politieke debat deel te nemen".

In overeenstemming met voornoemde verklaring erkent de Raad dat het van belang is de communicatie-uitdaging over EU-aangelegenheden aan te gaan in een partnerschap tussen de lidstaten en de EU-instellingen, om te bewerkstelligen dat op het passende niveau effectief gecommuniceerd wordt met en objectieve informatie verstrekt wordt aan een zo breed mogelijk publiek.

Op grond van deze verklaring hebben de Raad, het Europees Parlement en de Commissie de verkiezingen voor het Europees Parlement als één van de interinstitutionele communicatieprioriteiten voor 2009 vastgesteld.

*
* *

Vraag nr. 17 van Dimitrios Papadimoulis (H-0002/09)**Betreft: Politieke, diplomatieke en economische sancties tegen Israël noodzakelijk**

Op 8 december 2008 heeft de Raad van de Europese Unie de tekst 17041/08 "Conclusies van de Raad over de versterking van de bilaterale betrekkingen van de Europese Unie met haar mediterrane partners" aangenomen, waardoor de betrekkingen tussen de EU en Israël worden aangehaald, ondanks het feit dat Israël de Gazastrook reeds maanden afsluit, de nederzettingen blijft uitbreiden en steeds meer geweld tegen de Palestijnen gebruikt. Door dit besluit heeft de Raad de onverdraagzaamheid en de agressiviteit van Israël aangemoedigd en de EU tot vijand van de Arabische wereld gemaakt.

Intussen blijven de vijandelijke Israëlische aanvallen in Gaza voortduren, met aan Palestijnse zijde honderden doden en duizenden gewonden tot gevolg, voor het overgrote deel ongewapende burgers. Is de Raad van plan het besluit tot aanhaling van de betrekkingen tussen de EU en Israël te annuleren, evenals de vorige overeenkomst inzake militaire samenwerking tussen de EU en Israël van 1993? Welke andere politieke, diplomatieke en economische maatregelen denkt de Raad tegen Israël te nemen om een einde te maken aan het beleid van genocide op de Palestijnen?

Vraag nr. 18 van Pedro Guerreiro (H-0007/09)**Betreft: Betrekkingen tussen de EU en Israël**

De EU heeft afgelopen december besloten om nogmaals te bevestigen dat zij haar bilaterale betrekkingen met Israël op een hoger plan wil brengen en wil aanhalen door de vaststelling van een nieuw instrument dat vanaf april 2009 in de plaats zal komen van het bestaande actieplan. In de richtsnoeren voor intensivering van de politieke dialoog met Israël wordt gepleit voor: bilaterale topbijeenkomsten op alle niveaus; vaker openstellen van het Politiek- en Veiligheidscomité van de EU voor Israël; meer mogelijkheden voor groepen en comités van de Raad om Israëlsche deskundigen te horen; stelselmatiger en vaker voeren van informeel strategisch overleg; Israël meer betrekken bij het Gemeenschappelijk Buitenlands en Veiligheidsbeleid van de EU; samenwerking op het gebied van het Europese Veiligheids- en Defensiebeleid van de EU; en bevordering van de integratie van Israël in en zijn betrokkenheid bij multilaterale instellingen als de VN. De ambassadeur van Israël bij de EU is van mening dat dit besluit en bovenstaande ontwikkelingen niet ter discussie staan, omdat de standpunten van Israël en de EU op dit moment samen zouden vallen.

Waarom veroordeelt de Raad Israël niet en schort hij de overeenkomsten en elk proces om de betrekkingen met dit land aan te halen niet op, nu Israël met wreed en ongerechtvaardigd geweld optreedt tegen het Palestijnse volk in de Gazastrook en het Israëlsche leger afgrijselijk misdaden begaat zonder dat Israël zich in de bezette Palestijnse gebieden ook maar iets aantrekt van het internationale recht en de mensenrechten?

Vraag nr. 19 van David Martin (H-0012/09)**Betreft: Handelsbetrekkingen EU-Israël**

Op welke wijze is de Raad van plan de handelsbetrekkingen met Israël te herzien, gelet op de aanhoudende militaire acties in Gaza, het excessieve en buitenproportionele gebruik van geweld door Israël, de duizenden burgerslachtoffers en het doden van onschuldige Palestijnse burgers?

Vraag nr. 20 van Jens Holm (H-0014/09)**Betreft: Opschorting overeenkomsten met Israël**

In de Kerstvakantie lanceerde Israël de operatie 'gegoten lood'. Op dit moment zijn meer dan 900 Palestijnen gedood en duizenden gewond. In artikel 2 van de samenwerkingsovereenkomst EU-Israël wordt geëist dat de mensenrechten worden geëerbiedigd. Het is meer dan ooit duidelijk dat deze bepaling door Israël is geschonden. In oktober 2005 heeft de EU de samenwerkingsovereenkomst met Oezbekistan onder verwijzing naar artikel 2 opgeschort.

Is de Raad bereid de eis betreffende de mensenrechten in de handelsovereenkomst met Israël kracht bij te zetten en de overeenkomst op te schorten? Welke aanvullende maatregelen worden overwogen om ervoor te zorgen dat Israël een eind maakt aan het geweld?

Vraag nr. 21 van Willy Meyer Pleite (H-0018/09)**Betreft: Bevriezing van de associatieovereenkomst EU-Israël wegens niet-naleving van artikel 2 betreffende de mensenrechten**

De recente oorlog in Gaza heeft opnieuw aangetoond dat de Israëlsche regering in het conflict met het Palestijnse volk het internationaal strafrecht en humanitair recht schendt.

De associatieovereenkomst tussen de EU en Israël bevat een bepaling die de overeenkomst afhankelijk stelt van de eerbiediging van de mensenrechten. De schendingen van de mensenrechten door de Israëlsche regering zijn duidelijk: het gebruik van buitensporig en blind geweld door het Israëlsche leger, met burgerdoden als gevolg, de beschadiging en vernietiging van civiele infrastructuur (ziekenhuizen, universiteiten, bruggen, wegen, elektriciteitsvoorziening en riolering), de sloop van huizen, de omsingeling en afzondering van de bevolking van Gaza en de willekeurige aanhoudingen, die met mishandeling en foltering gepaard gaan.

Is de Raad in dit verband van mening dat de huidige overeenkomst tussen de EU en Israël moet worden bevroren omdat niet aan de bepaling betreffende de eerbiediging van de mensenrechten wordt voldaan?

Vraag nr. 22 van Georgios Toussas (H-0024/09)**Betreft: Verbod deelname Arabische partijen aan verkiezingen Israël**

Op 12 januari van dit jaar heeft de Israëlische centrale kiescommissie de twee Arabische (en in het parlement - de Knesseth - vertegenwoordigde) politieke partijen van het land, de Verenigde Arabische Lijst Ta'al en Balad, verboden deel te nemen aan de voor februari geplande parlementsverkiezingen. Deze beslissing sluit Israëlische staatsburgers van Arabische afkomst uit van deelname aan het politieke leven, ondermijnt de democratische politieke rechten van de Israëlische Arabische gemeenschap en schendt de politieke vrijheden en het recht van vrijheid van meningsuiting. Dit verbod houdt verband met en komt bovenop de criminele oorlog van de Israëlische regering tegen het Palestijnse volk en de barbaarse slachting onder duizenden ongewapende Palestijnen, waaronder honderden kinderen, in de Gaza-strook.

Deze politiek van Israël is een openlijke schending van het internationaal recht en de democratische vrijheden. Veroordeelt de Raad dit Israëlische optreden? Is de Raad van plan het associatie-akkoord van de EU met Israël op te schorten?

Gezamenlijk antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in februari 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad deelt volledig de zorgen van het geachte Parlements lid met betrekking tot de hachelijke situatie van de burgerbevolking in de Gazastrook.

De Europese Unie betreurt het verlies aan mensenlevens in dit conflict ten zeerste, met name waar het gaat om burgerslachtoffers. In de conclusies van zijn bijeenkomst van 26 januari heeft de Raad alle partijen bij het conflict nogmaals opgeroepen om de mensenrechten volledig te respecteren en hun verplichtingen uit hoofde van het internationaal humanitair recht na te komen. De Raad zal zijn ernstige zorgen over de mensenrechtensituatie in het kader van alle bijeenkomsten op hoog niveau met Israël aan de orde blijven stellen; het meest recentelijk is dit gebeurd tijdens het diner van de EU-ministers van Buitenlandse Zaken met de Israëlische minister van Buitenlandse Zaken, Tzipi Livni, op 21 januari 2009.

De door de geachte Parlementsleden aangekaarte punten van de associatieovereenkomst tussen de EU en Israël en het aanhalen van de betrekkingen tussen de EU en Israël zijn niet behandeld in de conclusies van de bijeenkomst van de Raad van 26 januari. In het algemeen acht de Raad het van vitaal belang om alle beschikbare kanalen voor diplomatieke en politieke contacten open te houden en is hij van mening dat overredingskracht en dialoog de meest doeltreffende benadering vormen om de boodschap van de EU over te brengen.

Wat betreft het specifieke vraagstuk van het verbod op deelname aan verkiezingen in Israël dat aan twee Arabische partijen is opgelegd, heeft de Raad inmiddels kennis genomen van een arrest van het hooggerechtshof van Israël van 21 januari 2009 waarin het besluit van de centrale kiescommissie werd vernietigd, die de politieke partijen "Nationale Democratische Vergadering – Balad" en "Verenigde Arabische Lijst – Arabische Beweging voor Vernieuwing" in eerste instantie had uitgesloten van deelname aan de verkiezingen voor het Israëlische parlement (de Knesset), die naar verwachting op 10 februari 2009 zullen worden gehouden.

*

* *

Vraag nr. 23 van Linda McAvan (H-0003/09)**Betreft: Leraren in ontwikkelingslanden**

De inspanningen om het schoolbezoek in ontwikkelingslanden te bevorderen zijn een groot succes gebleken, maar de toename van het aantal leerlingen op scholen is niet gepaard gegaan met een uitbreiding van het aantal leerkrachten. In veel klaslokalen in ontwikkelingslanden worden er 100 of zelfs meer leerlingen geteld per leraar. Volgens de door het Internationaal Monetair Fonds voor leningen aan ontwikkelingslanden gehanteerde voorwaarden moeten de uitgaven voor de overheidssector in zijn geheel worden beperkt, waarbij ook een maximumlimiet voor lerarensalarissen wordt opgelegd. Miljoenen kinderen krijgen daardoor niet het onderwijs dat zij nodig hebben, omdat de fiscale regels het ontwikkelingslanden onmogelijk maken voldoende leraren aan te trekken.

Is de Raad, gezien het feit dat het verschaffen van behoorlijk onderwijs aan kinderen van cruciaal belang is voor een reële, duurzame ontwikkeling, bereid druk op het IMF uit te oefenen om ruimte te scheppen voor meer fiscale flexibiliteit, zodat de ontwikkelingslanden hun kinderen de leerkrachten kunnen bieden die zij zo hard nodig hebben?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragen uur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in februari 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad deelt volledig de bezorgdheid van het geachte Parlements lid over het geringe aantal leerkrachten – en andere belangrijke vakmensen zoals artsen en verpleegkundigen – in vele ontwikkelingslanden.

Het verschaffen van basisonderwijs aan iedereen tegen het jaar 2015 is de tweede millenniumontwikkelingsdoelstelling. In overeenstemming met deze doelstelling heeft de Unie onderwijs vastgesteld als één van de multidimensionele aspecten van armoedebestrijding in het kader van de Europese consensus inzake ontwikkeling. Voor zover de omstandigheden dit toelaten bevordert de EU tevens het gebruik van algemene of sectorale begrotingssteun voor de financiering van onderwijs.

Het tekort aan leerkrachten en lage lerarensalarissen is een bijzonder groot probleem voor ontwikkelingslanden, waar empowerment van leerkrachten van cruciaal belang is voor het verschaffen van onderwijs in het algemeen. In overeenstemming met het beginsel van eigen verantwoordelijkheid is het aan de partnerlanden om hun eigen ontwikkelingsprioriteiten te kiezen en een overeenkomstig deel van de begroting toe te wijzen voor onderwijs. Daarnaast dienen lerarensalarissen op een redelijk niveau te worden vastgesteld in verhouding tot de gemiddelde salarissen in de openbare sector van de betrokken landen.

Met betrekking tot het IMF moet worden gezegd dat de lidstaten slechts een kleine groep leden binnen deze organisatie vormen, waarbij 185 landen zijn aangesloten. De meeste van deze landen zijn ontwikkelingslanden, die natuurlijk ook een vinger in de pap hebben wat betreft de werkwijze van het IMF. Ingeval lidstaten van het IMF moeilijkheden hebben met hun betalingsbalans, kan een beroep worden gedaan op dit fonds om het economisch herstel in de hand te werken. In dat geval wordt door de nationale autoriteiten in nauwe samenwerking met het IMF een door financiële middelen gesteund beleidsprogramma opgesteld, en de voortzetting van de financiële steun is afhankelijk van een doeltreffende tenuitvoerlegging van dat programma.

Via de armoedebestrijdings- en groeifaciliteit (Poverty Reduction and Growth Facility – PRGF) en de faciliteit voor exogene schokken (Exogenous Shocks Facility – ESF) verstrekt het IMF tegen een gereduceerd rentetarief ook leningen aan lageinkomenslanden.

*
* *

Vraag nr. 24 van Tadeusz Zwiefka (H-0010/09)

Betreft: Uitzendverbod televisiezender Al Manar

Onlangs heeft Duitsland een verbod ingesteld op de werkzaamheden van de televisiezender Al Manar. Op grond van dit verbod is samenwerking met deze zender nu in heel Duitsland illegaal. Al Manar werd eerder al verboden in Frankrijk, Spanje en Nederland omdat de zender de Europese wetten voor audiovisuele media schendt.

Volgens het verbod, uitgevaardigd op 11 november door de Duitse bondsminister van Binnenlandse Zaken, zijn de doelstellingen en bezigheden van Al Manar gericht op "de ondersteuning en aanmoediging van geweld als middel om politieke en religieuze doelen te verwezenlijken". In de verbodsafkondiging staat ook dat Al Manar "oproept tot 'martelaarschap' middels zelfmoordaanslagen" en wordt beschreven hoe de zender Koranverzen gebruikt om geweld te rechtvaardigen en te propageren.

Welke stappen is de Raad van plan te ondernemen om het uitzenden van Al Manar in Europa via Nilesat te stoppen? Heeft de EU-coördinator voor terrorismebestrijding aanbevelingen gedaan ter preventie van de radicalisering van Europese moslims door terroristische televisiestations als Al Manar?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragen uur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in februari 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

Op 18 december 2007 heeft de Raad, gezamenlijk met het Europees Parlement als medewetgever, Richtlijn 2007/65/EG (de "Richtlijn audiovisuele mediadiensten") aangenomen, waarmee het wetgevingskader voor televisie-uitzendingen en audiovisuele mediadiensten in de EU wordt vernieuwd.⁽⁶⁾ Bij artikel 3 ter van deze richtlijn is het verboden om in uitzendingen aan te zetten tot haat wegens ras, geslacht, godsdienst of nationaliteit.

De werkingssfeer van deze richtlijn en van zijn voorganger, de richtlijn "Televisie zonder grenzen", kan zich eveneens uitstrekken tot programma's die worden uitgezonden door organisaties die buiten het grondgebied van de Unie zijn gevestigd, zoals Al-Manar en Al-Aqsa, op voorwaarde dat zij gebruik maken van tot een lidstaat behorende satellietfaciliteiten. Op grond van deze bepaling, zo heeft de Raad vernomen, heeft de regelgevende instantie in Frankrijk in januari een verbod ingesteld op het uitzenden van Al-Aqsa via Eutelsat. De situatie met betrekking tot Nilesat en Arabsat, via welke Al-Manar nog steeds kan worden ontvangen, is echter anders omdat in deze gevallen geen gebruik wordt gemaakt van satellietfaciliteiten van de EU. Het is daarom moeilijker om hierop een gepaste EU-reactie te geven.

De Raad is op de hoogte van het feit dat de Commissie mogelijkheden verkent om deze kwestie aan te kaarten in haar politieke dialoog met Egypte en Libanon. Ook zal de Raad erop toezien dat dit vraagstuk aan de orde wordt gesteld in zijn betrekkingen met deze landen.

De radicalisering en rekrutering van terroristen zijn sinds enkele jaren zeer belangrijke aandachtspunten in het veiligheidsbeleid van de EU. Er zijn inmiddels specifieke documenten opgesteld en aangenomen om dit fenomeen aan te pakken, onder meer strategische documenten zoals de terrorismebestrijdingsstrategie van de Europese Unie en het bijbehorende actieplan, evenals de EU-strategie ter bestrijding van radicalisering en rekrutering van terroristen en het bijbehorende actieplan.

De EU-coördinator voor terrorismebestrijding ondersteunt de ontwikkeling van maatregelen ter bestrijding van radicalisering in Europa en daarbuiten – radicalisering vormt volgens het op de laatste Europese top gepresenteerde verslag over de tenuitvoerlegging van de Europese veiligheidsstrategie een van de grootste bedreigingen voor Europa. Op 27 en 28 november 2008 heeft de JBZ-Raad een herziene versie van de strategie en het actieplan ter bestrijding van radicalisering aangenomen.

*
* *

Vraag nr. 25 van Kathy Sinnott (H-0015/09)**Betreft: Vrijetijdsvisserij**

Ik begrijp dat het Tsjechische voorzitterschap voornemens is op werkgroepniveau overleg op gang te brengen over het Commissievoorstel voor de codificering van bestaande EU-wetgeving inzake toezicht en handhaving in de visserijsector. Eén aspect van het voorstel in verband met vrijetijds- en sportvisserij zal zwaarwegende gevolgen hebben voor mensen in Ierland.

Kan het Tsjechische voorzitterschap toelichten welke maatregelen het wil bespreken in verband met het toezicht op vrijetijdsvisserij?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragen uur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in februari 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad kan bevestigen dat de Commissie op 14 november 2008 aan de Raad een voorstel heeft voorgelegd voor een verordening tot vaststelling van een communautaire controleregeling die de naleving van de regels

⁽⁶⁾ PB L 322 van 18 december 2007, blz. 27 - 45.

van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen.⁽⁷⁾ Het voorstel omvat onder meer maatregelen voor toezicht op de vrijtijdsvisserij, zoals de registratie van vangsten en vergunningsvereisten.

Op 22 januari werd binnen de Raad op werkgroepniveau een begin gemaakt met de beraadslagingen.

De Raad zal nauwlettend aandacht besteden aan alle aspecten van het Commissievoorstel. Aangezien de Raad pas onlangs met de bestudering ervan is begonnen, is hij echter nog niet in staat om een standpunt te bepalen ten aanzien van de voorgestelde maatregelen.

*
* *

Vraag nr. 26 van Katrin Saks (H-0017/09)

Betreft: Grens tussen de Europese Unie, Estland en Rusland

In 1997 drong de EU erop aan dat Rusland zo snel mogelijk een grensverdrag met Estland zou ondertekenen. Op 18 mei 2005 ondertekenden beide landen dit grensverdrag, maar Rusland herriep zijn handtekening omdat de Russische overheid niet akkoord ging met een op initiatief van het Estse parlement aan het verdrag toegevoegde verklaring die verwees naar het vredesverdrag van Tartu uit 1920 en naar de bezetting na de Tweede Wereldoorlog. Eind augustus 2006 deed Rusland Estland het voorstel om onderhandelingen te openen over een nieuw grensverdrag waarin verklaard zou worden dat er geen territoriale twistpunten meer zijn en dat alle vorige overeenkomsten met betrekking tot de grenzen niet langer van toepassing zijn. In een interview met het nieuwsagentschap Interfax op 25 december 2007 verzocht de Estse minister van Buitenlandse Zaken, Urmas Paet, de Russische overheid om het grensverdrag te ratificeren en verklaarde hij dat Estland verheugd was over de inwerkingtreding op 18 december 2007 van de grensverdragen tussen Rusland en Letland. Het is in het belang van de gehele EU, net als van Estland, dat de betrekkingen tussen de EU en Rusland een solide, op verdragen gebaseerde basis hebben. De inwerkingtreding van het grensverdrag tussen Letland en Rusland zou Rusland ertoe kunnen aanzetten om eveneens verder te gaan met het grensverdrag met Estland.

Kan de Raad preciseren wat zijn standpunt is en meedelen welke maatregelen zullen worden genomen om steun te bieden aan een lidstaat van de Europese Unie, die geconfronteerd wordt met een zo wezenlijk probleem als de betwisting van de nationale grenzen en de weigering deze te erkennen?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragen uur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in februari 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

In zijn dialoog met Rusland heeft de Raad sinds jaar en dag, en met name sinds de toetreding van Estland tot de Europese Unie op 1 mei 2004, gewezen op het belang dat de ondertekening en ratificatie van een grensverdrag met Estland heeft voor de betrekkingen tussen de EU en Rusland.

De Raad heeft de ondertekening van het grensverdrag in mei 2005 en de ratificatie daarvan door het Estse parlement in juni 2005 verwelkomt en zag ernaar uit dat de overeenkomst ook door Rusland zou worden geratificeerd en spoedig in werking zou treden. De Raad heeft derhalve uiting gegeven aan zijn teleurstelling over het feit dat Rusland heeft besloten de ondertekening van het grensverdrag ongedaan te maken.

Aangezien een oplossing van deze kwestie op zich laat wachten, zal de Raad Rusland blijven wijzen op het belang van de ondertekening en ratificatie van het grensverdrag voor de betrekkingen tussen de EU en Rusland. De Raad betreurt dat historische omstandigheden de oorzaak van problemen zijn.

Grenskwesties zijn in de eerste plaats het terrein van de lidstaten, maar toch onderstreept de Raad meer algemeen het belang dat hij hecht aan rechtszekerheid met betrekking tot de externe grenzen van de lidstaten van de EU en de buurlanden en aan stabiele betrekkingen tussen de EU-lidstaten en Rusland. In dit verband dient de afbakening van alle grenzen tussen de EU en Rusland te worden afgerond in overeenstemming met de internationale normen zoals vastgelegd in de routekaart voor vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid die op de in mei 2005 te Moskou gehouden top EU-Rusland is aangenomen als instrument voor de implementatie van de in mei 2003 in het leven geroepen gemeenschappelijke ruimten.

⁽⁷⁾ Documenten 15694/08 PECHE 312 + ADD 1 en ADD 2.

*
* *

Vraag nr. 27 van Krzysztof Hołowczyc (H-0022/09)

Betreft: Verkeersveiligheid

Op communautair niveau nemen we vele wetgevingsinitiatieven om het aantal verkeersdoden in de EU te beperken. Dit gebeurt op grond van het EG-Verdrag (artikel 6, alinea a). De gedetailleerde regels die, krachtens het Verdrag, rechtstreeks betrekking hebben op de verkeersdeelnemers zijn daarentegen meestal vastgelegd in het verkeersreglement van de lidstaten. Een uitzondering hierop vormen de standaardvoorschriften voor fluorescerende producten, die zijn opgesteld door het Europees Comité voor Normalisatie. Alle lidstaten moeten erop toezien dat deze voorschriften in acht worden genomen bij de productie.

Is de Raad voornemens er rekening mee te houden dat slechts 12 lidstaten regelgeving hebben betreffende de bescherming van verkeersdeelnemers door middel van fluorescerende kleding bij zijn activiteiten ter bevordering van de verkeersveiligheid in de EU, met name de activiteiten die door het Voorzitterschap zijn gepland in het nieuwe verkeersveiligheidsprogramma voor de jaren 2011-2020?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in februari 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad hecht het grootste belang aan verkeersveiligheid. In de afgelopen tijd heeft een aantal voorzitterschappen van de EU, waaronder het Tsjechische voorzitterschap, het belang benadrukt om het verkeersveiligheidsbeleid op communautair niveau te versterken. Zo staat in het werkprogramma van het Tsjechische voorzitterschap dat er een debat op gang moet worden gebracht over de toekomstige richting van het EU-beleid op het gebied van verkeersveiligheid. Evenwel kan de Raad krachtens het EG-Verdrag alleen op basis van een Commissievoorstel wetgeving invoeren.

Wat betreft het door de geachte afgevaardigde van het Europees Parlement onder de aandacht gebrachte vraagstuk – het gebruik van fluorescerende kleding – is de Raad bekend dat twaalf lidstaten reeds wetgeving hebben aangenomen met betrekking tot het gebruik van dergelijke kleding. Tot dusver heeft de Commissie in dezen geen wetgevingsvoorstel ingediend op basis waarvan de Raad zou kunnen overwegen om samen met het Europees Parlement als medewetgever in actie te komen.

*
* *

Vraag nr. 28 van Sajjad Karim (H-0025/09)

Betreft: Richtlijn Europese blauwe kaart

Op 20 november 2008 heeft het Europees Parlement met 388 stemmen voor en 56 tegen bij 124 onthoudingen een wetgevingsresolutie (P6_TA(2008)0557) aangenomen tot wijziging van het voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op een hooggekwalificeerde baan (Richtlijn Europese blauwe kaart).

Kan de Raad, gezien het belang van dit voorstel, aangeven of er al een datum is vastgesteld voor de goedkeuring van dit voorstel?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in februari 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad heeft overeenstemming bereikt over het voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op een hooggekwalificeerde baan.

De bevoegde organen van de Raad hebben het advies van het Europees Parlement bestudeerd en de tekst van het voorstel moet nog bepaalde procedures ondergaan, met name bijwerking door de juristen/vertalers, voordat hij formeel kan worden aangenomen, wat naar verwachting in de komende maanden zal gebeuren.

*
* *

Vraag nr. 29 van Laima Liucija Andrikienė (H-0030/09)**Betreft: EU-strategie in Latijns-Amerika**

Sinds de eerste biregionale Top van 1999 in Rio de Janeiro (Brazilië) hebben de Europese Unie en Latijns-Amerika een Strategisch Partnerschap.

Welke prioriteiten heeft het Tsjechische voorzitterschap in de regio Latijns-Amerika, met name wat betreft de betrekkingen van de EU met landen zoals Venezuela en Cuba?

Welke maatregelen heeft de Raad op zijn programma staan om de Colombiaanse regering bij te staan in haar pogingen door de FARC-guerilla's vastgehouden gijzelaars te bevrijden, en in verband met het vredes- en verzoeningsproces?

Voorziet de Raad veranderingen in de EU-strategie in Latijns-Amerika nadat Barack Obama, de nieuwe president van de VS, zijn ambt heeft aanvaard?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in februari 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

Het beleid van de EU ten aanzien van Cuba is uitgestippeld in de conclusies van de Raad van 23 juni 2008. Binnen de Raad wordt thans nog gediscussieerd over de manier waarop de tenuitvoerlegging van deze conclusies moet worden aangepakt. Tijdens een ministeriële bijeenkomst op 16 oktober in Parijs zijn de EU en Cuba overeengekomen weer een omvattende politieke dialoog te gaan voeren, onder meer over politieke, economische, wetenschappelijke en culturele vraagstukken en met name mensenrechtenkwesties, op wederzijdse, non-discriminatoire en resultaatgerichte basis. De Raad houdt vast aan de doelstellingen zoals die zijn vastgelegd in zijn gemeenschappelijk standpunt van 1996, en aan zijn tweeledige aanpak: dialoog met de Cubaanse autoriteiten en met alle delen van de Cubaanse samenleving teneinde de eerbiediging van de mensenrechten en echte vooruitgang in de richting van een pluralistische democratie te bevorderen. Het gemeenschappelijk standpunt ligt nog steeds ten grondslag aan het EU-beleid ten aanzien van Cuba, met name de eis van een echte en meetbare verbetering van de mensenrechtensituatie in Cuba en de onvoorwaardelijke vrijlating van alle politieke gevangenen.

De Raad blijft de situatie in Venezuela op de voet volgen en voert een beleid dat is gebaseerd op politieke contacten op alle niveaus met de autoriteiten en instellingen én met de oppositie, teneinde tot een nationale dialoog bij te dragen en te voorkomen dat welke partij dan ook stappen doet die de stabiliteit van het land ondermijnen of de democratie en de rechtsstaat uithollen. Deze strategie schijnt vruchten af te werpen. Beide partijen in Venezuela hebben de waarde van onze bijdragen erkend.

Wat Colombia betreft verwelkomt en steunt de Raad de aanhoudende duidelijke verbeteringen op het gebied van veiligheid en respect voor de mensenrechten in het land, onder meer via recentelijk aangenomen wetgeving. Tegelijkertijd is de Raad nog steeds bezorgd over de situatie in Colombia, met name over misdrijven zoals de recente moord op de echtgenoot van mevrouw Quilcué, een verdedigster van de rechten van de inheemse bevolking. De Colombiaanse autoriteiten is herhaaldelijk met klem verzocht de nodige middelen ter beschikking te stellen voor een doeltreffende tenuitvoerlegging van de wet "Gerechtigheid en Vrede". De Raad herhaalt tevens zijn oproep aan alle illegale gewapende groeperingen om hun gijzelaars vrij te laten, een eind te maken aan het geweld en de mensenrechten in acht te nemen. De EU zal haar zeer regelmatige dialoog met de Colombiaanse autoriteiten voortzetten en zal steun blijven verlenen aan het proces van ontwapening, gerechtigheid en vrede.

Het is voorbarig om over een toenadering van de nieuwe VS-regering tot Latijns-Amerika te speculeren. De eerste aankondigingen met betrekking tot het opheffen van beperkingen op familie- en andere bezoeken en het overmaken van geld in het geval van Cuba zijn een bemoedigend teken. Deze koerswijzigingen beantwoorden duidelijk aan de wensen van zowel de op het eiland als de in de VS wonende Cubanen. Deze maatregelen zijn in lijn met de aanpak van de EU die is uitgestippeld in het gemeenschappelijk standpunt van 1996. De Raad is voornemens om een regelmatige dialoog met de VS te voeren over Latijns-Amerika.

*
* *

Vraag nr. 30 van Athanasios Pafilis (H-0033/09)**Betreft: Gebruik fosformunitie door leger Israël in Gaza**

Bij de aanvallen op Palestijnen in Gaza heeft het Israëlische leger fosforgranaten gebruikt, die uitermate gevaarlijk zijn en die bij honderden kleine kinderen en in het algemeen ongewapende Palestijnen ernstige brandwonden hebben veroorzaakt en tot beschadiging van inwendige organen hebben geleid. Bij een Israëlische aanval op de gebouwen van de VN in Gaza een aantal dagen geleden zijn ook fosforgranaten gebruikt, aldus de leiding van het plaatselijke VN-hoofdkwartier. Zoals bekend is het gebruik van fosformunitie in stedelijke gebieden verboden krachtens het VN-Verdrag voor conventionele wapens van 1980.

Veroordeelt de Raad het gebruik van fosformunitie door Israël? Acht de Raad het gebruik ervan een oorlogsmisdaad, en gaat de Raad stappen ondernemen om verder gebruik ervan te voorkomen?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in februari 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad deelt de bezorgdheid van het geachte Parlements lid over de situatie in Gaza. Wij betreuren het leed dat door dit conflict wordt aangericht onder de burgerbevolking ten eerste.

De EU blijft zich inzetten voor een omvattende regionale aanpak om het Israëlisch-Arabische conflict op te lossen.

Op 26 januari heeft de Raad alle partijen bij het conflict verzocht om de mensenrechten volledig te respecteren en te voldoen aan hun verplichtingen uit hoofde van het internationaal humanitair recht. De Raad heeft tevens verklaard dat hij het onderzoek naar vermeende schendingen van het internationaal humanitair recht nauwlettend zal volgen en heeft in dit verband met veel aandacht kennis genomen van de verklaring die de secretaris-generaal van de VN, Ban Ki-Moon, op 21 januari aan de Veiligheidsraad heeft gericht.

Op 15 januari heeft het voorzitterschap het bombardement van een UNWRA-gebouw in Gaza door Israëlische artillerie veroordeeld en geëist dat Israël maatregelen treft om een herhaling van dergelijke aanvallen op burgerlijke of humanitaire doelwitten te voorkomen.

*
* *

Vraag nr. 31 van Ryszard Czarnecki (H-0035/09)**Betreft: Vooruitzichten op vrede in het Midden-Oosten**

Hoe beoordeelt de Raad de vooruitzichten op vrede in het Midden-Oosten in het licht van de recente gebeurtenissen in deze regio?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in februari 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad is ervan overtuigd dat de huidige situatie in Gaza dient te worden verbeterd door de volledige tenuitvoerlegging van UN SCR. 1860 door beide partijen, wat in de eerste plaats betekent dat de humanitaire hulpverlening aan en in Gaza vrij en ongehinderd doorgang moet kunnen vinden. Een duurzaam staakt-het-vuren is nodig dat gebaseerd dient te zijn op een mechanisme dat enerzijds rekening houdt met de veiligheidsbehoeften van Israël door het voorkomen van wapensmokkel en anderzijds de wederopbouw en economische ontwikkeling in Gaza mogelijk maakt door de grensovergangen open te stellen.

De Raad is evenwel van mening dat de crisis in Gaza in een bredere context moet worden geplaatst. Op basis van de bestaande beleidslijnen, zoals die zijn uitgewerkt in de opeenvolgende conclusies van de Raad, voert de Raad een actief beleid dat erop gericht is zowel de urgente problemen in de nasleep van de oorlog in Gaza aan te pakken als ook de maatregelen voor de middellange termijn te treffen die nodig zijn om de

vooruitzichten voor vrede in de regio te doen herleven. In dit verband beschouwt de Raad de inter-Palestijnse dialoog en de hervatting van het vredesproces als cruciale elementen.

De Palestijnse Autoriteit is een betrouwbare en doeltreffende partner gebleken, die ervoor zorgt dat de situatie niet nog verder escaleert op de Westelijke Jordaanoever. De Raad moedigt een inter-Palestijnse verzoening onder leiding van president Abbas ten zeerste aan, aangezien deze een sleutel vormt tot vrede, stabiliteit en ontwikkeling, en steunt de desbetreffende bemiddelingspogingen van Egypte en de Arabische Liga.

De Raad is ervan overtuigd dat de vrede in de regio alleen kan worden gewaarborgd door de afronding van het vredesproces dat gericht is op de totstandbrenging van een onafhankelijke, democratische, aaneengesloten en levensvatbare Palestijnse staat op de Westelijke Jordaanoever en in Gaza die zij aan zij met Israël in vrede en veiligheid leeft. Om deze deur open te houden, herhaalt de Raad zijn oproep aan beide partijen om hun verplichtingen uit hoofde van de routekaart na te komen. De EU beschouwt het Arabische vredesinitiatief als een solide en adequate basis voor een alomvattende oplossing van het Israëlisch-Arabische conflict en zegt toe hieraan hard te zullen werken met de andere leden van het Kwartet, de nieuwe VS-regering en de Arabische partners. De Raad is verheugd over de onmiddellijke benoeming van de nieuwe speciale afgezant van de VS voor het Midden-Oosten, Mitchell, en zijn engagement in de regio en is bereid om nauw met hem samen te werken.

*
* *

Vraag nr. 32 van Konstantinos Droutsas (H-0037/09)

Betreft: Problemen van de Grieken die in de Palestijnse gebieden wonen

De "Vereniging van Griekse vrouwen van de Palestijnse gebieden" beklagt zich erover dat de Grieken in dit gebied, net zoals de Palestijnen zelf, moeten leven in de menonwaardige omstandigheden die het Israëlische leger als bezettingsmacht oplegt. De Israëlische autoriteiten maken de Griekse paspoorten onbruikbaar door er een Israëlische stempel en het nummer van hun Palestijnse identiteitskaart in aan te brengen. Op die manier wordt hun in feite een verbod opgelegd om het land via de luchthaven van Tel Aviv te verlaten en worden zij verplicht via Jordanië te reizen, terwijl hun Griekse paspoort tot visum gedegradeerd wordt. Ook andere burgers van EU-lidstaten ondervinden dergelijke problemen bij het reizen.

Is de Raad voornemens Israël aan te klagen en te eisen dat een einde wordt gemaakt aan deze praktijk, die een grove schending is van het internationaal recht, zodat de rechten van de Griekse burgers beschermd worden?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in februari 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

Het door het geachte Parlements lid aangekaarte vraagstuk valt in de eerste plaats binnen de verantwoordelijkheid van de afzonderlijke lidstaten.

*
* *

VRAGEN AAN DE COMMISSIE

Vraag nr. 42 van Eoin Ryan (H-1054/08)

Betreft: Trans-Atlantische betrekkingen

Welke initiatieven zal de Europese Commissie, in het licht van de eedaflegging van Barack Obama als president van de Verenigde Staten op 20 januari, ondernemen om de betrekkingen tussen de EU en de VS te bevorderen? Welke beleidsdomeinen die hiermee samenhangen zal de Commissie de komende maanden behandelen?

Antwoord

De Commissie heeft president Obama van harte gelukgewenst met zijn inauguratie. De Commissie is verheugd over zijn eerste ambtsbesluiten om het gevangenenkamp in Guantánamo Bay te sluiten, het engagement

van de VS in het kader van het vredesproces in het Midden-Oosten te versterken en toenadering te zoeken tot de islamitische wereld.

Het herstel van de wereldeconomie zal in de komende maanden de belangrijkste prioriteit zijn. De Commissie moet ervoor zorgen dat de beleidsmaatregelen van de EU en de VS elkaar wederzijds versterken en dat een impuls wordt gegeven aan de trans-Atlantische economie door de voortzetting en verbetering van de werkzaamheden van de Trans-Atlantische Economische Raad. De Commissie dient te streven naar samenwerking om een tegenwicht te bieden tegen de protectionistische geluiden die thans weer opgeld doen. De Commissie wil nauw met de VS samenwerken op het gebied van klimaatverandering, vooral om de opkomende economieën tot medewerking te bewegen en vóór eind 2009 echte vooruitgang te bewerkstelligen in de multilaterale onderhandelingen.

De commissaris voor buitenlandse betrekkingen en Europees nabuurschapsbeleid heeft een brief aan minister van Buitenlandse Zaken Clinton geschreven waarin de standpunten van de Commissie ten aanzien van de dringende prioriteiten op het gebied van externe betrekkingen uit de doeken worden gedaan: een duurzaam staakt-het-vuren in Gaza, de noodzaak om de staatsopbouw in Afghanistan in een regionale context aan te pakken en de bevordering van stabiliteit in de oostelijke nabuurschap van de EU. De Commissie moet in het kader van deze samenwerking ook een rechtvaardige structuur voor internationale samenwerking bevorderen waarbij de opkomende mogelijkheden worden betrokken.

De inspanningen om de betrekkingen tussen de EU en de VS op een nieuw fundament te plaatsen zullen in de aanloop naar de medio 2009 te houden top EU-VS worden geïntensiveerd. Zodra de Commissie met de nieuwe Amerikaanse tegenhangers een goede dialoog over de prioritaire vraagstukken heeft weten op te bouwen, zal zij ook onderzoeken of het institutionele kader van de betrekkingen tussen de EU en de VS – de nieuwe trans-Atlantische agenda van 1995 – moet worden bijgewerkt om beter te kunnen voldoen aan onze wederzijdse doelstellingen.

De EU zal de verwachtingen van de VS moeten waarmaken door aan te tonen dat de EU een doeltreffende partner kan zijn. De EU moet met één stem spreken. In dit verband zou een snelle inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon een sterke impuls geven aan de trans-Atlantische betrekkingen.

*
* *

Vraag nr. 43 van Jim Higgins (H-1060/08)

Betreft: Opwaarderen van de betrekkingen met Palestina

Kan de Commissie aangeven of zij is benaderd door de Ierse regering met betrekking tot het streven om te zorgen voor een opwaardering van de betrekkingen met de Palestijnse autoriteiten en of de Commissie dit voorstel steunt met het oog op de noodzaak om de ontwikkeling van de Palestijnse staat en zijn bevolking te steunen?

Antwoord

De Commissie en de EU-ministers van Buitenlandse Zaken zijn in december door de Ierse minister van Buitenlandse Zaken benaderd met het verzoek de betrekkingen van de Commissie met de Palestijnse Autoriteit te versterken.

Vorig jaar heeft de Commissie samen met de Palestijnse Autoriteit vier nieuwe subcommissies in het leven geroepen om de dialoog op de volgende gebieden te institutionaliseren:

1. economische en financiële zaken, handel, douanevraagstukken;
2. sociale zaken;
3. energie, milieu, vervoer, wetenschap en technologie;
4. mensenrechten, goed bestuur en de rechtsstaat.

Reeds in december 2008 heeft de Commissie met de Palestijnse Autoriteit de eerste subcommissie georganiseerd (mensenrechten, goed bestuur en de rechtsstaat).

Bovendien heeft de Commissie de eerste dialoog op het niveau van hoge ambtenaren georganiseerd, naast de bestaande politieke dialoog op ministerieel niveau.

Dit zijn belangrijke eerste stappen in de richting van intensievere bilaterale betrekkingen. Ze zijn een teken dat beide partijen zich ervoor inzetten verschillende wegen te verkennen om intensievere en bredere bilaterale betrekkingen tot stand te brengen in het licht van de gezamenlijke inspanningen om een Palestijnse staat te creëren.

In ieder geval biedt het gezamenlijke actieplan van de Commissie en de Palestijnse Autoriteit talrijke mogelijkheden voor een verbeterde samenwerking. De Commissie is bereid de inspanningen voor de uitvoering van het actieplan te versterken door gebruik te maken van de onlangs in het leven geroepen subcommissies.

*
* *

Vraag nr. 44 van John Bowis (H-1061/08)

Betreft: Verbod op clusterbommen

De Commissie is zich ongetwijfeld bewust van de afgrijselijke kenmerken van clusterbommen, met name het gevaar dat ze inhouden voor kinderen die ze oprapen omdat ze denken dat het gekleurde ballen zijn.

Kan de Commissie bevestigen dat zes lidstaten op 3 december jl. geweigerd hebben de Overeenkomst van Oslo tegen het gebruik van clusterbommen te ondertekenen? Zal zij de regeringen van deze lidstaten aanschrijven, waarbij ze het gevaar van dergelijke wapens uitlegt en hen dringend verzoekt de overeenkomst te ondertekenen?

Antwoord

De Commissie heeft uiting gegeven aan haar tevredenheid over het feit dat het Internationaal Verdrag inzake clustermunition op 3 december in Oslo ter ondertekening werd opengesteld voor de lidstaten van de Verenigde Naties. Met name toonde de Commissie zich verheugd over de onmiddellijke toetreding tot het verdrag door 95 van de 193 VN-leden en over de snelle ratificatie door vier staten. Dit is een veelbelovend begin en de Commissie hoopt dat alle landen, zowel diegene die door clustermunition zijn getroffen als de gebruikers en producenten van deze wapens, het verdrag zo spoedig mogelijk zullen ondertekenen en ratificeren, zodat het onverwijld in werking kan treden.

Het verdrag tot uitbanning van clustermunition is een mijlpaal als het erom gaat de veiligheid van de slachtoffers van conflicten in vele regio's van de wereld te beschermen. De Commissie beschouwt het Verdrag inzake clustermunition in de eerste plaats als een humanitair instrument. Tegelijkertijd beseft de Commissie dat een dergelijk verdrag voor de staten ook implicaties heeft met betrekking tot ontwapening en defensie, gebieden waarop de Europese Gemeenschap en dus ook de Commissie geen specifieke bevoegdheden heeft. Het is aan de lidstaten om te beslissen of zij dit verdrag ondertekenen en ratificeren.

In het kader van ontwikkelingssamenwerking en -hulp komt de Commissie een belangrijke rol toe bij de ondersteuning van een effectieve tenuitvoerlegging van het verdrag. De Commissie is voornemens om met betrekking tot alle explosieve overblijfselen van conflicten omvattende bijstand te blijven verlenen aan landen en bevolkingen, of het nu gaat om de bestrijding van gevaren die van clustermunition uitgaat, om mijnopruijing, voorlichting over de risico's van landmijnen of bijstand aan slachtoffers.

*
* *

Vraag nr. 45 van Bernd Posselt (H-1069/08)

Betreft: Oekraïne en Moldavië

Wat is het standpunt van de Commissie ten aanzien van de ontwikkeling van de politieke en de mensenrechtensituatie in de nauw met elkaar vervlochten buurlanden Oekraïne en Moldavië, en wat zijn de volgende stappen met het oog op de stabilisatie van deze vanuit geostrategisch oogpunt erg belangrijke landen?

Antwoord

De Commissie volgt de politieke ontwikkelingen en de mensenrechtensituatie zowel in Oekraïne als in de Republiek Moldavië op de voet. De eerbiediging van met name de mensenrechten en fundamentele vrijheden is een essentieel onderdeel van onze betrekkingen met deze beide landen. De Commissie zet zich hiervoor op vele terreinen in via politieke dialoog en financiële en technische samenwerking, met inbegrip van steun

voor maatschappelijke organisaties. De Commissie aarzelt niet om uiting te geven aan haar bezorgdheid wanneer de vorderingen te wensen overlaten en heeft herhaaldelijk onderstreept dat de intensivering van de betrekkingen van de EU met beide landen afhankelijk is van hun vorderingen bij de nakoming van de internationale verplichtingen op het vlak van de mensenrechten.

Momenteel voert de Commissie onderhandelingen met Oekraïne over een ambitieuze associatieovereenkomst, en zij is voornemens om op korte termijn onderhandelingen met de Republiek Moldavië te starten over een nieuwe, versterkte overeenkomst. Beide overeenkomsten zullen er door middel van bindende regelingen toe bijdragen dat de interne hervormingen in deze landen worden bestendigd. Met name zullen zij de Commissie in staat stellen onze samenwerking op mensenrechtengebied verder te versterken. Bovendien voorziet het voorstel voor het Oostelijk Partnerschap in een multilateraal raamwerk dat volgens de Commissie aanzienlijk zal bijdragen tot de versterking van de stabiliteit in de regio. Zo biedt het bijvoorbeeld tal van mogelijkheden tot coördinatie van onze inspanningen met betrekking tot het conflict in Transnistrië en bilaterale geschilpunten tussen Oekraïne en de Republiek Moldavië, zoals de afbakening van hun gemeenschappelijke grens.

*
* *

Vraag nr. 46 van Pedro Guerreiro (H-0008/09)

Betreft: Betrekkingen tussen de EU en Israël

Israël koloniseert nu al ruim 40 jaar de Palestijnse gebieden van de Westelijke Jordaanoever, de Gazastrook en Oost-Jeruzalem, waarbij moorden, arrestaties, vervolging en onderdrukking, plundering en uitbuiting aan de orde van de dag zijn, de meest elementaire legitieme rechten met voeten worden getreden en het Palestijnse volk zwaar wordt vernederd en de meest onmenselijke omstandigheden te verduren krijgt.

Kan de Commissie, gezien de heropleving van de wrede en ongerechtvaardigde agressie van Israël tegen de Palestijnen in de Gazastrook, de afschuwelijke misdaden die door het Israëlische leger worden begaan en de volstrekte schending van het internationale recht en de mensenrechten door Israël in de bezette Palestijnse gebieden, mededelen welke maatregelen hij heeft getroffen om te bewerkstelligen dat er dringend humanitaire hulp aan de Palestijnse bevolking in de Gazastrook wordt verleend?

Kan zij voorts aangeven waarom hij niet met een initiatief komt om de akkoorden tussen de EU en Israël op te schorten en ervoor te zorgen dat deze op generlei wijze nauwer kunnen worden aangehaald?

Antwoord

De commissaris voor ontwikkeling en humanitaire hulp is vorige week naar de regio gereisd en heeft op 26 januari een noodhulpbedrag van 32 miljoen euro toegezegd dat bestemd is voor voedsel, onderdak, gezondheidszorg en psychologische bijstand.

Eerder deze maand heeft de Commissie reeds meer dan 10 miljoen euro ter beschikking gesteld ter verbetering van de humanitaire situatie in Gaza. Dit bedrag komt bovenop de som van meer dan 73 miljoen euro die in 2008 voor dergelijke hulp is uitgetrokken. Deze gelden zijn in de eerste plaats bestemd voor voedsel, reparatie van noodonderkomens en verdere medische hulpverlening. Dit zijn allemaal gebieden die als prioriteiten zijn aangewezen in de op 30 december 2008 gelanceerde noodoproep van de Organisatie van de Verenigde Naties voor hulpverlening aan Palestijnse vluchtelingen (UNRWA).

Zoals u waarschijnlijk weet zorgt de Commissie bovendien voor de complete brandstofvoorrading van de energiecentrale in Gaza. Ten behoeve van een betere coördinatie heeft de Commissie een vaste vertegenwoordiger gestationeerd in het door de Israëlische regering opgezette gezamenlijke contactcentrum, om bij de humanitaire hulpverlening te helpen.

De Commissie zal tevens een betrouwbare donor blijven voor UNRWA. Dit jaar zal de Commissie opnieuw een vroegtijdige bijdrage van 66 miljoen euro ter beschikking stellen aan het algemeen fonds van de organisatie, en daarnaast zal zij de voornoemde bedragen waar nodig aanvullen met verdere humanitaire en voedselhulp.

In de komende weken zal de Commissie worden verzocht om bij te dragen aan de noodhulpinspanningen en later ook aan de herstelwerkzaamheden in Gaza. In dit verband verwacht de Commissie dat een internationale donorconferentie, die volgens de voorlopige planning op 28 februari in Egypte zal plaatsvinden, vooral aandacht zal besteden aan de meest dringende behoeften van de bevolking. De Commissie is voornemens gedurende dit gehele proces een vooraanstaande rol te spelen.

Naar aanleiding van de tweede vraag met betrekking tot het opschorten van de associatieovereenkomst met Israël onderkent de Commissie de frustratie van degenen die vinden dat het vooral in het afgelopen jaar van kwaad tot erger is geworden. Per saldo is de Commissie echter van mening (en deze mening weerspiegelt de visie van de EU-ministers van Buitenlandse Zaken die bijeenkomen in de Raad Externe Betrekkingen) dat het opschorten van de overeenkomst de Israëlische instanties minder in plaats van meer ontvankelijk zou maken voor de inspanningen van de internationale gemeenschap om te komen tot een langdurig akkoord.

Wat betreft het aanhalen van de betrekkingen heeft de Commissie zich altijd op het standpunt gesteld dat dit proces beïnvloed wordt door de ontwikkelingen ter plekke. Momenteel wijdt de Commissie zich geheel en al aan een andere prioriteit, namelijk de situatie in Gaza, vooral sedert het tijdelijke staakt-het-vuren van 18 januari. De Commissie zal eerst moeten zien dat zij voorziet in de dringende elementaire behoeften van de bevolking in Gaza.

Derhalve is de Commissie van mening dat het niet het juiste tijdstip is om dit vraagstuk aan de orde te stellen. Zij zal hierop terugkomen zodra de omstandigheden dit toelaten.

*
* *

Vraag nr. 47 van Jens Holm (H-0009/09)

Betreft: Opschorting overeenkomsten met Israël

In de Kerstvakantie lanceerde Israël de operatie 'gegoten lood'. Op dit moment zijn meer dan 900 Palestijnen gedood en duizenden gewond. In artikel 2 van de samenwerkingsovereenkomst EU-Israël wordt geëist dat de mensenrechten worden geëerbiedigd. Het is meer dan ooit duidelijk dat deze bepaling door Israël is geschonden. In oktober 2005 heeft de EU de samenwerkingsovereenkomst met Oezbekistan onder verwijzing naar artikel 2 opgeschort.

Is de Commissie bereid de eis betreffende de mensenrechten in de handelsovereenkomst met Israël kracht bij te zetten en de overeenkomst op te schorten? Welke aanvullende maatregelen worden overwogen om ervoor te zorgen dat Israël een eind maakt aan het geweld?

Antwoord

Respect voor de mensenrechten is een van de fundamentele waarden van de Europese Unie en een essentieel onderdeel van het buitenlands beleid van de EU. Bijgevolg hecht de Commissie groot belang aan de bescherming van de mensenrechten in het kader van haar betrekkingen met Israël.

In haar bijeenkomsten met de Israëlische instanties uit de Commissie haar bezorgdheid over de mensenrechtensituatie van de Palestijnen, met name in Gaza, en blijft zij Israël herinneren aan zijn verplichtingen uit hoofde van het internationaal humanitair recht.

Per saldo is de Commissie echter van mening (en deze mening weerspiegelt de visie van de EU-ministers van Buitenlandse Zaken die bijeenkomen in de Raad Externe Betrekkingen) dat het opschorten van de overeenkomst de Israëlische instanties minder in plaats van meer ontvankelijk zou maken voor de inspanningen van de internationale gemeenschap om te komen tot een langdurig akkoord.

Voorts volgt de Commissie het thans lopende onderzoek naar het gedrag van beide partijen tijdens het meest recente conflict nauwlettend.

Naar aanleiding van het uitbreken van de crisis in Gaza hebben de EU-ministers van Buitenlandse Zaken op 30 december in Parijs een spoedvergadering gehouden om voorstellen te ontwikkelen – verwoord in de Verklaring van Parijs – die erop gericht zijn een eind te maken aan het conflict. Kort na de bijeenkomst van de Raad is de EU-trojka naar de regio gereisd met het doel om een onmiddellijke beëindiging van de vijandigheden te bereiken.

Sinds het begin van de crisis heeft de Commissie, onder leiding van de commissaris voor buitenlandse betrekkingen en Europees nabuurschapsbeleid, al zijn contacten gemobiliseerd en zich in haar gesprekken met Israël gericht op het vinden van een oplossing voor de crisis. Bijeenkomsten over andere onderwerpen worden uitgesteld zolang prioriteit wordt gegeven aan de Gaza-kwestie. Hierover is uitleg gegeven aan de Israëlische instanties, die hebben begrepen dat Gaza op het moment voorrang heeft boven elk ander gesprekstema.

Nu er een voorlopig staakt-het-vuren is afgekondigd, doet de Commissie haar best om hiervan een duurzame wapenstilstand te maken. Tegelijkertijd draagt de Commissie ertoe bij dat de humanitaire situatie van de Palestijnse bevolking wordt verbeterd en dat de energiecentrale in bedrijf kan blijven, al is het maar in beperkte mate.

De Raad Algemene Zaken en Externe Betrekkingen van vorige week heeft besloten een EU-werkplan te ontwikkelen. Dit plan zal in de eerste plaats ten doel hebben humanitaire noodhulp te verlenen aan de bevolking van Gaza en zal tevens een steunpakket omvatten voor het voorkomen van wapen- en munitiemokkel, een duurzame heropening van grensovergangen, herstel en wederopbouw en de hervatting van het vredesproces.

In haar betrekkingen met Israël blijft de Commissie vooralsnog prioriteit geven aan Gaza, en met name aan de toegang tot en de verlening van humanitaire hulp. Voor al deze kwesties is dialoog met Israël van essentieel belang.

*
* *

Vraag nr. 48 van Willy Meyer Pleite (H-0019/09)

Betreft: Oprichting van een EU-commissie voor het instellen van een onderzoek naar schendingen van het internationale humanitaire recht door Israël in de Gazastrook

De Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties heeft onlangs besloten een VN-missie uit te zenden voor het instellen van een onderzoek naar de schendingen van het internationale humanitaire recht die door de bezettingsmacht Israël tegen de Palestijnse bevolking zijn begaan tijdens de recente oorlog in de Gazastrook.

Kan de Commissie mededelen of zij plannen heeft om in het kader van de Europese Unie eveneens de oprichting voor te stellen van een commissie voor het instellen van een onderzoek naar de schendingen van het internationale humanitaire recht in de Gazastrook tijdens de op 27 december 2008 begonnen oorlog?

Antwoord

Een aantal internationale actoren en maatschappelijke organisaties heeft opgeroepen tot een omvattend internationaal onderzoek naar incidenten waarbij het internationaal humanitair recht is geschonden (bv. de beschieting van scholen en faciliteiten van de VN, het gebruik van witte fosfor in dichtbevolkte gebieden).

De secretaris-generaal van de Verenigde Naties, Ban Ki Moon, heeft aangekondigd dat de VN voornemens is op korte termijn een dergelijk onderzoek in te stellen. Bovendien is Israël met een eigen onderzoek gestart, en we zijn in afwachting van de resultaten. Minister-president Ehud Olmert heeft een speciaal team samengesteld dat zich gaat bezighouden met internationale processen tegen Israëlische functionarissen die betrokken waren bij operatie 'gegoten lood'.

De Raad Externe Betrekkingen van afgelopen maandag heeft geconcludeerd dat de EU "het onderzoek naar beweerde schendingen van het internationale humanitaire recht op de voet [zal] volgen."

De Commissie is van oordeel dat de uiterst ernstige beschuldigingen met betrekking tot het gedrag van beide partijen die door het Internationaal Comité van het Rode Kruis en anderen worden geuit, naar behoren moeten worden onderzocht. Een dergelijk onafhankelijk onderzoek dient eventuele schendingen op te sporen en de voorrang van het internationaal recht te bevestigen.

*
* *

Vraag nr. 49 van Laima Liucija Andrikiienė (H-0031/09)

Betreft: EU-strategie in Latijns-Amerika

Sinds de eerste bi-regionale Top van Rio de Janeiro (Brazilië) van 1999 bestaat tussen de Europese Unie en Latijns-Amerika een strategisch partnerschap.

Welke belangrijkste doelen wil de Commissie in de meest nabije toekomst en op de lange termijn in deze regio bereiken, vooral ten aanzien van de betrekkingen van de EU met landen als Venezuela en Cuba?

Wat denkt de Commissie te doen om de Colombiaanse regering te helpen bij haar streven naar vrijlating van de door guerrillastrijders van de FARC gevangen gehouden gijzelaars en bij het proces van vredestichting en verzoening?

Verwacht de Commissie na de ambtsaanvaarding van de pas verkozen president van de VS Barack Obama veranderingen in de EU-strategie in Latijns-Amerika?

Antwoord

1. Het strategische partnerschap tussen de EU, Latijns-Amerika en het Caribisch gebied – dat dit jaar zijn tienjarig jubileum viert – is gegrondvest op de volgende beginselen: intensieve politieke dialoog, versterking van democratisch bestuur en eerbiediging van de mensenrechten, ondersteuning van integratieprocessen, met inbegrip van de totstandbrenging van een vlechtwerk van associatieovereenkomsten, en omvattende samenwerking ter vermindering van armoede en sociale ongelijkheid en ter verhoging van opleidingsniveaus.

Deze doelstellingen worden voortdurend aangepast aan nieuwe ontwikkelingen en mondiale uitdagingen, zoals de gevolgen van de huidige financiële en economische crisis, de dringende noodzaak om iets aan de klimaatverandering te doen en de energiezekerheid te waarborgen.

De Commissie zal bijeenkomsten die voor de komende tijd gepland zijn, zoals de ministeriële bijeenkomst van de Europese Unie en de Rio-groep in Praag in mei 2009, en de voorbereidingen voor de volgende top tussen Latijns-Amerika, het Caribisch gebied en de EU te baat nemen om deze kwesties aan te pakken.

Wat betreft Venezuela beogen wij de betrekkingen met dit land te versterken en een regelmatigere, open, constructieve en gestructureerde dialoog over gebieden van wederzijds belang tot stand te brengen door middel van de ontwikkeling van de economische dialoog en de bilaterale samenwerking (in dit verband zijn voor de periode 2007-2013 40 miljoen euro uitgetrokken voor twee prioriteiten: modernisering van de Venezolaanse staat en diversificatie van de Venezolaanse economie).

Wat betreft Cuba: na de conclusies van de Raad van 2008 werd de ontwikkelingssamenwerking tussen de EG en Cuba hervat. De samenwerking door de EG gebeurt voorlopig op een ad hoc-basis en vindt plaats door tussenkomst van de agentschappen van de VN en via Europese en lokale ngo's. Een van de belangrijkste doelstellingen van deze samenwerking is de ondersteuning van herstel en wederopbouw na de wervelstormen die het land in 2008 hebben geteisterd.

Cuba is het enige land in Latijns-Amerika en het Caribisch gebied waarmee de EU geen contractueel raamwerk is overeengekomen. De Commissie hoopt dat het op de middellange termijn mogelijk zal blijken om de betrekkingen met Cuba te normaliseren.

2. De Commissie biedt de Colombiaanse regering alle mogelijke steun en solidariteit voor de bevrijding van de gijzelaars die door de FARC gevangen worden gehouden. Op grond van vroegere ervaringen beperkt de Colombiaanse regering de medewerking van andere landen of Vaticaanse instellingen, en dat is een beslissing die de Commissie moet respecteren.

De Commissie levert een bijdrage aan het proces van vredesopbouw en besteedt 70% van onze hulp (ten belope van ruim 160 miljoen euro) aan inspanningen die zijn gericht op vrede, op alternatieve en duurzame ontwikkeling en op drugsbestrijding. Daarnaast is 20% van deze hulp onder meer bestemd voor de versterking van de rechtsstaat in Colombia in alle justitiële instellingen en voor de bevordering van de mensenrechten. De bijdragen aan de vredesopbouw en de stabiliteit blijven duidelijk onze prioritaire doelstelling in Colombia.

3. Op het gebied van Latijns-Amerikaanse kwesties onderhoudt de Commissie goede en nauwe contacten met de VS-regering. Op het niveau van de hoge functionaris/de EU-trojka voeren we met de VS een regelmatige dialoog (twee keer per jaar) die specifiek is gewijd aan Latijns-Amerika en het Caribisch gebied. We zijn ervan overtuigd dat we deze constructieve dialoog en samenwerking met de nieuwe regering-Obama zullen voortzetten.

President Obama heeft tot dusver geen substantiële uitspraken gedaan over de toekomstige betrekkingen met Latijns-Amerika. De eerste signalen zijn echter positief, zoals moge blijken uit de ontmoeting die hij enkele weken geleden in zijn hoedanigheid van gekozen president had met president Calderon van Mexico. We moeten afwachten om meer te weten te komen over president Obama's strategie en engagement ten aanzien van de regio. Mogelijke terreinen waarop we zouden kunnen werken aan een betere samenwerking tussen de VS, de EU en Latijns-Amerika is de strijd tegen drugs en de georganiseerde misdaad.

*
* *

Vraag nr. 53 van Mairead McGuinness (H-1047/08)

Betreft: Sociale vooruitgang en bescherming van werknemersrechten

Eén van de conclusies van de zitting van de Europese Raad van december 2008 was een verklaring over de verontrusting van het Ierse volk over het Verdrag van Lissabon, zoals uiteengezet door Brian Cowen, eerste minister van Ierland. Kan de Commissie mededelen wat de Unie naar haar mening bedoelt met het hechten van groot belang aan sociale vooruitgang en bescherming van werknemersrechten? Kan zij een overzicht geven van haar werkzaamheden ter zake tot op heden en van haar plannen om deze problemen in de toekomst aan te pakken? Is de Commissie van mening dat het door de huidige economische situatie moeilijker, maar van wezenlijker betekenis wordt, sociale vooruitgang te beschermen en te bevorderen en de rechten van werknemers te beschermen?

Antwoord

Sociale vooruitgang en bescherming van werknemersrechten zijn doelstellingen die altijd centraal hebben gestaan bij de ontwikkeling van de Europese Unie. Om die reden zijn het sociaal beleid en het beleid op gebied van bescherming van werknemersrechten zoals vervat in de huidige verdragen, verder versterkt in het Verdrag van Lissabon en wordt de sleutelrol van de sociale partners hierin uitdrukkelijk erkend.

Uiteraard zijn de omstandigheden waarin wij leven bepalend voor de maatregelen die we moeten nemen om aan deze doelstellingen te beantwoorden. Zo is de aard van deze sociale vraagstukken veranderd door de diepere ontwikkelingen van onze maatschappij, zoals de globalisering, de opkomst van nieuwe technologieën, demografische veranderingen en de klimaatverandering. Deze veranderingen hebben de EU ertoe gebracht de strategie van Lissabon te ontwikkelen, de wetgeving aan te passen, het Europees Sociaal Fonds (ESF) of het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) op te richten en de open coördinatiemethode (OCM) te ontwikkelen, teneinde de sociale waarden van de Europese Unie op adequate wijze te waarborgen door onze instrumenten dynamisch aan te passen.

Voort heeft de Commissie in juli 2008 zijn nieuwe sociale agenda ingediend om ons Europees sociaal model aan te passen en te versterken in het licht van al deze veranderingen. Er wordt namelijk naar gestreefd iedereen gelijke kansen te bieden om te slagen in het leven dankzij toegang tot onderwijs, gezondheidszorg en sociale voorzieningen, uit solidariteit op te komen voor mensen die achtergesteld zijn, de sociale dialoog te bevorderen dankzij de herziene richtlijn inzake Europese ondernemingsraden en de rechten van uitzendkrachten beter te beschermen.

Op dit moment wordt heel Europa geraakt door een economische crisis, naar aanleiding waarvan de EU met een economisch reddingsplan uitzonderlijke maatregelen heeft genomen. Dit plan laat duidelijk zien dat de EU groot belang hecht aan het belangrijkste recht van werknemers: de toegang tot de arbeidsmarkt. Verder heeft de Commissie voorgesteld het toepassingsgebied van het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering uit te breiden en de criteria voor steunverlening te versoepelen, zodat het fonds werknemers die door de crisis zijn geraakt op efficiëntere wijze kan helpen. Naast deze financiële maatregelen is in dit stadium duidelijk haast geboden met het succesvol uitvoeren van de lopende maatregelen op het gebied van flexizekerheid, actieve integratie en pensioenstelsels.

De huidige crisistijd moedigt de Commissie dus juist aan om zich in te zetten voor sociale vooruitgang en bescherming van werknemersrechten.

*
* *

Vraag nr. 54 van Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-1058/08)

Betreft: Positieve discriminatie van bepaalde groepen

Is de Commissie van oordeel dat de Europese wetgeving positieve discriminatie toestaat ter compensatie van de ongunstige situatie van vrouwen, jongeren, ouderen, mensen met een handicap, langdurig zieken, leden van éénoudergezinnen en kroostrijke gezinnen? Kan de positieve discriminatie van hoger genoemde categorieën in de verzekeringssystemen een compensatie zijn voor niet-meetbare kansen op de arbeidsmarkt?

Antwoord

Ten aanzien van positieve discriminatie van vrouwen⁽⁸⁾, ouderen en mensen met een handicap⁽⁹⁾, wijst de Commissie er allereerst op dat de lidstaten op grond van de Europese wetgeving maatregelen kunnen nemen om deze groepen specifieke voordelen te bieden om de gelijkheid tussen hen en de andere werknemers te waarborgen.

Daarentegen kent de communautaire wetgeving geen specifieke bepalingen op het gebied van positieve discriminatie van jongeren, langdurig zieken, leden van éénoudergezinnen of kroostrijke gezinnen, omdat hiervoor geen wettelijke basis bestaat.

Ten slotte wijst de Commissie erop dat in de gevallen waarin positieve discriminatie wel in de communautaire wetgeving is vastgelegd, het de taak van de lidstaten is om te bepalen hoe deze wordt toegepast. Het Hof van Justitie heeft in zijn jurisprudentie bepaalde voorwaarden gesteld aan maatregelen voor positieve discriminatie van vrouwen:

- de betreffende groep moet ondervertegenwoordigd zijn in een bepaalde sector;
- de aangenomen maatregel moet de situatie oplossen;
- de aangenomen maatregel moet proportioneel zijn ten opzichte van de doelstelling.

Het Hof van Justitie heeft in ieder geval bepaald dat de genoemde maatregelen ten behoeve van positieve discriminatie er niet toe mogen leiden dat vrouwen automatisch en onvoorwaardelijk prioriteit krijgen.

*
* *

Vraag nr. 55 van Claude Moraes (H-1065/08)

Betreft: Meervoudige discriminatie

Waarom wordt - met het oog op de aanbevelingen van het verslag van 2007 van de Commissie "De aanpak van meervoudige discriminatie - praktijken, beleid en wetten", dat meervoudige discriminatie nadrukkelijk moet worden verboden - geen nadrukkelijk verbod op meervoudige discriminatie in de ontwerprichtlijn voor gelijke behandeling (COM(2008)0426) opgenomen en staat er slechts één verwijzing naar meervoudige discriminatie (met betrekking tot vrouwen) in de overwegingen (overweging nr. 13)?

Antwoord

Het verslag waarnaar het geachte Parlementslicd verwijst, werd op verzoek van de Commissie opgesteld door het Danish Centre for Human Rights.

De Commissie is van oordeel dat meervoudige discriminatie een sociaal gegeven is dat op de juiste manier moet worden aangepakt. De tekst van het voorstel voor een richtlijn betreffende de toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van personen ongeacht godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid⁽¹⁰⁾, aangenomen door de Commissie op 2 juli 2008, bevat geen expliciete verbodsbepaling inzake meervoudige discriminatie.

Hiervoor zijn twee redenen aan te wijzen. Ten eerste betreft het voorstel discriminatie op grond van godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid. De invoering van een clausule die ook betrekking heeft op meervoudige discriminatie op andere gronden (zoals geslacht, ras of etnische herkomst), kan worden geacht buiten het bestek van de richtlijn te vallen. Indien aan de andere kant meervoudige discriminatie uitsluitend betrekking zou hebben op de vier discriminatiegronden die in de ontwerprichtlijn aan bod komen, zouden belangrijke vormen van meervoudige discriminatie die bijvoorbeeld verband houden met geslacht,

(8) Richtlijn 2002/73/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 september 2002 tot wijziging van Richtlijn 76/207/EEG van de Raad betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen, en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden.

(9) Richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep.

(10) COM(2008) 426 definitief.

ras of etnische herkomst niet worden aangepakt. Ten tweede is de Commissie bij de uitwerking van het voornoemde voorstel tot de slotsom gekomen dat dieper over deze kwestie moet worden nagedacht.

De Commissie heeft derhalve voorgesteld dat de recent in het leven geroepen werkgroep van regeringsdeskundigen op het gebied van non-discriminatie zich over het thema meervoudige discriminatie dient te buigen. De taken van de werkgroep, die is opgericht bij een besluit van de Commissie van 2 juli 2008⁽¹¹⁾, zijn:

- het opzetten van een samenwerkingsverband tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en de Commissie voor de behandeling van kwesties met betrekking tot de bevordering van gelijkheid en de bestrijding van discriminatie op gronden van ras of etnische herkomst, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd en seksuele geaardheid;
- het volgen van de ontwikkeling van het beleid van de EU en de lidstaten op dit gebied; en
- stimulering van de uitwisseling van ervaringen en goede praktijken met betrekking tot kwesties van wederzijds belang op het gebied van non-discriminatie en de bevordering van gelijkheid.

Op de eerste bijeenkomst van de werkgroep in november 2008 is de Commissie met de werkgroep overeengekomen dat deze zich gaat buigen over het probleem van meervoudige discriminatie. Tevens heeft Commissie het netwerk van juridische deskundigen op het gebied van de gendergelijkheid verzocht een verslag op te stellen over de juridische aspecten van meervoudige discriminatie, met bijzondere aandacht voor de genderdimensie. Dit verslag zal naar verwachting tegen juni 2009 zijn afgerond.

*
* *

Vraag nr. 56 van H      Goudin (H-1066/08)

Betreft: Definities van sociale actie

Onlangs (12 december) is in Zweden naar aanleiding van het arrest van het Europees Hof van Justitie in zaak Laval (zaak C-341/05) het zogeheten onderzoek-Str  th gepresenteerd. Volgens het onderzoek moet het stakingsrecht van vakverenigingen in verband met gastarbeid (gedetacheerde werknemers uit een andere lidstaat) worden beperkt tot minimumlonen en minimale omstandigheden in collectieve overeenkomsten.

Is de Commissie het met deze interpretatie eens? Hoe dient naar haar mening te worden gedefinieerd wat volgens een collectieve overeenkomst een aanvaardbaar minimumloon is? Op welke manier kunnen vakverenigingen naar de mening van de Commissie sociale actie voeren om een naar hun mening redelijk loonniveau voor gedetacheerde werknemers tot stand te brengen? Is de Commissie van mening dat de conclusie van het Str  thonderzoek iets verandert aan de zaak in vergelijking met het arrest van het Europees Hof van Justitie in zaak Laval (zaak C-341/05)?

Antwoord

In beginsel is het aan de lidstaten om de potenti  le gevolgen van het arrest in de zaak Laval voor hun nationale arbeidsmarkten te beoordelen en te beslissen welke maatregelen overeenkomstig hun institutionele en wettelijke kaders in dit verband moeten worden genomen.

De Commissie heeft begrepen dat het door het geachte Parlementslid genoemde onderzoek-Str  th ten doel heeft aanbevelingen te doen die als uitgangspunt kunnen dienen voor wijzigingen in de bestaande nationale wetgeving betreffende de detachering van werknemers in Zweden. De Commissie kan zich niet uitspreken over een voorlopige stand van zaken met betrekking tot het opstellen van wetgevingsmaatregelen.

Afgezien daarvan is de Commissie bereid om de nationale instanties te ondersteunen en met hen samen te werken wanneer het erom gaat te bepalen hoe het best kan worden omgegaan met en gereageerd op punten van zorg. De Commissie is te allen tijde bereid tot bilaterale gesprekken met de nationale instanties over eventueel voorgenomen uitvoeringsmaatregelen, teneinde ervoor te zorgen dat zij aan de communautaire wetgeving voldoen.

*
* *

⁽¹¹⁾ C(2008) 3261 definitief.

Vraag nr. 57 van Mihael Brejc (H-0004/09)**Betreft: Veiligheid en gezondheid op het werk**

In een periode van economische crisis proberen bedrijfsleiders de kosten te reduceren op alle terreinen. Volgens informatie van de vraagsteller worden ook kosten gereduceerd op het gebied van veiligheid en gezondheid op het werk. Is de Commissie hiervan op de hoogte? Wat is zij van plan te ondernemen om ervoor te zorgen dat de normen op het gebied van veiligheid en gezondheid op het werk ondanks het moeilijker ondernemingsklimaat niet worden versoepeld?

Antwoord

Er moet allereerst op worden gewezen dat de Commissie niet beschikt over de informatie waar de geachte afgevaardigde naar verwijst, volgens welke bedrijven in deze periode van economische crisis op grote schaal kosten reduceren op het gebied van veiligheid en gezondheid op het werk.

Ten aanzien van de bezorgdheid van de geachte afgevaardigde over een mogelijke verlaging van de huidige niveaus van bescherming als gevolg van de kostenreductie, moet erop worden gewezen dat de voorschriften van de Europese Unie op het gebied van verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk, te weten de voorschriften van de Kaderrichtlijn 89/391/EEG en de bijzondere richtlijnen hiervan, juridisch bindend zijn. Deze richtlijnen moeten uiteindelijk door de lidstaten in hun nationale rechtsorde worden omgezet en ten uitvoer worden gelegd.

Wanneer de niveaus van bescherming van de veiligheid en gezondheid van werknemers op het werk worden verlaagd, mogen deze niveaus dus in geen geval lager uitkomen dan de minimumeisen zoals vastgelegd in de communautaire richtlijnen.

Het Agentschap voor veiligheid en gezondheid op het werk in Bilbao onderneemt overigens voortdurend pogingen, ook in deze periode van economische crisis, om werkgevers erop attent te maken dat bedrijven die investeren in de bescherming van de veiligheid en gezondheid van hun werknemers meetbare resultaten zullen behalen op economisch gebied: afname van de kosten door ziekteverlof, sterkere motivatie van de werknemers en een toename van de productiviteit en de competitiviteit van het bedrijf.

*

* *

Vraag nr. 58 van Olle Schmidt (H-0005/09)**Betreft: Recht van Europese burgers op sociale zekerheid**

Het is heel gebruikelijk dat mensen in de Sont-regio voor hun werk over de Deens-Zweedse grens pendelen. Blijkens berichten in de Zweedse pers (bijv. het dagblad Sydsvenskan van 22 november 2008 en 2 januari 2009) krijgen Zweedse werknemers in Denemarken bij een ongeval geen ziekengeld van hun Deense werkgever of een Deense instantie. Dit is in strijd met de Europese coördinatieregels inzake sociale zekerheid, volgens welke het recht op een uitkering in het werkland geldt.

Wat denkt de Commissie te ondernemen om te garanderen dat Europese burgers die in een andere lidstaat werken hun recht op sociale zekerheid behouden?

Antwoord

De Commissie vestigt de aandacht van het geachte Parlementslid op de communautaire bepalingen inzake de coördinatie van socialezekerheidsstelsels zoals die zijn vervat in de Verordeningen (EEG) nrs. 1408/71 en 574/72. Overeenkomstig die bepalingen zou een persoon die uitsluitend in Denemarken werkt, maar in Zweden woont, in Denemarken normaal gesproken op dezelfde voet aanspraak kunnen maken op sociale uitkeringen als personen die in dat land wonen en werken. Een grensarbeider zou naar eigen believen ofwel in Denemarken of in Zweden aanspraak kunnen maken op verstrekkingen bij ziekte. De verplichting om ziekengeld te betalen, waartoe ook behoort de betaling van ziekengeld door de werkgever (bijvoorbeeld in het geval van een ongeluk op weg naar het werk), komt evenwel ten laste van het Deense socialezekerheidsstelsel. Bijgevolg zou de werkgever het ziekengeld aan de werknemer moeten betalen, ook wanneer deze in Zweden woonachtig is.

Volgens de informatie van de Commissie schijnt de manier waarop Denemarken de coördinatieregels toepast niet in overeenstemming te zijn met de Gemeenschapswetgeving. Deze kwestie is inmiddels onder de aandacht

gebracht van de Zweedse autoriteiten, die schriftelijk contact hebben opgenomen met hun Deense collega's om een oplossing te vinden.

In het licht van deze ontwikkeling vertrouwt de Commissie erop dat deze aangelegenheid zal worden opgelost op een wijze die strookt met de Gemeenschapswetgeving.

De diensten van de Commissie zullen de Deense en Zweedse autoriteiten contacteren om inlichtingen in te winnen over de uitkomst van hun beraadslagingen en zullen het geachte Parlementslid hiervan onverwijld op de hoogte stellen.

*
* *

Vraag nr. 59 van Kathy Sinnott (H-0016/09)

Betreft: 1million4disability

In het kader van de petitiecampagne 1million4disability werden op acht maanden tijd (tot september 2007) meer dan 1,3 miljoen handtekeningen ingezameld in de hele EU. Tijdens een slotceremonie op 4 oktober 2007, die werd bijgewoond door honderden personen met een handicap en sympathisanten, werden de handtekeningen persoonlijk overgemaakt aan de Voorzitter van het Parlement en aan de Commissie, in de persoon van vice-voorzitster Margot Wallström.

Tot mijn ontzetting vernam ik in september 2008, tijdens een hoorzitting van de Commissie constitutionele zaken over het burgerinitiatief, dat de petitie 1million4disability zich in de kelder van de Europese Commissie bevindt. Bovendien had de Commissie EDF gecontacteerd met de vraag of ze de petitie terug wilden, aangezien ze enkel stof aan het verzamelen was.

Wanneer is de Commissie van plan de petitie 1million4disability te behandelen en gehoor te geven aan de oproep voor de erkenning van de rechten van gehandicapten en specifieke regelgeving inzake personen met een handicap?

Antwoord

De Commissie zet zich in voor de versterking van de participatie van de burgers in het besluitvormingsproces en hecht grote waarde aan de mening van het maatschappelijk middenveld.

Vicevoorzitter Margot Wallström was op 4 oktober 2007 aanwezig bij de slotceremonie van de campagne 1million4disability, en op 23 januari 2008 heeft voorzitter Barroso persoonlijk de ontvangst bevestigd van de 1 294 497 handtekeningen die op 22 november 2007 aan de Commissie werden overhandigd. Deze handtekeningen worden bewaard bij de Commissie.

Het Verdrag van Lissabon bepaalt dat “wanneer ten minste één miljoen burgers van de Unie, afkomstig uit een significant aantal lidstaten, van oordeel zijn dat inzake een aangelegenheid een rechtshandeling van de Unie nodig is ter uitvoering van de Verdragen, zij het initiatief [kunnen] nemen de Commissie te verzoeken binnen het kader van de haar toegedeelde bevoegdheden een passend voorstel daartoe in te dienen”. Dit verdrag is evenwel nog niet van kracht. Toch was de campagne 1million4disability een belangrijk en zeer gewaardeerd burgerinitiatief, waarmee rekening werd gehouden bij de opstelling van het Commissievoorstel van juli 2008 voor een richtlijn⁽¹²⁾ tot uitvoering van het beginsel van gelijke behandeling buiten de sfeer van werkgelegenheid, die ten doel heeft de bescherming tegen discriminatie uit te breiden.

De voorgestelde richtlijn, en met name artikel 4 daarvan, bevat specifieke bepalingen inzake de gelijke behandeling van personen ongeacht handicap, die een beschermingsniveau waarborgen dat equivalent is aan het niveau waarin een specifiek op de discriminatiegrond handicap toegesneden richtlijn zou hebben voorzien. Het is nu aan de twee takken van de wetgevende macht om dit Commissievoorstel naar wetgeving te vertalen.

*
* *

⁽¹²⁾ COM(2008) 426 definitief, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2008:0426:FIN:NL:PDF>.

Vraag nr. 60 van Proinsias De Rossa (H-0032/09)**Betreft: Omzetting door Ierland van de Insolventierichtlijn**

In aansluiting op mijn schriftelijke vragen E-3295/06, E-3298/06, E-3299/06 en E-4898/06 over de omzetting en uitvoering door Ierland van de Insolventierichtlijn en de "Uitvoeringsverslagrichtlijn" 80/987/EEG⁽¹³⁾, zoals gewijzigd bij richtlijn 2002/74/EG⁽¹⁴⁾ inzake de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever" en het arrest van het Europees Hof van Justitie van 25 januari 2007 in zaak C-278/05 (Carol Marilyn Robbins e.a. versus de Secretary of State for Work and Pensions) wil ik de Commissie vragen: welke correspondentie heeft zij met de Ierse autoriteiten gevoerd over eventuele schendingen van de richtlijn door Ierland, inzonderheid in verband met artikel 8, en wat is de reactie van de Ierse autoriteiten hierop geweest?

Wat zal de Commissie doen als zij tot de conclusie komt dat Ierland deze wetgeving overtreedt, inzonderheid in verband met artikel 8 in het licht van het bovengenoemde arrest van het Europees Hof van Justitie?

Antwoord

In 2008 heeft de Commissie een werkdocument van de diensten van de Commissie gepubliceerd over de tenuitvoerlegging van artikel 8 en daarmee verband houdende bepalingen van Richtlijn 80/987/EEG van de Raad van 20 oktober 1980 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever⁽¹⁵⁾ die betrekking hebben op voor een of meer bedrijfstakken geldende aanvullende stelsels van sociale voorzieningen welke bestaan naast de nationale wettelijke stelsels van sociale zekerheid.

In de conclusies wordt erop gewezen dat in bepaalde gevallen vragen kunnen rijzen met betrekking tot de mate waarin sommige door de lidstaten ingevoerde maatregelen volstaan om de belangen van werknemers en gepensioneerden te beschermen in het geval van insolventie van de werkgever. Daarom is verder onderzoek nodig om de volgende vragen te beantwoorden:

- Hoe en in welke mate kunnen werknemers en gepensioneerden worden beschermd tegen het risico van onderfinanciering van pensioenstelsels;
- Hoe kunnen verschuldigde premiebijdragen aan pensioenregelingen worden gewaarborgd;
- Hoe moet worden omgegaan met gevallen waarin de aanvullende pensioenregeling door de werkgever zelf wordt beheerd.

De Commissie zal binnenkort een studie over deze vraagstukken uitvoeren.

Wat Ierland in het bijzonder betreft heeft de Commissie naar aanleiding van de problemen met Waterford Wedgewood die medio januari door de pers werden gemeld, en de daarmee gepaard gaande risico's voor de pensioenen van de werknemers van dat bedrijf Ierland verzocht om nadere informatie over de maatregelen die zijn genomen om de werknemers te beschermen, met name met betrekking tot vaste-uitkeringsregelingen. Mocht uit een analyse van het antwoord blijken dat deze maatregelen niet voldoen aan de vereisten van artikel 8 van Richtlijn 2008/94/EG⁽¹⁶⁾ zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van Justitie, zal de Commissie niet aarzelen om een inbreukprocedure in te leiden overeenkomstig artikel 226 van het Verdrag.

*
* *

Vraag nr. 61 van Athanasios Pafilis (H-0034/09)**Betreft: Openlijke intimidatie van vakbondsmensen door werkgevers**

De moordaanslag met zuur op Konstantína Kouneva, secretaris van de Bond van schoonmaaksters van Attica, op 22 december 2008 is het dieptepunt is een reeks van openlijke intimidaties door werkgevers van werknemers die vakbondsactiviteiten ontplooiën, hun rechten opeisen of deelnemen aan door hun vakbonden georganiseerde stakingsacties. De meest recente intimidatie betreft Níkos Nikolópoulos, werknemer van de

⁽¹³⁾ PB L 283 van 28.10.1980, blz. 23.

⁽¹⁴⁾ PB L 270 van 8.10.2002, blz. 10.

⁽¹⁵⁾ SEC(2008) 475.

⁽¹⁶⁾ PB L 283 van 28.10.2008, blz. 36.

speelgoedonderneming "Jumbo" (de vestiging in Vari), die werd ontslagen omdat hij had deelgenomen aan de nationale werknemersstaking op 10 december 2008.

Veroordeelt de Commissie deze voorbeelden van intimidatie van vakbondsmensen door werkgevers, die inmiddels schering en inslag zijn op de werkvloer en deze tot een getto hebben gemaakt, waar geen enkele wettelijke bepaling betreffende bescherming van werknemers wordt toegepast, maar alleen de wil en de autoriteit van de werkgever regeert?

Antwoord

De Commissie beschouwt aanvallen op vakbondsleden als absoluut verwerpelijk en geheel onaanvaardbaar, ongeacht de vraag of de betrokken werknemers legale of illegale immigranten zijn en of zij afkomstig zijn uit andere lidstaten of uit derde landen.

Iedereen heeft recht op eerbiediging van zijn of haar fysieke en psychische integriteit. Bovendien heeft iedereen het recht tot vereniging, ook in vakbondsangelegenheden. Deze beide rechten zijn verankerd in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (respectievelijk in de artikelen 3 en 12).

De vrijheid van vereniging wordt beschermd door de kernverdragen inzake arbeidsnormen van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) die alle lidstaten hebben geratificeerd en moeten eerbiedigen en handhaven.

In beginsel is het daarom aan de nationale autoriteiten om in eigen land de nodige maatregelen te nemen teneinde dergelijke handelingen te bestrijden en de verantwoordelijken te straffen op basis van de toepasselijke nationale en internationale wetgeving.

*
* *

Vraag nr. 62 van Silvia-Adriana Țicău (H-1039/08)

Betreft: Maatregelen ter vergroting van de energie-efficiëntie van gebouwen

De Europese Unie is van plan tegen het jaar 2020 de energie-efficiëntie te vergroten, de broeikasgasemissies met 20% te beperken en 20% van de verbruikte energie te betrekken uit hernieuwbare bronnen. 40% van de totale broeikasgasemissies zijn afkomstig van gebouwen. Een vergroting van de energie-efficiëntie van gebouwen kan dan ook een aanzienlijke bijdrage leveren aan het terugdringen van deze emissies. De lidstaten kunnen op bepaalde voorwaarden een deel van de structuurfondsen bestemmen voor de verbetering van de energie-efficiëntie van gebouwen. Voor 2010 is een tussentijdse herziening van de bepalingen inzake de structuurfondsen gepland.

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij van plan is te treffen om de energie-efficiëntie van gebouwen in de Europese Unie te vergroten, in het kader van het proces van herziening van de bepalingen inzake de structuurfondsen?

Antwoord

De verbetering van de energieprestaties van gebouwen is een belangrijk middel om klimaatverandering te bestrijden en de energiezekerheid en het concurrentievermogen van de Europese economie te verhogen. De Commissie heeft tal van maatregelen getroffen om de energie-efficiëntie in de bouwsector te vergroten, waaronder wetgevingsmaatregelen, financiële instrumenten en voorlichtingscampagnes. Een van de belangrijkste wetgevingsinstrumenten op dit gebied is Richtlijn 2002/91/EG betreffende de energieprestaties van gebouwen. De Commissie houdt toezicht op de tenuitvoerlegging van deze richtlijn. Recentelijk heeft de Commissie een voorstel tot herschikking van de richtlijn ingediend om de werkingssfeer ervan uit te breiden en sommige bepalingen te versterken.

Wat betreft het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) en het Cohesiefonds zij eraan herinnerd dat de bestaande wetgeving in alle lidstaten allerlei maatregelen toelaat met betrekking tot energie-efficiëntie en hernieuwbare energie voor zover het om gebouwen gaat die niet voor woondoeleinden zijn bestemd. Voor woongebouwen voorziet de huidige wetgeving in een beperkte subsidiabiliteit van de uitgaven inzake huisvesting in de EU-12, al naargelang de omstandigheden wat betreft de financiële toewijzing, de context van de maatregelen, het type huisvesting, de zone en het type maatregelen.

In overeenstemming met haar mededeling over het Europees economisch herstelplan⁽¹⁷⁾ heeft de Commissie op 3 december 2008 een voorstel ingediend voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1080/2006 betreffende het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling met betrekking tot de subsidiabiliteit van investeringen in energie-efficiëntie en hernieuwbare energie op het vlak van huisvesting. Door de wijziging zouden alle lidstaten in aanmerking komen voor een bedrag van maximaal 4% van de totale EFRO-toewijzingen met betrekking tot uitgaven voor de verbetering van de energie-efficiëntie en voor het gebruik van hernieuwbare energie in bestaande woongebouwen. De categorieën van subsidiabele woongebouwen worden op nationaal niveau gedefinieerd, met het oog op de versterking van de sociale cohesie.

Indien deze wijziging wordt goedgekeurd is het aan de lidstaten om te beslissen of zij hun operationele programma's in het kader van de structuurfondsen willen herprogrammeren teneinde een groter deel van de middelen toe te wijzen aan investeringen in energie-efficiëntie.

*
* *

Vraag nr. 63 van Colm Burke (H-1041/08)

Betreft: Wetgeving lidstaten EU ter eliminatie vrouwelijke genitale verminking

In de EU moeten maatregelen worden genomen om tegemoet te komen aan de behoeften van vrouwen en meisjes die het risico lopen het slachtoffer te worden van vrouwelijke genitale verminking. Ierland is één van de 15 lidstaten van de EU die onlangs hebben toegezegd een nationaal actieplan te zullen lanceren voor de eliminatie van vrouwelijke genitale verminking. Deze 15 lidstaten hebben beloofd wetgeving vast te zullen stellen die vrouwelijke genitale verminking in hun landen compleet verbiedt.

Kan de Commissie niet-deelnemende lidstaten aanbevelen alsnog na te denken over dergelijke actieplannen en wetgeving die deze schadelijke praktijk verbiedt? Dergelijke wetgeving zou een duidelijk signaal afgeven aan potentiële beoefenaars van deze traditie, dat vrouwelijke genitale verminking in de EU absoluut onaanvaardbaar is. De Wereldgezondheidsorganisatie schat dat tussen de 100 en 140 miljoen meisjes en vrouwen met de gevolgen van vrouwelijke genitale verminking moeten leven (en dat de risicogroep drie miljoen meisjes per jaar bedraagt). Wat doet de Commissie in het kader van haar externe betrekkingen om de schadelijke gevolgen van deze traditie tot een minimum te beperken?

Antwoord

De Commissie is van oordeel dat genitale verminking van vrouwen een ernstige schending vormt van de fundamentele rechten van vrouwen en meisjes en dat alle Europese landen krachtige maatregelen dienen te treffen om dergelijke praktijken in en buiten de EU uit te bannen.

Alle vormen van genitale verminking van vrouwen gaan gepaard met een verhoogd risico op psychisch en fysiek letsel, zoals bloedingen, infecties, onvruchtbaarheid, incontinentie en psychische aandoeningen. Genitale verminking van vrouwen leidt ook tot complicaties bij de geboorte, waaronder doodgeboren kinderen, sterfgevallen onder zuigelingen en levenslange handicaps. Deze praktijken vormen een ernstige schending van de fundamentele rechten van vrouwen en kinderen op fysieke en psychische integriteit, die in alle lidstaten van de EU worden erkend. Hoewel de Commissie niet de bevoegdheid heeft om wetgeving op dit gebied voor te stellen, stelt zij in het kader van het Daphne III-programma middelen beschikbaar om Europese non-gouvernementele organisaties (ngo's) en lokale of regionale overheden en instanties te ondersteunen bij de bestrijding van de genitale verminking van vrouwen.

Het Daphne-programma draagt met name bij tot de oprichting en ondersteuning van het Europese netwerk ter bestrijding van genitale verminking (EuroNet FGM), dat het uit Daphne-middelen gefinancierde programma coördineert dat door het geachte Parlements lid werd genoemd. In het kader van dit project worden nationale actieplannen ontwikkeld voor de uitbanning van genitale verminking in 15 lidstaten van de EU en de EER (België, Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Ierland, Italië, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Portugal, Spanje, het Verenigd Koninkrijk en Zweden) en wordt de situatie met betrekking tot genitale verminking verkend in de 10 nieuwe lidstaten. Het project loopt in juni 2009 ten einde, en tegen het eind van het project zal een slotconferentie worden georganiseerd om de nationale actieplannen voor te stellen, te bediscussiëren en onder de aandacht te brengen, om de internationale gemeenschap te

⁽¹⁷⁾ COM (2008) 800 definitief.

sensibiliseren voor het probleem van de genitale verminking van vrouwen in Europa en voor het geweld tegen vrouwen en meisjes uit migrantenmilieus in het algemeen. De Commissie zal dit evenement bijwonen en zal er bij de lidstaten die nog geen actieplan hebben aangenomen, op aandringen om lessen te trekken uit de resultaten van het project en zo spoedig mogelijk de vereiste maatregelen te treffen.

In het kader van haar hulpverlening aan derde landen maakt de Commissie gebruik van drie beleidsmaatregelen ter bestrijding van de genitale verminking van vrouwen. Ten eerste stelt de Commissie empowerment van vrouwen en de mensenrechten en gezondheid van vrouwen aan de orde in haar politieke en beleidsdialoog met de partnerregeringen. Ten tweede steunt de Commissie bevorderings- en lobby-initiatieven die gericht zijn op de verbetering van de nationale wetgeving en de ontwikkeling van adequate nationale beleidsmaatregelen voor de bevordering en bescherming van de rechten van vrouwen en de uitbanning van schadelijke praktijken. Ten derde steunt de Commissie initiatieven voor de opbouw van capaciteiten voor ambtenaren en voor bevordering en bewustmaking in alle delen van de samenleving.

Momenteel financiert de Commissie de volgende projecten:

In het kader van het programma "Investeren in mensen" wordt in samenwerking met het Kinder noodfonds van de Verenigde Naties (UNICEF) een project gefinancierd dat erop gericht is een bijdrage te leveren tot de afschaffing in bepaalde landen van sociale normen die schadelijk zijn voor meisjes en vrouwen.

In Burkina Faso steunt de Commissie een centrum voor het welzijn van vrouwen en ter voorkoming van genitale verminking. Het centrum concentreert zich op de voorkoming van genitale verminking en de behandeling van de gevolgen daarvan, alsmede op bewustmaking met betrekking tot de rechten van vrouwen.

De Commissie zal steun verlenen aan de justitiële sector in Nigeria, aan een breed scala van non-gouvernementele actoren, aan parlementsleden en aan de massamedia. Deze maatregel draagt bij tot de versterking van het publieke bewustzijn, tot de aanmoediging van het nationale debat en tot de bevordering van beleidscampagnes inzake centrale kwesties op het gebied van goed bestuur en mensenrechten, met inbegrip van de bescherming van vrouwen tegen genitale verminking.

In Senegal steunen we een project van de Senegalese vereniging AFELP (Association Femmes Enfant Lutte Contre la Pauvreté) in samenwerking met de Secours Populaire Français. Dit project helpt vrouwen zich te verzetten tegen alle vormen van geweld waarvan zij het slachtoffer zijn en helpt hen schadelijke culturele praktijken te bestrijden en de beginselen van de democratie te bevorderen.

In het kader van het Europees instrument voor democratie en mensenrechten financiert de Commissie een project in Somalië, een programma van Somalische vrouwen voor de uitbanning van genitale verminking. De begunstigde organisatie is de internationale maatschappelijke organisatie Co-operation for the Development of Emerging Countries (COSPE). Recentelijk heeft de Commissie ook een project in Nigeria voltooid, dat wordt uitgevoerd door lokale organisaties die het geweld tegen vrouwen, met inbegrip van genitale verminking bestrijden. Dit project moet ervoor zorgen dat vaker aangifte wordt gedaan van gendergebaseerd geweld.

*

* *

Vraag nr. 64 van Georgios Papastamkos (H-1042/08)

Betreft: Inbeslagname vervalste producten aan de grenzen van de EU

Aan de grenzen van de EU worden steeds meer vervalste producten in beslag genomen. Kan de Commissie mij in dit verband in het algemeen schetsen hoe het staat met de bestrijding van fraude middels de samenwerking tussen de douanediens ten van de lidstaten, en mij gegevens doen toekomen over het soort en de aantallen in beslag genomen producten?

Antwoord

De bestrijding van vervalsing en piraterij is voor de Commissie een prioriteit. De Commissie publiceert jaarlijks een statistisch rapport over goederen die door de douanes van de lidstaten in beslag zijn genomen.

Dit rapport is opgesteld volgens de bepalingen van de geldende wetgeving⁽¹⁸⁾. De rapporten zijn in de Engelse taal beschikbaar op de website van de EU op het onderstaande adres:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/customs_controls/counterfeit_piracy/statistics/index_en.htm

De resultaten die de lidstaten aan de Commissie leveren, bevatten tevens de resultaten van de gezamenlijke controles van de douaneautoriteiten van de lidstaten. Aan de hand van de huidige verzameling van statistieken kan de Commissie niet meer gegevens ter beschikking stellen, met name over de uitgevoerde controles. Voor sommige controles die door de diensten van de Commissie zijn uitgevoerd, zijn echter speciale rapporten opgesteld. Dergelijke controles zijn telkens gericht op een bepaald product, een bepaald vervoermiddel of een bepaald herkomstland, waarbij de resultaten sterk verbonden zijn met de gekozen criteria.

Operatie "FAKE"

In mei 2005 is tijdens de gezamenlijke douanecontrole "FAKE", die door de Commissie is georganiseerd met de deelname van de douaneautoriteiten van de EU-lidstaten, beslag gelegd op 60 over zee vervoerde containers en 140 zendingen per luchttransport. Het ging hierbij in totaal om 2 000 000 namaakartikelen (waarvan 1 258 110 pakjes sigaretten) uit China. De in beslag genomen namaakartikelen waren voornamelijk textielproducten, schoenen, tassen, elektronica, medicijnen, sigaretten en andere producten (brillen, riemen, inktpatronen, horloges, speelgoed, scheerapparaten, honing, tandenborstels).

Operatie "DAN"

De operatie "DAN", die in 2006 is uitgevoerd op initiatief van 13 communautaire havens en door de diensten van de Commissie werd gecoördineerd, was gericht op producten die over zee uit China kwamen. Tijdens deze controle zijn 92 containers met zeer diverse producten onderschept. Onder de namaakartikelen die werden aangetroffen, bevonden zich tienduizenden speelgoedartikelen, honderden dozen zonnebrillen, miljoenen paar schoenen, talloze nagemaakte reserveonderdelen voor auto's, dvd's, messen, kleding en miljoenen aanstekers en sigaretten.

Operatie "DIABOLO"

In 2007 heeft de Commissie de gezamenlijke douanecontrole "DIABOLO" georganiseerd in samenwerking met de 27 lidstaten van de Europese Unie, 13 Aziatische landen⁽¹⁹⁾, Interpol, Europol en de Wereld Douane Organisatie. Tijdens deze controle is beslag gelegd op circa 135 miljoen nagemaakte merksigaretten en 1 089 585 andere namaakartikelen, waaronder textielproducten, schoenen, speelgoed, meubels, koffers en horloges. Daarnaast zijn bij deze operatie acht personen aangehouden.

Het verslag van deze operatie is beschikbaar op de website van de EU onder het volgende adres:

http://ec.europa.eu/anti_fraud/diablo/i_en.html

Operatie "INFRASTRUCTURE"

Eind 2007 heeft de Commissie de operatie "INFRASTRUCTURE" georganiseerd in samenwerking met de Belgische, Britse, Duitse en Franse douaneautoriteiten en het Bureau Douane en Grensbescherming van de Verenigde Staten (CBP) om de intellectuele-eigendomsrechten te handhaven. Bij deze controle is beslag gelegd op 360 000 nagemaakte geïntegreerde circuits van meer dan veertig verschillende merken en is de valse uitwisseling van informatie aan het licht gebracht. Dit was de eerste gezamenlijke actie ter bescherming van intellectuele-eigendomsrechten.

Operatie "MUDAN"

De gezamenlijke douanecontrole "MUDAN", die de Commissie in april 2008 heeft georganiseerd in samenwerking met de douaneautoriteiten van de lidstaten van de Europese Unie, was gericht op postpakketten afkomstig van China. Tijdens deze controle zijn 1 300 000 sigaretten in beslag genomen.

⁽¹⁸⁾ Verordening (EG) nr. 1383/2003 van de Raad van 22 juli 2003: PB L 196 van 2.8.2003 en Verordening (EG) nr. 1891/2004 van de Commissie van 21 oktober 2004: PB L 328 van 30.10.2004.

⁽¹⁹⁾ (Brunei, Myanmar, China, Cambodja, Indonesië, Japan, Zuid-korea, Maleisië, Laos, Filippijnen, Singapore, Thailand en Vietnam).

Daarnaast is ten behoeve van de lidstaten een permanente operatiecoördinatie-unit voor het coördineren van controles beschikbaar gesteld in de vestiging van het Europees Bureau voor Fraudebestrijding in Brussel. Met deze infrastructuur kunnen alle soorten douanecontroles worden gecoördineerd en ondersteund. Het systeem, dat met name is ingezet voor de operaties "FAKE" en "DIABOLO", maakt het mogelijk tijdens grootschalige acties op internationaal of EU-niveau direct de informatiestroom te verwerken.

*
* *

Vraag nr. 65 van Nils Lundgren (H-1050/08)

Betreft: Op weg naar een Europese defensie

De Commissie heeft een voorstel ingediend voor een nieuw vergunningstelsel voor de overdracht van defensiegerelateerde producten dat de huidige 27 nationale vergunningstelsels moet gaan vervangen (COM(2007)0765). Naar de mening van de Commissie vormen de huidige verschillen tussen de stelsels van de lidstaten "een aanzienlijke belemmering voor de ontwikkeling van een Europese markt voor defensiematerieel".

Tijdens de voorbereidende werkzaamheden voor het voorstel voor de richtlijn heeft de Commissie overwogen om een vergunningvrije zone te creëren en de EU te belasten met vergunningverleningen in verband met de overdracht van defensiematerieel. Die plannen heeft men echter laten varen omdat er nog geen gemeenschappelijk buitenlands beleid bestaat en de politieke integratie tussen de lidstaten onvoldoende is.

Is de Commissie van mening dat het mogelijk is in de EU een vergunningvrije zone voor de overdracht van defensiematerieel te creëren als het Verdrag van Lissabon in werking treedt? Is de Commissie van mening dat het wenselijk is een dergelijke vergunningvrije zone in te stellen?

Antwoord

Defensiegerelateerde producten omvatten een breed spectrum van militaire goederen en diensten, van laaggevoelige componenten en lichte wapens tot complexe wapensystemen, zoals gevechtsvliegtuigen of oorlogsschepen, alsmede uiterst gevoelig materiaal, zoals nucleaire, biologische en chemische uitrusting.

Momenteel kunnen de lidstaten beperkingen stellen aan het verkeer van defensiegerelateerde producten binnen de interne markt op grond van artikel 30 van het EG-Verdrag. Volgens dit artikel zijn er bepaalde verboden of beperkingen mogelijk op het vrije verkeer van goederen tussen de lidstaten, onder meer uit hoofde van de openbare orde of de openbare veiligheid en de bescherming van de gezondheid en het leven van personen, mits zulke verboden of beperkingen de evenredigheidstest doorstaan. Dit artikel is in het Verdrag van Lissabon ongewijzigd gebleven. Daarbij spelen twee redenen een bijzonder belangrijke rol:

1. De lidstaten willen verhinderen dat zulk materiaal in vijandige handen of bij mislukte staten terechtkomt. Vermindering van de terrorismedreiging en het risico van de verspreiding van massavernietigingswapens is een belangrijk aandachtspunt voor alle lidstaten.

2. De lidstaten willen eveneens verhinderen dat defensiematerieel binnen de EU door criminelen wordt gebruikt. Om gewelddadige misdrijven en terrorisme binnen de EU te voorkomen, moet het verkeer van vele soorten defensiegerelateerde producten streng worden gecontroleerd.

Verder mogen de lidstaten op grond van artikel 296 van het EG-Verdrag onder bepaalde voorwaarden de maatregelen nemen die zij noodzakelijk achten voor de bescherming van de wezenlijke belangen van hun veiligheid en die betrekking hebben op de productie van of de handel in wapens, munitie en oorlogsmateriaal. Ook dit artikel is in het Verdrag van Lissabon ongewijzigd gebleven.

De inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon heeft als zodanig geen gevolgen voor de mogelijkheden van de lidstaten om met het oog op de openbare veiligheid beperkingen te stellen. Niettemin vormt het voorstel voor een richtlijn betreffende de vereenvoudiging van de voorwaarden voor de overdracht van defensiegerelateerde producten binnen de Gemeenschap, waarover het Parlement op 16 december 2008 heeft gestemd, een belangrijke stap voorwaarts naar een beter geïntegreerde interne markt voor defensiegerelateerde producten zonder dat de aandacht voor de nationale veiligheid in het gedrang komt.

De Commissie heeft niet voorzien in de mogelijkheid dat de EU zelf vergunningen afgeeft voor de overdracht van defensiegerelateerde producten, maar de aangenomen richtlijn bevat drie belangrijke bepalingen op basis waarvan de vergunningvereisten geleidelijk moeten worden afgeschaft of substantieel verminderd.

– Op grond van de richtlijn mogen de lidstaten in verscheidene gevallen vrijstelling verlenen van de verplichting dat voor de overdracht van defensiegerelateerde producten vooraf een vergunning dient te worden afgegeven, bijvoorbeeld indien de leverancier of de afnemer een overheidsinstelling is of deel uitmaakt van de strijdkrachten.

– De richtlijn kent een ontwikkelingsclausule waarbij andere overdrachten van defensiegerelateerde producten van de verplichting tot voorafgaande vergunning kunnen worden vrijgesteld, bijvoorbeeld wanneer de overdracht plaatsvindt onder zodanige condities dat de openbare orde of de openbare veiligheid niet nadelig worden beïnvloed.

– Het systeem van algemene overdrachtsvergunningen dat door de richtlijn in het leven is geroepen, vormt geen individuele vergunning, maar een algemene vergunning voor leveranciers die voldoen aan de voorwaarden als beschreven in de bijlage bij de vergunning. Op basis van deze algemene vergunning mogen de in de vergunning te specificeren defensiegerelateerde producten worden overgedragen aan een of meer categorieën van in een andere lidstaat gevestigde afnemers.

Met deze richtlijn worden talrijke overbodige administratieve formaliteiten geschrapt en krijgen de lidstaten de mogelijkheid om de noodzakelijke controles te verrichten om brede verspreiding van defensiematerieel en het risico van misbruik te voorkomen.

De Commissie zal de werking van de richtlijn evalueren en bij het Parlement en de Raad een verslag indienen waarin zij nagaat of en in hoeverre de doelstellingen van de richtlijn qua functioneren van de interne markt zijn gehaald.

Vraag nr. 66 van James Nicholson (H-1063/08)

Betreft: Herkomst van producten/etikettering van voedingsmiddelen

Kan de Commissie in het licht van de recente incidenten in de varkensindustrie en met het oog op een verbetering van de momenteel absoluut onbevredigende situatie, voorstellen formuleren voor een duidelijke etikettering van voedingsmiddelen met de plaats van herkomst, zodat consumenten met kennis van zaken een keuze kunnen maken?

Antwoord

Het grondbeginsel van de EU-wetgeving op het gebied van voeding luidt dat alle levensmiddelen en diervoeders die legaal in de EU in de handel zijn gebracht, veilig moeten zijn, ongeacht de herkomst ervan. Op grond van communautaire wetgeving zijn een hele reeks maatregelen ingevoerd om de voedselveiligheid te waarborgen en te helpen onveilige levensmiddelen/diervoeders van de markt te verwijderen

Overeenkomstig de verordening inzake algemene levensmiddelenwetgeving⁽²⁰⁾ moeten de exploitanten van levensmiddelenbedrijven binnen de EU zorgen voor traceerbaarheid in alle stadia van de voedselketen, vanaf de importeur tot de detailhandel. Dat betekent dat deze exploitanten de beschikking moeten hebben over systemen en procedures waarmee zij kunnen vaststellen van welke exploitanten van levensmiddelenbedrijven zij producten hebben ontvangen en aan welke exploitanten zij hebben geleverd.

Met name voor producten van dierlijke oorsprong, inclusief producten van buiten de Gemeenschap, worden in de wetgeving op het vlak van levensmiddelenhygiëne, Verordening 853/2004⁽²¹⁾, de traceerbaarheidsvoorschriften uitgebreid door een keurmerk of identificatiemerk op zulke producten verplicht te stellen.

De Commissie is het er niet mee eens dat het systeem onbevredigend functioneert. Toen kort geleden Iers varkens- en rundvlees met dioxine was verontreinigd, bleek dat de traceerbaarheid van levensmiddelen van dierlijke oorsprong sterk was verbeterd vergeleken met soortgelijke incidenten in het verleden. Zodra de verontreiniging bekend was, werd mogelijk verontreinigd Iers varkens- en rundvlees in 25 lidstaten en 12

⁽²⁰⁾ Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden (PB L 31 van 1.2.2002).

⁽²¹⁾ Verordening (EG) nr. 853/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong (PB L 139 van 30.4.2004. Gerectificeerde versie in PB L 226 van 25.6.2004).

andere landen in zeer korte tijd van de markt gehaald dankzij de operationele traceerbaarheidssystemen. Snelle verwijdering van de markt van mogelijk verontreinigd vlees is essentieel om de volksgezondheid te beschermen en het vertrouwen van de consument te behouden.

Wat betreft de verplichte oorsprongsetikettering die in het algemeen voor alle levensmiddelen geldt, dient te worden benadrukt dat deze etikettering niet bijdraagt aan de voedselveiligheid. De Commissie beschouwt oorsprongsetikettering hoofdzakelijk als een middel om consumenten voor te lichten, vooral over de kenmerken en in bepaalde gevallen de kwaliteit van de voeding.

Oorsprongsetikettering is vereist in gevallen waarin consumenten kunnen worden misleid wat betreft de werkelijke oorsprong of herkomst van levensmiddelen en op grond van specifieke regels voor bijvoorbeeld groenten en fruit, rundvlees, wijn, honing en vis. Daarnaast moet een oorsprongsaanduiding worden getoond voor geïmporteerd pluimveevlees en per 1 juli 2010 moet de oorsprong van voorverpakte levensmiddelen uit de EU met een ecologisch keurmerk (en op geïmporteerde producten als het logo van de Gemeenschap wordt gebruikt) worden vermeld.

Het recente voorstel van de Commissie voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de verstrekking van voedselinformatie aan de consumenten⁽²²⁾ voorziet niet in een uitbreiding van het aantal goederen waarvoor verplichte oorsprongsetikettering geldt, maar bevat regels die ervoor zorgen dat de vrijwillige oorsprongsaanduidingen op dezelfde criteria zijn gebaseerd.

In het bijzonder voor ander vlees dan rund- en kalfsvlees wordt in de ontwerpverordening bepaald dat vrijwillige oorsprongsaanduidingen informatie moeten verstrekken over de diverse plaatsen waar het dier in kwestie is geboren, gehouden en geslacht, voor zover dat dier niet in hetzelfde land of op dezelfde plaats is geboren, gehouden en geslacht.

De Commissie is zich er terdege van bewust dat deze kwestie aanleiding is geweest voor verdere discussie. In haar groenboek over de kwaliteit van landbouwproducten⁽²³⁾ vroeg de Commissie uitdrukkelijk of een verplichte vermelding van de plaats van productie van de primaire producten, zoals "EU" of "andere oorsprong dan EU", nuttig zou zijn om ervoor te zorgen dat eerder een verband wordt gelegd tussen de landbouwinput en het eindproduct. Belanghebbenden en het publiek konden op de vragen in het groenboek reageren. De raadpleging eindigde op 31.12.2008.

Vraag nr. 67 van Dimitrios Papadimoulis (H-1074/08)

Betreft: VN-Verdrag tegen fraude - Zwarte kassen van Siemens

Het gerechtelijk onderzoek tegen Siemens heeft het bestaan aan het licht gebracht van zwarte kassen met geld waarmee politieke partijen en personen in invloedrijke posities werden omgekocht. Vanwege de korte verjaringstermijn kunnen de misstanden evenwel niet meer worden bestraft en gaan de betrokken politici vrijuit. Het door de EU op 15 september 2005 ondertekende en op 25 september 2008 geratificeerde VN-Verdrag tegen fraude, en met name artikel 29 betreffende 'verjaring' en artikel 30 betreffende 'vervolgning, berechting, sancties', kan een rol spelen bij het alsnog volledig blootleggen van de zaak-Siemens en het bestraffen van de betrokken personen.

Er zij op gewezen dat Siemens samen met andere bedrijven door de EU medegefinancierde opdrachten heeft uitgevoerd. Kan de Commissie tegen deze achtergrond antwoord geven op de volgende vragen: welke lidstaten zijn partij bij het bedoelde Verdrag? Beveelt de Commissie de lidstaten aan hun nationale wetgeving aan te passen aan het bedoelde Verdrag, en met name aan artikel 29, dat een lange verjaringstermijn bevat? Welke maatregelen stelt de Commissie voor te nemen om de zaak-Siemens volledig bloot te leggen en de betrokken personen alsnog te bestraffen?

Antwoord

Volgens de relevante website van de Verenigde Naties (VN) hebben, behalve de Europese Gemeenschappen, België, Bulgarije, Denemarken, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Litouwen, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk, Polen, Portugal, Roemenië, Slowakije, Spanje, Zweden en het Verenigd Koninkrijk het VN-Verdrag tegen corruptie (UNCAC) ondertekend en geratificeerd. Cyprus, Duitsland, Ierland, Italië en Tsjechië hebben het UNCAC-Verdrag ondertekend, maar nog niet geratificeerd.

⁽²²⁾ COM(2008) 40 def.

⁽²³⁾ COM(2008) 641.

Corruptie is een grote bedreiging voor de samenleving en niemand kan zeggen dat wij ervan gevrijwaard zullen blijven. Het is altijd de lijn van de Commissie geweest de lidstaten uit te nodigen om VN-verdragen en andere internationale instrumenten die de strijd tegen corruptie ondersteunen, te ondertekenen, te ratificeren en uit te voeren.

Wat betreft de handelwijze in het onderzoek in de kwestie waarop de geachte afgevaardigde doelt, verwijst de Commissie de geachte afgevaardigde naar het antwoord van de Commissie op zijn mondelinge vraag H-0746/08. Daarin wordt in detail uiteengezet welke rol de diensten van de Commissie, inclusief het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) en de lidstaten in deze kwestie spelen. De Commissie wijst er nog eens op dat in geval van aantijgingen van mogelijke corruptie de bevoegde autoriteiten van de desbetreffende lidstaten passende actie moeten ondernemen. De Commissiediensten, inclusief OLAF, staan klaar om de nationale autoriteiten bij te staan, als zulke bijstand nodig wordt geacht en op grond van de EU-wetgeving mogelijk is, vooral als er EU-fondsen mee gemoeid zijn.

Vraag nr. 68 van Manolis Mavrommatis (H-0001/09)

Betreft: Babysterfte in de EU-landen

Volgens onderzoek van EURO-PERISTAT, dat in 2008 is gepubliceerd, varieert de babysterfte in de EU-landen (d.w.z. in de eerste 27 dagen na de geboorte) van 2 op de 1000 op Cyprus en in Zweden, tot 5,7 in Letland. Bovendien schijnt de geografische locatie ook van invloed te zijn voor het percentage van baby's met ondergewicht, omdat de meeste geboorten van baby's van minder dan 2,5 kg. worden waargenomen in de zuidelijke en oostelijke landen van de EU.

Hoe beoordeelt de Commissie deze gegevens? Welke acties denkt zij te ondernemen om te zorgen dat in de westelijke wereld van de 21e eeuw, en met name in Europa dat met een ernstig demografisch probleem te kampen heeft, de babysterfte wordt uitgebannen?

Antwoord

De Commissie is verheugd dat zij het opstellen van dit rapport heeft gesteund. Het rapport vult de gegevens over babysterfte (inclusief perinatale, late foetale en neonatale sterfte) aan die jaarlijks door Eurostat worden verzameld. Het biedt een referentiepunt dat richting kan geven aan actie door de lidstaten. En zoals de vragensteller aangeeft, blijkt uit het rapport dat er binnen de Europese Unie grote verschillen bestaan.

Wat betreft de te ondernemen actie ligt volgens artikel 152 van het Verdrag de verantwoordelijkheid op gezondheidsgebied primair bij de lidstaten. Daarom is het in eerste instantie aan de afzonderlijke lidstaten om na te gaan wat dit rapport voor hen betekent en de nodige maatregelen te treffen.

Niettemin is het een van de doelstellingen van de gezondheidsstrategie van de EU om ongelijkheden in de gezondheidssituatie aan te pakken. De Commissie is van plan om later in 2009 een mededeling te publiceren over het tegengaan van deze ongelijkheden.

De Commissie heeft op dit punt reeds actie ondernomen. Zo heeft de Commissie de lidstaten geholpen bij hun maatregelen om risicogedrag te verminderen dat in verband staat met de perinatale en babysterfte onder hun bevolking. Vrouwen worden bijvoorbeeld geïnformeerd over de risico's van roken en drinken tijdens de zwangerschap.

De Commissie ondersteunt eveneens verbeteringen in de stelsels voor gezondheidszorg, bijvoorbeeld via investeringen uit de Structuurfondsen en via onderzoek naar betere gezondheidstechnologie en -technieken op basis van de kaderprogramma's voor onderzoek.

De Commissie zal tevens dit soort vergelijkbare informatie over gezondheid en gezondheidsgerelateerd gedrag van de bevolking, over ziekten en over stelsels voor gezondheidszorg blijven verstrekken. Zoals uit dit PERISTAT-rapport blijkt, maakt zulke informatie een vergelijking binnen Europa mogelijk en helpt zij concrete actie binnen de lidstaten te bevorderen, zodat de beste praktijken in de gehele EU worden verspreid.

Vraag nr. 69 van Saïd El Khadraoui (H-0006/09)**Betreft: De toepassing van Verordening (EG) nr. 261/2004 inzake passagiersrechten in de luchtvaart**

Sinds 2004 bestaat er in de Europese wetgeving een Verordening (EG) nr. 261/2004⁽²⁴⁾ die de rechten van vliegtuigpassagiers regelt in geval van instapweigering, vertraging of annulering van hun vlucht.

De Commissie erkende in 2007 dat verdere initiatieven nodig waren om de toepassing van deze Verordening in de praktijk te verbeteren en pleegde daarvoor overleg met de nationale luchtvaartautoriteiten en met belanghebbenden. Toen werd besloten om eerst zo nodig waarschuwingen uit te sturen en zo nodig inbreukprocedures op te starten tegen lidstaten die de regels inzake passagiersrechten niet goed of onvoldoende toepasten.

Hoeveel klachten van vliegtuigpassagiers hebben de lidstaten en de Commissie ontvangen na de inwerkingtreding van Verordening (EG) nr. 261/2004? Wat was de aard van deze klachten? Welk gevolg werd er aan deze klachten gegeven? Is het aantal klachten gestegen of gedaald, en zijn er tendenzen merkbaar in de aard en het aantal klachten?

Welke initiatieven heeft de Commissie inmiddels genomen om de toepassing van Verordening (EG) nr. 261/2004 in de praktijk te verbeteren? Hoeveel inbreukprocedures zijn er inmiddels opgestart tegen lidstaten en/of vliegmaatschappijen?

Is de Commissie van plan verdere stappen te nemen om de toepassing van de Verordening te verbeteren? Zijn er nieuwe wetgevende initiatieven gepland om de bestaande Verordening te verbeteren?

Antwoord

1. Er bestaat voor de Commissie of de lidstaten geen wettelijke verplichting om statistieken bij te houden of te rapporteren over de toepassing van Verordening 261/2004. Daarom heeft de Commissie geen informatie over het aantal klachten dat de nationale handhavingsinstanties hebben ontvangen in de periode die de geachte afgevaardigde van het Europees Parlement heeft genoemd.

Het is echter wel de taak van de Commissie toezicht te houden op de correcte uitvoering van de Gemeenschapswetgeving en in die hoedanigheid heeft zij in haar mededeling van 4 april 2007⁽²⁵⁾ (blz. 5 van SEC(2007)0426) verwezen naar het aantal klachten dat zij in 2005-2006 heeft ontvangen. Bovendien hebben de Europese bureaus voor consumentenvoorlichting, die door de lidstaten en de Commissie worden medegefinancierd, eveneens twee rapporten uitgebracht op basis van de klachten die zij in 2005 en 2006 hebben ontvangen. Deze klachten hadden uitsluitend betrekking op grensoverschrijdende zaken (dus niet op nationale vluchten) en op problemen met bagage die niet onder de Verordening inzake passagiersrechten in de luchtvaart vallen. Deze rapporten zijn te vinden op de website van de Commissie en op de webpagina's van de Europese bureaus voor consumentenvoorlichting.

Daarnaast heeft de Commissie in november 2008 een vragenlijst gezonden aan alle bevoegde nationale autoriteiten met het verzoek deze uiterlijk 15 januari 2009 terug te sturen. Via de vragenlijst wil de Commissie relevante informatie verkrijgen, waaronder informatie over de behandeling van klachten over de werking van Verordening 261/2004 in 2007-2008. De antwoorden op de gestelde vragen worden op dit moment door de diensten van de Commissie vertaald en geanalyseerd. De Commissie is van plan binnenkort een soortgelijk schrijven aan de verenigingen van luchtvaartmaatschappijen te richten. De diensten van de Commissie zullen alle beschikbare gegevens verzamelen en analyseren en het Parlement in de tweede helft van 2009 van de uitkomsten op de hoogte brengen, net als in 2007. De Europese bureaus voor consumentenvoorlichting zijn voornemens in 2009 hun derde rapport uit te brengen over de klachten die zij in 2007-2008 hebben ontvangen.

2. Volgens artikel 16 van de verordening zijn de lidstaten belast met de handhaving en daarom is het aan de lidstaten om een rechtszaak aan te spannen tegen luchtvaartmaatschappijen die de verordening niet volledig

(24) PB L 46 van 17.2.2004, blz. 1.

(25) MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD overeenkomstig artikel 17 van Verordening (EG) nr. 261/2004 betreffende de werking en de resultaten van deze verordening tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten (COM(2007)0168 & SEC(2007)0426).

uitvoeren. De Commissie kan uitsluitend inbreukprocedures inleiden tegen de lidstaten die hun handhavingsverplichtingen niet nakomen.

De Commissie vond in haar mededeling van 2007 dat een periode van stabiliteit nodig was om de nationale handhavingsinstanties, de luchtvaartmaatschappijen, de lidstaten en de Commissie zelf in staat te stellen de verordening op praktische, samenhangende en geharmoniseerde wijze toe te passen. Als vervolg op deze mededeling bracht de Commissie in 2007 alle belanghebbenden (met name verenigingen van luchtvaartmaatschappijen en nationale handhavingsinstanties) bijeen om een reeks documenten op te stellen waarmee de verordening beter zou worden toegepast en nageleefd. Al deze documenten zijn te vinden op de website van de Commissie⁽²⁶⁾. Het jaar 2008 heeft ons de noodzakelijke periode van stabiliteit gebracht waardoor alle belanghebbenden alle in 2007 overeengekomen procedures en mechanismen in de praktijk konden brengen.

Omdat alle nationale handhavingsinstanties volledig achter deze vrijwillige benadering stonden en begonnen te werken aan de verbetering van hun handhavingsactiviteiten, werden er in 2007-2008, tijdens de periode van stabiliteit, geen inbreukprocedures ingeleid.

De vergadering in Brussel op 2 december 2008, waar opnieuw alle belanghebbenden aanwezig waren, markeerde de afsluiting van de periode van stabiliteit en het begin van de nieuwe evaluatiefase, waarin de Commissie zal onderzoeken of en waarom Verordening 261/2004 mogelijk nog steeds niet voldoende wordt nageleefd, en de nodige oplossingen zal aandragen.

In januari 2009 staat de Commissie op het punt om met twee lidstaten contact op te nemen over drie dossiers in het kader van het EU PILOT-systeem voor probleemoplossing. Twee dossiers gaan over het gebrek aan daadkracht van de Italiaanse nationale handhavingsinstantie en één dossier betreft het gebrek aan daadkracht van de Spaanse nationale handhavingsinstantie. Afhankelijk van de reactie van de bevoegde nationale autoriteiten in deze zaken kan de Commissie inbreukprocedures tegen hen inleiden. Ten tweede gaan de diensten van de Commissie de komende weken diverse lidstaten een brief sturen met het verzoek nadere inlichtingen te verstrekken over de wijze waarop zij de verordening ten aanzien van niet-nationale luchtvaartmaatschappijen handhaven. Als de informatie die de lidstaten verstrekken onbevredigend is, zal de Commissie in 2009 inbreukprocedures tegen hen inleiden.

3. Omdat slechts een beperkt aantal passagiers die ontevreden zijn over de antwoorden van een luchtvaartmaatschappij of een nationale handhavingsinstantie, de Commissie aanschrijven, is de Commissie van mening dat deze klachten wellicht niet representatief zijn voor de algehele situatie in Europa. Aan de hand van deze klachten kan de Commissie zich echter wel een goed beeld vormen van hoe de verordening door de lidstaten en de luchtvaartmaatschappijen wordt toegepast, en actie ondernemen wanneer zij dat nodig acht.

De Commissie stuurt alle brieven van passagiers waarin gesuggereerd wordt dat een luchtvaartmaatschappij zich niet aan haar verplichtingen conform de verordening houdt, naar de bevoegde nationale handhavingsinstantie. De Commissie volgt de werkzaamheden die de nationale handhavingsinstanties met betrekking tot deze zaken verrichten, en houdt passagiers die daarom vragen op de hoogte.

De Commissie moedigt de nationale handhavingsinstanties aan onderling samen te werken en informatie uit te wisselen om te zorgen voor een meer homogene uitvoering van de verordening. Daartoe belegt de Commissie geregeld bijeenkomsten met deze instanties. De laatste vond plaats op 2 december 2008 en de volgende zal vermoedelijk in mei plaatsvinden in de vorm van een gezamenlijke vergadering van de netwerken van nationale handhavingsinstanties, Europese bureaus voor consumentenvoorlichting en samenwerking op het gebied van consumentenbescherming. Tijdens deze bijeenkomsten worden de punten die in de klachten van passagiers aan de orde komen, systematisch besproken.

4. Het aantal klachten dat de Commissie ontvangen heeft, is sinds 2005 gedaald en heeft zich vanaf 2007 gestabiliseerd op ongeveer 2200 brieven en mails per jaar. De twee soorten incidenten die passagiers het vaakst noemen, zijn problemen met hun bagage (Verordening 889/2002 tot uitvoering van het Verdrag van Montreal) en langdurige vertraging of annulering van een vlucht (Verordening 261/2004). Na de goedkeuring van Verordening 261/2004 is het aantal overboekingen en plaatsingen in een lagere klasse duidelijk afgenomen.

(26) <http://apr.europa.eu>.

5. In het najaar van 2009 wil de Commissie de Raad en het Parlement nog een ander verslag toesturen over de werking en de resultaten van Verordening 261/2004. In de mededeling die de Commissie in de tweede helft van dit jaar wenst vast te stellen, wordt onderzocht hoe de verordening de afgelopen vier jaar heeft gewerkt. Daarbij wordt bekeken of het aantal incidenten is teruggebracht en of de rechten van de luchtvaartpassagiers betere bescherming genieten. In de mededeling wordt tevens aangekondigd welke plannen de Commissie heeft met betrekking tot toekomstige wetgevingsmaatregelen.

Vraag nr. 70 van Tadeusz Zwiefka (H-0011/09)

Betreft: Uitzendverbod tv-zender al-Manar

Duitsland heeft onlangs een (uitzend)verbod opgelegd aan tv-zender al-Manar. Het verbod houdt in dat het voor iedereen illegaal is met tv-zender al-Manar samen te werken. Dit Duitse verbod volgt op vergelijkbare verboden in Frankrijk, Spanje en Nederland in verband met de overtreding door al-Manar van Europese audiovisuele wetgeving.

Volgens het verbod van 11 november 2008 van het Duitse federale Ministerie van Binnenlandse Zaken heeft al-Manar tot doel en het houdt het zich bezig met "het steunen, bepleiten en gebruiken van geweld als een middel voor het verwezenlijken van politieke en religieuze doelen". In het verbod staat daarnaast dat tv-zender al-Manar "oproepen tot het "martelaarschap" middels zelfmoordaanslagen" verspreidt, en verzen van de koran gebruikt om geweld te rechtvaardigen en te bevorderen.

Heeft de Commissie tijdens de vergadering van het associatiecomité EU-Egypte op 16 december 2008 het feit ter sprake gebracht dat tv-uitzendingen van al-Manar via Nilesat naar Europa worden uitgezonden? Zo niet, waarom niet?

Antwoord

De Commissie deelt de zorg van de geachte afgevaardigde dat sommige onderdelen van de uitzendingen van tv-zender al-Manar aanzetten tot haat.

Tijdens de eerste vergadering van het associatiecomité EU-Egypte op 16 december 2008 werd bekeken hoe het stond met de uitvoering van de associatieovereenkomst en het gezamenlijke actieplan op basis van het Europees nabuurschapsbeleid. Als een van de agendapunten besprak het associatiecomité de conclusies van de diverse subcommissievergaderingen die in 2008 waren gehouden; geen enkel onderwerp werd echter uitgebreid behandeld, omdat dat in de desbetreffende subcommissie gebeurt.

De subcommissie politieke zaken van de EU en Egypte is het juiste mechanisme om vraagstukken aan de orde te stellen die verband houden met de strijd tegen racisme, vreemdelingenhaat en onverdraagzaamheid. Daaronder valt ook de belofte in het gezamenlijke actieplan van de EU en Egypte om "de rol van de media in de strijd tegen vreemdelingenhaat en discriminatie op grond van religieuze overtuiging of cultuur te versterken" en om de media aan te moedigen "hun verantwoordelijkheid op dat gebied te nemen".

Op de eerste bijeenkomst van de subcommissie politieke zaken van de EU en Egypte op 2-3 juni 2008 kwam het onderwerp aanzetten tot haat via de media niet aan de orde. Gezien de vele andere dringende ontwikkelingen die aan bod moesten komen, en de prioriteiten van de EU voor deze dialoog, was samen met de lidstaten besloten dat dit vraagstuk niet ter sprake zou worden gebracht tijdens de eerste bijeenkomst van de subcommissie (zie het antwoord van de Commissie op de mondelinge vragen H-0480/08 en H-0491/08).

De Commissie heeft de uitzendingen van al-Manar bij verscheidene andere gelegenheden aan de orde gesteld: zo verklaarde de Libanese regering na een bijdrage van de Commissie op de tweede vergadering van de subcommissie mensenrechten, bestuur en democratie van de EU en Libanon op 17 november 2008 dat zij nooit een officiële klacht over tv-zender al-Manar had ontvangen. Daarnaast werd de kwestie besproken op de bijeenkomst van de werkgroep van de regelgevende instanties van de audiovisuele mediadiensten⁽²⁷⁾ op

⁽²⁷⁾ Ingesteld bij Richtlijn 89/552/EEG, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2007/65/EG, betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten – PB L 332 van 18 december 2007.

4 juli 2008. Tijdens de bijeenkomst van het contactcomité⁽²⁸⁾ op 16 december 2008 vroeg de Commissie de lidstaten of er recente bewijzen zijn dat tv-zender al-Manar nog steeds aanzet tot haat en, zo ja, of zij van plan waren een diplomatieke klacht bij de Libanese regering in te dienen (en de Commissie daarvan op de hoogte te brengen).

De Commissie blijft deze kwestie nauwlettend volgen en kan deze bij een andere gelegenheid tijdens de regelmatige politieke dialogen van de EU met Egypte en Libanon of op een ander forum aan de orde stellen.

Vraag nr. 71 van Krzysztof Hołowczyc (H-0020/09)

Betreft: Concurrentie-evenwicht en consumentenrechten in het communautaire luchtvervoer

De doelstelling van Richtlijn 2005/29/EG is communautaire harmonisatie van de wetgeving inzake oneerlijke handelspraktijken. Binnen het bereik van deze richtlijn valt harmonisatie van de wetgeving betreffende de bestrijding van oneerlijke concurrentie in het handelsverkeer tussen bedrijven en consumenten. De doelstellingen van de richtlijn (2005/29/EG⁽²⁹⁾) worden herhaald in de mededeling van de Commissie (COM(2007)0099) over de EU-strategie voor het consumentenbeleid voor de periode 2007-2013.

Hoewel de dynamische ontwikkeling van de markt van goedkope luchtvaartmaatschappijen positief is, dringt zich de vraag op welke actie de Commissie onderneemt tegen deze maatschappijen om te garanderen dat zij eerlijke informatie over de prijzen verstrekken.

Bij de elektronische aanschaf van een vliegticket laat een goedkope luchtvaartmaatschappij uit Ierland bij de prijsberekening weliswaar de beginprijs aan de consument weten, maar wordt de prijs vervolgens vele malen verhoogd. Is de Commissie niet van mening dat deze situatie strijdig is met de doelstellingen van de richtlijn?

Antwoord

De Commissie is zich bewust van het probleem van heldere en volledige informatie over prijzen in de luchtvaart en heeft stappen genomen om ervoor te zorgen dat de luchtvaartmaatschappijen hun praktijken verbeteren. In september 2007 heeft de Commissie met de nationale autoriteiten een EU-actie op touw gezet om websites die vliegtickets verkopen, waaronder websites van luchtvaartmaatschappijen, te controleren.

Meer dan 400 websites werden aan deze controle onderworpen en uit de resultaten bleek dat ongeveer een derde van de websites misleidende prijsinformatie verstrekten. Dat was een van de meest voorkomende onregelmatigheden. Vaak worden de tarieven – soms wordt er zelfs reclame gemaakt voor gratis tickets – zonder belastingen en heffingen vermeld en daarom ligt de uiteindelijke prijs beduidend hoger dan de prijs waarmee wordt geadverteerd. Van deze onregelmatigheden werd 60 procent in de daaropvolgende dertien maanden gecorrigeerd⁽³⁰⁾. De overige 40 procent blijven we in de gaten houden.

De Richtlijn oneerlijke handelspraktijken⁽³¹⁾ verplicht handelaren ertoe de consumenten de informatie die zij nodig hebben tijdig en op heldere wijze te verschaffen, zodat zij op basis van die informatie een keuze kunnen maken. De handelaren moeten in hun advertenties eveneens heldere en volledige informatie over de prijzen verstrekken en de totaalprijs inclusief belastingen en andere heffingen vermelden.

In de richtlijn staat ook dat zelfs als de verstrekte informatie technisch correct is, deze als misleidend wordt beschouwd wanneer de gemiddelde consument daardoor bedrogen wordt of kan worden. Bovendien verbiedt de zwarte lijst van de richtlijn dat een product op misleidende wijze als gratis wordt beschreven, terwijl wel degelijk betaald moet worden.

⁽²⁸⁾ Ingesteld bij Richtlijn 89/552/EEG, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2007/65/EG, betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten – PB L 332 van 18 december 2007.

⁽²⁹⁾ PB L 149 van 11.6.2005, blz. 22.

⁽³⁰⁾ IP/08/1857.

⁽³¹⁾ Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van Richtlijn 84/450/EEG van de Raad, Richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van Verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad (Richtlijn oneerlijke handelspraktijken).

Meer bepaald zijn luchtvaartmaatschappijen op grond van de Verordening inzake gemeenschappelijke regels voor de exploitatie van luchtdiensten in de Gemeenschap⁽³²⁾, die op 1 november 2008 van kracht werd, verplicht de volledige luchtvaarttarieven te vermelden. Deze moeten belastingen en luchthavenrechten en alle andere voorzienbare vergoedingen omvatten.

In november hebben de commissaris voor vervoer en ik een ontmoeting met de vertegenwoordigers van de luchtvaart gehad om de inhoud van hun websites meer in overeenstemming te brengen met de EU-wetgeving betreffende consumentenrechten. Aan de sector is een controlelijst overhandigd en de Commissie heeft hen meegedeeld dat dit voorjaar een onafhankelijk onderzoek zal worden verricht om te bekijken welke websites conform deze controlelijst functioneren.⁽³³⁾

Vraag nr. 72 van Georgios Toussas (H-0021/09)

Betreft: Slechtere kustvaartverbindingen

Uit met bewijs gestaafde gegevens van het Griekse Directoraat-generaal mededinging blijkt dat 14 kustvaartondernemingen en de Vereniging van kustvaartondernemingen beschuldigd worden van horizontale onderling afgestemde gedragingen op het gebied van hun prijsbeleid, 'opstellen' van uurregelingen, zijdelings bepalen van tarieven en horizontaal onderling afgestemd gedrag binnen de Vereniging van kustvaartondernemingen om de verbindingen naar de eilanden van de Egeïsche Zee en de Dodekanesos te beperken, zodat de scheepvaartondernemingen meer winst opstrijken. Het wetgevend kader dat in Griekenland is uitgewerkt door de regeringen van Nea Demokratia en PASOK, alsook in andere landen op basis van verordening (EEG) nr. 3577/92⁽³⁴⁾ heeft ertoe geleid dat de kustvaartverbindingen in het algemeen slechter zijn geworden, met ernstige problemen vanden voor de werknemers en de bewoners van de eilanden. We zijn nu aan het eind van de parlementaire zittingsperiode en er zijn al zeven jaar voorbij sedert de laatste publicatie van een rapport over de kustvaart (COM(2002)0203). Het is onaanvaardbaar dat de Commissie ondertussen nog geen nieuw rapport heeft gepubliceerd.

Waarom is dit rapport nog niet gepubliceerd en wanneer denkt de Commissie het te publiceren? Is zij voornemens de impopulaire verordening (EEG) nr. 3577/92 af te schaffen, die de totale straffeloosheid van de reders en de "kartels" in de kustvaartverbindingen geïnstitutionaliseerd heeft?

Antwoord

De Commissie neemt nota van de zorgen die de geachte afgevaardigde uit over de vermeende praktijken van de Griekse kustvaarders, maar wil erop wijzen dat sinds 1 mei 2004⁽³⁵⁾ de Commissie en de nationale mededingingsautoriteiten alsmede de nationale rechtbanken van de lidstaten samen verantwoordelijk zijn voor de handhaving van de mededingingsregels van de EG. De Commissie vertrouwt erop dat de Griekse mededingingsautoriteit in het bedoelde geval indien nodig de mededingingswetgeving van de EG zal toepassen. In dat geval is de Griekse mededingingsautoriteit verplicht nauw met de Commissie samen te werken (artikel 11 van Verordening 1/2003).

Het doel van de cabotageverordening⁽³⁶⁾ is de cabotagediensten in het zeevervoer te liberaliseren door het vrij verrichten van deze diensten binnen elke EU-lidstaat te laten gelden voor de reders uit de Gemeenschap die met in een lidstaat geregistreerde schepen varen en die de vlag van een lidstaat voeren. Er dient te worden opgemerkt dat de verordening deze diensten heeft geliberaliseerd met inachtneming van de specifieke behoeften aan openbaar vervoer naar/van eilanden; de lidstaten mogen zelf bepalen of en in welke mate openbare diensten moeten worden verleend.

De Commissie houdt zeer nauwlettend toezicht op de uitvoering van de cabotageverordening. Verder is de Commissie op grond van artikel 10 van de verordening verplicht iedere twee jaar een verslag over de uitvoering

⁽³²⁾ Verordening (EG) nr. 1008/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 24 september 2008 inzake gemeenschappelijke regels voor de exploitatie van luchtdiensten in de Gemeenschap (Herziening).

⁽³³⁾ IP/08/1857.

⁽³⁴⁾ PB L 364 van 12.12.1992, blz. 7

⁽³⁵⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag, PB L 1 van 4.1.2003, blz. 1.

⁽³⁶⁾ Verordening (EEG) nr. 3577/92 van 7 december 1992 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer binnen de lidstaten (cabotage in het zeevervoer), PB L 364 van 12.12.1992, blz. 7.

van de verordening aan de Raad te presenteren. Zoals de geachte afgevaardigde heeft opgemerkt, werd het laatste (vierde) verslag over de periode 1999-2000 in 2002 goedgekeurd. In overeenstemming met de Raad⁽³⁷⁾ heeft de Commissie besloten met het vijfde verslag een langere periode te bestrijken, zodat zij de ontwikkeling van de cabotagemarkt binnen de Gemeenschap volledig kon analyseren, ook in Griekenland, het laatste land dat van de uitzonderingsbepaling profiteerde. Op dit moment is de Commissie bezig dit vijfde verslag op te stellen. In het kader hiervan is de Commissie van plan de belanghebbenden te raadplegen alvorens het verslag goed te keuren en, indien nodig, aanvullende voorstellen te doen.

Vraag nr. 73 van Konstantinos Droutsas (H-0023/09)

Betreft: Rampzalige gevolgen van de handelscrisis voor de landbouwers

Door de toepassing van de verordeningen die het resultaat waren van de tussentijdse evaluatie van de afzonderlijke marktordeningen zijn de prijzen zo veel ingestort dat zelfs de productiekosten niet meer worden gedekt. Zo is bijvoorbeeld de prijs van durumtarwe van 0,50 euro per kilo in 2007 gedaald naar 0,30 euro per kilo in 2008. De prijs van katoen is gedaald van 0,40 euro per kilo in 2007 naar 0,20 euro per kilo in 2008 en de prijs van olijfolie van 3,5 euro per kilo in 2007 naar 2,4 euro per kilo in 2008.

Deze prijsdalingen hebben een groot aantal landbouwbedrijven in Griekenland op de rand van het faillissement doen belanden. Denkt de Commissie tegen deze achtergrond na over maatregelen om de betrokken landbouwers te beschermen tegen de rampzalige gevolgen van de handelscrisis en zo ja, welke?

Antwoord

Na een sterke en snelle stijging eind 2007 en begin 2008 daalden de prijzen van veel landbouwproducten dramatisch, voornamelijk door de krachtige ontwikkeling van de productie in 2008 binnen de EU en wereldwijd. De prijzen liggen nu weer op een soortgelijk niveau als vóór deze prijsspieken en soms is de prijs zelfs op een nog lager niveau uitgekomen. Verder is de prijsdaling verergerd door de toegenomen nervositeit en onzekerheid over de economische vooruitzichten en de algemene onrust in het mondiale financiële systeem.

De prijsdaling heeft in 2008 in veel lidstaten tot iets minder inkomsten geleid, hoewel hogere inputprijzen (vooral energie en meststoffen) de hoofdoorzaak vormden van de afname van de landbouwinkomsten. In Griekenland daalde het landbouwinkomen per werknemer bruto met 7 procent, ondanks dat de waarde van agrarische producten met 3 procent toenam (doordat het outputvolume met 4 procent steeg en de outputprijzen enigszins daalden, namelijk met 1 procent).

Ondanks deze ongunstige prijstendensen werden de inkomens van landbouwers in Griekenland in 2008 substantieel ondersteund via de ontkoppelde rechtstreekse betalingen van de EU, die worden verricht ongeacht de geldende marktprijzen en ongeveer 40 procent van het Griekse factorinkomen van de landbouw uitmaken. Verder heeft de Commissie in een poging tegenwicht te bieden aan de huidige trend van dalende agrarische marktprijzen onlangs de wijze waarop zij de zuivelmarkt beheert, aangepast.

Vraag nr. 74 van Sajjad Karim (H-0026/09)

Betreft: Grensoverschrijdend videovergaderen

Op 18 december 2008 nam het Europees Parlement een resolutie met aanbevelingen voor de Commissie over e-justitie aan. In deze resolutie wordt over het huidige systeem voor het verzamelen van bewijsmateriaal in strafzaken gezegd dat dit nog steeds gebaseerd is op de langzame en ondoeltreffende instrumenten van de wederzijdse bijstand in strafzaken en dat het gebruik van een technologisch instrument als videovergaderen, mits passend en alleen als dit geen afbreuk doet aan de rechtspositie van de getuige, een grote stap vooruit zou betekenen bij het verzamelen van bewijsmateriaal op een afstand.

Er zijn echter nog geen statistische gegevens beschikbaar over de toepassing in de praktijk van het videovergaderen en ook blijkt nog niet gebruik te worden gemaakt van alle mogelijkheden die het videovergaderen biedt.

Heeft de Commissie specifieke maatregelen op het oog in verband met het volledig benutten van videovergaderen, waaronder het verstrekken van een lijst van landen en concrete locaties waar dit soort vergaderingen kan worden gehouden?

⁽³⁷⁾ Conclusies van de Raad van 5.11.2002.

Is de Commissie niet van mening dat het speciaal hier van groot belang is geschikte beveiligingen in te voeren die waarborgen dat de rechten van de burgers en de integriteit van de justitiële stelsels worden beschermd?

Is de Commissie voornemens te onderzoeken welke nadelen videovergaderen biedt of zelfs te erkennen dat er nadelen zijn?

Antwoord

1. De Commissie deelt de opvatting dat bij het verzamelen van bewijsmateriaal in grensoverschrijdende zaken het videovergaderen een middel kan zijn om de procedures voor burgers die bij zulke zaken betrokken zijn, te vergemakkelijken.

De Europese wetgeving voorziet reeds in mogelijkheden en voorschriften voor het gebruik van videovergaderen in grensoverschrijdende zaken:

Akte van de Raad van 29 mei 2000 tot vaststelling, overeenkomstig artikel 34 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, van de Overeenkomst betreffende de wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie

Verordening 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken

Richtlijn 2004/80/EG van de Raad van 29 april 2004 betreffende de schadeloosstelling van slachtoffers van misdrijven

Verordening 861/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 11 juli 2007 tot vaststelling van een Europese procedure voor geringe vorderingen

Op grond van de verordening uit 2001 kan een rechtbank van een lidstaat een rechtbank in een andere lidstaat verzoeken bewijs te verzamelen in die andere lidstaat. Deze verordening voorziet in het gebruik van de meest geavanceerde technologische middelen en privileges als videovergaderen. Om de uitvoering van deze verordening te ondersteunen, werden er begin 2007 50 000 exemplaren van een praktijkgids over deze verordening verspreid met als doel de rechterlijke macht meer kennis te verschaffen over deze bepalingen.

In strafzaken bepaalt de overeenkomst uit 2000 dat de lidstaten een verzoek van een andere lidstaat omtrent het verhoor van een getuige of deskundige per videoconferentie moeten inwilligen, mits dat niet in strijd is met de fundamentele beginselen van hun nationale recht en zij daartoe de technische middelen hebben.

De gerechtelijke instantie van de aangezochte lidstaat dagvaardt de betrokkene volgens de nationale wetgeving. Tijdens het verhoor dient een lid van de rechterlijke macht van de aangezochte lidstaat aanwezig te zijn. De persoon kan een beroep doen op de verschoningsrechten, in overeenstemming met de wetgeving van de aangezochte of verzoekende lidstaat.

Deze regels gelden uitsluitend voor het verhoren van getuigen en deskundigen. De lidstaten kunnen echter ook afspreken deze regels toe te passen op het verhoren van verdachten conform de nationale wetgeving en relevante internationale instrumenten.

De Overeenkomst van 2003 betreffende wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika bevat eveneens bepalingen over het gebruik van videoconferenties.

In de resolutie van het Parlement en het actieplan van de Raad over e-justitie worden alle mogelijke toepassingen van videoconferentie in rechtszaken aangemoedigd.

2. Op 5 december 2007 keurde de Commissie een verslag goed over de toepassing van Verordening 1206/2001 van de Raad⁽³⁸⁾. Voor de opstelling van dit verslag werd een enquête gehouden die in maart 2007 werd gepubliceerd⁽³⁹⁾. Daaruit bleek dat wat betreft het gebruik van geavanceerde communicatietechnologie voor het verkrijgen van bewijsmateriaal,

62,2 procent van de juridische beroepsbeoefenaren aangaf dat zulke technologie zelden werd gebruikt,

17,7 procent had meegemaakt dat deze soms werd gebruikt en

⁽³⁸⁾ COM(2007) 769 def.

⁽³⁹⁾ http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc/final_report_ec_1206_2001_a_09032007.pdf

4,2 procent dat deze vaak werd gebruikt.

Het gebruik van geavanceerde communicatietechnologieën werd door 24,3 procent van deze beroepsbeoefenaren beschouwd als een belangrijk middel om efficiënter bewijs te kunnen verzamelen, de kosten te drukken en de benodigde tijd aanzienlijk te beperken.

De lopende discussies in de werkgroep e-justitie van de Raad laten zien dat videovergaderen nog niet in brede kring wordt gebruikt. Recente inspanningen in alle lidstaten hebben er echter wel toe geleid dat veel meer rechtbanken hiervoor zijn uitgerust en dat er meer belangstelling bestaat voor het gebruik van videoconferenties voor grensoverschrijdende zaken.

Een door de Raad georganiseerde enquête heeft laten zien dat de apparatuur die in verschillende lidstaten is geïnstalleerd, aan dezelfde internationale technische normen voldoet. Organisatorische kwesties (zoals contactpunten, testfasen, enz.) en juridische kwesties (voldoende begrip van een ander rechtsstelsel en een andere juridische structuur) kunnen evenwel een struikelblok of belemmering vormen voor een meer wijdverbreid gebruik van videoconferenties in grensoverschrijdende zaken.

3. In de Atlas van het Europees justitieel netwerk (EJN) in burgerlijke en handelszaken⁽⁴⁰⁾ kunnen de namen en adressen van de bevoegde rechtbanken van alle lidstaten worden gevonden. Als het nationale contactpunt van het EJN de informatie heeft verstrekt, is het mogelijk te bepalen welke rechtbanken zijn uitgerust met apparatuur voor videoconferenties en kan met deze rechtbanken contact worden opgenomen.

Het toekomstige Europese e-justitieportaal dat naar verwachting eind december 2009 zal worden gepresenteerd, zal meer gedetailleerde informatie bevatten over het gebruik van videovergaderen en de aanwezigheid van de benodigde apparatuur in de rechtbanken.

4. Europese e-justitie vormt een prioriteit voor de Commissie. In gesprekken over het gebruik van IT-hulpmiddelen om de efficiëntie in grensoverschrijdende zaken te vergroten, is de bescherming van de rechten van slachtoffers en gedaagden een belangrijk element. De lidstaten zijn verantwoordelijk voor de organisatie van het gebruik van videoconferenties in nationale zaken en het wettelijke kader waarbinnen dat gebruik plaatsvindt.

De Commissie is echter blij met alle opmerkingen en voorstellen die tot doel hebben de integriteit van rechtsstelsels te verbeteren en de rechten van burgers te beschermen. De Commissie onderhoudt rechtstreekse contacten met zowel Europese als nationale organisaties van juridische beroepsbeoefenaren. In 2009 zal het gebruik van videovergaderen in grensoverschrijdende zaken worden besproken tijdens een van de bijeenkomsten van het Forum voor justitie⁽⁴¹⁾. Daarmee wordt beoogd de uitwisseling van ervaringen en discussies over het optimale gebruik van dit hulpmiddel te stimuleren.

5. Het is nodig op adequate wijze vast te stellen wat de voordelen en mogelijk negatieve gevolgen zijn van het gebruik van videovergaderen in grensoverschrijdende zaken. Het is essentieel dat de rechten van burgers volledig worden gerespecteerd, dat de kwaliteit van het werk van de juridische beroepsbeoefenaren niet nadelig wordt beïnvloed en dat voldoende rekening wordt gehouden met de behoeften van burgers en juridische beroepsbeoefenaren wanneer een dergelijk hulpmiddel wordt ingezet.

Zo kan de procedure in grensoverschrijdende zaken in een meertalige context plaatsvinden. Een kwalitatief goede vertolking is dus van wezenlijk belang. Daar moet grote zorg aan worden besteed, zowel bij vertolking ter plaatse als bij vertolking op afstand.

De Commissie ondersteunt het onderzoek naar de specifieke behoefte aan vertolking tijdens videovergaderen.

Om alle mogelijkheden van videoconferenties optimaal te benutten, is het nodig vast te stellen wat de beste praktijken zijn en deze te bevorderen, inzicht te krijgen in de problemen die zich voordoen, en daarvoor praktische oplossingen te bieden. In een later stadium is wellicht aanvullende wetgeving nodig maar op dit moment is dat niet het voornaamste probleem.

⁽⁴⁰⁾ http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_en.htm

⁽⁴¹⁾ http://ec.europa.eu/justice_home/news/information_dossiers/justice_forum/index_en.htm

Vraag nr. 75 van Mikel Irujo Amezaga (H-0027/09)**Betreft: Kaarten met de correcte naam Euskal Herri**

De heer Pomés Ruiz zegt in zijn vraag P-6678/08 ten onrechte dat de term «Euskal Herria» geen geldige benaming is. Artikel 1 van het Autonomiestatuut van Baskenland (Organieke wet 3/1979) luidt exact als volgt: "Het Baskische volk of Euskal Herria vormt zich, als uitdrukking van zijn nationaliteit en om tot zelfbestuur te geraken, tot Autonome Gemeenschap binnen de Spaanse staat onder de naam Euskadi of Baskenland, overeenkomstig de Grondwet en het onderhavige Statuut, dat zijn institutionele basiswet is". Artikel 2 van dit statuut luidt: "Álava, Guipúzcoa en Vizcaya, evenals Navarra, hebben het recht deel uit te maken van de Autonome Gemeenschap Baskenland".

Het is dus duidelijk dat de term Euskal Herria wordt erkend in een rechtsbesluit van hogere orde, zoals de genoemde organieke wet, en dat deze term ook Navarra omvat.

Beseft de Commissie in het licht van het bovenstaande dat het niet om een technische fout gaat, zoals mevrouw Wallström in haar antwoord op bovengenoemde vraag stelt?

Antwoord

De kaarten van Europa die de Commissie ter informatie heeft uitgegeven, bevatten uitsluitend de officiële namen van autonome gemeenschappen en volgen de territoriale indeling die de desbetreffende lidstaat heeft vastgesteld.

Vraag nr. 76 van Ryszard Czarnecki (H-0036/09)**Betreft: Vordering in de strijd tegen corruptie op de Balkan**

Hoe beoordeelt de Commissie de vordering in de strijd tegen corruptie die de kandidaat-lidstaten op de Balkan hebben gemaakt?

Antwoord

Wat betreft de kandidaat-lidstaten en de potentiële kandidaten op de westelijke Balkan is de strijd tegen corruptie een van de voornaamste zaken die de Commissie nauwlettend volgt en aanmoedigt. Dit wordt gedaan in nauwe samenwerking met andere belangrijke belanghebbenden, zoals de Raad van Europa, internationale financiële instellingen en niet-gouvernementele organisaties (ngo's). In onze jaarlijkse voortgangsverslagen verwijzen wij uitvoerig naar de ontwikkelingen op dit gebied. Corruptiebestrijding is eveneens een wezenlijk referentiepunt voor de dialoog over de liberalisering van visa.

Ondanks dat sommige landen grote inspanningen hebben geleverd, blijft corruptie in de meeste landen op de westelijke Balkan een ernstig probleem. Met name vinden er slechts weinig veroordelingen voor corruptie plaats, wat weer leidt tot aantijgingen dat er ook binnen het rechtssysteem sprake is van corruptie. Vooral de financiering van politieke partijen, privatisering en overheidsopdrachten zijn vatbaar voor corruptie, maar andere sectoren als onderwijs en gezondheidszorg blijven er evenmin van verschoond.

Ten aanzien van de kandidaat-lidstaten valt er enige verdere vooruitgang te bespeuren:

In Kroatië functioneert het wettelijk kader voor corruptiebestrijding nu grotendeels en het Bureau voor de bestrijding van corruptie en georganiseerde misdaad (USKOK) gaat zich steeds actiever opstellen. Corruptie komt echter nog steeds op grote schaal voor. Er zijn nog meer inspanningen nodig om corruptie in de hoogste regionen en bij overheidsopdrachten aan te pakken en te vervolgen. Een cultuur van politieke verantwoording ontbreekt.

De Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië heeft enige vooruitgang geboekt in de uitvoering van haar anticorruptiebeleid en enkele van haar anticorruptiewetten verbeterd. Door het grote aantal wetgevingsbesluiten heeft het land echter een verbrokkeld rechtssysteem. Daarom blijven uitvoering en toezicht een lastige opgave. Over het algemeen is corruptie nog steeds een bijzonder ernstig probleem. Verdere stappen zijn nodig: de bepalingen over de financiering van politieke partijen en verkiezingscampagnes moeten in de praktijk worden gebracht.

Wat betreft de potentiële kandidaten is de situatie als volgt:

In Albanië zijn er nog altijd weinig vordering in de strijd tegen corruptie. In oktober 2008 werd een nieuwe anticorruptiestrategie voor 2007-2013, samen met een actieplan, goedgekeurd. De uitvoering

moet nog beginnen en ook moeten er nog toezichtmechanismen worden vastgesteld. In Albanië blijft corruptie een zeer ernstig probleem.

Ook in Bosnië en Herzegovina verlopen de ontwikkelingen traag. In bijeenkomsten met de politieke leiders van het land heeft de Commissie benadrukt dat zij politieke wil moeten tonen en vastberaden tegen corruptie moeten optreden. Het land dient zijn anticorruptiewetgeving te verbeteren en daadkrachtiger te handelen als het gaat om gerechtelijk onderzoek en vervolging.

In Montenegro is harder dan voorheen gewerkt aan toezicht, bewustmaking en de vaststelling van het benodigde wettelijke kader voor de strijd tegen corruptie. Niettemin blijft corruptie een ernstig en wijdverbreid probleem; op het vlak van adequate vervolgingen en veroordelingen zijn er slechts beperkte resultaten geboekt.

Servië heeft enige vooruitgang geboekt in de strijd tegen corruptie en de ontwikkeling van een integraal anticorruptiebeleid. Het wettelijke kader is verbeterd en binnen de rechtbanken en bureaus van de aanklagers zijn gespecialiseerde afdelingen opgezet. In de praktijk zijn er evenwel nog slechts weinig successen behaald in de bestrijding van de corruptie, die nog steeds op grote schaal voorkomt en een ernstig probleem vormt in Servië.

In Kosovo, dat het voorwerp vormt van Resolutie 1244/99 van de VN-Veiligheidsraad, is corruptie nog steeds wijdverbreid en vormt dit verschijnsel nog altijd een groot probleem. Dat komt door ontoereikende wetgeving en uitvoeringsmaatregelen en door een gebrek aan duidelijke politieke vastberadenheid en het zwakke rechtssysteem.